

අභිනවයෙන් සංස්කරණය කරන ලද

මහමෙව්නාවේ

පාළු-සිංහල

පිරිවැව්නා පොත්

වහන්සේ

පූජ්‍යපාද කිරිඳිගොඩ ඥාණානන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ

‘මහමෙව්නාවේ පාළි - සිංහල පිරුවානා පොත් වහන්සේ’
පූජ්‍ය කිරිඳිගොඩ ඤාණානන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ

මහමෙව්නා සදහම් ප්‍රකාශන

ප්‍රථම මුද්‍රණය : ශ්‍රී බු.ව. 2547/48 (2004 බිනර)

දෙවන මුද්‍රණය : ශ්‍රී බු.ව. 2552 (2008 ඇසළ)

තෙවන මුද්‍රණය : ශ්‍රී බු.ව. 2554 (2010 වෙසක්)

සිව්වන මුද්‍රණය : ශ්‍රී බු.ව. 2555 (2011 වෙසක්)

© සියළුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

ISBN : 978-955-0614-27-1

- පරිගණක ඇකුරු සැකසුම සහ පිටකවර නිර්මාණය -
මහාමේස නිර්මාණ අංශය

- ප්‍රකාශනය -

මහාමේස ප්‍රකාශකයෝ
වඩුවාව, යටිගල්ඔළුව, පොල්ගහවෙල.

- මුද්‍රණය -

ලීඩ්ස් ග්‍රැෆික්ස් (පුද්.) සමාගම,
අංක 356 E, පන්තිපිටිය පාර, තලවතුගොඩ.

**“දසබලසේලප්පහවා නිබ්බානමහාසමුද්දපරියන්තා
අට්ඨංග මග්ගසලිලා ජිනවචනනදී චිරං වහතුති”**

දසබලයන් වහන්සේ නමැති ශෛලමය පර්වතයෙන් පැන නැගී
අමා මහා නිවන නම් වූ මහා සාගරය අවසන් කොට ඇති
ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය නම් වූ සිහිල් දිය දහරින් හෙබි
උතුම් ශ්‍රී මුඛ බුද්ධ වචන ගංගාව
(ලෝ සතුන්ගේ සසර දුක නිවැලමින්)
බොහෝ කල් ගලාබස්නා සේක්වා !

(සළායතන සංයුක්තය - උද්දාන ගාථා)

පෙරවදන

මේ මහා හදුකල්පයෙහි ලොවට පහළ වී වදාළ සතර වෙනි බුදුරජාණන් වහන්සේ වන අපගේ ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ මාර්ගෝපදේශකත්වයත් රැකවරණයත් ආශීර්වාදයත් උදෙසා අපි ඉතාමත් ශ්‍රද්ධාවෙන් තෙරුවන් සරණ යමු. දුර්ලභ මිනිස් ජීවිතය වෙත සදාකාලික ආලෝකයක් උදා කර දිය හැක්කේ පරම දුර්ලභ වූ බුදුසසුනට පමණි. තෙරුවන් සරණ ගිය බෞද්ධයා මෙකරුණ මැනැවින් සිහියේ දරා සිටින්නෙකි. එනිසා ම දෛනික ජීවිතයේ විශේෂ අවස්ථාවන්හි දී ආශීර්වාදය සලසා ගන්නේ උතුම් තුනුරුවන් සරණ තුළින් ම ය. බාහිර පිහිටක් පිළිසරණක් සෙවීමක් සැබෑ බෞද්ධයෙකුට අයත් දෙයක් නොවේ. එනිසා ම ලක්දිව වැඩ සිටි ත්‍රිපිටකධාරී මහා තෙරුන් වහන්සේලා විසින් සැදැහැවත් බෞද්ධයන් ගේ ජීවිත වලට ආරක්ෂාවක් සැනැසීමක් සැපතක් උදෙසා සියවස් ගණනක් මුළුල්ලේ භාවිතයට පැමිණි පිරිත් පොත මේ රට තුළ සම්භාවනාවට පත් වූයේ පිරුවානා පොත් වහන්සේ නමිනි. ශ්‍රී ලාංකික බෞද්ධ ජනතාව එම පිරිත් දේශනාවන් සමඟ තමන් ගේ මුළු ජීවිතය ම රඳවා ගෙන තිබුණි. අප රට ආක්‍රමණය කළ මිත්‍යාදාෂ්ටික ඉංග්‍රීසි පාලකයන් වරෙක එංගලන්තයට ලියා යවා තිබුනේ ශ්‍රී ලාංකික බෞද්ධ ජනතාව සති පිරිත් පින්කම් වලින් ඇත් කර ගතහොත් ඔවුන් ව ලේසියෙන් ක්‍රිස්තියානි කර ගත හැකි බව යි. මෙයින් පෙනෙන්නේ පිරුවානා පොත් වහන්සේ සිංහල බෞද්ධයා ගේ ජීවිත වලට බද්ධ වී ඇති ආකාරය පිළිබඳව ඔවුන් බියපත් ව සිටි බව යි.

තුන්සම් රාත්‍රියක් මුළුල්ලෙහි මහත් ශ්‍රද්ධා භක්තියෙන් යුතුව සජ්ඣායනා කරනු ලබන පිරිත් ධර්මය ශ්‍රවණය කිරීමට සැදැහැවත් ජනතාව මහත් සේ රුවී කරති. එහෙත් මෑත භාගයේ පරිත්‍රාන ධර්ම දේශනා වලදී විශේෂත්වයක් දී තිබෙන්නේ ශ්‍රවණ මාධුර්යයෙන් යුතු ව තාලයකට ඇද පැද ගායනා කිරීමට මිස එහි අර්ථ මතු කොට ශ්‍රද්ධාව ඇති කරවන ආකාරයට පිරිත් දෙසීම නො වේ. සමහර ගිහි පිරිත් දේශනා කරන ගිහි පින්වතුන් පවා බොහෝ විට එම පිරිත් දෙසනු ලබන්නේ එහි අර්ථ කිසිවක් නො දැන ය. සමහර පිරිත් දේශනා ඇසෙන්නේ පිරිසක් එකතු වී සෝරණාඩු කරන පරිද්දෙනි. පාළි වචන අර්ථ විපරීත වෙන පරිද්දෙන් වෙන් කරමින් පිරිත් දේශනා කරන අවස්ථාවන් ද අපට අසන්නට ලැබේ. සමහර අවස්ථා වලදී ආටානාටිය වැනි හමාර දෙසුමක් දේශනා කරද්දී අනවශ්‍ය ආකාරයෙන් සැදැහැවතුන් තැනිගැන්වෙන පරිද්දෙන් මහාප්‍රාණ අක්ෂර උච්චාරණය කරමින් පිරිත් දේශනා කරන අයුරු අපට අසන්නට ලැබේ. ගී සින්දු කියන ආකාරයෙන් කරනු ලබන පිරිත් දේශනාවල් ද අපට අසන්නට ලැබේ. මෙසේ පරිත්‍රාන ධර්ම දේශනා වලදී කිසියම් පරිහානීය ලක්ෂණයන් විද්‍යමානව තිබෙන අයුරු අවධානයෙන් අසන කෙනෙකුට පහසුවෙන් තේරුම් ගත හැකි ය. මෙය සැදැහැවතුන් ගේ සිත් තුළ කළකිරීම ජනිත කරවීමට ද හේතුවක් වනු ඇත. මේ නිසා ම පිරිත් දේශනාවකින් ලැබෙන යහපත් ආනිශංස ධර්මයන් ලබා ගැනීමේ අවස්ථාව සැදැහැවත් ජනතාවට අහිමි වෙමින් තිබෙන බව නොරහසකි.

මෙම කරුණ හේතු කර ගෙන අභිනවයෙන් පිරුවානා පොත් වහන්සේ නමක් ඉදිරිපත්

කිරීමට අපට සිත් විය. මෙම පිරිත් පොත් වහන්සේ තුළ පැහැදිලිව ම කරන ලද වෙනස්කම් ඔබට දැක්ක හැකි ය. මෙම පිරුවානා පොත් වහන්සේ ආරම්භ වන්නේ පිරිත් පේ කිරීම නම් වූ පරිච්ඡේදයෙනි. එහිදී තෙරුවන් සරණ හා තෙරුවන් වන්දනාවට අමතර ව අප ගේ බුදුරජාණන් වහන්සේ පෙන්වා වදාළ සත් බුදුරජාණන් වහන්සේලා වන්දනා කිරීමත් යොදා තිබේ. එමෙන් ම බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ සුවිශේෂී වූ ගුණ සමූහය උන්වහන්සේ විසින් ම දේශනා කොට වදාළ ඉතා සුන්දර දෙසුමක් වන ලෝකාවබෝධ සූත්‍රය එයට ඇතුළත් කොට තිබේ. අනතුරුව ජය මංගල ගාථා අෂ්ටකය දක්වා ඇත. මෙහි දී එක් එක් පාළි පරිච්ඡේදයට අදාළ තේරුම් පිළිවෙලකට කිව හැකි පරිද්දෙන් සරල සිංහලෙන් දක්වා ඇත. එම කොටස හරි ආකාර ලෙස සාමූහිකව සජ්ඣායනා කිරීමෙන් බුද්ධානුස්සති භාවනා පින්කම වචනයෙන් හා සිතින් සිදු කර ගෙන මහත් සැපතක් සලසා ගත හැකි ය.

අනතුරුව ඉදිරිපත් කොට තිබෙන්නේ මහ පිරිත යි. ඒ සඳහා මහා මංගල සූත්‍ර දේශනාව, රතන සූත්‍ර දේශනාව හා කරණියමෙත්ත සූත්‍ර දේශනාව ඇතුළත් කොට තිබේ. මහ පිරිත අවසන් වන්නේ මහා ජයමංගල ගාථාවන් සජ්ඣායනා කිරීමෙනි. මහ පිරිතේ ද පාළිය සජ්ඣායනා කිරීමෙන් අනතුරුව ඒ ඒ පරිච්ඡේදයන්ට හා ගාථාවන්ට පසුව සිංහලෙන් පැවැසිය හැකි පරිදි පරිවර්තනය කළෙමු.

ඊළඟට ඉදිරිපත් කොට තිබෙන්නේ යුග දේශනාවන් ය. පරිත්‍රාන ධර්ම දේශනාවක දී මුහුණ දෙන ප්‍රධාන ගැටළුව වන්නේ කාලය පිළිබඳ කළමනාකරණය යි. සුළු කලක් ඇතුළත සූත්‍ර දේශනා රාශියක් සජ්ඣායනා කළ යුතු ව තිබේ. විශේෂයෙන් ම සිංහලෙන් ද සජ්ඣායනා කළ යුතු හෙයින් කාලය හැසිරවිය යුත්තේ ඉතා පරිස්සමෙනි. එම නිසා පිරිත් ශ්‍රවණය කරන පින්වතුන්ට ශ්‍රද්ධාව ජනනය වන පරිද්දෙන් අප ගේ පිරිත් පොත මෙසේ සංස්කරණය කළෙමු. එනම් යුග දෙසුම ඇරඹෙන්නේ බන්ධ පිරිතෙනි. ඉන්පසු මෙත්තානිසංස පිරිතත්, ඉන්පසු මෝර පිරිතත්, ඉන්පසු වන්ද පිරිතත්, ඉන්පසු සුරිය පිරිතත්, අනතුරුව ධජග්ග පිරිතත් දෙසනු ලැබේ. එක සමාන අරුත් ඇති පිරිත් දෙසුම් කිහිපයක් අප විසින් ඉවත් කරන ලද්දේ ධර්ම ගෞරවයකින් යුතුව පිරිත් දේශනා කිරීමට කාලය ලබා ගැනීම මිස කිසිසේත් අගෞරවයකින් නම් නොවේ. එනමුදු එම දේශනා උපග්‍රන්ථයෙහි ඇතුළත් කිරීමට අප අමතක නොකළෙමු. දෙවන යුග දේශනාවේ දී මහා කස්සපත්ථේරබොජ්ඣංග පිරිතත් ගිරිමානන්ද පිරිතත් එක් කළෙමු. කාලය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය මතුවන හෙයින් කැමැති කෙනෙකුට එහි සිංහල කොටස පමණක් වුව ද සජ්ඣායනා කළ හැකි ය. එහි කිසි වරදක් නැත. පිරිතෙහි අරුත වැටහීමත් හිතේ ශ්‍රද්ධාව ඇති වීමත් නිසැකයෙන් ම සිදු වේ. පිරිත යනු මන්ත්‍රයක් නො වන බව අප විශේෂයෙන් මතක තබා ගත යුතු ය. මන්ත්‍රයක නම් වචන උච්චාරණයේ දී සිදු වන වෙනස බලපාන බව අප අසා ඇත. නමුත් පිරිත් ධර්මය ඊට හාත්පසින්ම වෙනස් ය. මහා කාරුණික බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය දේශනා කොට වදාළේ දෙව් මිනිස් ලෝකයා ගේ හිත සුව පිණිස ය. ලොකානුකම්පාවෙන් යුතු ව ය.

දම්සක් පැවැතුම් සූත්‍රය වනාහී අති සුවිශේෂ වූ සම්බුදු දෙසුමක් වන්නේ එය බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ ප්‍රථම ධර්ම දේශනය වීම නිසා ය. එමෙන් ම බුදු කෙනෙක් ලොව පහළ වන්නේ කුමක් පිණිස දැ යි නිරවුල් ව තේරුම් ගැනීමට මෙම සූත්‍ර දේශනාව මහෝපකාරී වේ. එනම් ලෝක සත්වයා විසින් අවබෝධ නො කරන ලද්දා වූ චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මය අවබෝධ කරවීම පිණිසම ය. මෙම දෙසුමේ විශේෂත්වය නම් එය පොළොව වාසී දෙවියන් ගේ පටන් අකනිටා බඹ ලොව දක්වා ලෝක වල සිටින දිව්‍ය සමූහයා ඉතා

ශ්‍රද්ධාවෙන් සවන් දී තිබීම යි. එය කියැවෙන්නේ මෙසේය. “පවත්තිනේ ව පන භගවතා ධම්මවක්කේ භුම්මා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං. ඒතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං. අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවෙන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනචි වා ලෝකස්මින්ති” මෙහි තේරුම මෙසේ ය.

“භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධම්මවක්කප්පවත්තන සූත්‍ර දේශනාව වදාළ කල්හි පොළොව වාසී දෙවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායේ දී මේ අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කිසිවෙකුට හෝ එය වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම යැයි දහම්සෝෂා පැවැත්වූවාහු ය.” මේ ආකාරයට ඉතා පැහැදිලි තේරුමක් තිබිය දී බොහෝ දෙනෙක් සිතා ගෙන සිටින්නේ දෙව්වරු සාදු නාද දුන් බව යි. දෙව්වරුන් විසින් කරන ලද්දේ සාදු නාද දීම නො ව යට කී ප්‍රකාශය මහත් සතුටින් යුතු ව හඬගා පැවසීම යි. එහෙත් මේ අර්ථය නො දන්නා බොහෝ දෙනෙක් පිරිත් දෙසුම් වලදී එම කොටස කියවන විට හේවිසි නාද කරවති. රතිඤ්ඤා පත්තු කරවති. එය දම්සක් පැවතුම් සූත්‍ර දේශනාවට නො දැනුවත්කමින් කරනු ලබන අගෞරවයකි. එම නිසා එය තේරුම් ගත යුත්තේ එම දෙසුම පිළිබඳව මහා ධර්ම සෝෂාව අකනිටා බඹ ලොව දක්වා දෙව්වරුන් ගේ කටිත් කට පැතිර ගිය බව යි.

එමෙන් ම දම්සක් පැවැතුම් සූත්‍ර දේශනාව ඉතා සවිස්තර ව අපට හමුවන්නේ සච්චවිභංග සූත්‍රයෙනි. සාරිපුත්ත මහරහතන් වහන්සේ විසින් භික්ෂූන් වහන්සේලාට වදාරණ ලද එම දෙසුම අප විසින් ඊළඟ සූත්‍ර දේශනාව ලෙස ඇතුළත් කළෙමු. පිරිතට සවන් දෙන සැදැහැවතුන් හට දම්සක් පැවැතුම් සූත්‍රය විස්තර වශයෙන් සිංහලෙන් ශ්‍රවණය කිරීමේ දුර්ලභ අවස්ථාව ඒ තුළින් ලැබේ.

ඊළඟට තිබෙන්නේ අතිරේක සූත්‍ර දේශනාවන් ය. එහිදී අප විසින් පළමුව කසිභාරද්වාජ සූත්‍රයත් අනතුරුව ආලවක සූත්‍රයත් යළි වසල සූත්‍රයත් සිංහලෙන් දක්වා තිබේ. ඊළඟට හමුවන්නේ හමාර දෙසුම යි. එහි මෙතෙක් පිරිත් දේශනා වල කියැවෙන ආටානාර්ථය සූත්‍රය වෙනුවට ඉසිගිලි සූත්‍රයත් තුණුරුවන් ගේ ගුණ කියැවෙන ධම්මචේතිය සූත්‍රයත් ඉදිරිපත් කළෙමු. ඉසිගිලි සූත්‍රයෙහි ඇතුළත් වන්නේ පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේලා ගේ නම්ගොත් ය. එනිසා එය ඇතුළත් කළෙමු. ධම්මචේතිය සූත්‍රයේ ඇතුළත් වන්නේ කොසොල් මහරජතුමා විසින් මේදතඵමප නම් වූ ශාක්‍ය නියම් ගමෙහි වැඩ සිටි බුදුරජාණන් වහන්සේ දුටු කල්හි ඔහු තුළ ඇති වූ ප්‍රසාද සංවේගය ප්‍රකාශ හයකින් ප්‍රශංසනාත්මකව පැවසූ ආකාරය යි. එමෙන් ම එය ධම්මචේතිය නමින් හඳුන්වා මතකයෙහි රඳවා ගන්නා ලෙස බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් අනුමත කොට වදාළ දෙසුමකි. ආටානාර්ථය සූත්‍ර දේශනාව අප විසින් උපග්‍රන්ථයට ඇතුළත් කරන ලද්දේ එම දෙසුම පිළිබඳව ඇති ගෞරවය නිසාම ය. සතර වරම් දෙව්මහ රජදරුවන් විසින් භික්ෂු භික්ෂුණී උපාසක උපාසිකාවන් හට අමනුෂ්‍යයන් ගෙන් ඇති වන්නා වූ උපද්‍රවයන් සමනය කොට ආරක්ෂාව ලබා දීම පිණිස බුදුරජුන් ඉදිරියෙහි පවසන ලද ආටානාර්ථය දෙසුම බුදුරජාණන් වහන්සේ ද අනුමත කොට වදාළ සේක. වර්තමානයේ බොහෝ පිරිත් දෙසුම් වලදී ජනතාව ගේ අවධානය යොමු කරවා ගැනීම පිණිස ඉතා සෝෂාකාරී ලෙස අර්ථ ශූන්‍ය පිළිවෙලකින් මහප්‍රාණාක්ෂර උච්චාරණය කරමින් එක ම සෝෂාවක් කරගෙන තිබෙන අයුරු අප කොතෙකුත් අසා තිබේ. ඒ වෙනුවට සැදැහැවත් ජනතාවට ඉතා අරුත්බර දෙසුමක් ශ්‍රවණය කිරීමේ භාග්‍යය ධම්මචේතිය සූත්‍ර දේශනාවෙන් ලැබේ. පිරිත් දෙසුම අවසන් වන්නේ අටවිසි පිරිතෙනි.

ඉහත ආකාරයට පෙළගස්වා ඇති සූත්‍ර දේශනාවන් ගෙන් ප්‍රතිමණ්ඩිත වූ මහමෙව්නාවේ පිරුවානා පොත් වහන්සේ සර්වරාත්‍රික පරිත්‍රාන ධර්ම දේශනා වලදී හෝ තම තමන් විසින් කියා ගන්නා වූ පිරිත් දේශනා වලදී භාවිතා කොට මෙලොව ජීවිතයට යහපතක් රැකවරණයක් සැනැසීමක් උදා කර ගත හැකි බව අපි ඉතාමත් ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව පවසා සිටිමු.

මෙම උදාර කටයුත්ත පිණිස මා හට ඉතා සිතින් අනුග්‍රහ කරන මහමෙව්නාවේ වැඩ වසන පින්වත් ස්වාමීන් වහන්සේලාටත්, දරුවන්ටත් සියලු කායික මානසික සැප සැලසේවා! එමෙන් ම මෙම පිරුවානා පොත් වහන්සේ මුද්‍රණද්වාරයෙන් ඔබ සුරතට පත්කරන සියලු පින්වතුන්ටත් කායික මානසික සැප සැලසේවා! හැම දෙනාට ම මේ ගෞතම බුදු සසුනේ දී ම සීල සමාධි ප්‍රඥා දියුණු කරගැනීමෙන් අමා මහ නිවන් සුව අවබෝධ කරගැනීමේ වාසනාව උදාවේවා යි ඉතා කරුණාවෙන් යුතුව ආශීංසනය කරමි.

තෙරුවන් සරණයි !

මෙයට
ගෞතම බුදුසසුන තුළ
මෙත් සිතින්,
කිරිබත්ගොඩ ඤාණානන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ.

ශ්‍රී බුද්ධ වර්ෂ 2548 ක් වූ බිහර මස 20 වන දි ය.
(2004.09.20)

පටුන

පිරිත් සේ කිරීම

1.	සරණාගමනය (තිසරණයට පැමිණීම)	011
2.	බුද්ධානුස්සති	012
3.	ධම්මානුස්සති	012
4.	සංඝානුස්සති	012
5.	සන්බුදු වන්දනාව	013
6.	ලෝකාවබෝධ සුත්තං (ලෝකය අවබෝධ කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම)	014
7.	ජයමංගල ගාථා (සම්බුදුන් ගේ ජයමංගල ගාථා)	018

මහ පිරිත

8.	මහා මංගල සුත්තං (මංගල කරුණු ගැන වදාළ දෙසුම)	023
9.	රතන සුත්තං (මැණික් ගැන වදාළ දෙසුම)	026
10.	කරුණිය මෙන්ත සුත්තං (මෙත් පැතිරවීම ගැන වදාළ දෙසුම)	032
11.	මහා ජයමංගල ගාථා	034

පළමු වෙති බණවර

12.	බන්ධ පරිත්තං (සර්ප රාජ කුලවලට මෙත් පැතිරවීම ගැන වදාළ දෙසුම)	037
13.	මෙත්තානිසංඝ සුත්තං (මෙත් පැතිරවීමේ අනුසස් ගැන වදාළ දෙසුම)	039
14.	මෝර පරිත්තං (බෝසත් මොණරා ගැන වදාළ දෙසුම)	040
15.	වන්ද පරිත්තං (සඳ දෙවි පුතුව වදාළ දෙසුම)	042
16.	සූරිය පරිත්තං (හිරු දෙවි පුතුව වදාළ දෙසුම)	043
17.	ධජග්ග පරිත්තං (දෙවියන්ගේ කොඩි මුදන ගැන වදාළ දෙසුම)	045

දෙවෙනි බණවර

18.	මහා කස්සපත්ථේර බොජ්ඣංග සුත්තං (මහා කස්සප තෙරුන්ට වදාළ බොජ්ඣංග දෙසුම)	050
19.	ගිරිමානන්ද සුත්තං (ගිරිමානන්ද තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම)	052

දුමිසක් දෙසුම

20.	ධම්මවක්කප්පවත්තන සුත්තං (දුමිසක් පැවතුම් සූත්‍ර දේශනාව)	060
21.	සච්ච විහංග සුත්තං (ආර්ය සත්‍යය බෙදා දැක්වීම ගැන වදාළ දෙසුම)	071

අතිරේක දේශනා

22.	කසීභාරද්වාප සුත්තං (කසීභාරද්වාප හට වදාළ දෙසුම)	082
23.	ආලවක සුත්තං (ආලවක යක්ෂයා හට වදාළ දෙසුම)	086
24.	වසල සුත්තං (වසලයා ගැන වදාළ දෙසුම)	092

හමාර දේශනා

25.	ඉසිගිලි සුත්තං (ඉසිගිලි පර්වතයේ දී වදාළ දෙසුම)	098
26.	ධම්මචේතිය සුත්තං (ධම්ම චෛත්‍යයන් ගැන වදාළ දෙසුම)	102
27.	අට විසි පිරිත හා ආශිර්වාද ගාථා	112

උපග්‍රහ්ථය

28.	මහා සමය සුත්තං	114
29.	ආටානාටිය සුත්තං	127
30.	පටිච්චසමුප්පාද සමුදයෝ නිරෝධෝ (පටිච්චසමුප්පාදයේ ඇතිවීම හා නැතිවීම)	155
31.	බන්ධ පරිත්තං	156
32.	මෙත්තානිසංස සුත්තං	157
33.	මිත්තානිසංස සුත්තං	157
34.	මෝර පරිත්තං	159
35.	චන්ද පරිත්තං	160
36.	සුරිය පරිත්තං	161
37.	ධජග්ග පරිත්තං	161
38.	මහා කස්සපත්ථේර බොජ්ඣංගං	163
39.	මහා මොග්ගල්ලානත්ථේර බොජ්ඣංගං	164
40.	මහා චුන්දත්ථේර බොජ්ඣංගං	166
41.	ගිරිමානන්ද සුත්තං	167
42.	සච්ච විභංග සුත්තං	170
43.	කසිභාරද්වාජ සුත්තං	175.
44.	ආලවක සුත්තං	177
45.	පරාභව සුත්තං	179
46.	වසල සුත්තං	182
47.	ඉසිගිලි සුත්තං	185
48.	ධම්මචේතිය සුත්තං	188
49.	ඇනචුම් පිරිත	193
50.	ජිනපඤ්ජරය	194
51.	චූළ ජිනපඤ්ජර පිරිත හෙවත් දස දිසා පිරිත	195
52.	ආරක්ෂක පිරිත	196
53.	අංගුලිමාල පරිත්තං (අංගුලිමාල පිරිත)	196
54.	ජලනන්දන පරිත්තං (ජලනන්දන පිරිත)	197
55.	චතුරාරක්ඛාව හෙවත් සතර කමචන්	197
	බුද්ධානුස්සති	198
	මෙත්තානුස්සති	198
	අසුභානුස්සති	199
	මරණානුස්සති	199
	සංචේගවත්ථු අට	200
56.	නරසීභ ගාථා	201

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !
ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට මාගේ නමස්කාරය වේවා !

පිරිත් පේ කිරීම

I. සරණාගමනය (තිසරණයට පැමිණීම)

බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි
ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි
සංඝං සරණං ගච්ඡාමි

මම බුදුරජාණන් වහන්සේ සරණ යමි.
මම ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යමි.
මම ආර්ය මහා සංඝරත්නය සරණ යමි.

දුකියම්පි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි
දුකියම්පි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි
දුකියම්පි සංඝං සරණං ගච්ඡාමි

දෙවනුව ද මම බුදුරජාණන් වහන්සේ සරණ යමි.
දෙවනුව ද මම ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යමි.
දෙවනුව ද මම ආර්ය මහා සංඝරත්නය සරණ යමි.

තකියම්පි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි
තකියම්පි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි
තකියම්පි සංඝං සරණං ගච්ඡාමි

තෙවනුව ද මම බුදුරජාණන් වහන්සේ සරණ යමි.
තෙවනුව ද මම ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යමි.
තෙවනුව ද මම ආර්ය මහා සංඝරත්නය සරණ යමි.

2. බුද්ධානුස්සති

ඉති'පි සෝ හගවා අරහං සම්මා සම්බුද්ධෝ විජ්ජාවරණ සම්පන්නෝ සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දේවමනුස්සානං බුද්ධෝ හගවා'ති.

මෙසේ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අරහං වන සේක. සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වන සේක. සුගත වන සේක. ලෝකවිදු වන සේක. අනුත්තරෝ පුරිසදම්මසාරථී වන සේක. සත්ථා දේවමනුස්සානං වන සේක. බුද්ධ වන සේක. හගවා වන සේක.

3. ධම්මානුස්සති

ස්වාක්ඛාතෝ හගවතා ධම්මෝ සන්දිට්ඨිකෝ අකාලිකෝ ඒභිපස්සිකෝ ඕපනයිකෝ පච්චත්තං වේදිතඛිබ්බෝ විඤ්ඤ්භී ති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය මැනැවින් දේශනා කරන ලද්දේ ය. මේ ජීවිතයේ දී ම අවබෝධ කළ හැකි බැවින් මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය සන්දිට්ඨික වන්නේ ය. ඕනෑම කාලයක දී අවබෝධ කළ හැකි බැවින් අකාලික වන්නේ ය. ඇවිත් බලන්න යැයි කිව හැකි බැවින් ඒභිපස්සික වන්නේ ය. තමා තුළට පමුණුවා ගත යුතු බැවින් ඕපනයික වන්නේ ය. බුද්ධිමත් මිනිසුන් විසින් තම තම නැණ පමණින් අවබෝධ කර ගත යුතු බැවින් පච්චත්තං වේදිතඛිබ්බෝ විඤ්ඤ්භී වන්නේ ය.

4. සංඝානුස්සති

සුපටිපන්නෝ හගවතෝ සාවකසංඝෝ, උජුපටිපන්නෝ හගවතෝ සාවකසංඝෝ, ඤායපටිපන්නෝ හගවතෝ සාවකසංඝෝ, සාමීච්චිපටිපන්නෝ හගවතෝ සාවක සංඝෝ. යදිදං චත්තාරි පුරිසයුගානි අට්ඨපුරිසපුග්ගලා ඒස හගවතෝ සාවකසංඝෝ, ආහුනෙය්‍යෝ, පාහුනෙය්‍යෝ, දක්ඛිණෙය්‍යෝ, අංජලිකරණීයෝ අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛේත්තං ලෝකස්සා'ති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා සුපටිපන්න වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා උජුපටිපන්න වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ඤායපටිපන්න වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා සාමීච්චිපටිපන්න වන සේක.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝයා මාර්ග ඵල යුගල වශයෙන් හතරක් ද වන අතර මාර්ග ඵල පුද්ගල වශයෙන් අට දෙනෙක් වන සේක. ආහුනෙය්‍ය වන සේක. පාහුනෙය්‍ය වන සේක. දක්ඛිණෙය්‍ය වන සේක. අංජලිකරණීය වන සේක. ලොවට උතුම් පින් කෙන වන සේක.

5. සත්ඛුදු වන්දනාව

- 1. විපස්සිස්ස නමක්ථු - චක්ඛුමන්තස්ස සිරිමනෝ සිඛිස්ස'පි නමක්ථු - සඛිබ්භුතානුකම්පිනෝ

සදහම් ඇස් ඇති - සොඳුරු සිරිය ඇති
 විපස්සි බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
 සියලු සතුන් හට - අනුකම්පා ඇති
 සිඛි බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා

- 2. වෙස්සභුස්ස නමක්ථු - නභ්‍යාතකස්ස තපස්සිනෝ නමක්ථු කකුසන්ධස්ස - මාරසේනාපමද්දිනෝ

සියලු කෙලෙස් නැති - වෙර වීරිය ඇති
 වෙස්සභු බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
 දස මර සේනා - ඔද කෙද බිද හළ
 කකුසද බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා

- 3. කෝණාගමනස්ස නමක්ථු - බ්‍රාහ්මණස්ස වුසිමනෝ කස්සපස්ස නමක්ථු - විජ්ජමුත්තස්ස සඛිබ්ධි

කෙලෙස් බැහැර කළ - බඹසර නිම කළ
 කෝණාගමන බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
 හැම කෙලෙසුන්ගෙන් - හොදින් මිදී ගිය
 කස්සප බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා

- 4. අංගීරසස්ස නමක්ථු - සක්‍යපුත්තස්ස සිරිමනෝ යෝ ඉමං ධම්මමදේසේසි - සඛිබ්දුක්ඛාපනුදනං

ලොවේ සියලු දුක් - මැනවින් දුරු වන
 මේ සිරි සදහම් පවසා වදහළ - යම් කෙනෙකුත් වෙද
 සොඳුරු සිරිය ඇති - ශාක්‍ය පුත්‍ර වූ
 අංගීරස වූ අපගේ ගෞතම බුදු සමීදුන් හට නමස්කාර වේවා

5. යේ වාපි නිබ්බූතා ලෝකේ - යථාභූතං විපස්සිසුං
 කේ ජනා අපිසුණා - මහන්තා චිතසාරදා
 ඒ බුදුවරු ලොව - නිවනට වැඩි සේක් ම ය
 හැම දේ ගැන සැබෑ තත්වය - විදසුන් කළ සේක් ම ය
 ඒ නරෝත්තමයන් වහන්සේලා - පිසුණු බස් නොපවසන් ම ය
 මහානුභාව සම්පන්න ම ය - සසර බිය නැති සේක් ම ය

6. හිතං දේවමනුස්සානං - යං නමස්සන්ති ගෝතමං.
 විජ්ජාවරණසම්පන්නං - මහන්තං චිතසාරදං
 විජ්ජාවරණසම්පන්නං - බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං.
 දෙවි මිනිසුන් හට - හිත සුව සලසන
 ගෝතම නම් වූ - විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ
 මහානුභාව සම්පන්න වූ - හැම බියෙන් නිදහස් වූ
 බුදු රජාණන් වහන්සේට - දෙවි මිනිසුන් නමස්කාර කරන්නාහු ය
 ගෝතම නම් වූ විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ
 ඒ බුදු රජාණන් වහන්සේට - අපගේ නමස්කාරය වේවා

6. ලෝකාවබෝධසුත්තං

(ලෝකය අවබෝධ කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම)

චුත්තං භේතං භගවතා. චුත්තමරහතා'ති මේ සුතං.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙම දෙසුම වදාරණ ලද්දේ ය. මා විසින් අසන ලද්දේ ඒ අරහත් වූ සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ විසින් මෙය වදාරණ ලද බව යි.

ලෝකෝ භික්ඛවේ තථාගතේන අභිසම්බුද්ධෝ. ලෝකස්මා තථාගතෝ විසඤ්ඤුත්තෝ. ලෝකසමුදයෝ භික්ඛවේ තථාගතේන අභිසම්බුද්ධෝ ලෝකසමුදයෝ තථාගතස්ස පභිණෝ. ලෝකනිරෝධෝ භික්ඛවේ තථාගතේන අභිසම්බුද්ධෝ. ලෝකනිරෝධෝ තථාගතස්ස සච්ඡිකතෝ. ලෝකනිරෝධගාමිනී පටිපදා භික්ඛවේ තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා. ලෝකනිරෝධගාමිනී පටිපදා තථාගතස්ස භාවිතා.

පින්වත් මහණෙනි, මුළුමහත් ලෝකය ම තථාගතයන් වහන්සේ

විසින් ඉතා හොඳින් අවබෝධ කරන ලද්දේ ය. තථාගතයන් වහන්සේ ලෝකය හා එක් නො වී වසන්තාහු ය. පින්වත් මහණෙනි, මේ ලෝකයේ හට ගැනීම තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ඉතා හොඳින් අවබෝධ කරන ලද්දේ ය. තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ලෝකයේ හටගැනීම ප්‍රභාණය කරන ලද්දේ ය. පින්වත් මහණෙනි, ලෝකය නිරුද්ධ වීම තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ඉතා හොඳින් අවබෝධ කරන ලද්දේ ය. ඒ ලෝක නිරෝධය තථාගතයන් වහන්සේ විසින් සාක්ෂාත් කරන ලද්දේ ය. පින්වත් මහණෙනි, ලෝකය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ඉතා හොඳින් අවබෝධ කරන ලද්දේ ය. ලෝකය නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ප්‍රගුණ කරන ලද්දේ ය.

යං භික්ඛවේ සදේවකස්ස ලෝකස්ස සමාරකස්ස සබ්බන්තස්ස, සස්සමණබ්‍රාහ්මණීයා පජාය සදේවමනුස්සාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියේසිතං අනුච්චරිතං මනසා, යස්මා තං තථාගතේන අභිසම්බුද්ධං තස්මා තථාගතෝති වුච්චති.

පින්වත් මහණෙනි, දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ මේ ලෝකයා විසින් ද දෙවිමිනිස් ප්‍රජාව විසින් ද දක්නා ලද යමක් ඇද්ද, අසනා ලද යමක් ඇද්ද, ආසුරාණය කරන ලද යමක් ඇද්ද, රස විඳින ලද යමක් ඇද්ද, පහස ලැබුවා වූ යමක් ඇද්ද, සිතින් දැන ගන්නා ලද යමක් ඇද්ද, ලබා ගත් යමක් ඇද්ද, සොයා ගත් යමක් ඇද්ද, සිතින් විමසන ලද යමක් ඇද්ද, ඒ සියල්ල ම තථාගතයන් වහන්සේ විසින් යම් හෙයකින් අවබෝධ කරන ලද්දේ වෙයි ද එම නිසා තථාගත යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

යඤ්ච භික්ඛවේ රත්තිං තථාගතෝ අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුජ්ඣති, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසේසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති, යං ඒතස්මිං අන්තරේ භාසති ලපති නිද්දිසති, සබ්බං තං තථේව හෝති. තෝ අඤ්ඤාතා. තස්මා තථාගතෝති වුච්චති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් රාත්‍රියක තථාගතයන් වහන්සේ අනුත්තර වූ සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කළ සේක් ද යම් රාත්‍රියක තථාගතයන් වහන්සේ අනුපාදිශේෂ පරිනිර්වාණ ධාතුවෙන් පිරිනිවන්පානා සේක් ද ඒ අතර කාලය තුළ දී තථාගතයන් වහන්සේ යමක් පවසන්නාහු ද

ප්‍රකාශ කරන්නාහු ද නිර්දේශ කරන්නාහු ද ඒ සියළු දෙය ම ඒ අයුරින් ම වන්නේ ය. අන් අයුරකින් නොවන්නේ ම ය. එම නිසා තථාගත යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

යථාවාදී භික්ඛවේ තථාගතෝ තථාකාරී. යථාකාරී තථාගතෝ තථාවාදී. ඉති යථාවාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී. තස්මා තථාගතෝ'ති චුච්චති.

පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ යම් ආකාරයකින් ප්‍රකාශ කරන්නාහු ද ඒ ආකාරයෙන් ම කටයුතු කරන්නාහු ය. තථාගතයන් වහන්සේ යම් ආකාරයකින් කටයුතු කරන්නා හු ද, ඒ ආකාරයෙන් ම ප්‍රකාශ කරන්නාහු ය. මේ ආකාරයෙන් යමක් පවසන්නාහු ද එය ම කරන්නා හු ය. යමක් කරන්නාහු ද එය ම පවසන්නාහු ය. එම නිසා තථාගත යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

සදේවකේ භික්ඛවේ, ලෝකේ සමාරකේ සබ්බමකේ, සස්සමණුබ්බාත්මණියා පජාය සදේවමනුස්සාය තථාගතෝ අනිභූ අනභිභූතෝ. අඤ්ඤදන්ථුදසෝ වසවන්ති. තස්මා තථාගතෝ'ති චුච්චති.

පින්වත් මහණෙනි, දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ ලෝකයෙහි ද දෙවිමිනිස් ප්‍රජාව තුළ තථාගතයන් වහන්සේ හැම දෙය ම මැඩ පවත්වන්නාහු ය. අනභිභවනීය වන්නාහු ය. ඒකාන්තයෙන් ම සියළු දෙය අවබෝධ කළාහු ය. සියලු දෙය තම වසඟයට පමුණුවා ගත්තාහු ය. එම නිසා තථාගත යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ඒතමත්ථං භගවා අවෝච. තත්ථේතං ඉති චුච්චති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළ සේක. මේ උතුම් කාරණය මේ අයුරින් ද පවසනු ලබන්නේ ය.

- 1. සබ්බලෝකං අභිඤ්ඤාය - සබ්බලෝකේ යථා තථං සබ්බලෝකවිසංයුත්තෝ - සබ්බලෝකේ අනුපයෝ
- 1. සියළු ලොව ම අවබෝධ කළා වූ හැම ලොව ඇති තතු දැන ගත්තා වූ හැම ලොවෙන් ම වෙන් වී සිටියා වූ

සියලු ලොවට ඇති ආශා දුරු වූ

- 2. සබ්බේ සබ්බාහිභූ ධීරෝ - සබ්බගන්ථජ්ජමෝචනෝ
චුට්ඨස්ස පරමා සන්ති - නිබ්බානං අකුතෝභයං
- 2. හැම දෙය මැඬලූ නුවණැති මුනිඳුනි
කෙලෙස් ගැටෙන් නිදහස් වූ මුනිඳුනි
ඔබ දුටු ඒ අම නිවන ද මුනිඳුනි
බිය කිසිවක් නැති නිවනය මුනිඳුනි
- 3. ඒස බීණාසවෝ බුද්ධෝ - අනීසෝ ඡන්තසංසයෝ
සබ්බකම්මක්ඛයං පත්තෝ - විමුත්තෝ උපධිසංඛයෝ
- 3. කෙලෙස් රහිත වූ බුදු සම්ඳාණෙනි
දුක් නැති සැක නැති මුනිවරයාණෙනි
සියලු කර්ම ක්ෂය කළ මුනිඳාණෙනි
අකුසල් නැති අරහත් මුනිඳාණෙනි
- 4. ඒස සෝ භගවා බුද්ධෝ - ඒස සීහෝ අනුත්තරෝ
සදේවකස්ස ලෝකස්ස - බ්‍රහ්මචක්කං පචත්තයි
- 4. අප ගේ භගවත් බුදු සම්ඳාණෙනි
ලොවෙහි අනුත්තර සිංහ රජාණෙනි
දෙව් මිනිසුන් හට සැපත සදාලන
දම්සක් පැවැතුම් ඇති මුනිඳාණෙනි
- 5. ඉති දේවා මනුස්සා ච - යේ බුද්ධං සරණං ගතා
සංගම්ම තං නමස්සන්ති - මහන්තං චීතසාරදං
- 5. ලොවේ සිටින නුවණැති දෙව් මිනිසුන්
- සම්බුදු සම්ඳුන් සරණ ගියෝ
ලොවේ විශාරද ගුණමුහුදාණන්
- දැක ඒ හැම දෙන වැඳ වැටුනෝ
- 6. දන්තෝ දමයතං සෙට්ඨෝ - සන්තෝ සමයතං ඉසී
මුත්තෝ මෝචයතං අග්ගෝ - තිණ්ණෝ තාරයතං වරෝ
- 6. දැමුණු සිතින් යුතු බුදු සම්ඳාණෙනි

- පුරිස දම්මසාරථී මුනිදාණෙනි
- සාන්ත සිත් ඇති ඉසිවරයාණෙනි
- හැම සිත් සනසන මුනිවරයාණෙනි
- දුකින් මිදී ගිය අරහත් මුනිදුනි
- අන් අය මුදවන අගරජ්ජාණෙනි
- ලොවෙන් එතෙර වූ පුණ්‍යවතාණෙනි
- අනුන් එතෙර කරවන මුනිදාණෙනි

7. ඉති හේතං නමස්සන්ති මහන්තං විතසාරදං
සදේවකස්මිං ලෝකස්මිං නත්ථී තේ පටිපුග්ගලෝ'ති

7. ලොවේ විශාරද ගුණ සයුරාණෙනි
ඔබ හට දෙව් මිනිසුන් නමදිත් ම ය
සදෙව් ලොවේ ඔබ හා සම කිසිවෙක්
වෙන නැත ඔබ ම ය බුදු සමිදාණන්
අයම්පි අත්ථෝ වුත්තෝ හගවතා. ඉති මේ සුතන්ති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මේ අර්ථය වදාරණ ලද්දේ ය. මා විසින් අසන ලද්දේ මේ අයුරින් ම ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථී හෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

7. ජයමංගල ගාථා (සම්බුදුන් ගේ ජයමංගල ගාථා)

1. බාහුං සහස්සමහිනිමිම්භසා'යුධං තං
ගිරිමේඛලං උදිතසෝර සසේනමාරං
දානාදිධම්මවිධිනා ජිතවා මුනින්දෝ
තං තේජසා හවතු තේ ජයමංගලානි
1. දහසක් අත් ද මවමින් - නොයෙකුත් සැත් ද දරමින්
ගිරිමේඛලා ඇතු පිටින් - එන මාරසේනා
දානාදි පාරමී බලෙන් - දිනුවෝ මුනින්දා
ඒ තේජසින් ඔබට ජය - මංගලය වේවා!

2. මාරාතිරේකමභිසුජ්ඣකසබ්බරත්තිං
 සෝරම්පනා'ලවකමක්ඛමඵද්ධයක්ඛං
 ඛන්තිසුදන්තවිධිනා ජිතවා මුනින්දෝ
 තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි

2. මුළු රෑ පුරා යුධ වැදී - එන මාර සේනා
 දැඩි වූ අලව් යකු නැගූ - ගොරහීර නාදේ
 දමනයෙන් ඉවසූ බලෙන් - දිනුවෝ මුනින්දා
 ඒ තේජසින් ඔබට ජය - මංගලය වේවා!

3. නාලාගිරිං ගජවරං අතිමත්තභූතං
 දාවග්ගිවක්කමසනීව සුදාරුණං තං
 මෙත්තම්බුසේකවිධිනා ජිතවා මුනින්දෝ
 තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි

3. මක් වී සුරාවෙන් ඇතා - නාලාගිරී නම්
 පතුරා මහා හෙණ හඬින් - දරුණු ලෙසින් ආ
 ඒ සිහිල් මෙත් පැන් බලෙන් - දිනුවෝ මුනින්දා
 ඒ තේජසින් ඔබට ජය - මංගලය වේවා!

4. උක්ඛිත්තඛග්ගමනිහත්ථසුදාරුණං තං
 ධාවං තියෝජනපථංගුලිමාලවං තං
 ඉද්ධිභිසංඛතමනෝ ජිතවා මුනින්දෝ
 තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි

4. අංගුලිමාල නම් සොරා - කඩුවක් ද ඔසවා
 තුන් යොදුන් පුරා දුව ඇවිත් - දරුණු සිතින් යුක්
 පෙන්වූ ඉර්ධි බලයෙන්- දිනුවෝ මුනින්දා
 ඒ තේජසින් ඔබට ජය - මංගලය වේවා!

5. කත්වාන කට්ඨමුදරං ඉව ගබ්භිනීයා
 විඤ්චාය දුට්ඨවචනං ජනකායමජ්ඣෙධි
 සන්තේන සෝමවිධිනා ජිතවා මුනින්දෝ
 තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි

5. ගර්භණී වූ මවක සේ දරමිටිය බැන්දේ
 විංචාව ජන මැද එසේ - නින්දා කරද්දී

සංසුන් සමාහිත බලෙන් - දිනුවෝ මුනින්දා
ඒ තේජසින් ඔබට ජය - මංගලය වේවා!

6. සච්චං විහාය මනිසච්චකවාදකේතුං
වාදාහිරෝපිතමනං අතිඅන්ධභුතං
පඤ්ඤාපදීපජලිතෝ ජිකවා මුනින්දෝ
තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි

6. සත්‍යය බැහැර කරමින් - සච්චක නමින් යුත්
අදබලේ සිතින් ඔද වැඩි - වාදයට එද්දී
ප්‍රඥා ප්‍රදීප දල්වා - දිනුවෝ මුනින්දා
ඒ තේජසින් ඔබට ජය - මංගලය වේවා!

7. නන්දෝපනන්දභුජගං විබුධං මහිද්ධිං
පුත්තේන ථේරභුජගේන දමාපයන්තෝ
ඉද්ධුපදේසවිධිනා ජිකවා මුනින්දෝ
තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි

7. බුදු පුත් ථේර නා රජුන් - ඉර්ධි බලෙන් යුත්
දමනය කළේ නා රජුන් - නන්දෝපනන්ද
ඒ ඉර්ධියට මග කියා - දිනුවෝ මුනින්දා
ඒ තේජසින් ඔබට ජය - මංගලය වේවා!

8. දුග්ගාහදිට්ඨිභුජගේන සුදට්ඨිහත්ථං
බ්‍රහ්මං විසුද්ධිජුතිමිද්ධිබකාහිධානං
ඤාණාගදේන විධිනා ජිකවා මුනින්දෝ
තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි

8. මිසදිටු මතින් බඳ වෙලා - නො දැමුණු සිතින් යුත්
බක නම් බඹු ද බඹ ලොවේ - මානෙන් දූපෙද්දී
ඤාණාගදෙන් පහර දී - දිනුවෝ මුනින්දා
ඒ තේජසින් ඔබට ජය - මංගලය වේවා!

9. ඒකාපි බුද්ධජයමංගල අට්ඨගාථා
යෝ වාචකෝ දිනදිතේ සරතේ මතන්දී
හිත්වාන තේකවිවිධානි චුපද්දවානි
මොක්ඛං සුඛං අධිගමෙය්‍ය නරෝ සපඤ්ඤෝ

9. සම්බුදුන් ගේ ජය මඟුල් - යුතු අටකි ගාථා
යමෙකුන් කියත් නම් බැතින් එය සෑම දවසේ
තිබෙනා නොයෙක් උවදුරුත් - හැම පහව යන්නේ
නුවණැති පින්වතා උතුම් - නිවනත් ලබන්නේ

හවතු සබ්බ මංගලං රක්ඛන්තු සබ්බ දේවතා
සබ්බ බුද්ධානුභාවේන සදා සොත්ථි හවන්තු තේ
සුභ මංගලා වේවා - හැම දෙවියෝ රකිත්වා
උතුම් බුද්ධානුභාවයෙන් - ඔබට සෙත සැලසේවා !

හවතු සබ්බ මංගලං රක්ඛන්තු සබ්බ දේවතා
සබ්බ ධම්මානුභාවේන සදා සොත්ථි හවන්තු තේ
සුභ මංගලා වේවා - හැම දෙවියෝ රකිත්වා
උතුම් ධම්මානුභාවයෙන් - ඔබට සෙත සැලසේවා !

හවතු සබ්බ මංගලං රක්ඛන්තු සබ්බ දේවතා
සබ්බ සංඝානුභාවේන සදා සොත්ථි හවන්තු තේ
සුභ මංගලා වේවා - හැම දෙවියෝ රකිත්වා
උතුම් සංඝානුභාවයෙන් - ඔබට සෙත සැලසේවා !

සබ්බේ බුද්ධා බලප්පත්තා පච්චේකානඤ්ච යං බලං
අරහන්තානඤ්ච තේජේන රක්ඛං බන්ධාමි සබ්බසෝ
උතුම් සම්බුදු බලයෙන් - පසේ බුදුගුණ බලයෙන්
රහතුන් ගේ ද තේජසින් - සියළු රැකවරණ වේවා!

සබ්බේ බුද්ධා බලප්පත්තා පච්චේකානඤ්ච යං බලං
අරහන්තානඤ්ච තේජේන රක්ඛං බන්ධාමි සබ්බසෝ
උතුම් සම්බුදු බලයෙන් - පසේ බුදුගුණ බලයෙන්
රහතුන් ගේ ද තේජසින් - සියළු රැකවරණ වේවා!

සබ්බේ බුද්ධා බලප්පත්තා පච්චේකානඤ්ච යං බලං
අරහන්තානඤ්ච තේජේන රක්ඛං බන්ධාමි සබ්බසෝ
උතුම් සම්බුදු බලයෙන් - පසේ බුදුගුණ බලයෙන්

රහතුන් ගේ ද තේජසින් - සියළු රැකවරණ වේවා!

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

(මෙතෙකින් පිරිත් පේ කිරීම අවසන් වේ.)

මහ පිරින

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !

8. මහාමංගල සුත්තං

(මංගල කරුණු ගැන වදාළ දෙසුම)

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ඡේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. අථ ඛෝ අඤ්ඤකරා දේවතා අභික්කන්තාය රත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා කේවලකප්පං ඡේතවනං ඕභාසෙත්වා යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං අට්ඨාසි. ඒකමන්තං ධීතා ඛෝ සා දේවතා භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣානාසි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ඡේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුකුමා ගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හී එක්කරා දෙවියෙක් මධ්‍යම රාත්‍රියෙහි මනස්කාන්ත පැහැයකින් යුතුව මුළු දෙවරම බබළවා ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ළඟට පැමිණියේ ය. එසේ පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව සිට ගත්තේ ය. එකත්පස්ව සිටි ඒ දෙවියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ගාථාවකින් මෙසේ පැවසුවේ ය.

1. බහුදේවා මනුස්සා ච - මංගලානි අවින්තයුං
ආකංඛමානා සොත්ථානං - බ්‍රෑහ් මංගලමුත්තමං
1. බොහෝ දෙවි මිනිස්සු ද - සිතුවෝ ය මංගල කරුණු ගැන
යහපත කැමති ඔවුනට - උතුම් මංගල කරුණු ගැන
පහදා දෙන්න මුනිඳුනි.
2. අසේවනා ච බාලානං - පණ්ඩිතානඤ්ච සේවනා
පූජා ච පූජනීයානං - ඒතං මංගලමුත්තමං

- 2. නරක අය නොම ඇසුර ද - කළණමිතුරන් සමග නිති ඇසුර ද පිදිය යුත්තන් පිදුම ද - මේවා උතුම් මඟුල් කරුණු ය
- 3. පතිරූපදේසවාසෝ ච - පුබ්බේ ච කතපුඤ්ඤා අත්තසම්මාපණිධි ච - ඒතං මංගලමුත්තමං
- 3. යහපත් තැනක විසුම ද - පෙර කළ පින් තිබීම ද තමා යහමඟ යාම ද - මේවා උතුම් මඟුල් කරුණු ය
- 4. බාහුසච්චඤ්ච සිප්පඤ්ච - විනයෝ ච සුසික්ඛිතෝ සුභාසිතා ච යා වාචා - ඒතං මංගලමුත්තමං
- 4. බොහෝ දැන උගත් බව - නොයෙකුත් ශිල්ප දත් බව විනයකින් යුතු බව - මනා කොට හික්මුන බව සුභාසිත වූ යම් බසක් වෙද - මේවා උතුම් මඟුල් කරුණු ය
- 5. මාතාපිතු උපට්ඨානං - පුත්තදාරස්ස සංගහෝ අනාකුලා ච කම්මන්තා - ඒතං මංගලමුත්තමං
- 5. මව්පිය උපස්ථානය - අඹුදරුවන්ට සැලකුම මැනවින් වැඩ කෙරුම - මේවා උතුම් මඟුල් කරුණු ය
- 6. දානඤ්ච ධම්මචරියා ච - ඤාතකානඤ්ච සංගහෝ අනවජ්ජානි කම්මානි - ඒතං මංගලමුත්තමං
- 6. දන් පැන් පිදීම ද - දහම තුළ හැසිරීම ද නැයන්ට සැලකීම ද - නිවැරදි දේ කිරීම ද මේවා උතුම් මඟුල් කරුණු ය
- 7. ආරති විරති පාපා - මජ්ජපානා ච සඤ්ඤමෝ අප්පමාදෝ ච ධම්මේසු - ඒතං මංගලමුත්තමං
- 7. පවෙහි නො ඇලීම ද - හැම පවින් වැළකීම ද මත් පැනින් දුරු වීම ද - දහම තුළ නො පමාව ද මේවා උතුම් මඟුල් කරුණු ය
- 8. ගාරවෝ ච නිවාතෝ ච - සන්තුට්ඨි ච කතඤ්ඤා කාලේන ධම්මසවණං - ඒතං මංගලමුත්තමං
- 8. උතුමන්ට ගරු කිරීම ද - නිහතමානී වීම ද

ලද දෙයින් තුටු වීම ද - කෙළෙහි ගුණ සැලකීම ද
නිසි කලට බණ ඇසීම ද - මේවා උතුම් මඟුල් කරුණු ය

- 9. බන්ති ව සෝවචස්සතා - සමණානඤ්ච දස්සනං
කාලේන ධම්මසාකච්ඡා - ඒතං මංගලමුත්තමං
- 9. ඉච්ඡන ගුණෙන් යුතු බව - යහපතට අවනත බව
ශ්‍රමණවරු බැහැ දැකුම ද - නිසි කල දම් සභාව ද
මේවා උතුම් මඟුල් කරුණු ය
- 10. තපෝ ව බ්‍රහ්මචරියඤ්ච - අරියසච්චානදස්සනං
නිබ්බාණසච්ඡකිරියා ව - ඒතං මංගලමුත්තමං
- 10. තපසෙහි විසීම ද - බඹසරෙහි හැසිරීම ද
ආර්ය සත්‍යයන් දැකීම ද - නිවන අවබෝධ වීම ද
මේවා උතුම් මඟුල් කරුණු ය
- 11. චුට්ඨස්ස ලෝකධම්මේහි - චිත්තං යස්ස න කම්පති
අසෝකං චිරජං බ්‍රිමං - ඒතං මංගල මුත්තමං
- 11 අටලෝ දහම එන විට - නො සැලේද යමෙකුගෙ සිත
සෝක නැති කෙලෙසුන් නැති - බියක් නැති තැන සිටි විට
මේවා උතුම් මඟුල් කරුණු ය
- 12. ඒතාදිසානි කත්වාන - සබ්බත්ථමපරාජිතා
සබ්බත්ථ සොත්ථිං ගච්ඡන්ති තං - තේසං මංගලමුත්තමන්ති
- 12. මේ අයුරින් කටයුතු කොට - අපරාජිත වී හැම තැන
යහපතට ම යති හැම තැන - එය ඔවුන් හට
උත්තම මඟුල් කරුණු ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි භෝතු!
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

9. රතන සුත්තං (මැණික් ගැන වදාළ දෙසුම)

01. යානීධ භුතානි සමාගතානි
භූමිමානි වා යානිව අන්තලික්ඛේ
සබ්බේව භුතා සුමනා භවන්තු
අටෝපි සක්කවච සුණන්තු භාසිතං

භූත පිරිස් කිසිවෙකු මෙහි සිටිත් ද රැස් වූන
අහසේ හෝ පොළොවේ හෝ ඒ හැම එක් වූන
සියළු භූතයෝ සැප ඇති සිත් ඇති වෙත්වා !
එමෙන් ම මා පවසන දෙය හොඳින් අසත්වා !

02. තස්මා හි භුතා නිසාමේථ සබ්බේ
මෙත්තං කරෝථ මානුසියා පජාය
දිවා ච රත්තෝ ච හරන්ති යේ බලිං
තස්මා හි නේ රක්ඛථ අප්පමත්තා

සියළු භූතයින් එනිසා - අසව් යොමා සිත
මෙත් සිත පතුරව් නිතර ම - හැම මිනිසුන් වෙත
ඒ කිසිවෙක් තොප හට පින් - දිව රූ පුද දෙන
පමා නො වී තෙපි ඒ හැම - නිති සුරැකිය යුත

03. යං කිඤ්චි චිත්තං ඉධ වා හුරං වා
සග්ගේසු වා යං රතනං පණීතං
න නෝ සමං අත්ථි තථාගතේන
ඉදම්පි බුද්ධේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

මෙහි හෝ පරලොව හෝ ඇති - යම් වස්තුවකට
දෙව්ලොව හෝ තිබෙනා යම් - උතුම් ම මැණිකට
නො හැකිය ගන්නට කිසි විට - බුදු රජ සම කොට
මෙය බුදු සමිඳු ගෙ පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

04. බයං විරාගං අමතං පණීතං
යද්ද්ධගා සකාමුනී සමාහිතෝ

න තේන ධම්මේන සමත්ථි කිඤ්චි
 ඉදම්පි ධම්මේ රතනං පණීතං
 ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

කෙලෙස් නසන චීතරාගි - අමා නිවන යුතු
 යම් දහමක් ලැබුයේ නම් - මුනිඳු සමාහිත
 ඒ දහමට සම කළ හැකි - කිසිවක් ලොව නැත
 මෙය සදහම් තුළ පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
 සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

05. යං බුද්ධසෙට්ඨො පරිවණණයි සුවිං
 සමාධිමානන්තරිකඤ්ඤමාහු
 සමාධිනා තේන සමෝ න විජ්ජති
 ඉදම්පි ධම්මේ රතනං පණීතං
 ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

බුදු සම්ඳුන් අගය කළේ - “හොඳ” යයි යමකට
 සමාධිය යි එය, අතරක - නොරැඳෙන කිසිවිට
 ගත නො හැකිය කිසිවක් ඒ - සමවත සමකොට
 මෙය සදහම් තුළ පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
 සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

06. යේ පුග්ගලො අට්ඨ සතං පසත්ථා
 චත්තාරි ඒතානි යුගානි හොන්ති
 තේ දක්ඛිණෙය්‍යා සුගතස්ස සාවකා
 ඒතේසු දින්නානි මහප්ඵලානි
 ඉදම්පි සංසේ රතනං පණීතං
 ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

පුද්ගලයෝ අට දෙනෙක් ය - හොඳ අය පසසන
 හතර දෙනෙකි මේ උතුමන් - යුගල විලස ගෙන
 මේ අය බුදු සච්චෝ වෙති - දනට සුදුසු වන
 මහත් ඵලය ලැබෙයි - මෙතුමන්ට පුදන දන
 මෙය බුදු පිරිසෙහි පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
 සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

07. යේ සුප්පයුත්තා මනසා දුල්භේන
 නික්කාමිනෝ ගෝතමසාසනමිහි
 තේ පත්තිපත්තා අමතං විගය්හ
 ලද්ධා මුධා නිබ්බුතිං භුඤ්ජමානා
 ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං
 ඒතේන සච්චේන සුවත්ථී හෝතු

යමෙක් පිළිවෙතින් යුතු වෙ ද - මනසින් දැඩි කොට
 නික්මෙන හැම කෙලෙසුන් ගෙන් - බුදු සසුනෙහි සිට
 ඒ උතුමන් පැමිණිය පසු - සුන්දර නිවනට
 වළඳති සුවසේ නිවන ම - සිතු සිතු විලසට
 මෙය බුදු පිරිසෙහි පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
 සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

08. යථීන්දබ්බේලෝ පඨවිංසිතෝසියා
 චතුබ්බිහි වාතේහි අසම්පකම්පියෝ
 තථුපමං සප්පුරිසං වදාමි
 යෝ අරියසච්චානි අවෙච්ච පස්සති
 ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං
 ඒතේන සච්චේන සුවත්ථී හෝතු

සිට වූ ගල්ටැඹක් විලස - පොළොවේ දැඩි ලෙස
 සතර දිගින් එන සුළඟින් - නො සැලේ කිසි ලෙස
 යමෙක් “ආර්ය සත්‍ය ” දකිත් නම් - මෙහි ඇති ලෙස
 ඒ සත්පුරුෂයට කියමි මෙය - උපමා ලෙස
 මෙය බුදු පිරිසෙහි පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
 සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

09 යේ අරිය සච්චානි විභාවයන්ති
 ගම්හිරපඤ්ඤේන සුදේසිතානි
 කිඤ්චා’පි තේ භොන්ති භුසප්පමත්තා
 න තේ භවං අට්ඨමං ආදියන්ති
 ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං
 ඒතේන සච්චේන සුවත්ථී හෝතු

ගැඹුරු නුවණ ඇති බුදු සමිඳුන් - පවසන ලද
“ආර්ය සත්‍යයන්” මැනවින් දුටු - යමෙකුන් වෙද
භවයේ රැඳෙමින් කොතරම් - පමාව සිටිය ද
ඔවුන් නො එක්මය අටවැනි - භවයට කිසි ලෙද
මෙය බුදු පිරිසෙහි පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

- 10. සභාවස්ස දස්සනසම්පදාය
තයස්සු ධම්මා ජහිතා භවන්ති
සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡතඤ්ච
සීලබ්බතංවා'පි යදන්ථි කිඤ්චි
චතුහපායේහි ච විප්පමුත්තෝ
ඡවාහි ධානානි අභබ්බෝකාතුං
ඉදම්පි සංසේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

ඔහු තුළ ඇති වන විට දී ම - මග ඵල නුවණත්
සංයෝජන තුනක් ම දුරු වෙයි - තම සිතින්
සක්කාය දිට්ඨියත් සමග - දහමේ සැකයෙන්
සීල ව්‍රතයට බැඳී තිබෙන - මේ කරුණෙන්
සතර අපායෙන් හෙතෙමේ - මිදෙයි මනා කොට
නො කරයි සය තැනක කර්ම - වැටෙන අපායට
මෙය බුදු පිරිසෙහි පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

- 11. කිඤ්චා'පි සෝ කම්මං කරෝති පාපකං
කායේන වාචා උද චේතසා වා
අභබ්බෝ සෝ තස්ස පටිච්ඡාදාය
අභබ්බතා දිට්ඨිපදස්ස චුත්තා
ඉදම්පි සංසේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

කිසියම් පව් කමක් ඔහු ගෙ අතින් කෙරුන විට
කයින් වචනයෙන් හෝ චේතනාව මුල් කොට
එය සඟවා ගෙන සිටිනට නො හැකිය ඔහු හට

දහමකි මෙය සදහම් දැක ගත්තු කෙනා හට
මෙය බුදු පිරිසෙහි පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

- 12. වනජ්ජගුම්බේ යථාච්ඡස්සිතග්ගේ
ගිම්හානමාසේ පයමස්මිංගිම්හේ
තපුපමං ධම්මවරං අදේසයි
නිබ්බාණගාමිං පරමං හිතාය
ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු

ගිම්හානේ පළමුව එන - වසන්ත කාලෙට
මල් එල බර වෙයි වනගොමු වල - සිරියාවට
දෙසු සේක උත්තම සිරි සදහම් - එලෙසට
පරම සුවය සදමින් එය - ගෙන යයි නිවනට
මෙය බුදු සම්පූර්ණ පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

- 13. වරෝ වරඤ්ඤ වරදෝ වරාහරෝ
අනුත්තරෝ ධම්මවරං අදේසයි
ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු

උතුම් මුනිඳු උතුම් දහම් දැන - එය බෙදමින්
දෙසු සේක උතුම් අනුත්තර - සදහම් බණ
මෙය බුදු සම්පූර්ණ ගෙ පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

- 14. බීණං පුරාණං නවං නත්ථි සම්භවං
විරත්තචිත්තා ආයතිකේ භවස්මිං
තේ බීණබීජා අවිරුළ්භිච්ඡන්දා
නිබ්බන්ති ධීරා යථායම්පදීපෝ
ඉදම්පි සංසේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු

වැනසුනි හැම පැරණි කර්ම - යළි නොම රැස් වෙන
නො ඇලෙයි සිත අනාගතේ - කිසි භවයක් ගැන

වැනසී ගිය බිජුවට කිසි දා - නො ම පැළ වෙන
නිවෙති රහත් සඟ නිවෙනා - මෙ පහන විලසින
මෙය බුදු පිරිසෙහි පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

- 15. යානීධ භුතානි සමාගතානි
භුම්මානි වා යානිව අන්තලික්ඛේ
තථාගතං දේවමනුස්ස පුජිතං
බුද්ධං නමස්සාම සුවත්ථි හෝතු

භූත පිරිස් කිසිවෙකු මෙහි සිටිත් ද රැස් වූන
අහසේ හෝ පොළොවේ හෝ ඒ හැම එක් වූන
දෙව් මිනිසුන් හැම පුද දෙන “බුදු සමිඳුන්” වන
නමදිමු අපි ඒ බුදු රජ - සෙත සැලසේවා !

- 16. යානීධ භුතානි සමාගතානි
භුම්මානි වා යානිව අන්තලික්ඛේ
තථාගතං දේවමනුස්ස පුජිතං
ධම්මං නමස්සාම සුවත්ථි හෝතු

භූත පිරිස් කිසිවෙකු මෙහි සිටිත් ද රැස් වූන
අහසේ හෝ පොළොවේ හෝ ඒ හැම එක් වූන
දෙව් මිනිසුන් හැම පුද දෙන “බුදු සමිඳුන්” වන
නමදිමු අපි සිරි සදහම් - සෙත සැලසේවා !

- 17. යානීධ භුතානි සමාගතානි
භුම්මානි වා යානිව අන්තලික්ඛේ
තථාගතං දේවමනුස්ස පුජිතං
සංඝං නමස්සාම සුවත්ථි හෝතු

භූත පිරිස් කිසිවෙකු මෙහි සිටිත් ද රැස් වූන
අහසේ හෝ පොළොවේ හෝ ඒ හැම එක් වූන
දෙව් මිනිසුන් හැම පුද දෙන “බුදු සමිඳුන්” වන
නමදිමු අපි බුදු පිරිස ද - සෙත සැලසේවා !

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු!
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

10. කරණියමෙත්ත සුත්තං (මෙත් පැතිරවීම ගැන වදාළ දෙසුම)

- 01. කරණියමත්ථකුසලේන
 යං තං සන්තං පදං අභිසමෙච්ච
 සක්කෝ උජු ච සුජු ච
 සුවචෝ වස්ස මුදු අනතිමානී

 නිවනට යන මග සිටින පතා ගෙන
 ඇද නැති බව සිත තුළ රඳවා ගෙන
 සුවච සුමුදු ගුණ ඇති කරවා ගෙන
 කළ යුතු ම ය අතිමාන නසා ගෙන

- 02. සන්තුස්සකෝ ච සුභරෝ ච
 අප්පකිච්චෝ ච සල්ලභුකචුත්තී
 සන්තින්ද්‍රියෝ ච නිපකෝ ච
 අප්පගබ්භෝ කුලේසු අනනුගිද්ධෝ

 සතුටු ව ලද දෙයකින් සුව සේ හිඳ
 අඩු කොට වැඩ නිති සැහැල්ලුවෙන් ඉඳ
 දමනය කළ ඉඳුරන් ද නුවණ මැද
 හිත මිතුරුව කුලයේ නො ඇලෙන සඳ

- 03. න ච බුද්දං සමාවරේ කිඤ්චි
 යේන විඤ්ඤ පරේ උපවදෙය්‍යුං
 සුඛිනෝ වා බ්‍රහ්මිනෝ භොන්තු
 සබ්බේ සත්තා භවන්තු සුඛිත්තතා

 නුවණැතියන් ගෙන් දොස් නො ලබන්නේ
 සුළු වරදක් හෝ නොම කරමින්තේ
 බිය නැති සැප ඇති දිවි පතමින්තේ
 සියලු සතුන් හට මෙත් පතුරන්නේ

- 04. යේ කේචි පාණභුතත්ථි
 තසා වා ටාවරා වා අනවසේසා
 දීසා වා යේ මහන්තා වා
 මජ්ඣමා රස්සකාණුකපුලා

බියපත් තැති ගත් සතුන් ද වේවා
බිය සැක දුරු කළ රහතුන් වේවා
ලොකු පොඩි දිග මහ සතුන් ද වේවා
සැමට සැපත ඇති සිත් ඇති වේවා

- 05. දිට්ඨා වා යේව අද්දිට්ඨා
යේ ව දුරේ වසන්ති අවිදුරේ
භූතා වා සම්භවේසීවා
සබ්බේ සත්තා භවන්තු සුඛිත්තා

පෙනෙන නො පෙනෙනා සතුන් ද වේවා
දුර ළඟ වසනා සතුන් ද වේවා
ඉපදුන-ඉපදෙන සතුන් ද වේවා
සැමට සැපත ඇති සිත් ඇති වේවා

- 06. න පරෝ පරං නිකුඛ්ඛේඨ
නාතිමඤ්ඤේඨ කත්ථවි නං කඤ්චි
බ්‍යාරෝසනා පටිසසඤ්ඤා
නාඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දුක්ඛමිච්ඡෙය්‍ය

කිසිවෙක් කිසිවෙකු නොම රවටාවා
කිසි තැනක දි ඉහළින් නො සිතාවා
නපුරු දරුණු බස් නොම පවසාවා
අනෙකෙකු ගේ දුක කැමති නො වේවා

- 07. මාතා යථා නියං පුත්තං
ආයුසා ඒකපුත්තමනුරක්ඛේ
ඒවමිපි සබ්බභූතේසු
මානසං භාවයේ අපරිමාණං

තම දිවි සම කොට පුතු සුරකින්නේ
එක ම පුතෙකු ඇති මව් විලසින්නේ
මෙලෙසට ලොව සැම සතුන් දකින්නේ
අපමණ මෙත් සිත ම ය පතුරන්නේ

- 08. මෙත්තං ව සබ්බ ලෝකස්මිං
මානසං භාවයේ අපරිමාණං

උද්ධං අධෝ ච තිරියඤ්ච
අසම්බාධං අචේරං අසපත්තං

සියළු ලොවට එක ලෙස සලකන්නේ
උඩ-යට-සරසට හැම විලසින්නේ
වෛර සතුරු බාධා නැති වන්නේ
අපමණ මෙක් සිත ම ය පතුරන්නේ

09. තිට්ඨං චරං නිසින්තෝ වා
සයානෝ වා යාවතස්ස විගතමිද්ධෝ
ඒතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍ය
බ්‍රහ්මමේතං විහාරං ඉධමාහු

සිටගෙන ඇවිදින හෝ හිඳිනා විට
නිදන වෙලාවට හෝ නො නිදන විට
සිහි කළ යුතු මෙක් සිත ම ය හැම විට
බඹවිහරණ ලෙස පවසයි එම විට

10. දිට්ඨිං ච අනුපගම්ම සීලවා
දස්සනේන සම්පන්නෝ
කාමේසු විනෙය්‍ය ගේධං
නහි ජාතු ගඛ්භසෙය්‍යං පුනරේති ති

මිසදිටුවක සිත නො ම පැටලෙමින්
සිල් ගුණ දම් රැක යන මග නිවනේ
කම් සැපයට කිසි විට නො ඇලෙමින්
මව් කුස නිදනට යළි නො ම පැමිණේ

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු!
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

II. මහාජයමංගල ගාථා

මහාකාරුණිකෝ නාථෝ හිතාය සබ්බපාණිනං
පුරෙත්වා පාරමී සබ්බා පත්තෝ සම්බෝධිමුත්තමං
ඒතේන සච්චවජ්ජේන හෝතු තේ ජයමංගලං

ජයන්තෝ බෝධියා මූලේ සකායානං නන්දිවද්ධනෝ
ඒවං තුය්හං ජයෝ හෝතු ජයස්සු ජයමංගලං

සක්කත්වා බුද්ධරතනං ඕසධං උත්තමං වරං
හිතං දේවමනුස්සානං බුද්ධතේජේන සොත්ථිනා
නස්සන්තුපද්දවා සබ්බේ දුක්ඛා වූපසමෙත්තු තේ

සක්කත්වා ධම්මරතනං ඕසධං උත්තමං වරං
පරිලාභුපසමනං ධම්මතේජේන සොත්ථිනා
නස්සන්තුපද්දවා සබ්බේ භයා වූපසමෙත්තු තේ

සක්කත්වා සංඝරතනං ඕසධං උත්තමං වරං
ආහුනෙයාං පාහුනෙයාං සංඝතේජේන සොත්ථිනා
නස්සන්තුපද්දවා සබ්බේ රෝගා වූපසමෙත්තු තේ

යං කිංචි රතනං ලෝකේ විජ්ජති විවිධා පුථු
රතනං බුද්ධසමං නත්ථි තස්මා සොත්ථි භවන්තු තේ

යං කිංචි රතනං ලෝකේ විජ්ජති විවිධා පුථු
රතනං ධම්මසමං නත්ථි තස්මා සොත්ථි භවන්තු තේ

යං කිංචි රතනං ලෝකේ විජ්ජති විවිධා පුථු
රතනං සංඝසමං නත්ථි තස්මා සොත්ථි භවන්තු තේ

නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං බුද්ධෝ මේ සරණං වරං
ඒතේන සච්චවජ්ජේන හෝතු තේ ජයමංගලං

නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං ධම්මෝ මේ සරණං වරං
ඒතේන සච්චවජ්ජේන හෝතු තේ ජයමංගලං

නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං සංඝෝ මේ සරණං වරං
ඒතේන සච්චවජ්ජේන හෝතු තේ ජයමංගලං

සබ්බිකියෝ විචජ්ජන්තු සබ්බරෝගෝ විනස්සතු
මා තේ භවත්වන්තරායෝ සුඛි දීසායුකෝ භව

භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා
සබ්බබුද්ධානුභාවෙන සදා සොත්ථි භවන්තු තේ

භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා

සබ්බධම්මානුභාවේන සදා සොත්ථී භවන්තු තේ
භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා
සබ්බසංඝානුභාවේන සදා සොත්ථී භවන්තු තේ

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

(මහ පිරින නිමි)

පළමු වෙනි බණවර

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !

12. බන්ධ පරිත්තං

(සර්ප රාජ කුලවලට මෙත් පැතිරවීම ගැන වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුකුමා ගේ ආරාමයේ වැඩ වසන සේක. එකල්හී සැවැත් නුවර සිටියා වූ එක්තරා භික්ෂුවක් සර්පයෙකු දෂ්ඨ කිරීමෙන් කලුරිය කළේ ය.

එවිට බොහෝ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියාහු ය. එසේ පැමිණි ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වැඩ හුන්නාහු ය. එකත්පස්ව හුන් ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා, ස්වාමීනී භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මේ සැවැත් නුවර එක්තරා භික්ෂුවක් සර්පයෙකු දෂ්ඨ කිරීමෙන් කලුරිය කළේය යි කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළකළාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය භික්ෂුව වනාහී සර්ප රාජ කුලයන් හතරට මෙත් සිත පැතිර වූයේ නැත. ඉදින් පින්වත් මහණෙනි, ඒ භික්ෂුව විසින් සර්ප රාජ කුලයන් හතරට මෙත් සිත පැතිර වූයේ නම් පින්වත් මහණෙනි, සර්පයෙකු දෂ්ඨ කිරීමෙන් ඒ භික්ෂුව කලුරිය නො කරන්නේ ය.

ඒ සර්ප රාජ කුල හතර කුමක් ද? විරූපාක්ෂ නම් වූ සර්පරාජ කුලයකි. ඒරාපඵ නම් වූ සර්පරාජ කුලයකි. ඡබ්‍යාපුත්ත නම් වූ සර්පරාජ කුලයකි. කණ්භාගෝතමක නම් වූ සර්පරාජ කුලයකි.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ භික්ෂුව මේ සර්පරාජ කුලයන් හතරට මෙත් සිත පැතිර වූයේ නැත. ඉදින් පින්වත් මහණෙනි, ඒ භික්ෂුව විසින් මේ

සර්ප රාජ කුලයන් හතරට මෙක් සිත පැතිරවූයේ නම් පින්වත් මහණෙනි, සර්පයෙකු දෂ්ඨ කිරීමෙන් ඒ හික්ෂුව කළුරිය නො කරන්නේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, මේ සර්පරාජ කුලයන් වෙත මෙක් සිත පතුරුවන්නට අනුමත කරන්නෙමි. එය වනාහී තමා හට රැකවරණය පිණිස ද, තමා හට ආරක්ෂාව පිණිස ද, තමා හට මෙක් පිරිතක් පිණිස ද පවතින්නේ ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. මෙය වදාළ සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ යළි මෙය ද වදාළ සේක.

01. විරූපක්ඛේහි මේ මෙත්තං - මෙත්තං ඒරාපථේහි මේ ඡන්ද්‍රාපුත්තේහි මේ මෙත්තං - මෙත්තං කණ්භාගෝතමකේහි ච

විරූපාක්ෂ සර්පකුලයට මාගේ මෙත් සිත වේවා
ඒරාපථ සර්පකුලයට මාගේ මෙත් සිත වේවා
ඡන්ද්‍රාපුත්ත සර්පකුලයට මාගේ මෙත් සිත වේවා
කණ්භාගෝතමක සර්පකුලයට මාගේ මෙත් සිත වේවා

02. අපාදකේහි මේ මෙත්තං - මෙත්තං දීපාදකේහි මේ චතුප්පදේහි මේ මෙත්තං - මෙත්තං බහුප්පදේහි මේ

පාද රහිත සතුන් කෙරෙහි ද මාගේ මෙත් සිත වේවා
දෙ පා ඇති සතුන් කෙරෙහි ද මාගේ මෙත් සිත වේවා
සිවු පා ඇති සතුන් කෙරෙහි ද මාගේ මෙත් සිත වේවා
බොහෝ පා ඇති සතුන් කෙරෙහි ද මාගේ මෙත් සිත වේවා

03. මා මං අපාදකෝ හිංසි - මා මං හිංසි දීපාදකෝ මා මං චතුප්පදෝ හිංසි - මා මං හිංසි බහුප්පදෝ

පාද රහිත සතෙක් මෙමා හට හිංසා නො කෙරේවා
දෙ පා ඇති සතෙක් මෙමා හට හිංසා නො කෙරේවා
සිවු පා ඇති සතෙක් මෙමා හට හිංසා නො කෙරේවා
බොහෝ පා ඇති සතෙක් මෙමා හට හිංසා නො කෙරේවා

04. සබ්බේ සත්තා සබ්බේ පාණා - සබ්බේ භූතා ච කේවලා සබ්බේ හද්‍රානි පස්සන්තු - මා කඤ්චි පාපමාගමා

සියලු සත්වයෝ ද ප්‍රාණීන් සියලු දෙනා ද

ඉපදී සිටින්නා වූ සියලු ම සත්වයෝ ද
ඒ හැම දෙනෙක් ම යහපත ම දකිත්වා
කිසි ම කෙනෙක් වෙත නපුරක් නො පැමිණේවා

අප්පමාණෝ බුද්ධෝ අප්පමාණෝ ධම්මෝ අප්පමාණෝ සංඝෝ.
පමාණවන්නාහි සිරිංසපාහි අභිච්චිජ්ඣා සතපදි උණ්ණානාහි සරඬු
මුසිකා. කතා මේ රක්ඛා කතා මේ පරිත්තා පටික්කමන්තු භූතාහි සෝභං
නමෝ හගවතෝ නමෝ සත්තන්තං සම්මාසම්බුද්ධානන්ති.

බුදුරජාණන් වහන්සේ අප්‍රමාණ ගුණ ඇති සේක. ශ්‍රී සද්ධර්මය ද
අප්‍රමාණ ගුණ ඇති සේක. ආර්ය මහා සඟ රුවන ද අප්‍රමාණ ගුණ ඇති
සේක. එහෙත් මේ සර්පයන් ද ගෝනුස්සන් ද පත්තැයින් ද මකුළුවන්
ද සිකනළුන් ද මීයන් ආදී කොට ඇති මේ සත්ව වර්ගයෝ කෙලෙසුන්
නිසා ප්‍රමාණයන් ගෙන් යුක්ත වන්නාහු ය. මා විසින් ආරක්ෂාව කරන
ලදී. මා විසින් පිරික් ද කරන ලදී. සියළු සත්වයෝ මගෙන් බැහැරට
වෙත්වා. ඒ මම වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නමස්කාර කරමි. සත්
බුදුරජාණන් වහන්සේලාට නමස්කාර කරමි.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු!
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

13. මෙන්නාහිසංස සුත්තං
(මෙන් පැතිරවීමේ අනුසස් ගැන වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන්
වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුතුමා ගේ
ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හී භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ
පින්වත් මහණෙහි යි කියා හික්ෂුන් වහන්සේලා අමතා වදාළ සේක.
පින්වතුන් වහන්සැ යි කියා ඒ හික්ෂුන් වහන්සේලා ද භාග්‍යවතුන්
වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නාහු ය. භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ
දේශනය වදාළ සේක.

පින්වත් මහණෙනි, නිතර සේවනය කරන ලද්දා වූ ප්‍රගුණ කරන
ලද්දා වූ බහුල වශයෙන් වඩන ලද්දා වූ යානාවක් මෙන් පුහුණු කරන
ලද්දා වූ මූලික අරමුණක් ලෙස පවත්වන ලද්දා වූ සිතෙහි පිහිටුවා ගෙන

සිටින ලද්දා වූ පුරුදු පුහුණු කරන ලද්දා වූ ඉතා හොඳින් අරඹන ලද්දා වූ මෙමත්‍රී චිත්ත සමාධිය නිසා එකොළොසක් වූ ආනිසංස ධර්මයන් කැමති විය යුත්තේ ය.

ඒ අනුසස් එකොළහ නම් කුමක් ද?

සැප සේ නිදන්තේ ය. සැප සේ අවදි වන්නේ ය. පවි සිහින නො දකින්නේ ය. මිනිසුන් හට ප්‍රිය මනාප වන්නේ ය. අමනුෂ්‍යයින් හට ද ප්‍රිය මනාප වන්නේ ය. දෙවියන් ගේ රැකවරණ ලැබෙන්නේ ය. ගින්නෙන් හෝ වස විසෙන් හෝ අවි ආයුධයෙන් හෝ ඔහු හට අනතුරු නො වන්නේ ය. ඔහු ගේ සිත ද වහා සමාධිගත වන්නේ ය. මුහුණේ පෙනුම ද ඉතා පැහැපත් වන්නේ ය. සිහි මුළා නො වී කලුරිය කරන්නේ ය. ඉහළ මාර්ග-එළ අවබෝධයක් ලබා ගත නො හැකි වූවෝතින් බඹලොවෙහි උපත ලබන්නේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, නිතර සේවනය කරන ලද්දා වූ ප්‍රගුණ කරන ලද්දා වූ බහුල වශයෙන් වඩන ලද්දා වූ යානාවක් මෙන් පුහුණු කරන ලද්දා වූ මූලික අරමුණක් ලෙස පවත්වන ලද්දා වූ සිතෙහි පිහිටුවා ගෙන සිටින ලද්දා වූ පුරුදු පුහුණු කරන ලද්දා වූ ඉතා හොඳින් අරඹන ලද්දා වූ මෙමත්‍රී චිත්ත සමාධිය නිසා එකොළොසක් වූ මේ ආනිසංස ධර්මයන් කැමති විය යුත්තේ ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. සතුටු සිතින් යුතු ඒ හික්ෂුන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දා වූ මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය මහත් සොම්නසින් යුතු ව පිළිගත්තාහු ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු!
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා !

14. මෝර පරිත්තං
(බෝසත් මොණරා ගැන වදාළ දෙසුම)

- 1. මේ හිරු උදා වන විට - ඇස් ඇති එක ම රජු ලෙස පතුරුවා රන්වන් රැස - මහ පොළොව බබුළුවන්නේ මහ පොළොව බබුළුවන - හිරු මඬල නුඹ වදින්නෙමි මම

නුඹ විසින් සුරකින අපි - මෙ දවස වසමු සුවසේ

2. යේ බ්‍රාහ්මණා වේදගු සබ්බධම්මේ
තේ මේ නමෝ තේ ච මං පාලයන්තු
නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බෝධියා
නමෝ විමුක්තානං නමෝ විමුක්තියා

2. හැම දහම් පරතෙර වැඩි - යම් රහත් මුනිවරු සිටිත් නම්
ඒ උතුම් මුනිවරු හට - මාගේ වැඳුම වේවා
ඒ උතුම් මුනිවරු ද - මගේ දිවි සුරකිත්වා
සම්බුදු වරුන් හට - මාගේ වැඳුම වේවා
සතර මග ඵල නුවණට - මාගේ වැඳුම වේවා
උතුම් රහතුන් හට - මාගේ වැඳුම වේවා
ඒ රහත් ඵලයට - මාගේ වැඳුම වේවා

ඒ බෝසත් මොණරා මේ ලෙසින් පිරින පවසා ගොදුරු සොයන්නට සැරිසරා යන්නේ ය.

3. පතුරුවා රන්වන් රැස - බබුළුවා මේ පොළොව ද
අැස් අැති එක ම රජු ලෙස - හිරු මඬල බැස යන විට
මහ පොළොව බබුළුවන - හිරු මඬල නුඹ වදින්නෙමි මම
නුඹ විසින් සුරකින අපි - මේ රැය ද වසමු සුව සේ

4. යේ බ්‍රාහ්මණා වේදගු සබ්බධම්මේ
තේ මේ නමෝ තේ ච මං පාලයන්තු
නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බෝධියා
නමෝ විමුක්තානං නමෝ විමුක්තියා

4. හැම දහම් පරතෙර වැඩි - යම් රහත් මුනිවරු සිටිත් නම්
ඒ උතුම් මුනිවරු හට - මාගේ වැඳුම වේවා
ඒ උතුම් මුනිවරු ද - මගේ දිවි සුරකිත්වා
සම්බුදු වරුන් හට - මාගේ වැඳුම වේවා
සතර මග ඵල නුවණට - මාගේ වැඳුම වේවා
උතුම් රහතුන් හට - මාගේ වැඳුම වේවා
ඒ රහත් ඵලයට - මාගේ වැඳුම වේවා

ඒ බෝසත් මොණරා මේ ලෙසින් පිරින පවසා සුව සේ වාසය

කළේ ම ය.

ඒතේන සවිචේන සුවත්ථි හෝතු!
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

15. වන්ද පරිත්තං
(සඳ දෙව් පුතුව වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුතුමා ගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි වනාහී වන්දීම දිව්‍ය පුත්‍රයා රාහු නම් අසුර රජු විසින් ග්‍රහණයට ගත්තේ ය. එවිට වන්දීම දිව්‍ය පුත්‍රයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ව සිහි කරන්නේ ඒ වේලාවෙහි මේ ගාථාව පැවසුවේ ය.

1. නමෝ තේ බුද්ධවීර'ත්ථු - විජ්ජමුත්තෝ'සි සබ්බධි
සම්බාධපටිපන්නෝස්මි - තස්ස මේ සරණං භවා'ති

1. නමස්කාර වේවා ඔබ හට - සම්බුදු වීරයාණෙනි
ලොවේ ඇති හැම දුක් වලින් - මැනවින් මිදුන මුනිඳුනි
මම් වනාහී දැන් - අනතුරට පත් වූයෙමි
එසේ වූ මා හට - පිහිට සලසන සේක් වා

එකල් හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වන්දීම දිව්‍ය පුත්‍රයා අරහයා රාහු අසුරිඳු හට මේ ගාථාව වදාළ සේක.

2. තථාගතං අරහන්තං
වන්දිමා සරණං ගතෝ
රාහු වන්දං පමුඤ්ඤවස්සු
බුද්ධා ලෝකානුකම්පකාති

2. වන්දීම දෙව් පුතුවන් - සරණ ගොස් තිබෙන්නේ
තථාගත වූ රහත් මුනිඳු ය
එහෙයින් රාහු අසුරය
වන්දීම දෙව් පුතුවන් - අත්හැර දමනු මැන
බුදුවරු වනාහී - ලොවට අනුකම්පා කරත් ම ය.

එවිට රාහු නම් වූ අසුර රජු විසින් වන්දීම දෙවි පුතුන් අත්හැර දමා බියෙන් වෙවුලා ගොසින් වේපවිත්ති නම් වූ අසුර රජු වෙත පැමිණියේ ය. එසේ පැමිණ සංවේග වෙමින් ලොමුඩහගත් සිරුරෙන් යුතු ව එකත්පස්ව සිටියේ ය. එකත්පස්ව සිටියා වූ රාහු නම් අසුර රජු හට වේපවිත්ති අසුර රජු ගාථාවක් පැවසුවේ ය.

- 3. කීම ද වෙවුලා යමින් මේ හැටි - රාහු නුඹ සඳ යන්ට හැරියේ බියෙන් තැති ගෙන - මෙහි පැමිණි ඔබ ඇයි මෙසේ බිය වී සිටින්නේ ?
- 4. බුදු සම්පූර්ණ විසින් - දෙසු ගාථා ඇසුවෙමි ඉදින් සඳ අත් නො හැරියේ නම් මාගේ හිස් මුදුන - කැබලි සතකට පැලී යනු ඇත ජීවත් වුණත් මම - සැපක් නම් නො ලබන්නෙමි.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු!
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා !

16. සුරිය පරිත්තං
(හිරු දෙව් පුතුව වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුකුමා ගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි වනාහී සුරිය දිව්‍ය පුත්‍රයා රාහු නම් අසුර රජු විසින් ග්‍රහණයට ගත්තේ ය. එවිට සුරිය දිව්‍ය පුත්‍රයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ව සිහි කරන්නේ ඒ වේලාවෙහි මේ ගාථාව පැවසුවේ ය.

- 1. නමෝ තේ බුද්ධචීර'ත්ථු - විජ්ජමුත්තෝ'සි සබ්බධි සම්බාධපටිපන්නෝස්මි - තස්ස මේ සරණං භවා'ති
- 1. නමස්කාර වේවා ඔබ හට - සම්බුදු චීරයාණෙනි ලොවේ ඇති හැම දුක් වලින් - මැනවින් මිදුන මුනිඳුනි මම වනාහී දැන් - අනතුරට පත් වූයෙමි එසේ වූ මා හට - පිහිට සලසන සේක් වා එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුරිය දිව්‍ය පුත්‍රයා අරභයා රාහු

අසුරිඳු හට මේ ගාථාව වදාළ සේක.

2. තථාගතං අරහන්තං

සුරියෝ සරණං ගතෝ
රාහු සුරියං පමුඤ්චස්ස
බුද්ධා ලෝකානුකම්පකාති

2. සුරිය දෙවි පුතූන් - සරණ ගොස් තිබෙන්නේ

තථාගත වූ රහත් මුනිඳු ය
එහෙයින් රාහු අසුරය
සුරිය දෙවි පුතූන් - අත්හැර දමනු මැන
බුදුවරු වනාහී - ලොවට අනුකම්පා කරත් ම ය.

3. යෝ අන්ධකාරේ තමසී පහංකරෝ

වේරෝවනෝ මණ්ඩලී උග්ගතේජෝ
මා රාහු ගිලී වරං අන්තලික්ඛේ
පජං මම රාහු පමුඤ්ච සුරියන්ති

3. යමෙක් ගත අඳුරෙහි - එළිය සලසා දෙන්නේ

බබලමින් සිටින්නේ - වටකුරුව දිලිසෙන්නේ
මහා බලවත් වූ තේජසින් යුතු වන්නේ
එම්බා රාහු අසුරය - අහසෙහි සැරිසරන මගේ හිරු පුත්
එපා කිසි විට ගිල දමන්නට
එම්බා රාහු අසුරය - අත්හැර දමව හිරු පුතු

එවිට රාහු නම් වූ අසුර රජු විසින් සුරිය දෙවි පුතූන් අත්හැර දමා බියෙන් වෙවුලා ගොසින් වේපවිත්ති නම් වූ අසුර රජු වෙත පැමිණියේ ය. එසේ පැමිණ සංවේග වෙමින් ලොමුඩහගත් සිරුරෙන් යුතු ව එකත්පස්ව සිටියේ ය. එකත්පස්ව සිටියා වූ රාහු නම් අසුර රජු හට වේපවිත්ති අසුර රජු ගාථාවක් පැවසුවේ ය.

4. කිම ද වෙවුලා යමින් මේ හැටි - රාහු නුඹ හිරු යන්ට හැරියේ

බියෙන් තැති ගෙන - මෙහි පැමිණි ඔබ
ඇයි මෙසේ බිය වී සිටින්නේ ?

5. බුදු සමිඳුන් විසින් - දෙසූ ගාථා ඇසුවෙමි

ඉදින් හිරු අත් නො හැරියේ නම්

මාගේ හිස් මුදුන - කැබලි සතකට පැලී යනු ඇත
ජීවත් වුණත් මම - සැපක් නම් නො ලබන්නෙමි.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු!
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා !

17. ධජග්ග පරිත්තං
(දෙවියන් ගේ කොඩි මුදුන ගැන වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුකුමා ගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හී භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ පින්වත් මහණෙනි යි කියා හික්ෂුන් වහන්සේලා අමතා වදාළ සේක. පින්වතුන් වහන්සැ යි කියා ඒ හික්ෂුන් වහන්සේලා ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නාහු ය. භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ දේශනය වදාළ සේක.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය කලින් සිදු වූවකි. දෙවියන් හා අසුරයන් ගේ යුධ කෝලාහලයක් පටන් ගත්තේ විය.

එකල්හී පින්වත් මහණෙනි, සක් දෙවි රජකුමා තච්චිසා වැසි දෙවියන් මෙසේ ඇමතී ය. ඉදින් නිදුකාණෙනි, යුද්ධයට ගිය දෙවිවරුන් හට බියක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් ඒ වෙලාවෙහි ඔබ මගේ කොඩියේ මුදුන පමණක් මැනැවින් බලනු මැන. එවිට යම් බිය වීමක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් මගේ කොඩියේ මුදුන බලනා ඔබ හට එය නැති වෙලා යන්නේ ය.

ඉදින් යම් හෙයකින් මගේ කොඩියේ මුදුන නො බලන්නාහු නම් එසමයෙහි ප්‍රජාපතී දෙවි රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන පමණක් බලනු මැනැව. එවිට යම් බිය වීමක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් ප්‍රජාපතී දෙවි රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන බලනා ඔබ හට එය නැති වෙලා යන්නේ ය.

ඉදින් යම් හෙයකින් ප්‍රජාපතී දෙවි රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන නො බලන්නාහු නම් එසමයෙහි වරුණ දෙවි රජහු ගේ කොඩියේ

මුදුන පමණක් බලනු මැනැව. එවිට යම් බිය වීමක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් වරුණ දෙව් රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන බලනා ඔබ හට එය නැති වෙලා යන්නේ ය.

ඉදින් යම් හෙයකින් වරුණ දෙව් රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන නො බලන්නාහු නම් එසමයෙහි ඊසාන දෙව් රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන පමණක් බලනු මැනැව. එවිට යම් බිය වීමක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් ඊසාන දෙව් රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන බලනා ඔබ හට එය නැති වෙලා යන්නේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ සක් දෙව් රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන දෙස බලා සිටිනා දෙව්වරුන් හට ප්‍රජාපතී දෙව් රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන දෙස බලා සිටිනා දෙව්වරුන් හට වරුණ දෙව් රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන දෙස බලා සිටිනා දෙව්වරුන් හට ඊසාන දෙව් රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන දෙස බලා සිටිනා දෙව්වරුන් හට යම් බිය වීමක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් එය පහවන්නට ද පුළුවනි. පහ නොවන්නට ද පුළුවනි.

එයට හේතුව කුමක් ද?

පින්වත් මහණෙනි, සක්දෙව් රජ වනාහී දුරු නො කළ රාග ඇත්තේ ය. දුරු නො කළ ද්වේශ ඇත්තේ ය. දුරු නො කළ මෝහ ඇත්තේ ය. බිය වන්නේ ම ය. තැති ගන්නේ ම ය. පසු බැස පලා යන්නේ ම ය.

පින්වත් මහණෙනි, මම ද ඔබ හට ඔය ආකාරයෙන් පවසමි. ඉදින් පින්වත් මහණෙනි, ඔබ හට ද අරණ්‍යයකට ගිය විට හෝ රුක් සෙවනකට ගිය විට හෝ පාළු තැනකට ගිය විට හෝ බියක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් එසමයෙහි මා ගැන ම සිහි කළ යුත්තේ ය.

මෙසේ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අරහං වන සේක. සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. විජ්ජාවරණසම්පන්න වන සේක. සුගත වන සේක. ලෝකවිදු වන සේක. අනුත්තරෝපුරිසදම්මසාරථී වන සේක. සත්ථා දේවමනුස්සානං වන සේක. බුද්ධ වන සේක. භගවා වන සේක යනුවෙනි.

පින්වත් මහණෙනි, එවිට යම් බිය වීමක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ

ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් මා ගැන සිහි කරන ඔබ හට එය නැති වෙලා යන්නේ ය.

ඉදින් යම් හෙයකින් මා ගැන සිහි නො කරන්නාහු නම් එවිට ධර්මය සිහි කළ යුත්තේ ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය මැනවින් දේශනා කරන ලද්දේ ය. මේ ජීවිතයේ දී ම අවබෝධ කළ හැකි බැවින් මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය සන්දිට්ඨික වන්නේ ය. ඕනෑම කාලයක දී අවබෝධ කළ හැකි බැවින් අකාලික වන්නේ ය. ඇවිත් බලන්න යැයි කිව හැකි බැවින් ඒහිපස්සික වන්නේ ය. තමා තුළට පමුණුවා ගත යුතු බැවින් ඕපනයික වන්නේ ය. බුද්ධිමත් මිනිසුන් විසින් තම තම නැණ පමණින් අවබෝධ කරගත යුතු බැවින් පච්චත්තංවේදිතබ්බෝ විඤ්ඤුහි වන්නේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, එවිට යම් බිය වීමක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් ධර්මය ගැන සිහි කරන ඔබ හට එය නැති වෙලා යන්නේ ය.

ඉදින් යම් හෙයකින් ධර්මය ගැන සිහි නො කරන්නාහු නම් එවිට ආර්ය සංඝ රත්නය ගැන සිහි කළ යුත්තේ ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා සුපටිපන්න වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා උජුපටිපන්න වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ඤායපටිපන්න වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා සාමීවිපටිපන්න වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා මාර්ග-ඵල යුගල වශයෙන් හතරක් ද වන අතර මාර්ග-ඵල පුද්ගල වශයෙන් අට දෙනෙක් වන සේක. ආහුනෙය්‍ය වන සේක. පාහුනෙය්‍ය වන සේක. දක්ඛිණෙය්‍ය වන සේක. අංජලිකරණීය වන සේක. ලොවට උතුම් පින්කෙත වන සේක.

පින්වත් මහණෙනි, එවිට යම් බිය වීමක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් ආර්ය සංඝයා ගැන සිහි කරන ඔබ හට එය නැති වෙලා යන්නේ ය.

එයට හේතුව කුමක් ද?

පින්වත් මහණෙනි, තථාගත වූ අරහත් වූ සම්මා සම්බුදුරජාණන්

වහන්සේ රාගය දුරු කළ සේක. ද්වේශය දුරු කළ සේක. මෝහය දුරු කළ සේක. බිය නො වන සේක. තැති නො ගන්නා සේක. නො පසුබසින සේක. පළා නො යන සේක.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. මෙය වදාළ සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ යළි මෙය ද වදාළ සේක.

1. අරඤ්ඤේ රුක්ඛමුලේ වා
සුඤ්ඤාගාරේව භික්ඛවෝ
අනුස්සරේථ සම්බුද්ධං
හයං තුම්භාක නෝ සියා

1. වනගත පෙදෙසක - හෝ රුක් සෙවනක
පාළු තැනක යන - පින්වත් මහණෙනි
සිහි කරවි සම්බුදු රජුන් - එවිට ඔබ හට කිසි විට
බිය ඇති නො වන්නේ ම ය.

2. නෝ වේ බුද්ධං සරෙය්‍යාථ
ලෝකජෙට්ඨං නරාසහං
අථ ධම්මං සරෙය්‍යාථ
නිය්‍යානිකං සුදේසිකං

2. ඉදින් තුන්ලොව අග රජ - නරෝත්තමයාණන් වූ
සම්බුදු රජුන් ගැන - සිහි නො වේ නම් ඔබ හට
නිවනට පමුණුවන - මැනැවින් දෙසන ලද
ඒ උතුම් සිරි සදහම් - සිහියට නැගිය යුතු ම ය.

3. නෝ වේ ධම්මං සරෙය්‍යාථ
නිය්‍යානිකං සුදේසිකං
අථ සංඝං සරෙය්‍යාථ
පුඤ්ඤක්ඛේත්තං අනුත්තරං

3. නිවනට පමුණුවන - මැනැවින් දෙසන ලද
ඒ උතුම් සිරි සදහම් - සිහි නො වේ නම් ඔබ හට
අනුත්තර වූ - ලොවට පින් කෙත වූ
උතුම් සඟ රුවන ගැන - සිහියට නැගිය යුතු ම ය.

- 4. ඒවං බුද්ධං සරන්තානං
 ධම්මං සංසඤ්ච භික්ඛවෝ
 භයං වා ඡම්භිතත්තං වා
 ලෝමහංසෝ න හෙස්සතී'ති

- 4. මෙසේ පින්වත් මහණෙනි - සම්බුදු රජුන් හා
 උතුම් සිරි සදහම් ද - ශ්‍රාවක සඟ රුවන ද
 සිහි කරන විට ඔබ හට - බියක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ
 ලොමුඩහගැනීමක් නො වන්නේ ම ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු!
 මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා !

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

(පළමු බණවර නිමි)

දෙවෙනි බ්‍යාවර

නමෝ තස්ස හගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !

18. මහාකස්සපපේර බොජ්ඣංග සුත්තං

(මහා කස්සප තෙරුන්ට වදාළ බොජ්ඣංග දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ රජගහ නුවර ලෙහෙනුන් ගේ අභය භූමිය වූ චේච්චනයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හී ආයුෂ්මත් මහා කස්සපයන් වහන්සේ රෝග පීඩා වැළඳීමෙන් කායික දුකට පත්වීමෙන් බොහෝ ගිලන්ව පිප්පලී ගුහාවෙහි වැඩ සිටියාහු ය.

එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් වරුවෙහි දී භාවනාවෙන් නැගිට ආයුෂ්මත් මහා කස්සපයන් වහන්සේ වෙත වැඩම කළ සේක. එසේ වැඩම කොට පණවන ලද ආසනයෙහි වැඩහුන් සේක. එසේ වැඩහුන්නා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහා කස්සපයන් වහන්සේගෙන් මෙසේ විමසා වදාළ සේක.

පින්වත් කස්සප, ඔබට ඉවසිය හැකි ද? පහසුවෙන් සිටින්නට හැකි ද? කයේ දුක් වේදනා අඩු වීමක් තිබේ ද? වැඩි වීමක් නොවේ ද? අඩු වීමක් ම දකින්නට ලැබේ ද ? වැඩි වීමක් නොපෙනේ ද?

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාගේ අසනීපය ඉවසන්ට නොහැකි ය. පහසුවෙන් සිටින්නට නොහැකිය. මාගේ කායික දුක් වේදනා ඉතා බලවත් ය. වැඩි වීමක් ම ඇත්තේ ය. අඩු වීමක් නැත්තේ ම ය. දකින්නට ලැබෙන්නේ වැඩි වීමක් ම ය. අඩු වීමක් දකින්නට නොලැබෙන්නේ ය.

පින්වත් කස්සප, මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දා වූ ප්‍රගුණ කරන ලද්දා වූ බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දා වූ විශේෂ ඤාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නා වූ මේ බොජ්ඣංග ධර්මයන් හතකි.

ඒ බොජ්ඣංග ධර්ම හත නම් කුමක් ද?

පින්වත් කස්සප, සති සම්බොජ්ඣංගය මා විසින් ඉතා යහපත්

ලෙස පවසන ලද්දේ ය. ප්‍රගුණ කරන ලද්දේ ය. බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දේ ය. විශේෂ ඥාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නේ ය.

පින්වත් කස්සප, ධම්මවිචය සම්බොජ්ඣංගය මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දේ ය. ප්‍රගුණ කරන ලද්දේ ය. බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දේ ය. විශේෂ ඥාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නේ ය.

පින්වත් කස්සප, විරිය සම්බොජ්ඣංගය මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දේ ය. ප්‍රගුණ කරන ලද්දේ ය. බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දේ ය. විශේෂ ඥාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නේ ය.

පින්වත් කස්සප, ප්‍රීති සම්බොජ්ඣංගය මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දේ ය. ප්‍රගුණ කරන ලද්දේ ය. බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දේ ය. විශේෂ ඥාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නේ ය.

පින්වත් කස්සප, පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣංගය මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දේ ය. ප්‍රගුණ කරන ලද්දේ ය. බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දේ ය. විශේෂ ඥාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නේ ය.

පින්වත් කස්සප, සමාධි සම්බොජ්ඣංගය මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දේ ය. ප්‍රගුණ කරන ලද්දේ ය. බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දේ ය. විශේෂ ඥාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නේ ය.

පින්වත් කස්සප, උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣංගය මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දේ ය. ප්‍රගුණ කරන ලද්දේ ය. බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දේ ය. විශේෂ ඥාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නේ ය.

පින්වත් කස්සප, මෙම සජ්ත බොජ්ඣංග ධර්මයෝ මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දාහු ය. ප්‍රගුණ කරන ලද්දාහු ය. බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දාහු ය. විශේෂ ඥාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය

අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නාහු ය.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒකාන්තයෙන් ම මේවා නම් බොජ්ඣංග ධර්මයෝ ම ය. සුගතයන් වහන්ස, ඒකාන්තයෙන් ම මේවා නම් බොජ්ඣංග ධර්මයෝ ම ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

සතුටු සිතින් යුතු වූ මහා කස්සපයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ බොජ්ඣංග ධර්මයන් සතුවින් පිළිගත්තාහු ය. ආයුෂ්මත් මහා කස්සපයන් වහන්සේ ඒ අසනීපයෙන් නැගී සිටියාහු ය. ආයුෂ්මත් මහා කස්සපයන් වහන්සේ ගේ ඒ අසනීපය එතැනින් ම නැති වී සුවපත් වූ සේක් ම ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු!
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

19. ගිරිමානන්ද සුත්තං (ගිරිමානන්ද තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුතුමාගේ ආරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්දයන් වහන්සේ රෝග පීඩා වැළඳීමෙන් කායික දුකට පත් වීමෙන් බොහෝ ගිලන්ව වැඩසිටියාහු ය.

එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත වැඩම කළාහු ය. එසේ වැඩම කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. එකත්පස්ව වැඩ හුන්නා වූ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පැවසුවාහු ය.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්දයන් වහන්සේ රෝග පීඩා වැළඳීමෙන් කායික දුකට පත් වීමෙන් බොහෝ ගිලන්ව වැඩසිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, අනුකම්පා උපදවා ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්දයන් වහන්සේ වෙත වැඩම කරන සේක් නම් එය

ඉතා හොඳ ය.

පින්වත් ආනන්ද, එසේ නම් ඔබ ගිරිමානන්ද භික්ෂුව වෙත එළඹ දස සඤ්ඤාව පවසා සිටින්න. ගිරිමානන්ද භික්ෂුව හට ඒ දස සඤ්ඤාව ඇසීමෙන් පසු ඒ අසනීපය සංසිදී යන්නේ ය යන මෙකරුණ දැකිය හැකි වන්නේ ය.

ඒ දස සඤ්ඤාව කුමක් ද?

අනිත්‍ය සඤ්ඤාව ය, අනාත්ම සඤ්ඤාව ය, අසුභ සඤ්ඤාව ය, ආදීනව සඤ්ඤාව ය, ප්‍රභාණ සඤ්ඤාව ය, විරාග සඤ්ඤාව ය, නිරෝධ සඤ්ඤාව ය, සියළු ලෝකය කෙරෙහි නො ඇලෙන සඤ්ඤාව ය, සියළු සංස්කාරයන් කෙරෙහි අනිත්‍ය සඤ්ඤාව ය, ආනාපානසතිය ය.

පින්වත් ආනන්ද, අනිත්‍ය සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂුව අරණ්‍යයකට ගියේ හෝ රුක් සෙවණකට ගියේ හෝ නිදහස් තැනකට ගියේ හෝ මේ ආකාරයෙන් නුවණින් විමසන්නේ ය. රූපය අනිත්‍ය ය. විදීමි අනිත්‍ය ය. හඳුනා ගැනීමි අනිත්‍ය ය. සංස්කාරයන් අනිත්‍ය ය. විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය ය වශයෙනි. මේ ආකාරයෙන් මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳව අනිත්‍ය ස්වභාවය දකිමින් වාසය කරන්නේ ය. පින්වත් ආනන්ද, මේ වනාහී අනිත්‍ය සඤ්ඤාව යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, අනාත්ම සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂුව අරණ්‍යයකට ගියේ හෝ රුක් සෙවණකට ගියේ හෝ නිදහස් තැනකට ගියේ හෝ මේ ආකාරයෙන් නුවණින් විමසන්නේ ය. ඇස අනාත්ම ය. ඇසට පෙනෙන්නා වූ රූප අනාත්ම ය. කන අනාත්ම ය. කනට ඇසෙන්නා වූ ශබ්ද අනාත්ම ය. නාසය අනාත්ම ය. නාසයට දැනෙන්නා වූ ගඳ සුවඳ අනාත්ම ය. දිව අනාත්ම ය. දිවට දැනෙන්නා වූ රස අනාත්ම ය. කය අනාත්ම ය. කයට දැනෙන්නා වූ පහස අනාත්ම ය. මනස අනාත්ම ය. මනසට සිතෙන්නා වූ අරමුණු අනාත්ම ය වශයෙනි. මේ ආකාරයෙන් මේ ආධ්‍යාත්මික හා බාහිර වූ සය වැදැරුම් ආයතනයන් පිළිබඳව අනාත්ම ස්වභාවය දකිමින් වාසය කරන්නේ ය. පින්වත් ආනන්ද, මෙය වනාහී අනාත්ම සඤ්ඤාව යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, අසුභ සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂුව යටි පතුලෙන් උඩ සිට හිස කෙස් වලින් පහළට සමකින් වැසී තිබෙන්නා වූ නා නා ප්‍රකාර වූ අසුවියෙන් පිරුණා වූ මේ කය පිළිබඳව ම නුවණින් විමසා බලන්නේ ය. මේ කයේ වනාහී කෙස් ය, ලොම් ය, නිය පොතු ය, දත් ය, සම ය, මස් ය, නහරවැල් ය, ඇට ය, ඇට මිදුළු ය, වකුගඩු ය, හදවත ය, අක්මාව ය, දලඹුව ය, බඩදිව ය, පෙනහළු ය, කුඩා බඩවැල ය, මහා බඩවැල ය, ආමාශය ය, අසුවි ය, හිස් මොළය ය, පිත ය, සෙම ය, සැරව ය, ලේ ය, දහඩිය ය, තෙල්මන්ද ය, කඳුළු ය, වූරුණු තෙල් ය, කෙළ ය, සොටු ය, සඳම්ඳුළු ය, මුත්‍ර ද වශයෙනි. මේ ආකාරයෙන් මේ කය පිළිබඳව අසුභ වශයෙන් දකිමින් වාසය කරන්නේ ය. පින්වත් ආනන්ද, මෙය වනාහී අසුභ සඤ්ඤාව යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, ආදීනව සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂුව අරණ්‍යයකට ගියේ හෝ රුක් සෙවණකට ගියේ හෝ නිදහස් තැනකට ගියේ හෝ මේ ආකාරයෙන් නුවණින් විමසන්නේ ය. මේ කය වනාහී බොහෝ දුක් තිබෙන්නා වූ ද, බොහෝ ආදීනව තිබෙන්නා වූ ද දෙයකි. මේ කයෙහි වනාහී විවිධාකාර රෝගාබාධයෝ උපදින්නාහු ය. ඒ කවර රෝගයන් ද? ඇස් රෝගයන් ය, කන් රෝගයන් ය, නාසා රෝගයන් ය, දිවේ රෝගයන් ය, කයේ රෝගයන් ය, හිසේ රෝගයන් ය, පිටිකනෙහි රෝගයන් ය, මුඛ රෝගයන් ය, දත් රෝගයන් ය, ක්ෂය රෝගයන් ය, ඇදුම රෝගයන් ය, පීනස් රෝගයන් ය, දාහ රෝගයන් ය, උණ රෝගයන් ය, කුසේ රෝගයන් ය, සිහි මූර්ඡා විම ය, ලේ අතීසාර රෝගයන් ය, අර්ශස් රෝගයන් ය, කොලරා රෝගයන් ය, කුෂ්ඨ රෝගයන් ය. ගඬු රෝගයන් ය, හමේ රෝගයන් ය, ස්වාශ රෝගයන් ය, අපස්මාර රෝගයන් ය, දද රෝගයන් ය, කඩුවේගන් රෝගයන් ය, කැසීමෙන් ගෙඩි හට ගත් රෝගයන් ය, කැසීම් රෝගයන් ය, පණු හෝරි රෝගයන් ය, රක්පිත් රෝගයන් ය, දියවැඩියා රෝගයන් ය, අංශභාග රෝගයන් ය, පිළිකා රෝගයන් ය, හගන්දරා රෝගයන් ය වශයෙනි.

පිතෙන් හට ගන්නා රෝගයෝ ය, සෙමෙන් හටගන්නා රෝගයෝ ය, වාතයෙන් හටගන්නා රෝගයෝ ය, තුන් දොස් කිපීමෙන්

හටගන්නා රෝගයෝ ය, සෘතු විපර්යාස වලින් හට ගන්නා රෝගයෝ ය, වැරදි ලෙස කය පරිහරණයෙන් හටගන්නා රෝගයෝ ය, උපක්‍රමයෙන් හටගන්නා රෝගයෝ ය, කර්ම විපාකයෙන් හටගන්නා රෝගයෝ ය, සීතල ද උණුසුම ද කුසගින්න ද පිපාසය ද මලපහ කිරීම ද මුත්‍රා කිරීම ද වශයෙනි. මේ ආකාරයෙන් මේ කය පිළිබඳව ආදීනව නුවණින් දකිමින් වාසය කරන්නේ ය. පින්වත් ආනන්ද, මෙය වනාහී ආදීනව සඤ්ඤාව යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, ප්‍රභාණ සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂුව උපන්නා වූ කාමවිකර්කයන් නො ඉවසන්නේ ය. අත් හරින්නේ ය. දුරු කරන්නේ ය. නැති කරන්නේ ය. අභාවයට පත් කරවන්නේ ය. උපන්නා වූ ව්‍යාපාද විකර්කයන් නො ඉවසන්නේ ය. අත් හරින්නේ ය. දුරු කරන්නේ ය. නැති කරන්නේ ය. අභාවයට පත් කරවන්නේ ය. උපන්නා වූ විහිංසා විකර්කයන් නො ඉවසන්නේ ය. අත් හරින්නේ ය. දුරු කරන්නේ ය. නැති කරන්නේ ය. අභාවයට පත් කරවන්නේ ය. උපනුපත් පාපී අකුසල විකර්කයන් නො ඉවසන්නේ ය. අත් හරින්නේ ය. දුරු කරන්නේ ය. නැති කරන්නේ ය. අභාවයට පත් කරවන්නේ ය. පින්වත් ආනන්ද, මෙය වනාහී ප්‍රභාණ සඤ්ඤාව යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, විරාග සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂුව අරණ්‍යයකට ගියේ හෝ රුක් සෙවණකට ගියේ හෝ නිදහස් තැනකට ගියේ හෝ මේ ආකාරයෙන් නුවණින් විමසන්නේ ය. මෙය ශාන්ත වූ දෙයකි. මෙය ප්‍රණීත වූ දෙයකි. එනම් සියළු සංස්කාර ධර්මයන් සංසිදී ගියා වූ සියළු කෙලෙස් සහිත කර්මයන් දුරු වී ගියා වූ තණ්හාව ක්ෂය වී ගියා වූ විරාගී වූ අමා මහ නිවන ය. පින්වත් ආනන්ද, මෙය වනාහී විරාග සඤ්ඤාව යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, නිරෝධ සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂුව අරණ්‍යයකට ගියේ හෝ රුක් සෙවණකට ගියේ හෝ නිදහස් තැනකට ගියේ හෝ මේ ආකාරයෙන් නුවණින් විමසන්නේ ය. මෙය ශාන්ත වූ දෙයකි. මෙය ප්‍රණීත වූ දෙයකි. එනම් සියළු සංස්කාර ධර්මයන් සංසිදී ගියා වූ සියළු

කෙලෙස් සහිත කර්මයන් දුරු වී ගියා වූ තණ්හාව ක්ෂය වී ගියා වූ දුක නිරුද්ධ වී ගියා වූ අමා මහ නිවන ය. පින්වත් ආනන්ද, මෙය වනාහී නිරෝධ සඤ්ඤාව යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, සියළු ලෝකය පිළිබඳ ව නො ඇලීමේ සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂුව මේ ස්කන්ධ ධාතු ආයතන ලෝකය කෙරෙහි තිබෙන්නා වූ යම් බැස ගැනීමක් ඇද්ද, බැඳීමක් ඇද්ද, චේතනාත්මක අදිටන් කිරීමක් ඇද්ද, අභ්‍යන්තර ව කෙලෙස් පැවැත්වීමක් ඇද්ද, ඒවා දුරු කරමින් නො බැඳෙමින් නො ඇලී සිටින්නේ ය. පින්වත් ආනන්ද, මෙය වනාහී සියළු ලෝකය පිළිබඳ ව නො ඇලීමේ සඤ්ඤාව යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, සියළු සංස්කාරයන් පිළිබඳ ව අනිත්‍ය සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂුව සියළු සංස්කාරවලින් පීඩාවට පත් වෙයි ද, ලැජ්ජාවට පත් වෙයි ද, පිළිකුලට පත් වෙයි ද එය යි. පින්වත් ආනන්ද, මෙය වනාහී සියළු සංස්කාරයන් පිළිබඳ ව අනිත්‍ය සඤ්ඤාව යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, ආනාපානසතිය යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂුව අරණ්‍යයකට ගියේ හෝ රූක් සෙවණකට ගියේ හෝ නිදහස් තැනකට ගියේ හෝ පළඟක් බැඳගෙන කය සෘජු කරගෙන භාවනා කරන අරමුණ පිළිබඳ ව සිහිය පිහිටුවා ගෙන වාචී වෙන්නේ ය.

හෙතෙම සිහියෙන් යුතු ව ම හුස්ම ගන්නේ ය. සිහියෙන් යුතුව ම හුස්ම හෙළන්නේ ය.

දීර්ඝ ලෙස ආශ්වාස කරන්නේ නම් දීර්ඝ ලෙස ආශ්වාස කරමි යි දැන ගන්නේ ය. දීර්ඝ ලෙස ප්‍රශ්වාස කරන්නේ නම් දීර්ඝ ලෙස ප්‍රශ්වාස කරමි යි දැන ගන්නේ ය.

කෙටියෙන් ආශ්වාස කරන්නේ නම් කෙටියෙන් ආශ්වාස කරමි යි දැන ගන්නේ ය. කෙටියෙන් ප්‍රශ්වාස කරන්නේ නම් කෙටියෙන් ප්‍රශ්වාස

කරමි යි දැන ගන්නේ ය.

සියළු කය පිළිබඳ ව ම මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. සියළු කය පිළිබඳ ව ම මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස නම් වූ කාය සංස්කාරයන් සැහැල්ලු කරමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස නම් වූ කාය සංස්කාරයන් සැහැල්ලු කරමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

ප්‍රීතිය පිළිබඳ ව මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. ප්‍රීතිය පිළිබඳ ව මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

සැපය පිළිබඳ ව මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. සැපය පිළිබඳ ව මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

සඤ්ඤා වේදනා නම් වූ චිත්ත සංස්කාරයන් පිළිබඳ ව මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. සඤ්ඤා වේදනා නම් වූ චිත්ත සංස්කාරයන් පිළිබඳ ව මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

චිත්ත සංස්කාරයන් සැහැල්ලු කරමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. චිත්ත සංස්කාරයන් සැහැල්ලු කරමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

සිත පිළිබඳ ව මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. සිත පිළිබඳ ව මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

වඩ වඩාත් සිත ප්‍රමුදිත කරවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. වඩ වඩාත් සිත ප්‍රමුදිත කරවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

වඩ වඩාත් සිත එකඟ කරවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. වඩ වඩාත් සිත එකඟ කරවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

යි හික්මෙන්නේ ය.

පංචනීවරණයන්ගෙන් සිත නිදහස් කර ගනිමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. පංචනීවරණයන්ගෙන් සිත නිදහස් කර ගනිමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

අනිත්‍ය වශයෙන් නුවණින් දකිමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. අනිත්‍ය වශයෙන් නුවණින් දකිමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

ආලේම දුරු කිරීම නුවණින් දකිමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. ආලේම දුරු කිරීම නුවණින් දකිමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

ආලේම නිරුද්ධ කිරීම නුවණින් දකිමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. ආලේම නිරුද්ධ කිරීම නුවණින් දකිමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

සියළු කෙලෙස් අත් හැරීම නුවණින් දකිමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. සියළු කෙලෙස් අත් හැරීම නුවණින් දකිමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. පින්වත් ආනන්ද, මෙය වනාහී ආනාපානසතිය යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, ඉදින් ඔබ වනාහී ගිරිමානන්ද හික්ෂුව වෙත එළඹ මේ දස සඤ්ඤාවන් පැවසිය යුත්තේ ය. ගිරිමානන්ද හික්ෂුව හට මේ දස සඤ්ඤා ඇසීමෙන් පසු ඒ අසනීපය සංසිදී යන්නේ ය යන මෙකරුණ දැකිය හැකි වන්නේ ය.

එකල්හී ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයේ දී මේ දස සඤ්ඤාවන් ඉගෙන ගෙන ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්දයන් වහන්සේ වෙත එළඹියාහු ය.

එසේ එළඹ ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්දයන් වහන්සේට මේ දස සඤ්ඤාවන් පැවසුවාහු ය. එවිට මේ දස සඤ්ඤාවන් ඇසීමෙන් පසු ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්දයන් වහන්සේ ගේ ඒ අසනීපය සැණකින් පහ වී ගියේ ය. ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්දයන් වහන්සේ ඒ අසනීපයෙන් නැගී සිටියාහු ය. ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්දයන් වහන්සේ ගේ ඒ අසනීපය එතැනින් ම ප්‍රහාණය වී ගියේ ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු!
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!
සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

(දෙවෙනි ඛණවර නිම)

දම්සක් දෙසුම

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !

20. ධම්මවක්කප්පවත්තන සුත්තං

(දම්සක් පචතුම් සූත්‍ර දේශනාව)

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා ඛාරාණසියං විහරති ඉසිපතනේ මිගදායේ. තත්‍ර ඛෝ භගවා පඤ්චවග්ගියේ හික්ඛු ආමන්තේසි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ඛරණූස ඉසිපතන නම් මිගදායේ වැඩවසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පස්වග හික්ඛුන් අමතා මේ ධම්මවක්ක දේශනය වදාළ සේක.

ද්වේ මේ හික්ඛවේ, අන්තා පබ්බජ්ඣේන න සේවිතබ්බා.

පින්වත් මහණෙනි, පැවිද්දන් විසින් සේවනය නො කළ යුතු වූ මේ අන්ත දෙකකි.

යෝවා'යං කාමේසු කාමසුඛල්ලිකානුයෝගෝ හිනෝ ගම්මෝ පෝථුජ්ජනිකෝ අනරියෝ අනත්ථසංහිතෝ.

යම් මේ කාමයන්හි කාම සුඛයේ ඇලී ගැලී වාසය කිරීමක් ඇද්ද මෙය හීන වූ දෙයකි, ලාමක වූ දෙයකි, පුහුදුන් ජනයා විසින් සේවනය කරන දෙයකි, උත්තම මිනිසුන් විසින් සේවනය නො කරන දෙයකි, අනර්ථ සහිත දෙයකි.

යෝවා'යං අත්තකිලමථානුයෝගෝ දුක්ඛෝ අනරියෝ අනත්ථසංහිතෝ.

යම් ඒ තමා ව පීඩාවට පත් කරවන වැඩ පිළිවෙලක් ඇද්ද, එය දුක් සහිත දෙයකි, උත්තම මිනිසුන් විසින් සේවනය නො කරන දෙයකි, අනර්ථ සහිත දෙයකි.

ඒතේ තේ හික්ඛවේ, උභෝ අන්තේ අනුපගම්ම මජ්ඣමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා වක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය

සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ මේ අන්ත දෙකට නො පැමිණ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කරන ලදී. මේ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව දහම් ඇස ලබා දෙයි. නුවණ උදා කරයි. සංසිද්ධිම ඇති කරයි. විශේෂ ඥාණය ඇති කරයි. අවබෝධය ඇති කරයි. නිවන පිණිස පවතින්නේ ය.

කතමා ච සා භික්ඛවේ, මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා චක්ඛකරණී ඥාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති?

පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කරන ලද, දහම් ඇස ලබා දෙන, නුවණ උදා කරන, සංසිද්ධිම ඇති කරන, විශේෂ ඥාණය ඇති කරන, අවබෝධය ඇති කරන, නිවන පිණිස පවතින්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව නම් කුමක් ද?

අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසංකප්පෝ සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්තෝ සම්මාආජීවෝ සම්මාවායාමෝ සම්මාසති සම්මාසමාධි.

ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම ය. එනම්, සම්මා දිට්ඨිය ද, සම්මා සංකල්පය ද, සම්මා වාචා ද, සම්මා කම්මන්තය ද, සම්මා ආජීවය ද, සම්මා වායාමය ද, සම්මා සතිය ද, සම්මා සමාධිය ද යන මෙය යි.

අයං බෝ සා භික්ඛවේ, මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා චක්ඛකරණී ඥාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කරන ලද, දහම් ඇස ලබා දෙන, නුවණ උදා කරන, සංසිද්ධිම ඇති කරන, විශේෂ ඥාණය ඇති කරන, අවබෝධය ඇති කරන, නිවන පිණිස පවතින්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව නම් මෙය යි.

ඉදං බෝ පන භික්ඛවේ, දුක්ඛං අරියසච්චං. ඡාති'පි දුක්ඛා ඡරා'පි දුක්ඛා ව්‍යාධි'පි දුක්ඛෝ මරණමිපි'දුක්ඛං අප්පියේහි සම්පයෝගෝ දුක්ඛෝ පියේහි විප්පයෝගෝ දුක්ඛෝ යම්පිවිජං න ලහති තම්පි දුක්ඛං

සංඛ්ඛතේන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි. ඉපදීම ද දුකකි. ජරාවට පත් වීම ද දුකකි. රෝග පීඩා වැළඳීම ද දුකකි. මරණය ද දුකකි. අප්‍රිය පුද්ගලයන් හා අප්‍රිය වස්තූන් සමඟ එක්වීම ද දුකකි. ප්‍රිය පුද්ගලයන් හා ප්‍රිය වස්තූන් ගෙන් වෙන්වීම ද දුකකි. කැමති වන්නා වූ යම් දෙයක් ඇද්ද, එය නොලැබීම ද දුකකි. සංක්ෂේපයෙන් කීවොත් පංච උපාදානස්කන්ධයෝ ම දුකකි.

ඉදං ඛෝ පන භික්ඛවේ, දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං. යායං තණ්හා පෝනෝභවිකා නන්දිරාගසහගතා තත්‍රතත්‍රාභිනන්දිනී. සෙය්‍යථීදං: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක ඇතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි. පුනර්භවය ඇති කරන, ආශ්වාදයෙන් ඇලෙන්නා වූ, ඒ ඒ තැන සතුවින් පිළිගන්නා වූ යම් ඒ තණ්හාවක් ඇද්ද, එය යි. එනම්, කාම තණ්හාව ය, භව තණ්හාව ය, විභව තණ්හාව ය.

ඉදං ඛෝ පන භික්ඛවේ, දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං. යෝ තස්සායේව තණ්හාය අසේසවිරාගනිරෝධෝ වාගෝ පටිනිස්සග්ගෝ මුත්ති අනාලයෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක නැතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි. ඒ තණ්හාවේ ම ඉතිරි නැතිව නො ඇල්මෙන් නිරුද්ධ වීමක් වේ ද, අත් හැරීමක් වේද, දුරු වීමක් වේ ද, තණ්හාවෙන් මිදීමක් වේ ද, ආලය නැතිවීමක් වේ ද එය යි.

ඉදං ඛෝ පන භික්ඛවේ, දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපදා අරියසච්චං. අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසංකප්පෝ සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්තෝ සම්මාආජීවෝ සම්මාවායාමෝ සම්මාසති සම්මාසමාධි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක නැතිවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි. ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම ය. එනම්, සම්මා දිට්ඨිය ද, සම්මා සංකල්පය ද, සම්මා වාචා ද, සම්මා කම්මන්තය ද, සම්මා ආජීවය ද, සම්මා වායාමය ද, සම්මා සතිය ද, සම්මා සමාධිය ද යන මෙය යි.

ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චන්ති මේ භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි කියා මා හට පෙර නොඇසූ විරු ධර්මයන් හී දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤායාන්ති මේ භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පරිපූර්ණ වශයෙන් අවබෝධ කළ යුතුයි කියා මා හට පෙර නොඇසූ විරු ධර්මයන් හී දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤාතන්ති මේ භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පරිපූර්ණ වශයෙන් අවබෝධ කරන ලදී යි කියා මා හට පෙර නොඇසූ විරු ධර්මයන් හී දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

ඉදං දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චන්ති මේ භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක ඇතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි කියා මා හට පෙර නොඇසූ විරු ධර්මයන් හී දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං පහාතබ්බන්ති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි

පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ දුක ඇතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය ප්‍රභාණය කළ යුතුයි කියා මා හට පෙර නොඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං පහිණන්ති මේ හික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ දුක ඇතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය ප්‍රභාණය වූයේ යයි කියා මා හට පෙර නොඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

ඉදං දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චන්ති මේ හික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක නැතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි කියා මා හට පෙර නොඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං සච්ඡිකාතබ්බන්ති මේ හික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ දුක නැතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය සාක්ෂාත් කළ යුතුයි කියා මා හට පෙර නොඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං සච්ඡිකතන්ති මේ හික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ දුක නැතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය සාක්ෂාත් කරන ලදී යි කියා මා හට පෙර නොඇසූ විරූ ධර්මයන් හී දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

ඉදං දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපදා අරියසච්චන්ති මේ භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක නැතිවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි කියා මා හට පෙර නොඇසූ විරූ ධර්මයන් හී දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපදා අරියසච්චං භාවේතබ්බන්ති මේ භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ දුක නැතිවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය ප්‍රගුණ කළ යුතුයි කියා මා හට පෙර නොඇසූ විරූ ධර්මයන් හී දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපදා අරියසච්චං භාවිතන්ති මේ භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ දුක නැතිවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය ප්‍රගුණ කරන ලදී යි කියා මා හට පෙර නොඇසූ විරූ ධර්මයන් හී දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

යාවකීවඤ්ඤා මේ භික්ඛවේ, ඉමේසු චතුසු අරියසච්චේසු ඒවං තිපරිවට්ටං ද්වාදසාකාරං යථාභූතං ඤාණදස්සනං න සුවිසුද්ධං අහෝසි. නේවතාවා'හං භික්ඛවේ, සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්බමකේ සස්සමණුබ්‍රාහ්මණීයා පජාය සදේව මනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධං අභිසම්බුද්ධෝ පච්චඤ්ඤාසිං.

පින්වත් මහණෙනි, මේ චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මයන් පිළිබඳව මේ ආකාරයට පරිවර්ත තුනකින් යුතුව ආකාර දොළොසකින් යුතුව සැබෑ තත්වය නම් වූ ඤාණ දර්ශනය සුවිශුද්ධ ලෙස මා හට යම් තාක් අවබෝධ නො වූයේ වේ ද, ඒ තාක් කල් ම පින්වත් මහණෙනි, දෙවියන් සහිත වූ ලෝකයේ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ දෙවි මිනිස් ප්‍රජාව තුළ මම වනාහී අනුත්තර වූ සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කළෙමි යි ප්‍රතිඥා නො දුන්නෙමි.

යතෝ ව බෝ මේ භික්ඛවේ, ඉමේසු චතුසු අරියසච්චේසු ඒවං තිපරිවට්ටං ද්වාදසාකාරං යථාභූතං ඤාණදස්සනං සුවිසුද්ධං අහෝසි. අථා'හං භික්ඛවේ, සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්‍රහ්මකේ සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදේව මනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝ පච්චඤ්ඤාසිං.

යම් කලෙක පින්වත් මහණෙනි, මා හට මේ චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මයන් පිළිබඳව මේ ආකාරයට පරිවර්ත තුනකින් යුතුව ආකාර දොළොසකින් යුතුව සැබෑ තත්වය නම් වූ ඤාණ දර්ශනය සුවිශුද්ධ ලෙසට ම අවබෝධ වූයේ වේ ද, එකල්හී පින්වත් මහණෙනි, දෙවියන් සහිත වූ ලෝකයේ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ දෙවි මිනිස් ප්‍රජාව තුළ මම වනාහී අනුත්තර වූ සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කළෙමි යි ප්‍රතිඥා දුන්නෙමි.

ඤාණඤ්ච පන මේ දස්සනං උදපාදි, අකුප්පා මේ චේතෝ විමුක්ති අයමන්තිමා ජාති නත්ථිදානි පුනඛ්භවෝ'ති.

මා හට ඤාණ දර්ශනය පහළ විය. මාගේ චේතෝ විමුක්තිය වෙනස් නොවන්නේ ය. මෙය වනාහී අන්තිම ඉපදීම වේ. දැන් මා හට පුනර්භවයක් නැත්තේ ය.

ඉදමචෝච හගවා. අත්තමනා පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු හගචතෝ භාසිතං අභිනන්දන්ති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ ධම්මවක්ක දේශනය වදාළ සේක. අතිශයින් ම සතුටට පත් වූ ඒ පස්වග භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය මහත් සොම්නසින් යුතුව පිළිගත්තාහු ය.

ඉමස්මිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණස්මිං භඤ්ඤමානෝ ආයස්මතෝ කොණ්ඩඤ්ඤස්ස විරජං විතමලං ධම්ම චක්ඛුං උදපාදි, යං කිඤ්චි සමුදය ධම්මං සබ්බං තං නිරෝධධම්මන්ති.

මේ ධම්මචක්ක දේශනය වදාරණ කල්හී ආයුෂ්මත් කොණ්ඩඤ්ඤයන් වහන්සේට හේතු ප්‍රත්‍යයන්ගෙන් හට ගන්නා වූ යම් දෙයක් ඇද්ද, හේතූන් නිරුද්ධ වීමෙන් ඒ සියල්ල ම නිරුද්ධ වී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යයි කියා කෙලෙස් රහිත වූ අවිද්‍යා මලකඩ රහිත වූ දහම් ඇස පහළ විය.

පචත්තිතෝ ච පන භගවතා ධම්මචක්කෝ භූමිමා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං. ඒතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෝ මිගදායෝ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පචත්තිතං අප්පතිචත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනචි වා ලෝකස්මින්ති.

අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි දී අනුත්තර වූ ධම්මචක්කය පචත්චන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කිසිවෙකුට හෝ වෙනස් කළ නොහැක්කේ ම යැයි කියා පොළොවවාසී දෙවියෝ දහම් සෝෂා පැවැත්වූවාහු ය.

භූමිමානං දේවානං සද්දං සුත්වා චාතුම්මහාරාජකා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං .....

පොළොවවාසී දෙවියන් ගේ දහම් සෝෂාව අසා චාතුම්මහාරාජක දෙවියෝ දහම් සෝෂා පැවැත්වූවාහු ය.

චාතුම්මහාරාජකානං දේවානං සද්දං සුත්වා තාවතිංසා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං .....

චාතුම්මහාරාජක දෙවියන් ගේ දහම් සෝෂාව අසා තාවතිංස දෙවියෝ දහම් සෝෂා පැවැත්වූවාහු ය.

තාවතිංසානං දේවානං සද්දං සුත්වා යාමා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං .....

තාවතිංස දෙවියන් ගේ දහම් සෝෂාව අසා යාමා දෙවියෝ දහම් සෝෂා පැවැත්වූවාහු ය.

යාමානං දේවානං සද්දං සුත්වා තුසිතා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

.....

යාම දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා තුසිත දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වූවාහු ය.

තුසිතානං දේවානං සද්දං සුත්වා නිම්මාණරතී දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං .....

තුසිත දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා නිම්මාණරතී දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වූවාහු ය.

නිම්මාණරතීනං දේවානං සද්දං සුත්වා පරනිම්මිතවසවත්තීනෝ දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං .....

නිම්මාණරතී දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා පරනිම්මිතවසවත්තී දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වූවාහු ය.

පරනිම්මිතවසවත්තීනං දේවානං සද්දං සුත්වා බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං .....

පරනිම්මිතවසවත්තී දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජ දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වූවාහු ය.

බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජානං දේවානං සද්දං සුත්වා බ්‍රහ්මපුරෝහිතා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං .....

බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජ දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා බ්‍රහ්ම පුරෝහිත දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වූවාහු ය.

බ්‍රහ්මපුරෝහිතානං දේවානං සද්දං සුත්වා මහාබ්‍රහ්මා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං .....

බ්‍රහ්ම පුරෝහිත දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා මහා බ්‍රහ්ම දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වූවාහු ය.

මහාබ්‍රහ්මානං දේවානං සද්දං සුත්වා පරිත්තාහා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං .....

මහා බ්‍රහ්ම දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා පරිත්තාහ දෙවියෝ

දහම් ජෙර්ණා පැවැත්වුවාහු ය.

පරිත්තාහානං දේවානං සද්දං සුත්වා අප්පමාණාහා දේවා
සද්දමනුස්සාවේසුං .....

පරිත්තාහ දෙවියන් ගේ දහම් ජෙර්ණාව අසා අප්පමාණාහ දෙවියෝ
දහම් ජෙර්ණා පැවැත්වුවාහු ය.

අප්පමාණාහානං දේවානං සද්දං සුත්වා ආහස්සරා දේවා
සද්දමනුස්සාවේසුං .....

අප්පමාණාහ දෙවියන් ගේ දහම් ජෙර්ණාව අසා ආහස්සර දෙවියෝ
දහම් ජෙර්ණා පැවැත්වුවාහු ය.

ආහස්සරානං දේවානං සද්දං සුත්වා පරිත්තසුහා දේවා
සද්දමනුස්සාවේසුං .....

ආහස්සර දෙවියන් ගේ දහම් ජෙර්ණාව අසා පරිත්තසුහ දෙවියෝ
දහම් ජෙර්ණා පැවැත්වුවාහු ය.

පරිත්තසුහානං දේවානං සද්දං සුත්වා අප්පමාණසුහා දේවා
සද්දමනුස්සාවේසුං .....

පරිත්තසුහ දෙවියන් ගේ දහම් ජෙර්ණාව අසා අප්පමාණසුහ
දෙවියෝ දහම් ජෙර්ණා පැවැත්වුවාහු ය.

අප්පමාණසුහානං දේවානං සද්දං සුත්වා සුහකිණ්හකා දේවා
සද්දමනුස්සාවේසුං .....

අප්පමාණසුහ දෙවියන් ගේ දහම් ජෙර්ණාව අසා සුහකිණ්හ දෙවියෝ
දහම් ජෙර්ණා පැවැත්වුවාහු ය.

සුහකිණ්හකානං දේවානං සද්දං සුත්වා චේහප්ඵලා දේවා
සද්දමනුස්සාවේසුං .....

සුහකිණ්හ දෙවියන් ගේ දහම් ජෙර්ණාව අසා චේහප්ඵල දෙවියෝ
දහම් ජෙර්ණා පැවැත්වුවාහු ය.

චේහප්ඵලානං දේවානං සද්දං සුත්වා අවිහා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං
.....

වේහප්ඵල දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා අවිහ දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

අවිහානං දේවානං සද්දං සුත්වා අතප්පා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

.....

අවිහ දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා අතප්ප දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

අතප්පානං දේවානං සද්දං සුත්වා සුදස්සා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

.....

අතප්ප දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා සුදස්ස දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

සුදස්සානං දේවානං සද්දං සුත්වා සුදස්සී දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

.....

සුදස්ස දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා සුදස්සී දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

සුදස්සීනං දේවානං සද්දං සුත්වා අකණ්ඨිධිකා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං. ඒතං හගචතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පචත්තිතං අප්පතිචත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවෙන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනපි වා ලෝකස්මින්'ති.

සුදස්සී දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායෙහි දී අනුත්තර වූ ධම්මචක්කය පචත්තන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කිසිවෙකුට හෝ වෙනස් කළ නොහැක්කේ ම යැයි කියා අකනිඨි දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

ඉතිහ තේන බණේන තේන මුහුත්තේන යාව බ්‍රහ්මලෝකා සද්දෝ අබ්භුග්ගඤ්ඡ්. අයඤ්ච දසසහස්සී ලෝකධාතු සංකම්පි සම්පකම්පි සම්පවේධි.

ඒ ක්ෂණයෙහි ම, ඒ මොහොතෙහි ම, බ්‍රහ්ම ලෝක යම් තාක් වේ

ද, ඒ තාක් ම මේ දහම් සෝභාව පැතිර ගියේ ය. දස දහසක් ලෝක ධාතුව ම කම්පා විය. තදින් ම කම්පා විය. බලවත් ව කම්පා විය.

අප්පමාණෝ ව උළාරෝ ඕහාසෝ ලෝකේ පාතුරහෝසි අතික්කම්ම දේවානං දේවානුභාවන්'ති.

දෙවියන් ගේ දේවානුභාවය ඉක්මවා ගිය අප්පමාණ වූ ආලෝකයක් ලෝකයෙහි පැතිර ගියේ ය.

අඵ ඛෝ භගවා උදානං උදානේසි:

එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උදානයක් පහළ කළාහු ය.

අඤ්ඤාසි වත හෝ කොණ්ඩඤ්ඤෝ අඤ්ඤාසි වත හෝ කොණ්ඩඤ්ඤෝති.

හවත් කොණ්ඩඤ්ඤ තෙමේ ඒකාන්තයෙන් ම අවබෝධ කළා. හවත් කොණ්ඩඤ්ඤ තෙමේ ඒකාන්තයෙන් ම අවබෝධ කළා.

ඉති හි දං ආය ස්මතෝ කොණ්ඩඤ්ඤ ස්ස අඤ්ඤා කොණ්ඩඤ්ඤොත්චේව නාමං අහෝසී'ති.

මේ ආකාරයෙන් ආයුෂ්මත් කොණ්ඩඤ්ඤයන් වහන්සේට අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤ යන මේ නාමය ඇති වූයේ ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථී හෝතු!
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

21. සච්ච විහංග සුත්තං

(ආර්ය සත්‍යය බෙදා දැක්වීම ගැන වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ බරණැස ඉසිපතන මීගදායේ වැඩ වසන සේක. එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පින්වත් මහණෙහි යි කියා භික්ෂුසංඝයා අමතා වදාළ සේක. ඒ භික්ෂුන් වහන්සේලා ද පින්වතුන් වහන්ස යැ යි කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නාහු ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

පින්වත් මහණෙනි, අරහත් වූ සම්මා සම්බුද්ධ වූ තථාගතයන්

වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායේ දී අනුත්තර වූ ධම්මචක්කය පවත්වන ලදී. ලෝකයේ වෙන ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයේ වෙන කිසිවෙකුට හෝ එය වෙනස් කළ නොහැක්කේ ම ය.

එනම් මේ චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මයන් පිළිබඳ ව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැණවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

ඒ කවර චතුරාර්ය සත්‍යයන් පිළිබඳව ද?

දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැණවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

දුකේ හට ගැනීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැණවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

දුක නිරුද්ධ වීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැණවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැණවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

පින්වත් මහණෙනි, අරහත් වූ සම්මා සම්බුද්ධ වූ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි දී අනුත්තර වූ ධම්ම චක්කය පවත්වන ලදී. ලෝකයෙහි වෙන ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කිසිවෙකුට හෝ එය වෙනස් කළ නොහැක්කේ ම ය.

එනම් මේ චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මයන් පිළිබඳ ව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැණවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය.

විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

පින්වත් මහණෙනි, සාරිපුත්ත හා මොග්ගල්ලානයන් ඇසුරු කළ යුත්තේ ය. සාරිපුත්ත හා මොග්ගල්ලානයන් හජනය කළ යුත්තේ ය. ඔවුහු නුවණැත්තෝ ය. සබ්බමචාරී භික්ෂූන් වහන්සේලාට අනුග්‍රහ දක්වන්නෝ ය.

පින්වත් මහණෙනි, දරුවන් වදන්නා වූ මෑණියන් යම් සේ ද සාරිපුත්තයන් ද ඒ ආකාරම ය. උපන්නා වූ දරුවා ව පෝෂණය කරන තැනැත්තා යම් සේ ද මොග්ගල්ලානයන් ද ඒ ආකාරම ය. පින්වත් මහණෙනි, සාරිපුත්තයන් සෝවාන් ඵලය අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස ශ්‍රාවකයන් භික්ෂුවන්නේ ය. මොග්ගල්ලානයන් ඉහළ මාර්ගඵලයන් අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස ශ්‍රාවකයන් භික්ෂුවන්නේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, සාරිපුත්තයන් චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මයන් පිළිබඳ ව විස්තර වශයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට ද දේශනා කරන්නට ද පනවන්නට ද පිහිටුවාලන්නට ද විවරණය කරන්නට ද විග්‍රහ කොට දක්වන්නට ද අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවන්නට ද අතිශයින් ම දක්ෂ වන්නේ ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. මෙය වදාළ සුගතයන් වහන්සේ ආසනයෙන් නැගිට ගන්ධකුටියට පිවිස වදාළ සේක.

එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩම කළ නොබෝ වේලාවකින් ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් භික්ෂූන් වහන්ස සැයි කියා භික්ෂු සංඝයා ඇමතුවාහු ය. ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා ද ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස සැයි කියා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නාහු ය. ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ මෙම දෙසුම වදාළ සේක.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, අරහත් වූ සම්මා සම්බුද්ධ වූ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායෙහි දී අනුත්තර වූ ධම්ම චක්කය පවත්වන ලදී. ලෝකයේ වෙන ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයේ වෙන කිසිවෙකුට හෝ එය වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය.

එනම් මේ චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මයන් පිළිබඳ ව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැණවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය.

විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

ඒ කවර චතුරාර්ය සත්‍යයන් පිළිබඳව ද?

දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැණවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

දුකේ හට ගැනීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැණවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

දුක නිරුද්ධ වීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැණවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැණවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යනු කුමක් ද?

ඉපදීම ද දුකකි. ඡරාවට පත් වීම ද දුකකි. රෝගපීඩා වැළඳීම ද දුකකි. මරණය ද දුකකි. සෝක වැළපීම් හා කායික මානසික දුක් ද සුසුම් හෙළීම් ද දුකකි. කැමති වන්නා වූ යමක් නො ලැබේ නම් එය ද දුකකි. සංක්ෂේපයෙන් කීවොත් පංච උපාදානස්කන්ධයෝ ම දුකකි.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, ඉපදීම යනු කුමක් ද?

ඒ ඒ සත්වයන් ගේ ඒ ඒ සත්ව ලෝක තුළ යම් උපතක් ඇද්ද යම් හට ගැනීමක් ඇද්ද මව් කුසක බැස ගැනීමක් ඇද්ද විශේෂ උපතක් ඇද්ද උපාදානස්කන්ධයන් ගේ පහළ වීමක් ඇද්ද ඇස් කන් ආදී ආයතනයන් ගේ ලැබීමක් ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, මෙය වනාහී ඉපදීම යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, ඡරාවට පත් වීම යනු කුමක් ද?

ඒ ඒ සත්වයන් ගේ ඒ ඒ සත්ව ලෝක තුළ යම් දිරීමක් ඇද්ද දිරා

යන ස්වභාවයක් ඇද්ද දත් ආදියෙහි කැඩීමක් ඇද්ද කෙස් ආදියෙහි පැසීමක් ඇද්ද සමෙහි රැළි වැටීමක් ඇද්ද ආයුෂයා ගේ ගෙවීමක් ඇද්ද ඇස් ආදී ඉඳුරන් ගේ මෝරා යාමක් ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී ජරාවට පත් වීම යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මරණය යනු කුමක් ද?

ඒ ඒ සත්වයන් ගේ ඒ ඒ සත්ව ලෝක වලින් යම් වුත වීමක් ඇද්ද වුත වන ස්වභාවයක් ඇද්ද බිඳී යෑමක් ඇද්ද අතුරුදහන් වීමක් ඇද්ද මරණයට පත් වීමක් ඇද්ද කළුරිය කිරීමක් ඇද්ද උපාදානස්කන්ධයන් ගේ බිඳී යාමක් ඇද්ද ශරීරයේ බැහැර දැමීමක් ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී මරණය යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සෝකය යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, විවිධාකාර විපත් අතරින් කවර හෝ විපතකින් පීඩා විදින කෙනෙකුන් හට විවිධාකාර විපත් අතරින් ඉවසිය නො හැකි දුකකින් වේදනා විදින කෙනෙකුන් හට යම් කිසි සෝක කිරීමක් ඇද්ද සෝකයෙන් තැවීමක් ඇද්ද සෝකීව සිටින ස්වභාවයක් ඇද්ද සිත දවාලන සෝකයක් ඇද්ද හිත හාත්පස දවාලන සෝකයක් ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සෝකය යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, හඬා වැළපීම යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, විවිධාකාර විපත් අතරින් කවර හෝ විපතකින් පීඩා විදින කෙනෙකුන් හට විවිධාකාර විපත් අතරින් ඉවසිය නො හැකි දුකකින් වේදනා විදින කෙනෙකුන් හට යම් හඬා වැළපීමක් ඇද්ද නම් ගොත් කියමින් වැළපීමක් ඇද්ද හඬා වැළපෙන ස්වභාවයක් ඇද්ද නම් ගොත් කියමින් හඬා වැළපෙන ස්වභාවයක් ඇද්ද එසේ හඬා වැළපීමක් ඇද්ද එසේ නම් ගොත් කියමින් හඬා වැළපීමක් ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී හඬා වැළපීම යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, කායික දුක යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, කායික ව හට ගන්නා වූ ඉවසිය නො හැකි වූ යම් දුකක් ඇද්ද කායිකව හට ගන්නා වූ අමිහිරි වේදනා ඇද්ද

කයෙහි ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා වූ දුක් හා අමිහිරි වේදනා ඇද්ද විඳවන ස්වභාවයක් ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී කායික දුක යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මානසික දුක යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මානසික ව හට ගන්නා වූ ඉවසිය නොහැකි වූ යම් දුකක් ඇද්ද මානසිකව හට ගන්නා වූ අමිහිරි වේදනා ඇද්ද මනසේ ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා වූ දුක් හා අමිහිරි වේදනා ඇද්ද විඳවන ස්වභාවයක් ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී මානසික දුක යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, දුක් පීඩා ගැන සිතමින් සුසුම් හෙළීම යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, විවිධාකාර විපත් අතරින් කවර හෝ විපතකින් පීඩා විදින කෙනෙකුන් හට විවිධාකාර විපත් අතරින් ඉවසිය නොහැකි දුකකින් වේදනා විදින කෙනෙකුන් හට ඇති වන්නා වූ යම් වෙහෙසක් ඇද්ද ඒ ගැන සිත සිතා යම් සුසුම් හෙළීමක් ඇද්ද මහත් වෙහෙසට පත් වීමක් ඇද්ද ඒ ගැන සිත සිතා සුසුම් හෙළන ස්වභාවයක් ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී දුක් පීඩා ගැන සිතමින් සුසුම් හෙළීම යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, කැමති වන්නා වූ යමක් නො ලැබීමේ දුක යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, ඉපදීම උරුම කරගත් සත්වයන් හට මෙවැනි දෙයක් ලැබීමට කැමැත්තක් උපදින්නේ ය. අනේ ! ඒකාන්තයෙන් ම අපි වනාහී ඉපදීම උරුම කර නොගන්නමෝ නම් ඒකාන්තයෙන් ම ඉපදීම අප කරා නොපැමිණෙන්නේ නම් කොතරම් හොඳ ද කියා ය. එහෙත් එය වනාහී කැමැත්ත තිබූ පමණින් උදා කරගන්නට නොහැක්කේ ම ය. මෙය ද කැමති වන්නා වූ දෙය නොලැබීමේ දුක ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, ජරාව උරුම කරගත් සත්වයන් හට මෙවැනි දෙයක් ලැබීමට කැමැත්තක් උපදින්නේ ය. අනේ ! ඒකාන්තයෙන් ම අපි වනාහී ජරාවට පත්වීම උරුම කර නොගන්නමෝ නම් ඒකාන්තයෙන් ම ජරාව අප කරා නොපැමිණෙන්නේ නම් කොතරම් හොඳ ද කියා ය.

එහෙත් එය වනාහී කැමැත්ත තිබූ පමණින් උදා කරගන්නට නොහැක්කේ ම ය. මෙය ද කැමති වන්නා වූ දෙය නොලැබීමේ දුක ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, ලෙඩ දුකට පත්වීම උරුම කරගත් සත්වයන් හට මෙවැනි දෙයක් ලැබීමට කැමැත්තක් උපදින්නේ ය. අනේ! ඒකාන්තයෙන් ම අපි වනාහී ලෙඩ දුකට පත්වීම උරුම කර නොගන්නමෝ නම් ඒකාන්තයෙන් ම ලෙඩ දුක් අප කරා නොපැමිණෙන්නේ නම් කොතරම් හොඳ ද කියා ය. එහෙත් එය වනාහී කැමැත්ත තිබූ පමණින් උදා කරගන්නට නොහැක්කේ ම ය. මෙය ද කැමති වන්නා වූ දෙය නොලැබීමේ දුක ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, මරණයට පත්වීම උරුම කරගත් සත්වයන් හට මෙවැනි දෙයක් ලැබීමට කැමැත්තක් උපදින්නේ ය. අනේ ! ඒකාන්තයෙන් ම අපි වනාහී මරණයට පත්වීම උරුම කර නොගන්නමෝ නම් ඒකාන්තයෙන් ම මරණය අප කරා නොපැමිණෙන්නේ නම් කොතරම් හොඳ ද කියා ය. එහෙත් එය වනාහී කැමැත්ත තිබූ පමණින් උදා කරගන්නට නොහැක්කේ ම ය. මෙය ද කැමති වන්නා වූ දෙය නොලැබීමේ දුක ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, සෝක වැළපීම් දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් උරුම කරගත් සත්වයන් හට මෙවැනි දෙයක් ලැබීමට කැමැත්තක් උපදින්නේ ය. අනේ ! ඒකාන්තයෙන් ම අපි වනාහී සෝක වැළපීම් දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් උරුම කර නොගන්නමෝ නම් ඒකාන්තයෙන් ම සෝක වැළපීම් දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් අප කරා නොපැමිණෙන්නේ නම් කොතරම් හොඳ ද කියා ය. එහෙත් එය වනාහී කැමැත්ත තිබූ පමණින් උදා කරගන්නට නොහැක්කේ ම ය. මෙය ද කැමති වන්නා වූ දෙය නොලැබීමේ දුක ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, සංක්ෂේපයෙන් කීවොත් පංච උපාදානස්කන්ධයෝ ම දුක යනු කුමක් ද?

එනම් මේ රූප උපාදානස්කන්ධය ය. වේදනා උපාදානස්කන්ධය ය. සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය ය. සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය ය. විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සංක්ෂේපයෙන් කියන ලද පංච උපාදානස්කන්ධ දුක යැයි කියනු

ලබන්නේ ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යැයි කියනු ලබන්නේය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, දුක හට ගැනීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යනු කුමක් ද?

පුනර්භවය ඇති කරන්නා වූ ආශ්වාදයෙන් ඇලෙන්නා වූ ඒ ඒ තැන සතුටින් පිළිගන්නා වූ යම් මේ තණ්හාවක් ඇද්ද එය යි. එනම් කාම තණ්හාව ය. භව තණ්හාව ය. විභව තණ්හාව ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී දුක හට ගැනීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, දුක නිරුද්ධ වීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යනු කුමක් ද?

ඒ තණ්හා වේ ම ඉතිරි නැතුව නො ඇල්මෙන් යම් නිරුද්ධ වීමක් ඇද්ද අක් හැරීමක් ඇද්ද දුරු වීමක් ඇද්ද නිදහස් වීමක් ඇද්ද ආල රහිත වීමක් ඇද්ද එය යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී දුක නිරුද්ධ වීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යනු කුමක් ද?

ඒ වනාහී මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම ය. එනම්, සම්මා දිට්ඨිය ද සම්මා සංකල්පය ද සම්මා වාචා ද සම්මා කම්මන්තය ද සම්මා ආජීවය ද සම්මා වායාමය ද සම්ම සතිස ද සම්මා සමාධිය ද යන මෙය යි.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සම්මා දිට්ඨිය යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, දුක්ඛ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳ ව යම් අවබෝධ ඤාණයක් ඇද්ද දුක්ඛ සමුදය ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳ ව යම් අවබෝධ ඤාණයක් ඇද්ද දුක්ඛ නිරෝධ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳ ව යම් අවබෝධ ඤාණයක් ඇද්ද දුක්ඛ නිරෝධ ගාමිනී පටිපදා ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳ ව යම් අවබෝධ ඤාණයක් ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සම්මා දිට්ඨිය යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සම්මා සංකල්පය යනු කුමක් ද?

නෙක්බම්ම සංකල්පය ය. අව්‍යාපාද සංකල්පය ය. අවිභිංසා සංකල්පය ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සම්මා සංකල්පය යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සම්මා වාචා යනු කුමක් ද?

බොරු කීමෙන් වැළකී සිටීම ය. කේලාම් කීමෙන් වැළකී සිටීම ය. පරුෂ වචන කීමෙන් වැළකී සිටීම ය. හිස් වචන කීමෙන් වැළකී සිටීම ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සම්මා වාචා යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සම්මා කම්මන්ත යනු කුමක් ද?

ප්‍රාණසාතයෙන් වැළකී සිටීම ය. සොරකම් කිරීමෙන් වැළකී සිටීම ය. වැරදි කාමසේවනයෙන් වැළකී සිටීම ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සම්මා කම්මන්ත යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සම්මා ආජීව යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙ කරුණෙහිලා ආර්ය ශ්‍රාවකයා මිත්‍යා ආජීවය දුරු කොට ඉතා ධාර්මික ලෙස ජීවිතය ගත කරන්නේ ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සම්මා ආජීව යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සම්මා වායාම යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙ කරුණෙහිලා හික්ෂුව තව ම හට නො ගත්තා වූ පාපී අකුසල ධර්මයන් හට නො ගැනීම පිණිස කැමැත්ත උපදවන්නේ ය. වෑයම් කරන්නේ ය. වීරිය අරඹන්නේ ය. සිත දැඩි කොට ගන්නේ ය. බලවත් ව වීරිය ගන්නේ ය.

හට ගත්තා වූ පාපී අකුසල ධර්මයන් ප්‍රභාණය කිරීම පිණිස කැමැත්ත උපදවන්නේ ය. වෑයම් කරන්නේ ය. වීරිය අරඹන්නේ ය. සිත දැඩි කොට ගන්නේ ය. බලවත් ව වීරිය ගන්නේ ය.

හට නො ගත්තා වූ කුසල ධර්මයන් උපදවා ගැනීම පිණිස කැමැත්ත උපදවන්නේ ය. වෑයම් කරන්නේ ය. වීරිය අරඹන්නේ ය. සිත දැඩි කොට ගන්නේ ය. බලවත් ව වීරිය ගන්නේ ය.

හට ගත්තා වූ කුසල ධර්මයන් පවතිනු පිණිස, මූලා නො වීම පිණිස වැඩි දියුණු කර ගැනීම පිණිස විපුල බවට පත් කර ගැනීම පිණිස භාවනාවෙන් සම්පූර්ණ කර ගැනීම පිණිස කැමැත්ත උපදවන්නේ ය. වෑයම් කරන්නේ ය. වීරිය අරඹන්නේ ය. සිත දැඩි කොට ගන්නේ ය. බලවත් ව වීරිය ගන්නේ ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සම්මා වායාම යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සම්මා සතිය යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂුව කය පිළිබඳව කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු ව මනා නුවණින් යුතු ව සිහියෙන් යුතුව ලෝකයෙහි ඇලීම් ගැටීම් දුරු කොට කායානුපස්සනා භාවනාවෙන් කල් ගෙවන්නේ ය.

වේදනාවන් පිළිබඳව කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු ව මනා නුවණින් යුතු ව සිහියෙන් යුතුව ලෝකයෙහි ඇලීම් ගැටීම් දුරු කොට වේදනානුපස්සනා භාවනාවෙන් කල් ගෙවන්නේ ය.

සිත පිළිබඳව කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු ව මනා නුවණින් යුතු ව සිහියෙන් යුතුව ලෝකයෙහි ඇලීම් ගැටීම් දුරු කොට චිත්තානුපස්සනා භාවනාවෙන් කල් ගෙවන්නේ ය.

ධර්මයන් පිළිබඳව කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු ව මනා නුවණින් යුතු ව සිහියෙන් යුතුව ලෝකයෙහි ඇලීම් ගැටීම් දුරු කොට ධම්මානුපස්සනා භාවනාවෙන් කල් ගෙවන්නේ ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සම්මා සතිය යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සම්මා සමාධිය යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙ කරුණෙහිලා භික්ෂුව කාමයන්ගෙන් වෙන් වීමෙන් ම අකුසල ධර්මයන් ගෙන් වෙන් වීමෙන් ම විතර්ක සහිත වූ විචාර සහිත වූ විචේකයෙන් හට ගත්තා වූ ප්‍රීතිය හා සැපය ඇත්තා වූ පළමු වෙනි ධ්‍යානය උපදවා ගෙන වාසය කරන්නේ ය.

විතර්ක විචාරයන් ගේ සංසිදීමෙන් ම තම අභ්‍යන්තරයේ බලවත් පැහැදීමෙන් යුතු ව සිතේ එකඟ බවෙන් යුතු ව විතර්ක විචාර රහිත වූ සමාධියෙන් හට ගත්තා වූ ප්‍රීතිය හා සැපය ඇත්තා වූ දෙවෙනි ධ්‍යානය

උපදවාගෙන වාසය කරන්නේ ය.

ප්‍රීතිය කෙරෙහි නො ඇල්මෙන් සිහියෙන් හා නුවණින් යුතු ව කයෙන් සැපය ද විදිමින් උපේක්ෂාවෙන් යුතු ව වාසය කරන්නේ ය. ආර්යන් වහන්සේලා උපේක්ෂා සහගතව සිහියෙන් යුතු ව සැපසේ වාසය කිරීම යැයි පවසන ලද්දා වූ ඒ තුන් වෙනි ධ්‍යානය ද උපදවා ගෙන වාසය කරන්නේ ය.

සැපය ද ප්‍රභාණය කිරීමෙන් දුක ද ප්‍රභාණය කිරීමෙන් පළමුවෙන් ම සොම්නස් දොම්නස් දෙක නැති කිරීමෙන් දුක් රහිත වූ සැප රහිත වූ පාරිශුද්ධ සිහියෙන් යුතු වූ උපේක්ෂාව ඇත්තා වූ හතර වෙනි ධ්‍යානය උපදවාගෙන වාසය කරන්නේ ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සම්මා සමාධිය යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, මෙය වනාහී දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, අරහත් වූ සම්මා සම්බුද්ධ වූ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි දී අනුත්තර වූ ධම්ම චක්කය පවත්වන ලදී. ලෝකයෙහි වෙන ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයේ වෙන කිසිවෙකුට හෝ එය වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය.

එනම් මේ චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මයන් පිළිබඳ ව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැණවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. සතුටු සිත් ඇති ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේගේ දේශනාව සතුටින් පිළිගත්තාහු ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු!
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!
සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

(දම්සත් දෙසුම නිමි)

අතිරේක දේශනා

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !

22. කසිභාරද්වාප සුත්තං (කසිභාරද්වාප භට වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මගධ ජනපදයෙහි දකුණු කඳුකරයෙහි බ්‍රාහ්මණ කුලීනයන් ගේ ඒකනාලා නම් ගමෙහි වැඩ වසන සේක.

එසමයෙහි කසිභාරද්වාප නම් බ්‍රාහ්මණයෙකු ගේ කුඹුර සි සෑම පිණිස නඟුල් පන්සියයක් පමණ යොදවා තිබුණේ ය.

එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරුවේ සිවුරු හැඳ පොරවා ගෙන සිවුරක් පාත්‍රයක් රැගෙන කසිභාරද්වාප බ්‍රාහ්මණයා ගේ සී සාන තැන පිහිටි දෙසට වැඩම කළ සේක. ඒ මොහොත වනාහී කසිභාරද්වාප බ්‍රාහ්මණයා ගේ (සී සාන පිරිසට) ආහාර බෙදන වේලාව ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද එම ආහාර බෙදන තැනට වැඩම කළ සේක.

වැඩම කොට එකත්පස්ව සිටි සේක. පිඬු පිණිස වැඩම කොට සිටියා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේව කසිභාරද්වාප බ්‍රාහ්මණයා දුටුවේ ය. එසේ දැක භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පවසා සිටියේ ය.

එම්බා ශ්‍රමණය, මම වනාහී සීසාන කෙනෙක් වෙමි. වපුරන කෙනෙක් වෙමි. සීසෑම් ද කොට වැපිරීම් ද කොට අනුභව කරන කෙනෙක් වෙමි. ඔබ ද ශ්‍රමණය සී සෑ යුත්තේ ය. වැපිරිය යුත්තේ ය. සී සෑම් ද කොට වැපිරීම් ද කොට අනුභව කළ යුත්තේ ය.

පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, මම ද සීසාන කෙනෙක් වෙමි. වපුරන කෙනෙක් වෙමි. සීසෑම් ද කොට වැපිරීම් ද කොට අනුභව කරන කෙනෙක් වෙමි.

අපි වනාහී පින්වත් ගෞතමයන් ගේ (සී සාන වපුරන) විය ගසක් හෝ නඟුලක් හෝ කෙටිටක් හෝ ගවයන් හෝ නො ම දකින්නෙමු. එසේ වී නමුත් පින්වත් ගෞතමයාණෝ, මෙසේ පවසන්නාහු ය.

බ්‍රාහ්මණය, මම ද සීසාන කෙනෙක් වෙමි. වජුරන කෙනෙක් වෙමි. සීසුමි ද කොට වැපිරිමි ද කොට අනුභව කරන කෙනෙක් වෙමි යි කියා ය. එකල්හි කසීභාරද්වාප බ්‍රාහ්මණයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ගාථාවකින් මෙසේ කීවේ ය.

1. පවසන නමුදු ඔබ ගොවියෙකු කියා අද
අපි නොම දකිමු ගොවිතැන ඔබ ගේ සබද
දැන ගනු කැමති වෙමු අපි ඔබෙ ගොවිතැන ද
පවසනු මැනව අපහට එය කෙලෙසක ද

2. සද්ධා බීජං තපෝ වුට්ඨි
පඤ්ඤා මේ යුගනංගලං
හිරි ඊසා මනෝ යොත්තං
සති මේ ඵාලපාවනං

2. බිජුවට සැදැහැ විය - වැසි දහරය තපස
නුවණ ද මගේ - නඟුල හා වියගස විලස
නඟුලිස ලැජ්ජාව විය - රැහැනය මනස
හි වැල හා කෙටිට සලකනු සතිය ලෙස

3. කායගුත්තෝ වච්චුත්තෝ
ආභාරේ උදරේ යතෝ
සච්චං කරෝමි නිද්දානං
සෝරච්චං මේ පමෝවනං

3. කය හා වචනය ද මම රැකගෙන සිටිමි
දැනගෙන පමණ අහර ද අනුභව කරමි
යහපත හැඳින නිදුකින් දිවි සතපවමි
සලසන සැපත හඳුනා ගෙන මම මිදෙමි

4. විරියං මේ ධුරධෝරය්හං
යෝගක්ඛේමාධිවාහනං
ගච්ඡති අනිවත්තන්තං
යක්ථ ගන්ත්වා න සෝවති

4. විරිය මගේ බර උසුලන දරන දෙය
යොමු වී තිබෙන්නේ අම නිවන වෙතම ය

යයි කිසි තැනක නැවැතීමක් නැතිව එය
ගිය විට ඒ තැනට ඇති නොවේ ශෝකය

5. ඒවමේසා කසි කට්ඨා
සා හෝති අමතප්ඵලා
ඒතං කසිං කසිත්වාන
සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති' ති

5. මාගේ සී සෑම කෙරුවේ මේ ලෙස ය
ඒ සී සෑම තුළ ලැබුනේ අම ඵලය
මේ ලෙසින් සී සෑම කළ විට
හැම දුකින් අත් මිදෙයි එම විට

එකල්හී කසිභාරද්වාප බ්‍රාහ්මණ තෙමේ ලොකු රන් බඳුනක් ගෙන
එහි කිරිබතක් වඩා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිගැන්වී ය. පින්වත්
ගෞතමයන් වහන්සේ අමා ඵල ලබා දෙන්නා වූ සී සෑම කරන හෙයින්
පින්වතාණන් ද ගොවියෙක් ම ය.

6. ගාථාහිතං මේ අහෝපනෙය්‍යං
සම්පස්සතං බ්‍රාහ්මණ නේසධම්මෝ
ගාථාහිතං පනුදන්ති බුද්ධා
ධම්මේ සති බ්‍රාහ්මණ චුත්තිරේසා

6. වළඳනු සුදුසු නැත ගියෙන් ලද බොජුන
සිරිත ද නො වේ කෙනෙකුට දහමේ රැඳුන
බුදුවරු නො වළඳති ගියෙන් ලද බොජුන
සලකනු බමුණ මෙය දහමකි ලොව තිබෙන

7. අඤ්ඤෙන ච කේවලිනං මහේසිං
බීණාසවං කුක්කුච්ච වූපසන්තං
අන්තේන පාතේන උපට්ඨහස්සු
බෙත්තං හි තං පුඤ්ඤපේඛස්ස හෝති' ති

7. පිරිපුන් ගුණ දමින් සපිරුන උතුමන්ට
සන්සුන් ගති දරන නිකෙලෙස් රහතුන්ට
අහරින් පැනින් ඒ උතුමන් සලකන්ට
සුදුසු ය බමුණ පිං කෙන හඳුනාගන්ට

එසේ වී නම් පින්වත් ගෞතමයන් වහන්ස, මම මේ කිරි බත කවර කෙනෙකුට දෙන්නෙමි ද?

පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බඹුන් සහිත වූ ශ්‍රමණබ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ දෙවි මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි යමෙකුට වනාහී ඒ කිරිබත වැළඳූ කල්හී මනාකොට දිරවන්නේ නම් ඒ කෙනා වනාහී තථාගතයන් වහන්සේ නමක් හෝ තථාගත ශ්‍රාවකයෙක් හැර වෙන කිසිවෙකු නො වන බව මම දකිමි. එසේ නම් පින්වත් බ්‍රාහ්මණය ඔබ මේ කිරිබත රැගෙන නිල් තණ නො මැති තැනක හෝ දමනු මැනව. ප්‍රාණීන් රහිත ජලයෙහි හෝ පා කොට හළ මැනව.

එකල්හී කසිභාරද්වාප බ්‍රාහ්මණ තෙමේ ඒ කිරිබත ගෙන ප්‍රාණීන් රහිත ජලයෙහි පා කොට හැරියේ ය. එවේලෙහි ජලයේ දැමූ ඒ කිරිබත විටි විටි යන හඬින් යුක්ත ව විටි විටි යන හඬින් යුක්ත ව දුම් දමන්නට පටන් ගත්තේ ය. බොහෝ සෙයින් දුම් දමන්නට පටන් ගත්තේ ය. දවසක් මුළුල්ලේ රත් වූ හී වැලක් වනාහී ජලයට දැමූ කල්හී විටි විටි යන හඬින් යුක්ත ව විටි විටි යන හඬින් යුක්තව දුම් දමන්නේ බොහෝ සෙයින් දුම් දමන්නේ යම් සේද ඒ ආකාරයෙන් ම ජලයේ දැමූ ඒ කිරිබත විටි විටි යන හඬින් යුක්ත ව විටි විටි යන හඬින් යුක්ත ව දුම් දමන්නට පටන් ගත්තේ ය. බොහෝ සේ දුම් දමන්නට පටන් ගත්තේ ය.

එකල්හී සංවේගයට පත් වුණා වූ ලොමු ඩහගැන්වුනා වූ ඒ කසිභාරද්වාප බ්‍රාහ්මණ තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියේ ය. එසේ පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සිරිපතුල් අසල සිරසින් වැඳ වැටී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ට මෙසේ පැවසුවේ ය.

පින්වත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර ය. පින්වත් ගෞතමයන් වහන්ස ඉතා සුන්දර ය, යටට හැරැ වී ඇති දෙයක් උඩට හරවා තබන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද, සැඟ වී තිබුනා වූ දෙයක් මතු කොට දක්වන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද, මංමුළා වූ කෙනෙකුත් හට හරි මග පෙන්වා දෙන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද, ඇස් ඇත්තෝ රූප දකින්නාහු යැයි කියා අඳුරේ තෙල් පහනක් දරන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද එසෙයින් ම පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් ආකාරයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය ප්‍රකාශ කරන ලද්දේ ය. ඒ මම ද පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ සරණ යමි. සද්ධර්මය ද හික්ෂු සංඝයා ද මම සරණ යමි. ඒ මම ද පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ

ගේ සමීපයෙහි පැවිදි බව ලබමිවා ! උපසම්පදාව ද ලබමිවා!

කසීභාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සමීපයෙහි පැවිදි බව ලැබුවේ ය. උපසම්පදාව ද ලැබුවේ ය.

පැවිදි උපසම්පදාව ලද නොබෝ කලකින් පිරිසෙන් වෙන් වුණා වූ හුදෙකලා වූ කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු වූ දිවි දෙවෙනි කොට දහමෙහි හැසිරෙන්නා වූ යම් කුල පුත්‍රයෙක් වනාහී යම් අර්ථයක් පිණිස ගිහිගෙයින් නික්ම මනා කොට පැවිද්දට පැමිණියේ වේ ද ආයුෂ්මත් භාරද්වාජයන් වහන්සේ ද තමා තුළ ඇති කර ගත්තා වූ අවබෝධ ඥාණයෙන් යුක්ත ව උතුම් පැවිදි ජීවිතයේ එක ම අරමුණ වූ ඒ අරහත්වය මේ ජීවිතයේ දී ම සාක්ෂාත් කොට ඊට පැමිණ වාසය කළාහු ය.

(මෙසේ) යළි යළි ඉපදෙන ස්වභාවය අවසන් වී ගියේ ය. උතුම් ජීවිතයක් ගත කරන ලද්දේ ය. නිවන පිණිස කළයුතු වූ හැම දෙයක් ම කරන ලද්දේ ය. නැවත කිසිදා පුනර්භවයක් නැත්තේ යැයි මනාව අවබෝධ කරන ලද්දේ ය. ආයුෂ්මත් භාරද්වාජ තෙරණුවෝ රහතන් වහන්සේලා අතර කෙනෙක් බවට පත් වූවාහු ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු!
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

23. ආලවක සුත්තං
(ආලවක යක්ෂයා හට වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අලව් නුවර අලව් යකු ගේ වාස භවනෙහි වැඩ සිටි සේක.

එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත අලව් යකු පැමිණියේ ය. එසේ පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පවසා සිටියේ ය.

එම්බා ශ්‍රමණය, මෙතනින් පිටත් වෙනු. හොඳයි ආයුෂ්මතුනි, යි කියා වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිටතට වැඩි සේක.

එම්බා ශ්‍රමණය, යළි ඇතුළට පැමිණෙනු. හොඳයි ආයුෂ්මතුනි, යි කියා වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇතුළට වැඩි සේක.

දෙවැනි වරට ද අලච්චි යකා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පවසා සිටියේ ය. එම්බා ශ්‍රමණය, මෙතනින් පිටත් වෙනු. හොඳයි ආයුෂ්මතුනි, යි කියා වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිටතට වැඩි සේක.

එම්බා ශ්‍රමණය, යළි ඇතුළට පැමිණෙනු. හොඳයි ආයුෂ්මතුනි, යි කියා වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇතුළට වැඩි සේක.

තුන් වන වරට ද අලච්චි යකා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පවසා සිටියේ ය. එම්බා ශ්‍රමණය, මෙතනින් පිටත් වෙනු. හොඳයි ආයුෂ්මතුනි, යි කියා වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිටතට වැඩි සේක.

එම්බා ශ්‍රමණය, යළි ඇතුළට පැමිණෙනු. හොඳයි ආයුෂ්මතුනි, යි කියා වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇතුළට වැඩි සේක.

හතර වන වරට ද අලච්චි යකා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පවසා සිටියේ ය. එම්බා ශ්‍රමණය, මෙතනින් පිටත් වෙනු. ආයුෂ්මතුනි, මම මෙතැනින් පිටතට නොයන්නෙමි. ඔබට කළ හැකි දෙයක් වේ නම්, දැන් එය කළ මැනව.

එම්බා ශ්‍රමණය, තොපගෙන් මම ප්‍රශ්න අසන්නෙමි. ඉදින් ඒ ගැන පිළිතුරු නොදෙන්නෙහි නම් තොප ගේ සිත හෝ පෙරළා දමන්නෙමි. තොප ගේ හදවත හෝ පලා දමන්නෙමි. පා වලින් ගෙන හෝ ගඟින් එතෙරට විසිකරන්නෙමි.

ආයුෂ්මතුනි, දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බඹුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණබ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ දෙවි මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි මා ගේ සිත පෙරළා දැමිය හැකි කෙනෙකුන් හෝ හදවත පලා දැමිය හැකි කෙනෙකුන් හෝ පා වලින් ගෙන ගඟින් එතෙරට විසි කර දැමිය හැකි කෙනෙකුන් හෝ මම නම් නො දකිමි. එනමුදු ආයුෂ්මතුනි, ඔබ කැමති කාරණාවන් මගෙන් විමසුව මැනව.

එකල්හී අලච්චි යකා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ගාථාවකින් මෙසේ පවසා සිටියේ ය.

1. කිංසු'ධ චිත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨං.
 කිංසු සුවිණ්ණෝ සුබ්බා'වහාති
 කිංසු හවේ සාදුතරං රසානං

කථං ජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨන්'ති

1. කවර ධනය ද පුරුෂයා හට උතුම් වන්නේ
 කවර කරුණ ද පුරුදු කළ විට සැප ලැබෙන්නේ
 කවර රසය ද ලොවේ මියුරු ම රසය වන්නේ
 කවර දිවිය ද ගත කරන විට උතුම් වන්නේ
2. සද්ධි'ධ විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨං
 ධම්මෝ සුවිණ්ණෝ සුඛමා'වහාති
 සච්චං හවේ සාදුතරං රසානං
 පඤ්ඤාජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨන්'ති
2. සැදැහැ ධනය යි පුරුෂයා හට උතුම් වන්නේ
 සොඳුරු දහමයි පුරුදු කළ විට සැප ලැබෙන්නේ
 ආර්ය සත්‍යය යි ලොවේ මියුරු ම රසය වන්නේ
 නැණැති දිවිය යි ගත කරන විට උතුම් වන්නේ
3. කථංසු තරති ඕසං
 කථංසු තරති අණ්ණවං
 කථංසු දුක්ඛං අච්චේති
 කථංසු පරිසුජ්ඣති
3. සැඬ දියෙන් එතෙර වී පැන ගන්නෙ කෙලෙසින් ද?
 සමුදුරෙන් එතෙර වී ගොඩ යන්නෙ කෙලෙසින් ද?
 හව දුකින් අත මිදී ගැලවෙන්නෙ කෙලෙසින් ද?
 ජීවිතය පිරිසිදු ව බබළන්නෙ කෙලෙසින් ද?
4. සද්ධාය තරති ඕසං
 අප්පමාදේන අණ්ණවං
 විරියේන දුක්ඛං අච්චේති
 පඤ්ඤාය පරිසුජ්ඣති
4. සැදැහැයෙහි සැඬ දියෙන් එතෙර වී පැන ගන්නෙ
 නොම පමාවෙහි සසර සමුදුරෙන් ගොඩ යන්නෙ
 විරියෙන් ඉක්ම ගොස් හව දුකින් ගැලවෙන්නෙ
 නැණ බලෙන් ම ය ලොවේ දිවිය පිරිසිදු වෙන්නෙ

5. කථංසු ලභතේ පඤ්ඤං
 කථංසු වින්දතේ ධනං
 කථංසු කිත්තිං පජ්ජෙති
 කථං මිත්තානි ගන්ථති
 අස්මා ලෝකා පරං ලෝකං
 කථං පෙච්ච න සෝචති

5. කෙලෙසින් ද දිවි මගට නුවණ ඇති කර ගන්නේ ?
 කෙලෙසින් ද කෙනෙකු ලොව ධනය රැස් කරගන්නේ ?
 කෙලෙසින් ද කෙනෙකු ගේ හොඳ නමක් පැතිරෙන්නේ ?
 කෙලෙසින් ද යහළු මිතුරන් පිරිස ලැබ ගන්නේ ?
 මොලොව හැර - පරලොවට ගිය විට
 කෙලෙසින් ද ශෝකයක් නැති වෙන්නේ ?

6. සද්දහානෝ අරහතං
 ධම්මං නිබ්බානපත්තියා
 සුස්සුසා ලභතේ පඤ්ඤං
 අජ්ජමත්තෝ විචක්ඛණෝ

6. අමා නිවන ට පමුණුවාලන - දහම් පවසති රහත් මුනිවරු
 සැදැහැ සිත් එහි උපදවාගෙන - මනා කොට ඒ බණ අසාගෙන
 ඇසු දහමට සිත යොමා ගෙන
 පමා නො ම වී එයට නතු වී - විමසනා විට නුවණ මතු වේ.

7. පතිරුපකාරී ධුරවා
 උට්ඨාතා වින්දතේ ධනං
 සච්චෙන කිත්තිං පජ්ජෙති
 දදං මිත්තානි ගන්ථති

7. බාරගෙන එන වගකීම් හැම
 වීරියෙන් කටයුතු ද කරනා
 නො පසුබසිනා වීරියෙන් යුතු - කෙනෙකු වේ නම්
 රැස් කරයි හේ සියලු ධනය ම
 සැබෑ බස් පවසන කෙනා
 ලබයි ලොව හොඳ නම මනා

යහළුවන් සොයනා කෙනා
දිය යුතු ය හැම දන් මනා

8. යස්සේ'නේ චතුරෝ ධම්මා
සද්ධස්ස සරමේසිනෝ
සච්චං ධම්මෝ ධිතී වාගෝ
ස චේ පෙච්ච න සෝචති

8. සැදැහැවත් පින්වතෙකු හට - ගිහිගෙයි වසනා
පවතින විටෙක - දහම් සතරක් මේ කියනා
සැබෑ බස් පැවසීම ද - වැටහෙන නුවණ තිබුම ද
උත්සහය පැවතීම ද - දන් දෙන්නට හැකි වීම ද
මේවා තිබෙන විට - ගෙවනා ජීවිතයේ
පරලොච ගිය කලෙක - ශෝක නො කරයි එයා කිසි විට

9. ඉංස අඤ්ඤේ'පි පුච්ඡස්ස
පුචු සමණබ්බාහ්මණේ
යදි සච්චා දමා වාගා
බන්තාහි හියෝහි න විජ්ජති

9. එහෙනම් ඔබ හට මේ ගැන - ඕනෑ නම් දැන ගන්නට
ලොවේ වෙන ශ්‍රමණ බමුණන් - වෙතට ගොස් විමසා බලනු
මැන

සැබෑ බසකට - ඉන්ද්‍රියන් දමනයකට
දන් පැන් පිදීමට - ඉවසීමෙන් විසීමට
වැඩිතරම් වූ - තවත් කිසිවක්
ලොවේ වෙන - ඇති දැ යි කියා

10. කථන්නු'දානි පුච්ඡෙසාහං
පුචු සමණබ්බාහ්මණේ
සෝ'හං අජ්ජ පජානාමි
යෝ අත්ථෝ සම්පරායිකෝ

10. අනේ පින්වත් හඟවතාණෙනි,
ලොවේ සිටිනා වෙන - ශ්‍රමණ බමුණන්ගෙන්
කුමට නම් මා යළි අසන්නට ද ?

දැන ගතිමි අද සිතු ලෙසට මම
මෙලොව - පරලොව සැපත ලැබ දෙන සියලු කරුණු ම

11. අත්ථාය වත මේ බුද්ධෝ
වාසායා'ලවිමාගමා
සෝ'හං අජ්ජ පජානාමි
යක්ථ දින්නං මහජ්ඵලං

11. සැබැවින් ම බුදු සමිඳුනේ ඔබ - මා කෙරෙහි කරුණාවෙන්
වැඩි සේක මේ අලවි භවනට
යම් උතුම් කෙනෙකුන් හට - දුන් දෙයින් මහජ්ඵල ලැබෙයි නම්
පිදිය යුතු ඒ උතුම් මුනිඳුන් - දැන ගතිමි මම අද දිනේ

12. සෝ'හං විචරිස්සාමි
ගාමා ගාමං පුරා පුරං
නමස්සමානෝ සම්බුද්ධං
ධම්මස්ස ච සුධම්මතන්'ති

12. නමදිමින් සම්බුදු රජාණන් - අසිරිමත් දම් රස අමාවන්
පවසමින් ලොව යම් - ගමින් ගම
ඇවිද පවසමි මම රටින් රට

මෙසේ කී අලවි යකු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ ද
පවසා සිටියේ ය.

පින්වත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර ය. පින්වත් ගෞතමයන්
වහන්ස, ඉතා සුන්දර ය, යටට හැර වී ඇති දෙයක් උඩට හරවා තබන්නේ
යම් ආකාරයෙන් ද, සැඟ වී තිබුණා වූ දෙයක් මතු කොට දක්වන්නේ
යම් ආකාරයෙන් ද, මංමුළා වූ කෙනෙකුන් හට හරි මඟ පෙන්වා
දෙන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද, ඇස් ඇත්තෝ රූප දකින්නාහු යැයි කියා
අඳුරේ තෙල් පහනක් දරන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද, එසෙයින් ම පින්වත්
ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් ආකාරයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය
ප්‍රකාශ කරන ලද්දේ ය. ඒ මම ද පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ සරණ
යමි. සද්ධර්මය ද භික්ෂු සංඝයා ද මම සරණ යමි. පින්වත් ගෞතමයන්
වහන්සේ අද පටන් මා ගැන ද දිවි තිබෙන තුරා ම තෙරුවන් සරණ
ගිය උපාසකයෙකු වශයෙන් පිළිගන්නා සේකවා.

ඒතේන සව්චේන සුවත්ථි හෝතු!
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

24. වසල සුත්තං
(වසලයා ගැන වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුකුමා ගේ ආරාමයෙහි වැඩසිටි සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරුවෙහි සිවුරු හැඳ පොරවා ගෙන සිවුරක් පාත්‍රයක් රැගෙන සැවැත් නුවරට පිඩු සිඟා වැඩි සේක.

එසමයෙහි (ගිනි පුදන බ්‍රාහ්මණයෙක් වූ) අග්ගිකභාරද්වාජ නම් බ්‍රාහ්මණයා ගේ නිවසෙහි ගිනි දල්වන ලද්දේ ය. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ගෙ පිළිවෙලින් පිඬු පිණිස වැඩම කරනා සේක් අග්ගික භාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයා ගේ නිවසට ද වැඩම කළ සේක.

අග්ගික භාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වඩිනු දුර දී ම දුටුවේ ය. එසේ දැක භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පවසා සිටියේ ය. එම්බා හිස මුඬු කළ තැනැත්ත, ඔතැනම සිටිනු. එම්බා ශ්‍රමණය, ඔතැනම සිටිනු. එම්බා වසලය, ඔතැනම සිටිනු. මෙසේ කී කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අග්ගිකභාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයා හට මෙසේ වදාළ සේක.

පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, වසලයෙකු වීම ගැන හෝ වසලයෙකු බවට පත් කරවන්නා වූ කාරණා ගැන ඔබ දන්නවා ද?

පින්වත් ගෞතමයාණෙනි, වසලයෙකු වීම ගැන හෝ වසලයෙකු බවට පත් කරවන කාරණා ගැන මම නම් නො දන්නෙමි. පින්වත් ගෞතමයාණන් වහන්සේ මා හට දහම් දෙසනු මැනව. එවිට වසලයෙකු වීම ගැන ද වසලයෙකු බවට පත් කරවන කාරණා ගැන ද මම දැන ගන්නෙමි.

එසේ වී නම් පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, හොඳින් අසා ගෙන සිටිය යුත්තේ ය. සිත මනා කොට යොමු කර විය යුත්තේ ය. එය කියා දෙන්නෙමි.

එසේය පින්වතාණෙනි යි කියා අග්ගිකභාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයා

භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

1. ක්‍රෝධයෙන් යුතු වෛර බඳිනා
පවිටු ලාමක ගුණ ද මිකනා
මිසදිටු ව මායාව පානා
කෙනා දත යුතු වසල ලෙසිනා
2. මව් කුසින් බිජුවටින් ඉපදුන
සතුන් මෙලොවේ යමෙක් වනසන
දයාවක් නැති එම සතුන් ගැන
දත යුතු ය ඔහු වසල විලසින
3. ගම් නියම් ගම් ගොදුරු කරගෙන
පැහැර ගෙන ඒ ගම් ද වනසන
ලබයි ගැරහුම් “මහ සොරෙකු” යන
දත යුතු ය වසලයෙකු විලසින
4. ගමක හෝ වන අරණෙ තිබෙනා
යමක් වෙද හිමිකරු ද සිටිනා
නුදුන් එය සොරකම් ද කරනා
කෙනා දත යුතු වසල ලෙසිනා
5. ගෙවම් කියමින් ණයක් අරගෙන
ඉල්ලු කල එය නො දී පැන යන
“මොන ණයක් වෙ ද ගෙවිය යුතු තට?”
කියන මොහු වසලයෙකි හැම විට
6. මහමගක යන පිරිස නසමින
ඔවුන් ගෙන යන බඩු ද රැගෙමින
සුළු දෙයක් හෝ පැහැරගෙන යන
කෙනා වසලය ලොවේ හඳුනන
7. තමා හෝ වෙන කෙනෙකු වෙනුවෙන්
ධනය හෝ වෙන දෙයක් වෙනුවෙන්
අසන විට රවටයි ද බොරුවෙන්
ඒ කෙනා වසලයෙකි මෙලෙසින්

- 8. ඤාති මිතුරන් ගේ අඹුන් වෙත
සැහැසි ලෙස හෝ කැමැත්තෙන් යන
කුල සිරිත් බිඳ වරදේ හැසිරෙන
කෙනා දක යුතු වසල විලසින
- 9. හොඳට කා බී වසන රිසි සේ
දරුවෝ පමණක් සිටිති සුව සේ
දිරන මව්පියෝ වසති දුක සේ
මොවුන් වසලය දනුව මෙලෙසේ
- 10. මාපියන් හා සොහොයුරන් ගැන
නෑ සියන් හට හෝ දුකක් දෙන
කෝපයෙන් දොස් පරොස් පවසන
කෙනා වසලය දනුව මෙලෙසින
- 11. අසන විට දිවි මගට අරුතක්
කියා දෙන්නේ හැමට විපතක්
දොඩයි සැඟ වී සිටින විලසක්
මොහුට ඇත්තේ වසල සිරිතක්
- 12. යමෙක් පව් කම් කරන රහසේ
“නොම දකීවා මා ව මෙලෙසේ”
සිතා සඟවයි පව් ද රිසි සේ
දක යුතු ය වසලයා මෙලෙසේ
- 13. යමෙක් පිට ගෙදරකට ගිය විට
හොඳට කා බී සතුටු වී සිට
යළි ඔවුන් තම ගෙදර ආ විට
වසලයා ම ය නො සළකන විට
- 14. ශ්‍රමණ බමුණන් නිවස වෙත එන
දුභි යදියන් පවා පැමිණෙන
රවටයි ද බොරු බස් ද කියමින
ඔහු ව දක යුතු වසල විලසින
- 15. යමෙක් බොජුනක් කන වෙලාවට
ශ්‍රමණ බමුණන් ගෙදර ආ විට

කිසිත් නො දෙනා දොස් නඟා සිට
වසලයකු වේ ඔහු ද මෙලෙසට

16. යමක් ලැබුමට කරුණි වෙමිනා
දැන දැන ම බොරු බස් ම කියනා
මිසදිටු ව වෙත වෙලී සිටිනා
වසලයෙකි මොහු ලොවේ සිටිනා

17. තමා ගැන මොහු හිතා ලොකුවට
අනෙක් හැම දෙන හෙළන පහළට
හීන ගති හරවමින් මානෙට
වසලයෙක් වෙයි ඔහු හැබැවට

18. කෝප සිත ලෝභයෙන් වෙළුනේ
මසුරු ලාමක පැකුම් පිරුනේ
කපටි ලැජ්ජා බිය ද නැසුණේ
වසලයෙකි ඔහු දකිනු සොදිනේ

19. යමෙක් සම්මා සම්බුදුන් හට
හිඟි පැවිදි තම ගෝල පිරිසට
කරයි නම් නින්දා අනුන් හට
වසලයෙක් වේ ඔහු ද මෙලෙසට

20. යමෙක් හිත කෙලෙසුන් පුරෝගෙන
රහත් බව රඟපා සිටී නම්
බමුන් සහිත වූ ලොවම රවටන
මහ සොරෙක් වේ ඔහු ද නිතියෙන
මෙය දත යුත්තේ ය සොදින
අධම වසල දෙයක් ලෙසින
කියන ලදී මා මෙසේ ඔබ හට
දත යුතු ය වසලයා මෙලෙසට

21. උපතකින් වසලයෙකු නො ම වේ
උපතකින් බමුණෙකුත් නො ම වේ
තමා ගේ වරදින් වසල වේ
තම යහපතින් බමුණෙකුත් වේ

- 22. දනුව නිදසුන දැන් කියා දෙන
වී ය දරුවෙක් සැඩොල් ගෙදරක
උයන බලු මස් පරපුරෙන් එන
ඔහු ගෙ නම විය "මාතංග" යන
- 23. "මාතංග" සුපතල ව ගිය සඳ
ලොව දුලබ වූ කිත් යසස් මැද
රජුන් බමුණන් පැමිණ රොද බැඳ
කළෝ උවටැන් සිය පිරිස් මැද
- 24. දෙව්ලොවට යන යානයට නැග
යමින් කෙලෙසුන් නො මැති මහ මග
සිදලමින් කම් සුවය සිත ළඟ
ගියේ හෙතෙමේ බඹලොවට අග
- 25. උපත බඹලොව වළක්වන්නට
නො හැකි විය තම සැඩොල් කුලයට
වේද මතුරන බමුණු පිරිසට
කීව යුතුය එක දෙයක් මෙලෙසට
- 26. ඔවුන් අතරේ නිතර දිස් වෙති
කරන පවිකම් නො මැති අනුමැති
ඔවුන් හට මේ ලොව ම ගරහති
පරලොව ද දුගතියක් වෙත යති
නො හැකි ම ය තම බමුණු කුලයට
දුගති ගැරහිළි වළක්වන්නට
- 27. උපතකින් වසලයෙකු නො ම වේ
උපතකින් බමුණෙකුත් නො ම වේ
තමා ගේ වරදින් වසල වේ
තම යහපතින් බමුණෙකුත් වේ

මෙම දෙසුම වදාළ කල්හී අග්ගිකභාරද්වාප බ්‍රාහ්මණ තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පැවැසී ය.

පින්වත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර ය. පින්වත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර ය. යටට හැර වී ඇති දෙයක් උඩට හරවා තබන්නේ

යම් ආකාරයෙන් ද, සැඟ වී තිබුණා වූ දෙයක් මතු කොට දක්වන්නේ
 යම් ආකාරයෙන් ද, මංමුළා වූ කෙනෙකුත් හට හරි මග පෙන්වා
 දෙන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද, ඇස් ඇත්තෝ රූප දකින්නාහු යැයි කියා
 අඳුරේ තෙල් පහනක් දරන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද, එසෙයින් ම පින්වත්
 ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් ආකාරයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය
 ප්‍රකාශ කරන ලද්දේ ය. ඒ මම ද පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ සරණ
 යමි. සද්ධර්මය ද භික්ෂු සංඝයා ද මම සරණ යමි. පින්වත් ගෞතමයන්
 වහන්සේ අද පටන් මා ගැන ද දිවි තිබෙන තුරා ම තෙරුවන් සරණ
 ගිය උපාසකයෙකු වශයෙන් පිළිගන්නා සේකවා.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි භෝතු!
 මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

(අතිරේක දේශනා නිමි)

හමාර දේශනා

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !

25. ඉසිගිලි සුන්තං (ඉසිගිලි පර්වතයේ දී වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගභ නුවර ඉසිගිලි පර්වතයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පින්වත් මහණෙනි යි කියා හික්ෂු සංඝයා අමතා වදාළ සේක. ඒ හික්ෂුන් වහන්සේලා ද පින්වතුන් වහන්ස යැ යි කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නාහු ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙම දෙසුම වදාළ සේක.

පින්වත් මහණෙනි, අර වේහාර පර්වතය ඔබට පෙනෙනවා නේද? එසේය, ස්වාමීනී. පින්වත් මහණෙනි, ඔය වේහාර පර්වතයට වෙන නමක් තිබුණේ ය. වෙන පැණවීමක් තිබුණේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, අර පාණ්ඩව පර්වතය ඔබට පෙනෙනවා නේද? එසේය, ස්වාමීනී. පින්වත් මහණෙනි, ඔය පාණ්ඩව පර්වතයට වෙන නමක් තිබුණේ ය. වෙන පැණවීමක් තිබුණේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, අර වේපුල්ල පර්වතය ඔබට පෙනෙනවා නේද? එසේය, ස්වාමීනී. පින්වත් මහණෙනි, ඔය වේපුල්ල පර්වතයට වෙන නමක් තිබුණේ ය. වෙන පැණවීමක් තිබුණේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, අර ගිජුකුළු පර්වතය ඔබට පෙනෙනවා නේද? එසේය, ස්වාමීනී. පින්වත් මහණෙනි, ඔය ගිජුකුළු පර්වතයට වෙන නමක් තිබුණේ ය. වෙන පැණවීමක් තිබුණේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ඉසිගිලි පර්වතය ඔබට පෙනෙනවා නේද? එසේය, ස්වාමීනී. පින්වත් මහණෙනි, මේ ඉසිගිලි පර්වතයට මේ

නම ම තිබුණේ ය. මේ පැණවීම ම තිබුණේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී පෙර සිදු වූ දෙයකි. එකල මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි පන්සිය නමක් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේලා විරාත් කාලයක් වැඩ විසුවාහු ය. උන්වහන්සේලා මේ පර්වතයට පිවිසෙන ආකාරය දිස්වන්නාහු ය. පිවිසියාට පසු නො දිස්වන්නාහු ය.

එකරුණ දුටු මිනිසුන් මෙසේ පැවසුවාහු ය. මේ පර්වතය වනාහී මේ ඉසිවරයන් වහන්සේලා ගිල දමන්නේ ය. ඉසිවරුන් ගිලින්නේ ය යන අරුතින් ඉසිගිලි නාමය ඉපදුනේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේලා ගේ නාමයන් පවසාලන්නෙමි. පින්වත් මහණෙනි, පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේලා ගේ නාමයන් හඳුන්වා දෙන්නෙමි. පින්වත් මහණෙනි, පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේලා ගේ නාමයන් දේශනා කරන්නෙමි. එය මනාකොට ඇසිය යුත්තේ ය. නුවණින් සිහි කළ යුත්තේ ය. පවසන්නෙමි.

එසේය ස්වාමීනී යි කියා ඒ හික්ෂුන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නාහු ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

පින්වත් මහණෙනි, අරිට්ඨ නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, උපරිට්ඨ නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, තගරසිඛී නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, යසස්සි නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, සුදස්සන නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, පියදස්සි නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, ගන්ධාර නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, පිණ්ඛෝල නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, උපාසහ නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, නීථ නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, තථ නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, සුතවා නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, භාවිතත්ත නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

1. දුකින් තොර වූ කෙලෙස් දුරු වූ සාරවත් මිනිසුන් - සිටින්නේ ඉතා සුවසේ ඒ සියළු දෙන පසේ බුදු බව - ලබා ගන්නේ නිවන් දුටු ඒ උතුම් මුනිවරු කෙලෙස් හුල් - උදුරා දමන්නේ සවන් දෙනු මැන මා විසින් දැන් ඔවුන් ගේ නම් - කියා දෙන්නේ

2. අරිට්ඨ හා උපරිට්ඨ ය තගරසිඛි සහ යසස්සි සුදස්සන ය පියදස්සි ලොවේ පසේ බුදුවරුන් ය ගන්ධාර ය පිණ්ඛෝල ය උපාසහ ය යන මුනිවරු නීථ ය තථ සුතවා සහ භාවිතත්ත යන බුදුවරු

3. සුමිහ ය සුහ මේථුල සහ අට්ඨම යන බුදුවරුන් ද මේස නමින් සහ අනීස සුදාය යන මුනිවරුන් ද සියළු ම භව රැහැන් බිත්ද උතුම් පසේ බුදුවරුන් ද හිංගු මෙන්ම හිංගෝ යන මහනුභාව ඇති බුදුන් ද

4. ජාලි නමින් දෙදෙනෙක් වූ බුදුවරු හා අට්ඨක මුනි කෝසල යන බුදුරජුන් ද සුබාහු නම් ඇති බුදුන් ද

උපනේමිස නේමිස හා සන්තචිත්ත මුනිරජුන් ද සත්‍යය තථ විරජ මුනිඳු හා පණ්ඩිත යන බුදුන් ද

5. කාල ය හා උපකාල ය විජිත ය හා ජිත මුනිඳු ද අංග ය පංග ය මුනිවරු හා ගුනිජ්ජකෝ මුනිඳු ද හැම දුකට ම මුල වූ මේ කෙලෙස් උපධි - දුරු කළෝය පස්සි හා අපරාජිත බුදුවරු මරු පැරදුවෝ ය
6. සක්ථා හා පවත්ත හා සරභංගෝ ලෝමහංස උච්චංගම හා අසිත ද අනාසවය යන බුදුන් ද මනෝමය ය මානච්ඡද සහ ඛන්ධුම යන මුනිඳු ද තදාධිමුක්ත ය විමල ය කේතුම යන බුදුවරුන් ද
7. කේතුම්බරාග ය මාතංග හා අරිය මුනිඳු ද අච්චුත හා අච්චුතගාමඛ්‍යාමක බුදුවරුන් ද සුමංගල ය දඛ්ඛිල හා සුජ්පතිට්ඨ මුනිවරුන් ද අසය්හ හා බේමාහිරත සෝරත යන මුනිවරුන් ද
8. දුරන්තය ද සංස මුනිඳු හා උච්චය යන බුදුන් ද අපරමුනිය හා සය්හ ද අනෝමනික්කම බුදුන් ද ආනන්ද ද නන්ද සමග උපනන්ද ය යන බුදුවරු දොළොස් නමක් සමගින් වෙති භාරද්වාජ ය මුනිඳු ද
9. බෝධි හා මහානාම උත්තර යන බුදුවරුන් ද කේසි සිඛි සුන්දර හා භාරද්වාජය බුදුන් ද හව ඛන්ධන සිද බිඳලූ තිස්ස ය උපතිස්ස මුනිඳු තණ්හා සිදලූ මුනිවරු උපසිදරි හා සිදරි
10. මංගල හා විතරාගි යන නම් ඇති මුනිවරුන් ද දුක් මුල් ඇති කෙලෙස් නැසූ උසහ නමින් - මුනි රජුන් ද අමා නිවන් සුව ලැබගත් උතුම් පසේ බුදුවරුන් ද උපෝසථෝ හා සුන්දර සච්ච නමින් යුතු බුදුන් ද
11. ජේත ජයන්ත ය නමින් ද පදුමෝ උජ්ජල නමින් ද පදුමුක්තර රක්ඛිත හා පබ්බත යන බුදුවරුන් ද මානක්ථද්ධ ය සෝහිත විතරාගි මුනිවරුන් ද කෙලෙසුන් ගෙන් නිදහස් වූ කණ්හ නමින් බුදු රජුන් ද

12. මේ බුදුවරු හා අනිකුත් මහනුභාව බුදුවරුන් ද
 හව බන්ධන සිදු බිඳලූ උතුම් පසේ බුදුවරුන් ද
 මහ ඉසිවර මේ බුදුවරු සියළු කෙලෙස් නැති - මුනිවරු
 පිරිනිවනට වැඩි මුනිවරු අපමණ ගුණ ඇති බුදුවරු
 පින්වත් මහණෙනි ඔබත් වන්දනා කරවි තිරතුරු

ඒකේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු!
 මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

26. ධම්මවේනිය සුත්තං
 (ධම්ම චෛත්‍යයන් ගැන වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍ය ජනපදයෙහි මේදනළුම්ප නම් වූ ශාක්‍ය රජදරුවන් ගේ නියම් ගමෙහි වැඩ වසන සේක.

එසමයෙහි වනාහී පසේනදී කෝසල රජතුමා කිසියම් කරුණක් උදෙසා නගරක නම් වූ ශාක්‍යවරුන්ගේ නියම් ගම වෙත පැමිණියේ ය.

එකල්හී පසේනදී කෝසල රජතුමා දීඝකාරායන සෙනෙවියන් ඇමතු වේය. ප්‍රිය යහළු කාරායන, සොඳුරු යානයන් සුදානම් කරව. ඉතා සුන්දර වූ උයන් බිම දකින්නට යන්නෙමු.

එසේය දේවයන් වහන්ස යැයි කියා දීඝකාරායන තෙමේ පසේනදී කෝසල රජු හට පිළිතුරු දී සොඳුරු යානාවන් පිළියෙල කොට පසේනදී කෝසල රජතුමා හට දේවයන් වහන්ස, සොඳුරු යානාවෝ පිළියෙල කරන ලද්දාහු ය. එයට දැන් කල් දැනගත මැනව යි දන්වා සිටියේ ය.

එකල්හී පසේනදී කෝසල රජතුමා සොඳුරු යානාවල නැඟී ඒ සොඳුරු යානාවලින් නගරයෙන් නික්මී මහත් වූ රාජානුභාවයෙන් යුතු ව ආරාමය කරා පැමිණියේ ය. යානාවෙන් යා හැකිතාක් දුර ගමන් කොට යානාවෙන් බැස පා ගමනින් ම ආරාමයට පිවිසියේ ය.

පසේනදී කෝසල රජතුමා ඒ ආරාමයෙහි දෙපයට පහසුව පිණිස ඔබ මොබ සක්මන් කරමින් ඇවිද යන කල්හී පැහැදීම ඇති කරවන්නා වූ මනනුවන් ඇද බැඳගන්නා වූ නිශ්ශබ්දව තිබෙන්නා වූ සෝභා රහිත

වූ ජනයා රහිත වූ මිනිසුන්ගේ හුදකලා කටයුතු වලට යෝග්‍ය වූ බණ භාවනාවට යෝග්‍ය වූ ගස් සෙවන දුටුවේ ය. එසේ දැක්ක විට භාග්‍යවතුන් වහන්සේව ම සිහිපත් වන්නට පටන් ගත්තේ ය.

මේ වනාහී පැහැදීම ඇති කරවන්නා වූ ද මනනුවන් ඇද බැඳගන්නා වූ ද නිශ්ශබ්දව තිබෙන්නා වූ ද සෝෂා රහිත වූ ද ජනයා රහිත වූ ද මිනිසුන් ගේ හුදකලා කටයුතු වලට යෝග්‍යවූ ද බණ භාවනාවට යෝග්‍ය වූ ද රුක්බමුල සේනාසනයන් ය. මෙවැනි තැන්වල වැඩවසන්නා වූ ඒ අරහත් සම්මා සම්බුද්ධ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේව අපි ද ඇසුරු කරන්නෙමු.

ඉක්බිති පසේනදී කෝසල රජතුමා දීඝකාරායන සෙනෙවියා ඇමතුවේය.

ප්‍රිය යහළු කාරායන, පැහැදීම ඇති කරවන්නා වූ මනනුවන් ඇද බැඳගන්නා වූ නිශ්ශබ්දව තිබෙන්නා වූ සෝෂා රහිත වූ ජනයා රහිත වූ මිනිසුන් ගේ හුදකලා කටයුතු වලට යෝග්‍ය වූ බණ භාවනාවට යෝග්‍ය වූ මේ රුක්බමුල සේනාසනයන් ය. මෙවැනි තැන් වල වැඩ වසන්නා වූ ඒ අරහත් සම්මා සම්බුද්ධ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ව අපිද ඇසුරු කරන්නෙමු. ප්‍රිය යහළු කාරායන, දැන් වනාහී ඒ අරහත් සම්මා සම්බුදු වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොහි වැඩවසන සේක් ද?

මහරජාණන් වහන්ස, ශාක්‍යන්ගේ මේදකළුමිප නම් වූ නියමිගමක් ඇත්තේ ය. අරහත් වූ සම්මා සම්බුද්ධ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ දිනවල එහි වැඩ වසන සේක.

ප්‍රිය යහළු කාරායන, මේ නගරක නම් වූ නියමි ගමේ සිට මේදකළුමිප නම් වූ ශාක්‍යයන්ගේ නියමි ගම දක්වා කොපමණ දුරක් තිබෙන්නේ ද?

මහරජාණන් වහන්ස, දුරක් නැත්තේ ම ය. තුන් යොදුනක් පමණ ම ය. දවසකින් යා ගන්නට හැක්කේ ම ය.

එසේ වී නම් ප්‍රිය යහළු කාරායන, සොඳුරු යානාවන් පිළියෙල කරව. අපි ඒ අරහත් වූ සම්මා සම්බුදු වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ව බැහැ දකින්නට යන්නෙමු.

එසේය දේවයන් වහන්ස යැයි කියා දීඝකාරායන තෙමේ පසේනදී

කෝසල රජු හට පිළිතුරු දී සොඳුරු යානාවන් පිළියෙල කොට පසේනදී කෝසල රජතුමා හට දේවයන් වහන්ස, සොඳුරු යානාවෝ පිළියෙල කරන ලද්දාහු ය. එයට දැන් කල් දැන ගත මැනව යි දන්වා සිටියේ ය.

එකල්හි පසේනදී කෝසල රජතුමා සොඳුරු යානාවල නැගී ඒ සොඳුරු යානාවලින් නගරක නම් වූ නියම් ගමෙන් නික්මී මේදකළුපිප නම් වූ ශාකායන්ගේ නියම් ගමට පිටත් වී එක දවසකින් ම ඒ මේදකළුපිප නම් වූ ශාකායන්ගේ නියම්ගමට පැමිණියේ ය. ආරාමය දක්වා ගමන් කළේ ය. යානාවෙන් යා හැකිකාක් ම ගමන් කොට යානාවෙන් බැස පා ගමනින්ම ආරාමයට පිවිසියේ ය.

එසමයෙහි වනාහී බොහෝ භික්ෂූන් වහන්සේලා එළිමහනේ සක්මන් කරන්නාහු ය. එවිට පසේනදී කෝසල රජතුමා ඒ භික්ෂූන් වෙත පැමිණියේ ය. එසේ පැමිණ ඒ භික්ෂූන් හට මෙසේ පවසා සිටියේ ය.

ස්වාමීනී, මේ වේලාවෙහි ඒ අරහත් වූ සම්මා සම්බුදු වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොහි වැඩ වසන සේක් ද? අපි ද ඒ අරහත් වූ සම්මා සම්බුදු වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ව දකිනු කැමැත්තෙමු.

පින්වත් මහරජාණෙනි, අර තිබෙන්නේ දොර වසා ඇති විහාරය යි. ඔබ එතැනට නිහඬ ගමනින් යනු මැනව. කළබල නොවී ආලින්දයට පිවිස උගුර පාදා ශබ්ද කොට දොර අගුලට සෙමෙන් තට්ටු කළ මැනැව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔබට ද්වාරය විවර කරන සේක් ම ය.

එවිට පසේනදී කෝසල රජතුමා කඩුව ද නළල්පට ද දීසකාරායනයන් හට බාර දුන්නේ ය. එවිට දීසකාරායන හට මේ අදහස ඇති විය. දැන් වූ කලී මහරජාණන් වහන්සේ පෞද්ගලික කතාවක යෙදෙන්නාහු ය. එමනිසා මා විසින් දැන් මෙහි නැවැතී සිටිය යුත්තේ ය.

එවිට පසේනදී කෝසල රජතුමා දොරවසා ඇති ඒ විහාරය වෙත නිහඬ ගමනින් පැමිණ කළබල නො වී ආලින්දයට පිවිස උගුර පාදා ශබ්ද කොට දොර අගුලට සෙමෙන් තට්ටු කළේය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද්වාරය විවර කළ සේක.

එවිට පසේනදී කෝසල රජතුමා විහාරයට පිවිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සිරිපතුල් අභියස හිසින් වැඳ වැටී භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා සඟල තම මුඛින් සිඹින්නට පටන් ගත්තේ ය. දැනින් පිරිමදින්නට

පටන් ගත්තේ ය. තමන්ගේ නම ද කියන්නට පටන් ගත්තේ ය. ස්වාමීනී, මම වනාහී පසේනදී කෝසල රජතුමා වෙමි. ස්වාමීනී, මම වනාහී පසේනදී කෝසල රජතුමා වෙමි.

පින්වත් මහරජාණෙනි, මේ ශරීරය කෙරෙහි ඔය ආකාර වූ පරම ගෞරවයක් ද පරම උපහාරයක් ද දක්වන්නේ කවර කරුණක් දැකීමෙන් ද?

ස්වාමීනී, මාගේ සිත තුළ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳව ධර්මානුකූල වැටහීමක් ඇත්තේ ය. එනම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ශ්‍රී සද්ධර්මය ද මැනැවින් වදාරණ ලද්දේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ද සුපටිපන්න වන සේක වශයෙනි.

ස්වාමීනී, මම වනාහී දස වසරක් සීමා කොට විසි වසරක් සීමා කොට තිස් වසරක් සීමා කොට හතළිස් වසරක් සීමා කොට බඹසර සීලයෙහි හැසිරෙන්නා වූ අන්‍යාගමික තවුසන් ව දැක තිබෙන්නෙමි.

ඔවුන් වනාහී ඒ සිල් අවසන් කොට වතුර නෑමෙන් පසු සුවඳ විළවුන් ගල්වා ගෙන කෙස් රැවුල් මැනැවින් පිරා ගෙන පංචකාම ගුණයන්ගෙන් ඉඳුරන් පිනවමින් ඒවා පිරිවරාගෙන සිටින ආකාරය මම දැක තිබෙන්නෙමි.

එහෙත් ස්වාමීනී, මේ සාසනයෙහි ජීවිතය තිබෙනා තුරු සිය පණ දෙවෙනි කොට පරිපූර්ණ වූ පාරිශුද්ධ වූ බඹසර සිල් සුරකින්නා වූ හික්ෂුන් මම දැක තිබෙන්නෙමි. එමෙන්ම ස්වාමීනී, මේ ආකාරයෙන් පරිපූර්ණ වූ පාරිශුද්ධ වූ බඹසර ජීවිතයක් මේ බුදු සසුනෙන් බැහැර වූ වෙන කිසිදු ආගමක මම නො දකිමි. ස්වාමීනී, මේ වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ වූ මාගේ ධර්මානුකූල වැටහීම ය. එනම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. ශ්‍රී සද්ධර්මය ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනැවින් වදාරණ ලද්දේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ද සුපටිපන්න වන සේක වශයෙනි.

ස්වාමීනී, නැවත අනෙකක් පවසමි.

රජවරු වනාහී රජවරුන් සමග විවාද කරත් ම ය. ක්ෂත්‍රීයවරු ද ක්ෂත්‍රීයවරුන් සමග විවාද කරත් ම ය. බ්‍රාහ්මණවරු ද බ්‍රාහ්මණවරුන්

සමග විවාද කරත් ම ය. ගෘහපතිවරු ද ගෘහපතිවරුන් සමග විවාද කරත් ම ය. මෑණියෝ ද දරුවා සමග විවාද කරත් ම ය. දරුවා ද මෑණියන් සමග විවාද කරන්නේ ම ය. පියාණෝ ද දරුවා සමග විවාද කරත් ම ය. දරුවා ද පියාණන් සමග විවාද කරන්නේ ම ය. සහෝදරයා ද සහෝදරයා සමග විවාද කරන්නේ ම ය. සහෝදරයා ද සහෝදරිය සමග විවාද කරන්නේ ම ය. සහෝදරිය ද සහෝදරයා සමග විවාද කරන්නේ ම ය. යහළුවා ද යහළුවා සමග විවාද කරන්නේ ම ය.

එහෙත් ස්වාමීනී, සමගිව වැඩවසන්නා වූ ද සමගිව සතුටු වන්නා වූ ද වාද විවාද නොකරන්නා වූ ද කිරි හා දිය එක් වූ කලක් පරිද්දෙන් ඔවුනොවුන් කෙරෙහි ප්‍රිය ඇසින් දකිමින් වාසය කරන්නාවූ ද හික්ෂුන් වහන්සේලා මම දකින්නෙමි. එනමුදු ස්වාමීනී, මේ තරම් සමගි සම්පන්න ශ්‍රාවක පිරිසක් බුදු සසුනෙන් බැහැර වූ වෙන කිසිදු ආගමක මම නො දකින්නෙමි. ස්වාමීනී, මේ වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ වූ මාගේ ධර්මානුකූල වැටහීම ය. එනම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ශ්‍රී සද්ධර්මය ද මැනැවින් වදාරණ ලද්දේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ද සුපටිපන්න වන සේක වශයෙනි.

ස්වාමීනී, නැවත අනෙකක් පවසමි.

ස්වාමීන, මම වනාහී ආරාමයෙන් ආරාමයට උද්‍යානයෙන් උද්‍යානයට ඔබමොබ සක්මන් කරමින් ඇවිද යන්නෙමි. එවිට ස්වාමීනී, ඒ මම ඉතා කෘෂ වී ගියා වූ ද ඉතා රළු වී ගියා වූ ද දුර්වර්ණ වී ගියා වූ ද පඬු පැහැ ගැන් වී ගියා වූ ද නහරවැල් ඉල්පි ගියා වූ ද ශරීර ඇතිව සිටින්නා වූ ඇතැම් ආගමික තවුසන් දකින්නෙමි. එසේ දකින කල්හී එය වනාහී ජනයා ගේ නෙත් ඇද නොගන්නාක් වැනි යැයි මට හැඟී යන්නේ ය. එවිට මා හට ස්වාමීනී, මේ අදහස ඇති වන්නේ ය. ඒකාන්තයෙන් ම මේ ආයුෂ්මත්වරුන් බඹසර සිල් රකින්නේ අකමැත්තෙන් ම ය. මොවුන් විසින් සඟවා ගෙන සිටින්නා වූ කරන ලද යම් පවි කමක් ඇත්තේ ය. ඒ ආකාරයෙන් මේ ආයුෂ්මත්වරුන් ඉතා කෘෂ වී ගිය ඉතා රළු වී ගිය දුර්වර්ණ වී ගිය පඬු පැහැ ගැන් වී ගිය නහරවැල් ඉල්පි ගිය සිරුරු ඇතිව සිටින ආකාරය දකින කල්හී ජනයා ගේ නෙත් ඇද නොගන්නාක් වැනි යැයි මට හැඟී යන්නේ ය. එවිට මම ඔවුන් වෙත

ගොස් මෙසේ විමසාලන්නෙමි. එමිබා ආයුෂ්මත්වරුනි, ඔබ වනාහී ඉතා කෘෂ වී ගිය ඉතා රළු වී ගිය දුර්වර්ණ වී ගිය පඬු පැහැ ගැන් වී ගිය නහරවැල් ඉල්පි ගිය සිරුරු ඇතිව සිටින ආකාරය දකින කල්හී ජනයා ගේ නෙත් ඇද නොගන්නාක් වැනි යැයි මට හැඟී යන්නේ ය. එවිට ඔවුන් මෙසේ පැවසුවාහු ය. මහරජාණෙනි, අපට පරපුරෙන් ආ රෝග යක් ඇත්තේ ය.

එහෙත් ස්වාමීනී, මේ සසුනෙහි සිටින්නා වූ හික්ෂුන් වහන්සේලා ද මම දකින්නෙමි. තුටු පහටු වී ගිය සිතින් ඔද වැඩි ගිය සිතින් සසුනෙහි ඇලී ගිය සිතින් පිනා ගිය ඉඳුරන් ඇති ව සැහැල්ලුවෙන් සිටිමින් නිහතමානී වී අනුන් ගේ සිවුපසයෙන් යැපෙන ආශා රහිත වූ සිතින් වසන්නාහු ය. එවිට ස්වාමීනී, මා හට මේ අදහස ඇති වන්නේ ය. ඒකාන්ත වශයෙන් ම මේ ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සාසනයෙහි උදාරතර වූ විශේෂ ඤාණයන් අවබෝධ කර ගත්තාහු ය. ඒ අයුරින් ම මේ ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා තුටු පහටු වී ගිය සිතින් ඔද වැඩි ගිය සිතින් සසුනෙහි ඇලී ගිය සිතින් පිනා ගිය ඉඳුරන් ඇති ව සැහැල්ලුවෙන් සිටිමින් නිහතමානී වී අනුන් ගේ සිවුපසයෙන් යැපෙන ආශා රහිත වූ සිතින් වසන්නාහු ය. ස්වාමීනී, මේ වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ වූ මාගේ ධර්මානුකූල වැටහීම ය. එනම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ශ්‍රී සද්ධර්මය ද මැනැවින් වදාරණ ලද්දේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ද සුපටිපන්න වන සේක වශයෙනි.

ස්වාමීනී, නැවත අනෙකක් පවසමි.

මම වනාහී ඔටුනු අභිෂේක ලත් ක්ෂත්‍රීය රජ කෙනෙක් වෙමි. මාගේ යටත් විජිතයෙහි වැසියන් අතරින් නැසිය යුත්තන් නසන්නට ද නිර්ධන කළ යුත්තන් නිර්ධන කරන්නට ද තෙරපිය යුත්තන් තෙරපන්නට ද මම සමර්ථ වෙමි. එහෙත් ස්වාමීනී, අධිකරණ සභාවේ හිඳිනා මා විසින් කතා කරද්දී ම බාධා පිණිස අතරමග දී අන්‍යයෝ ද කතා කරන්නාහු ය. එවිට අධිකරණයේ සිටිනා මා හට මේ කතාව කරන අතරේ මේ භවතුන් බාධා නොකරත්වා! මේ භවතුන් මාගේ කතාව අවසන් වන තුරු සිටිත්වා! කියා පවසද්දී ද එය මම නොලබන්නෙමි.

එහෙත් ස්වාමීනී, යම් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නොයෙක් සිය

ගණන් පිරිසට දහම් දෙසා වදාරණ සේක. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවකයන් අතරේ කිවිසුම් හඬක් හෝ උගුර පාදන හඬක් හෝ නො ඇසෙන්නේ ම ය. ස්වාමීනී, සිදු වූ දෙයක් පවසන්නෙමි. එම දිනයේ ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නොයෙක් සිය ගණන් පිරිසට දහම් දෙසමින් වැඩ සිටි සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ එක්තරා ශ්‍රාවකයෙක් උගුර පෑදුවේ ය. ඒ මොහොතේ එක්තරා සබ්බන්ධවාරීන් වහන්සේ නමක් තම දණහිසින් ඔහුගේ දණහිසට තට්ටු කොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, නිශ්ශබ්ද වෙනු මැනව. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, ශබ්ද නො කළ මැනව. අපගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ වන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දහම් දෙසන සේකැයි කියා ඇඟවූයේ ය. එවිට ස්වාමීනී, මට මේ අදහස ඇති විය. භවත්තී, ඒකාන්තයෙන්ම ආශ්වර්යයි. භවත්තී, ඒකාන්තයෙන්ම අද්භූතයි. දඬුමුගුරු වලින් තොරව අවිආයුධවලින් තොරව මේ ශ්‍රාවක පිරිස වනාහී මැනැවින් හික්මී සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, මම වනාහී මේ ආකාරයෙන් මැනැවින් හික්මී සිටින පිරිසක් නම් බුදු සසුනෙන් බැහැර වූ වෙන කිසිදු ආගමක නොදකින්නෙමි. ස්වාමීනී, මේ වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ වූ මාගේ ධර්මානුකූල වැටහීම ය. එනම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. ශ්‍රී සද්ධර්මය ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනැවින් වදාරණ ලද්දේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ද සුපටිපන්න වන සේක වශයෙනි.

ස්වාමීනී, නැවත අනෙකක් පවසමි.

මේ සමාජයෙහි ඉතා නිපුණ වූ වාද විවාද කර පුරුදු වූ අස්ලෝමයෙන් අස්ලෝමයට සියුම් ලෙස විදින්නා වූ දුනුවායන් පරිද්දෙන් තමන් ගේ ප්‍රඥාවෙන් දෘෂ්ඨිගතිකයන් පරදවමින් හැසිරෙන්නා වූ ක්ෂත්‍රීය පණ්ඩිතවරු සිටින්නාහු ය. ඔවුන් හට ශ්‍රමණ භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අසවල් ගමට හෝ නියම් ගමට හෝ වැඩම කරන්නේය යන මෙකරුණ අසන්නට ලැබෙන්නේ ය.

එවිට ඔවුහු ප්‍රශ්න ගොතන්නාහු ය. අපි වනාහී ශ්‍රමණ ගෞතමයන් ළඟට ගොස් මේ ප්‍රශ්නය අසා සිටින්නෙමු. අප විසින් අසා සිටින්නා වූ මේ ප්‍රශ්නයට මෙසේ පිළිතුරු ලැබෙන්නේ ය. එවිට අපි මේ ආකාරයෙන් වාදය පටන් ගන්නෙමු. එසේත් විමසන කල්හී මේ අයුරින් පිළිතුරු ලැබෙන්නේ ය. එවිට අපි ඒ තුළින් ද වාදය පටන් ගන්නෙමු.

එසේ සිටිනා ඔවුන් හට ශ්‍රමණ භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අසවල් ගමට හෝ අසවල් නියම්ගමට හෝ වැඩම කර සිටින්නේ ය යන කරුණ අසන්නට ලැබෙන්නේ ය. එවිට ඒ ක්ෂත්‍රීය පණ්ඩිතවරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණෙන්නාහු ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔවුන් හට දහම් කතාවෙන් කරුණු දක්වන සේක. සමාදන් කරවන සේක. පුබුදුවාලන සේක. සතුටු කරවන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දහම් කතාවෙන් කරුණු දක්වන ලද්දා වූ සමාදන් කරවන ලද්දා වූ පුබුදුවාලන ලද්දා වූ සතුටු කරවන ලද්දා වූ ඒ ක්ෂත්‍රීය පණ්ඩිතවරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙතින් ප්‍රශ්න නො විමසන්නාහු ය. වාදාරෝපණයක් කෙසේ නම් කරන්ට ද? ඒකාන්තයෙන් ම ඔවුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක බවට පත් වන්නාහු ය. ස්වාමීනී, මේ වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ වූ මාගේ ධර්මානුකූල වැටහීම ය. එනම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ශ්‍රී සද්ධර්මය ද මැනැවින් වදාරණ ලද්දේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ද සුපටිපන්න වන සේක වශයෙනි.

ස්වාමීනී, නැවත අනෙකක් පවසමි.

මේ සමාජයෙහි ඉතා නිපුණ වූ වාද විවාද කර පුරුදු වූ අස්ලෝමයෙන් අස්ලෝමයට සියුම් ලෙස විදින්නා වූ දුනුවායන් පරිද්දෙන් තමන් ගේ ප්‍රඥාවෙන් දෘෂ්ඨිගතිකයන් පරදවමින් හැසිරෙන්නා වූ බ්‍රාහ්මණ පණ්ඩිතවරු සිටින්නාහු ය..... ගෘහපති පණ්ඩිතවරු සිටින්නාහු ය..... ශ්‍රමණ පණ්ඩිතවරු සිටින්නාහු ය. ඔවුන් හට ශ්‍රමණ භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අසවල් ගමට හෝ නියම් ගමට හෝ වැඩම කරන්නේය යන මෙ කරුණ අසන්නට ලැබෙන්නේ ය. එවිට ඔවුහු ප්‍රශ්න ගොතන්නාහු ය. අපි වනාහී ශ්‍රමණ ගෞතමයන් ළඟට ගොස් මේ ප්‍රශ්නය අසා සිටින්නෙමු. අප විසින් අසා සිටින්නා වූ මේ ප්‍රශ්නයට මෙසේ පිළිතුරු ලැබෙන්නේ ය. එවිට අපි මේ ආකාරයෙන් වාදය පටන් ගත්තෙමු. එසේත් විමසන කල්හී මේ අයුරින් පිළිතුරු ලැබෙන්නේ ය. එවිට අපි ඒ තුළින් ද වාදය පටන් ගත්තෙමු.

එසේ සිටිනා ඔවුන් හට ශ්‍රමණ භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අසවල් ගමට හෝ අසවල් නියම්ගමට හෝ වැඩම කර සිටින්නේ ය යන කරුණ අසන්නට ලැබෙන්නේ ය. එවිට ඒ ශ්‍රමණ පණ්ඩිතවරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණෙන්නාහු ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔවුන් හට දහම්

කතාවෙන් කරුණු දක්වන සේක. සමාදන් කරවන සේක. පුබුදුවාලන සේක. සතුටු කරවන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දහම් කතාවෙන් කරුණු දක්වන ලද්දා වූ සමාදන් කරවන ලද්දා වූ පුබුදුවාලන ලද්දා වූ සතුටු කරවන ලද්දා වූ ඒ ශ්‍රමණ පණ්ඩිතවරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙතින් ප්‍රශ්න නොවිමසන්නාහු ය. වාදාරෝපණයක් කෙසේ නම් කරන්ට ද? ඒකාන්තයෙන් ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් ම අනගාරික බුදු සසුනෙහි පැවිදි බව ලබා ගැනීම පිණිස ආයාචනා කර සිටින්නාහු ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ අය පැවිදි කරන සේක. එසේ පැවිදි බවට පත් වූ උන් වහන්සේලා හුදෙකලා වීමෙන් තනිව වාසය කිරීමෙන් අප්‍රමාදී වීමෙන් දිවි දෙවෙනි කොට දහමේ හැසිරීමෙන් ඉතා සුළු කලෙකින් ම කුලපුත්‍රයන් යම් අරුතක් පිණිස මනාකොට ගිහි ගෙදරින් නික්ම බුදු සසුනෙහි පැවිදි වෙත් ද ඒ බඹසර ජීවිතයේ මුදුන්පත්වීම වන ඒ උතුම් අරහත්වය තමන්ගේ නුවණින් ම සාක්ෂාත් කොට ඊට පැමිණ වාසය කරන්නාහු ය.

ඉන්පසු උන්වහන්සේලා මේ අයුරින් පවසන්නාහු ය. භවත්තී, මෙය නොලැබුණා නම් අපි වැනැසී යන්නෙමු. භවත්තී, මෙය නොලැබුණා නම් අපි හොඳටම වැනැසී යන්නෙමු. එකල අපි වනාහී අශ්‍රමණයන් ව සිටියදී ශ්‍රමණයෝ වෙමු යි පවසා සිටියෙමු. අබ්‍රාහ්මණයන් ව සිටියදී බ්‍රාහ්මණයෝ වෙමු යි පවසා සිටියෙමු. රහත් නොවී සිටියදී රහතුන් වෙමු යි පවසා සිටියෙමු. දැන් වනාහී අපි සැබැවින්ම ශ්‍රමණයෝ වෙමු. දැන් වනාහී අපි සැබැවින්ම බ්‍රාහ්මණයෝ වෙමු. දැන් වනාහී අපි සැබැවින්ම රහතුන් වෙමු යි පවසන්නාහු ය. ස්වාමීනී, මේ වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ වූ මාගේ ධර්මානුකූල වැටහීම ය. එනම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. ශ්‍රී සද්ධර්මය ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් වදාරණ ලද්දේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ද සුපටිපන්න වන සේක වශයෙනි.

ස්වාමීනී, නැවත අනෙකක් පවසමි.

ඉසිදත්ත හා පුරාණ යන මේ වඩු කාර්මිකයන් දෙදෙනා මාගේ බත් වැටුපින් ම මාගේ යානාවලින් ම ජීවත් වන්නාහු ය. මම වනාහී ඔවුන් ගේ ජීවිත ද ඔවුන්ගේ කීර්තිය ද ලබා දෙන්නෙමි. එසේ වී නමුත්

ඔවුන් වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි දක්වන්නා වූ පරම ආදර ගෞරවය මා කෙරෙහි නොදක්වන්නාහු ය.

ස්වාමීනී, සිදු වූ දෙයක් පවසන්නෙමි. මම සේනාව මෙහෙයවද්දී මේ ඉසිදක්ක පුරාණ යන වඩු කාර්මිකයන් දෙදෙනා විමසමින් එක්කරා සම්බාධ ස්ථානයකට වාසයට පැමිණියෙමි. ස්වාමීනී, එකල්හී මේ ඉසිදක්ක පුරාණ වඩු කාර්මිකයන් දෙදෙනා රාත්‍රී බොහෝ වේලාවක් ධර්ම කතාවෙන් කාලය ගෙවා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ වසන දිශාවට හිස තබා ගෙන මා සිටින දිශාවට පාද යොමුකොට නිදා ගත්තාහු ය. ස්වාමීනී, එවිට මා හට මේ අදහස ඇති වූයේ ය. හවත්නී, ඒකාන්තයෙන් ම ආශ්චර්ය යි. හවත්නී, ඒකාන්තයෙන් ම පුදුම සහගත යි. ඉසිදක්ක හා පුරාණ යන මේ වඩු කාර්මිකයන් දෙදෙනා මාගේ බත් වැටුපින් ම මාගේ යානාවලින් ම ජීවත් වන්නාහු ය. මම වනාහී ඔවුන්ගේ ජීවිත ද ඔවුන් ගේ කීර්තිය ද ලබා දෙන්නෙමි. එසේ වී නමුත් ඔවුන් වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි දක්වන්නා වූ පරම ආදර ගෞරවය මා කෙරෙහි නොදක්වන්නාහු ය. ඒකාන්තයෙන් ම මේ ආයුෂ්මත්වරුන් නම් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සාසනයෙහි උදාර වූ විශේෂ අවබෝධයක් ලබා සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, මේ වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ වූ මාගේ ධර්මානුකූල වැටහීම ය. එනම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. ශ්‍රී සද්ධර්මය ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනැවින් වදාරණ ලද්දේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ද සුපටිපන්න වන සේක වශයෙනි.

ස්වාමීනී, නැවත අනෙකක් පවසමි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද ක්ෂත්‍රීය රාජ වංශිකයෙක් වන සේක. මම ද ක්ෂත්‍රීය රාජ වංශිකයෙක් වෙමි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද කෝසල ජනපදවාසී කෙනෙක් වන සේක. මම ද කෝසල ජනපදවාසී කෙනෙක් වෙමි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද අසු වයස් ඇති සේක. මම ද අසු වයස් ඇති කෙනෙක් වෙමි. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද ක්ෂත්‍රීය රාජ වංශිකයෙක් වන සේක. මම ද ක්ෂත්‍රීය රාජ වංශිකයෙක් වෙමි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද කෝසල ජනපදවාසී කෙනෙක් වන සේක. මම ද කෝසල ජනපදවාසී කෙනෙක් වෙමි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේද අසු වයස් ඇති සේක. මම ද අසු වයස් ඇති කෙනෙක් වෙමි යන යම්

මේ කාරණයක් ඇද්ද, ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පරම ගෞරවයක් දක්වන්නටද පරම උපහාරයක් දක්වන්නටද මෙය ම හේතු වන්නේ ය.

ස්වාමීනී, දැන් ඉතින් අපි යන්නෙමු. අපට බොහෝ කටයුතු ඇත්තේ ය. බොහෝ කළයුතු දේ ඇත්තේ ය. පින්වත් මහරජාණෙනි, ඒ සඳහා දැන් ඔබ කල් දන්නේ ම ය. එවිට පසේනදී කෝසල රජතුමා හුනස්නෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට පැදකුණු කොට නික්ම ගියේ ය.

එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පසේනදී කෝසල රජු නික්ම ගිය නොබෝ වේලාවකින් භික්ෂු සංඝයා අමතා වදාළ සේක. පින්වත් මහණෙනි, අර පසේනදී කෝසල රජතුමා ධම්ම චෛත්‍යයන් පවසා නැගිට ගියේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, ධම්ම චෛත්‍යයන් ඉගෙන ගත යුත්තේ ය. පින්වත් මහණෙනි, ධම්ම චෛත්‍යයන් පාඩම් කරගත යුත්තේ ය. පින්වත් මහණෙනි, ධම්ම චෛත්‍යයන් මතක තබා ගත යුත්තේ ය. පින්වත් මහණෙනි, මෙම ධම්ම චෛත්‍යයන් ඉතා අරුත් බරින් යුක්ත වන්නේ ය. නිවන් මගට මුල් ව පවතින්නේ ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. සතුටු සිතින් යුතු ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ මෙකරුණ ඉතා සතුටින් පිළිගත්තාහු ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු!
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

27. අටවිසි පිරින හා ආභිර්වාද ගාථා

1. තණ්හංකරෝ මහාවීරෝ - මේධංකරෝ මහායසෝ
සරණංකරෝ ලෝකහිතෝ - දීපංකරෝ ජුතින්ධරෝ
2. කොණ්ඩඤ්ඤෝ ජනපාමොක්ඛෝ - මංගලෝ පුරිසාසහෝ
සුමනෝ සුමනෝ ධීරෝ - රේවතෝ රතිවද්ධනෝ

3. සෝහිතෝ ගුණසම්පන්නෝ - අනෝමදස්සි ජනුත්තමෝ
පදුමෝ ලෝකපජ්ජෝතෝ - නාරදෝ වරසාරථී
4. පදුමුත්තරෝ සත්තසාරෝ - සුමේධෝ අග්ගපුග්ගලෝ
සුජාතෝ සබ්බලෝකග්ගෝ - පියදස්සි නරාසහෝ
5. අත්ථදස්සි කාරුණිකෝ - ධම්මදස්සි තමෝනුදෝ
සිද්ධත්ථෝ අසමෝ ලෝකේ - තිස්සෝ වරදසංචරෝ
6. ඵ්ඤ්ඤෝ වරදසම්බුද්ධෝ - විපස්සි ච අනුපමෝ
සිඛී සබ්බහිතෝ සත්ථා - වෙස්සහු සුඛදායකෝ
7. කකුසන්ධෝ සත්ථවාහෝ - කෝණාගමනෝ රණඤ්ජහෝ
කස්සපෝ සිරිසම්පන්නෝ - ගෝතමෝ සකාපුංගවෝ
8. තේසං සච්චෙන සීලේන - ඛන්තිමෙත්ත ඛලේන ච
තේපි ත්ථං අනුරක්ඛන්තු - ආරෝගෝන සුඛෙන චාති
9. සබ්බිකියෝ විචජ්ජන්තු සබ්බරෝගෝ විනස්සතු
මා තේ භවත්ථන්තරායෝ සුඛී දීසායුකෝ භව
10. භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා
සබ්බබුද්ධානුභාවෙන සදා සොත්ථී භවන්තු තේ
11. භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා
සබ්බධම්මානුභාවෙන සදා සොත්ථී භවන්තු තේ
12. භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා
සබ්බසංසානුභාවෙන සදා සොත්ථී භවන්තු තේ

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

(පිරිත් නිමාව)

උපග්‍රහ්ටය

28. මහා සමය සූත්‍රය

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං. භගවා සක්කේසු විහරති කපිලවත්ථුස්මිං. මහාවනේ මහතා භික්ඛුසංඝේන සද්ධිං පඤ්චමත්තේහි භික්ඛුසතේහි සබ්බේහේව අරහත්තේහි. දසහි ච ලෝකධාතුහි දේවතා යේභුයෝන සන්තිපතිතා භොන්ති භගවන්තං. දස්සනාය භික්ඛුසංඝඤ්ච. අථ ඛෝ වතුන්තං සුද්ධාවාසකායිකානං දේවානං ඒතදභෝසි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යයන් ගේ ජනපදය වන කිඹුල්වත් නුවර මහා වනයෙහි සියළු දෙනා වහන්සේ ම අරහත්වයට පැමිණියා වූ පන්සියයක් පමණ භික්ෂූන් ගෙන් යුක්ත වූ මහත් භික්ෂු පිරිසක් සමග වැඩ සිටින සේක. එකල්හි දස දහසක් ලෝක ධාතු වල දෙව්වරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේව ද භික්ෂු සංඝයා වහන්සේ ද බැහැ දැකීම පිණිස බොහෝ සෙයින් ම රැස් වූවා හු ය. එකල්හි සුද්ධාවාස බ්‍රහ්මලෝකයෙහි බ්‍රහ්ම රාජයින් සතර දෙනෙකුට මේ අදහස ඇති විය.

අයං ඛෝ භගවා සක්කේසු විහරති කපිලවත්ථුස්මිං. මහාවනේ මහතා භික්ඛුසංඝේන සද්ධිං පඤ්චමත්තේහි භික්ඛුසතේහි සබ්බේහේව අරහත්තේහි. දසහි ච ලෝකධාතුහි දේවතා යේභුයෝන සන්තිපතිතා භොන්ති භගවන්තං. දස්සනාය භික්ඛුසංඝඤ්ච. යන්නූන මයම්පි යේන භගවා තේනුපසංකමෙය්‍යාම, උපසංකම්ත්වා භගවතෝ සන්තිකේ පච්චේකං ගාථං භාසෙය්‍යාමා'ති. අථ ඛෝ තා දේවතා සෙය්‍යථා'පි නාම බලවා පුරිසෝ සම්මිඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සම්මිඤ්ජෙය්‍ය, ඒවමේව සුද්ධාවාසේසු දේවේසු අන්තර්හිතා භගවතෝ පුරතෝ පාතුරහංසු, අථ ඛෝ තා දේවතා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං අච්චංසු. ඒකමන්තං ධීතා ඛෝ ඒකා දේවතා භගවතෝ සන්තිකේ ඉමං ගාථං අභාසි.

මේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වනාහි ශාක්‍යයන් ගේ ජනපදය වන කිඹුල්වත් නුවර මහා වනයෙහි සියළු දෙනා වහන්සේ ම අරහත්වයට පැමිණියා වූ පන්සියයක් පමණ භික්ෂූන් ගෙන් යුක්ත වූ මහත් භික්ෂු පිරිසක් සමග වැඩ සිටින සේක. එකල් හි දස දහසක් ලෝක ධාතුවල දෙව්වරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේව ද භික්ෂු සංඝයා වහන්සේ ද බැහැ දැකීම පිණිස බොහෝ සෙයින් ම රැස් වූවාහු ය. එනිසා අපි ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹෙන්නෙමු නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි වෙන් වෙන් වශයෙන් ගාථාවක් පවසන්නෙමු නම් ඉතා යහපත් වන්නේ ය. එවිට ඒ බ්‍රහ්මකායික දෙව්වරු බලවත් පුරුෂයෙක් හැකිලූ අතක් දිගු කරන්නේ යම් සේ ද දික් කළ අතක් හකුළුවන්නේ යම් සේ ද ඒ ආකාරයෙන් ම සුද්ධාවාස දෙවියන් අතුරෙන් අතුරුදහන් වී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි පහළ වූවාහු ය. එවිට ඒ දෙව්වරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව සිටියාහු ය. එකත්පස්ව සිටියා වූ එක් දෙවි කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි මේ ගාථාව පැවසුවේ ය.

1. "මහාසමයෝ පවනස්මිං - දේවකායා සමාගතා,
ආගතම්හ ඉමං ධම්මසමයං - දක්ඛිනායේ අපරාජිතසංඝන්'ති."

1. මහ වනයෙහි වැඩ සිටිනා - උතුමන් රැස් වී ඉන්නේ
දෙව්ලොව දෙව්වරු බොහෝ දෙන - මේ රැස්වීමට එන්නේ
මේ අපරාජිත මුනිවරු - බැහැ දකිනා රිසියෙන්නේ
අප සැම දෙන සිත සතුටින් - මේ රැස්වීමට එන්නේ

අප බෝ අපරා දේවතා හගවතෝ සන්තිකේ ඉමං ගාථං අභාසි.

එවිට තව දේවතාවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි මේ ගාථාව පැවසුවේ ය.

2. තත්‍ර භික්ඛවෝ සමාදහංසු - විත්තමත්තනෝ උජුකමකංසු,
සාරථීව තෙත්තානි ගහෙත්වා - ඉන්ද්‍රියානි රක්ඛන්ති පණ්ඩිතා'ති.

2. මෙහි සිටිනා භික්ෂු පිරිස - සිත සමාධි ගත කළෝ ය
තම තමන් ගෙ පවතින සිත - සෘජු මගකට හුරු කළෝ ය
අතින් රැහැන් පට අරගත් - රියදුරුවරු මේ වගේ ය
තම ඉදුරන් රැක ගන්නා - නුවණැතියන් හරි අගේ ය

අප බෝ අපරා දේවතා හගවතෝ සන්තිකේ ඉමං ගාථං අභාසි.

එවිට තව දේවතාවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි මේ ගාථාව පැවසුවේ ය.

3. ඡෙත්වා බීලං ඡෙත්වා පලිසං - ඉන්ද්‍රබීලං උභවච මනේජා,
තේ වරන්ති සුද්ධා විමලා - චක්ඛුමතා සුදන්තා සුසු නාගා'ති.

3. රාග මුලුත් සිදලන්නේ - කෙලෙස් යහුල් බිදලන්නේ
මුල් බැස ගත් හැම අකුසල් - උදුරා නිකෙලෙස් වන්නේ
සදහම් ඇස් ඇති මුනිදුන් - දමනය කළ ඒ රහතුන්
පිවිතුරු වූ නිමල සිතින් - හැසිරෙන්නේ සිත සතුටින්

අප බෝ අපරා දේවතා හගවතෝ සන්තිකේ ඉමං ගාථං අභාසි.

එවිට තව දේවතාවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි මේ ගාථාව පැවසුවේ ය.

4. යේ කේචි බුද්ධං සරණං ගතාසේ - න තේ ගමිස්සන්ති අපායං
පහාය මානුසං දේහං - දේවකායං පරිපුරෙස්සන්ති'ති.

4. බුදු සමිදු ගෙ සරණ ලැබූ - කෙනෙක් සිටිත් නම් මෙලොවේ
සතර අපායට නො වැටෙති - ගිය විට ඒ අය එලොවේ
මිනිස් සිරුර අත්හළ විට - ඔවුන් පිරෙත් ම ය දෙව්ලොව

අප බෝ හගවා භික්ඛු ආමන්තේසි, යේභුයෝන භික්ඛවේ දසසු ලෝකධාතුසු දේවතා සන්තිපතිතා භොන්ති, තථාගතං දස්සනාය භික්ඛුසංසඤ්ච, යේපි තේ භික්ඛවේ අභේසුං අතිතමද්ධානං අරහන්තෝ සම්මාසම්බුද්ධා, තේසම්පි හගවන්තානං ඒතපරමා යේව දේවතා සන්තිපතිතා අභේසුං සෙය්‍යථා'පි මය්හං ඒතරහි.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂු සංඝයා අමතා වදාළ සේක. පින්වත් මහණෙනි, දස දහසක් ලෝක ධාතු වලින් බොහෝ සෙයින් ම තථාගතයන් වහන්සේ ව දැකීම පිණිස ත් භික්ෂු සංඝයා දැකීම පිණිස ත් දෙව්වරු පැමිණ සිටින්නාහු ය. පින්වත් මහණෙනි, ඒ අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේලා අතීතයෙහි වැඩ සිටියාහු ද ඒ භාග්‍යවතුන්

වහන්සේලාට ද මෙපමණ ම වූ දෙවි දේවතාවෝ දැන් මා හට රැස් වී ඇති ආකාරයෙන් ම රැස් වූවාහු ය.

යේපි තේ හික්ඛවේ හවිස්සන්ති අනාගතමද්ධානං අරහන්තෝ සම්මාසම්බුද්ධා, තේසම්පි හගවන්තානං ඒතපරමා යේව දේවතා සන්තිපතිතා හවිස්සන්ති සෙය්‍යථා'පි මය්‍හං ඒතරහි.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේලා අනාගතයෙහි වැඩ සිටින්නාහු ද ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේලාට ද මෙපමණ ම වූ දෙවිදේවතාවෝ දැන් මා හට රැස් වී ඇති ආකාරයෙන් ම රැස්වන්නාහු ය.

ආච්ඤ්ඤාමි හික්ඛවේ දේවකායානං නාමානි, කිත්තයිස්සාමි හික්ඛවේ දේවකායානං නාමානි, දේසිස්සාමි හික්ඛවේ දේවකායානං නාමානි, තං සුණාථ සාධුකං මනසිකරෝථ භාසිස්සාමි'ති. ඒවං හන්තේ'ති ඛෝ තේ හික්ඛු හගවතෝ පච්චස්සෝසුං. හගවා ඒතද'වෝච;

පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෙව්වරුන් ගේ නම් ගොත් පවසන්නෙමි. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෙව්වරුන් ගේ නම් ගොත් වර්ණනා කරන්නෙමි. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෙව්වරුන් ගේ නම් ගොත් දෙසන්නෙමි. එය මනා කොට අසනු මැනැව. නුවණින් මෙනෙහි කළ මැනැව. පවසන්නෙමි. ඒ හික්ඛුන් වහන්සේලා ද එසේය ස්වාමීනි යි කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නාහු ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

1. සිලෝකමනුකස්සාමි - යක්ථ භුම්මා තදස්සිතා
යේ සිතා ගිරිගඹභාරං - පහිතන්තා සමාහිතා
1. සිලෝවකින් පවසන්නෙමි - යම් යම් තැන් වල සිටිනා
පොළොවේ ඇසුරින් වසනා - නොයෙකුත් දෙව්වරු සිටිත් ද
කඳුවල ලෙන්වල වසනා - අරහත් මුණිවරු සිටිත් ද
කෙලෙසුන් තවනා වෙර ඇති - සමාධිමත් වූ සිතින් ද
2. පුච්ඡිභා'ච සල්ලීනා - ලෝමහංසාහිසම්භුනෝ
ඕදාතමනසා සුද්ධා - විප්පසන්න මනාවිලා
2. ගල් ලෙන් ඇතුළේ සිටිනා - කේසර සිංහයන් විලස
ලොමුඩහ ගන්නා හැම දෙය - දමනය කළ සැබෑ විලස
පිවිතුරු පිරිසිදු මනසින් - කැළඹිලි නැති පහන් සිතින්
3. හියොග් පඤ්චසතේ ඤාත්වා - වනේ කාපිලවත්ථවේ
තතෝ ආමන්තයි සත්ථා - සාවකේ සාසනේ රතේ
3. කිඹුල්වතේ මහ වනයේ - වැඩ සිටිනා බුදු සමිඳුන්
පන්සිය ගණනට වැඩි වූ - ශ්‍රාවක සඟ පිරිස ද දැන
බුදු සසුනෙහි ඇලී සිටින - සවිචන් ඇමතීය මෙසේ
4. දේවකායා අහික්කන්තා - තේ විජානාථ හික්ඛවෝ
තේ ච ආතප්පමකරං - සුත්වා බුද්ධස්ස සාසනං
4. පින්වත් මහණෙනි ඔබ හැම - දෙව්වරු ගැන දැන ගන්නේ
ඒ ඒ දෙව්ලොවින් පැමිණි - දෙව්වරු රැස් වී ඉන්නේ

බුදු සම්පූර්ණ වචන අසා - ඒ අරහත් සඟ පිරිස ද
දෙව්වරු ගැන දැක ගන්නට - වෙර වීරිය අරඹන්නේ

- 5. තේසං පාතුරහු ඤාණං - අමනුස්සානදස්සනං
අප්පේකේ සතමද්දක්ඛුං - සහස්සං අථ සත්තරිං
- 5. ඒ අරහත් සඟ පිරිසට - දිවැස් නුවණ ඇති වන්නේ
නො මිනිස් වූ අය දකින්නට - ඒ හැමට ම හැකි වන්නේ
ඇතැම් රහත් මුණිවරු එහි - සිය ගණනින් දැක ගන්නේ
දහසක් දෙව්වරු දකින්නට - හැත්තෑදාහක් දකින්නට
ඇතැම් රහත් මුණිවරු එහි - දිවැස් නුවණ ලැබ ගන්නේ
- 6. සතං ඒකේ සහස්සානං - අමනුස්සානමද්දසුං
අප්පේකේ නන්තමද්දක්ඛුං - දිසා සබ්බා ථුටා අහු
- 6. සියදහසක් දෙව්වරු ගැන - ඇතැමුන් එහි දැක ගන්නේ
ඇතැම් රහත් මුණිවරු එහි - අපමණ දෙව්වරු දුටුවෝ
සියළු දිසා වල පැතිරී - දෙව්වරු ඉතිරි සිටියෝ
- 7. තඤ්ච සබ්බං අභිඤ්ඤාය - වචන්ථිත්ථාන වක්ඛුමා
තතෝ ආමන්තයි සත්ථා - සාවකේ සාසනේ රතේ
- 7. සදහම් ඇස් ඇති මුනිඳුන් - ඒ හැම දෙය ගැන දකිමින්
බුදු සසුනේ ඇලී වසන - තම සවිවෝ ඇමතුවෝ ය
- 8. දේවකායා අභික්කන්තා - තේ විජානාථ භික්ඛවෝ
යේ වෝහං කිත්තයිස්සාමි - ගිරාහි අනුපුබ්බසෝ
- 8. පින්වත් මහණෙනි ඔබ හැම - දෙව්වරු ගැන දැනගන්නේ
ඒ ඒ දෙව් ලොවින් පැමිණි - දෙව්වරු රැස් වී ඉන්නේ
ඒ නම් අනුපිළිවෙලකට - ඔබ හට මා පවසන්නේ
- 9. සත්තසහස්සා තේ යක්ඛා - භුම්මා කාපිලවත්ථවා
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛුනං සමිතිං වනං
- 9. කිඹුල්වතෙහි කල් ගෙවනා - සත් දහසක් යක්ෂයෝ ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩරුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 10. ඡ සහස්සා හේමවතා - යක්ඛා නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛුනං සමිතිං වනං
- 10. හිමාල වනයේ වසනා - නොයෙකුත් පැහැයෙන් සිටිනා
හය දහසක් යක්ෂයෝ ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය

සුන්දර හැඩ රුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය

11. සාතාගිරා තිසහස්සා - යක්ඛා නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්නෝ ජුතිමන්නෝ - වණ්ණවන්නෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

11. සාතාගිරි කන්දේ සිටින - නොයෙකුත් පැහැයෙන් බබළන
තුන් දහසක් යක්ෂයෝ ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩ රුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය

12. ඉච්චේනේ සෝළසසහස්සා - යක්ඛා නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්නෝ ජුතිමන්නෝ - වණ්ණවන්නෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

12. නොයෙකුත් පැහැයෙන් සිටිනා - දහසය දහසක් යකුන් ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩ රුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය

13. චෙස්සාමිත්තා පඤ්චසතා - යක්ඛා නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්නෝ ජුතිමන්නෝ - වණ්ණවන්නෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.

13. චෙස්සමිත්ත කන්දේ සිටින - නොයෙකුත් පැහැයෙන් බබළන
පන්සියයක් යක්ෂයෝ ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩ රුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය

14. කුම්භීරෝ රාජගහිකෝ - චේපුල්ලස්ස නිච්චෙසනං
භියොග් නං සතසහස්සං - යක්ඛානං පයිරූපාසති
කුම්භීරෝ රාජගහිකෝ - සෝපාග සමිතිං වනං.

14. රජගහ නුවර දී ඉපදුන - යකා නමින් කුම්භීර ය
ඔහු ගේ අඩවිය තිබෙන්නෙ - චේපුල්ලගිරි පර්වතේ ය
සියදහසට වැඩිය යකුන් - ඔහු ගේ පිරිසට අයත් ය
රජගහ නුවර දී ඉපදුන - කුම්භීර ද සිත සතුටින්
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - මහ වනයට පැමිණුනේ ය

15. පුරිමඤ්ච දිසං රාජා - ධනරට්ඨෝ තං පසාසති
ගන්ධබ්බානං ආධිපති - මහාරාජා යසස්සි සෝ

15. පෙර දිග පෙදෙසට රජ වූ - වරම් රජා ධනරට්ඨ ය
පෙර දිග සිටිනා හැමට ම - ඔහු ගේ අණ ලැබෙන්නේ ය

ගාන්ධර්වයන් හට ඔහු - අධිපති කම් කරන්නේ ය
ඒ දෙව් මහ රජා නිතර - කිත් යසසින් දිලෙන්නේ ය

16. පුක්කාපි තස්ස බහවෝ - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛුනං සමිතිං වනං

16. මහ බල ඇති ඉන්දු නමින් - ඔහු ගේ බොහෝ දිව්‍ය පුතුන්
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිලිහි දිලිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩ රුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය

17. දක්ඛිණඤ්ච දිසං රාජා - විරුළ්භෝ තං පසාසති
කුම්භණ්ඩානං ආධිපති - මහාරාජා යසස්සි සෝ

17. දකුණු දිශාවට රජ වූ - විරුළු නම් වරම් රජු ය
දකුණු දිශාවේ හැමට ම - ඔහු ගේ අණ ලැබෙන්නේ ය
කුම්භාණ්ඩයන් හට ඔහු - අධිපතිකම් කරන්නේ ය
ඒ දෙව් මහ රජා නිතර - කිත් යසසින් දිලෙන්නේ ය

18. පුක්කාපි තස්ස බහවෝ - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛුනං සමිතිං වනං

18. මහ බල ඇති ඉන්දු නමින් - ඔහු ගේ බොහෝ දිව්‍ය පුතුන්
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිලිහි දිලිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩ රුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය

19. පච්ඡිමඤ්ච දිසං රාජා - විරුපක්ඛෝ තං පසාසති
නාගානඤ්ච ආධිපති - මහාරාජා යසස්සි සෝ

19. බටහිර පෙදෙසට රජ වූ - වරම් රජා විරුපක්ඛ
බටහිර සිටිනා හැමට ම - ඔහු ගේ අණ ලැබෙන්නේ ය
සියළු නාග පිරිසට ඔහු - අධිපතිකම් කරන්නේ ය
ඒ දෙව් මහ රජා නිතර - කිත් යසසින් දිලෙන්නේ ය

20. පුක්කාපි තස්ස බහවෝ - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛුනං සමිතිං වනං

20. මහ බල ඇති ඉන්දු නමින් - ඔහු ගේ බොහෝ දිව්‍ය පුතුන්
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිලිහි දිලිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩ රුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය

21. උත්තරඤ්ච දිසං රාජා - කුචේරෝ තං පසාසති

යක්ඛානඤ්ච ආධිපති - මහාරාජා යසස්සි සෝ

- 21. උතුරු දිශාවට රජ වූ - වරම් රජා කුචේර වේ
උතුරු දිශාවේ හැමට ම - ඔහු ගේ අණ ලැබෙන්නේ ය
සියළු යක්ෂයන් හට ඔහු - අධිපති කම් කරන්නේ ය
ඒ දෙව් මහ රජා නිතර - කිත් යසසින් දිලෙන්නේ ය
- 22. පුත්තා'පි තස්ස බහවෝ - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
ඉද්ධිමන්නෝ ජුතිමන්නෝ - වණ්ණවන්නෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං
- 22. මහ බල ඇති ඉන්දු නමින් - ඔහු ගේ බොහෝ දිව්‍ය පුතුන්
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩ රැවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 23. පුරිමං දිසං ධතරට්ඨෝ - දක්ඛිණේන විරුළ්භකෝ
පච්ඡමේන විරුපක්ඛෝ - කුචේරෝ උත්තරං දිසං
- 23. පෙරදිග පෙදෙසට අධිපති - වරම් රජා ධතරට්ඨ ය
දකුණු දිශාවට අධිපති - විරුළ්භ නම් වරම් රජු ය
බටහිර පෙදෙසට අධිපති - වරම් රජා විරුපක්ඛ
උතුරු දිශාවට අධිපති - වරම් රජා කුචේර වෙයි
- 24. චත්තාරෝ තේ මහාරාජා - සමන්තා චතුරෝ දිසා
දද්දල්ලමානා අට්ඨංසු - වනේ කාපිලවත්ථවේ
- 24. සතරවරම් මහ රජවරු - හතර දිසාවෙන් අවුදිත්
කිඹුල්වනේ මහවනයේ - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
- 25. තේසං මායාවිනෝ දාසා - ආගුං වඤ්චනිකා සඨා
මායා කුට්ටේඤ්ච වේට්ටේඤ්ච - විටුච්ච විටුඬෝ සහ
- 25. සතරවරම් දෙව්වරුන්ට - මායා ඇති දාසයෝ ය
සටකපට ව සිටින ඔවුන් - වංචාවෙන් සිටින්නෝ ය
කුට්ටේඤ්ච හා වේට්ටේඤ්ච ද - මහ මායාකාරයෝ ය
විටුච්ච විටුඬෝ සමගින් - ඔවුන් ද මෙහි පැමිණියෝ ය
- 26. චන්දනෝ කාමසෙට්ඨෝ ච - කින්නිසණ්ඬු නිසණ්ඬු ච
පනාදෝ ඕපමඤ්ඤෝ ච - දේවසුතෝ ච මාතලී
චිත්තසේනෝ ච ගන්ධබ්බෝ - නළෝ රාජා ජනේසහෝ
- 26. චන්දන හා කාමසෙට්ඨ - කින්නිසණ්ඬු හා නිසණ්ඬු
පනාද හා ඕපමඤ්ඤ - දෙව් රියැදුරු මාතලී ද
චිත්තසේන ගන්ධබ්බ ද - නලරජ හා ජනේසහ ද
- 27. ආගුං පඤ්චසිඛෝ චෙච - තිම්බරු සුරියවච්චසා
ඒතේ වඤ්ඤෝ ච රාජානෝ - ගන්ධබ්බා සහ රාජුභි

මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛුනං සමිතිං වනං

- 27. පංචසිඛ ද පැමිණියේ ය - තිම්බරු ද පැමිණියේ ය
සුරියවච්චසා දෙවගන - රැස්වීමට පැමිණියා ය
මෙසේ නොයෙක් දෙවරපුන් ද - ගාන්ධර්ව රජවරුන් ද
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 28. අථාගුං නාහසා නාගා - වේසාලා සහ තච්ඡකා
කම්බලස්සතරා ආගුං - පායාගා සහ ඤාතිහී
- 28. නාහස නම් විලේ සිටින - නා රජවරු පැමිණියෝ ය
විසල් පුරේ නාගයන් ද - තච්ඡක යන නාගයන් ද
කම්බල හා අස්සතර ද - නා කුලයේ නාගයන් ද
ප්‍රයාග නම් තොටේ සිටින - නැයන් හා නාගයෝ ද
- 29. යමුනා ධතරට්ඨෝ ව - ආගුං නාගා යසස්සිනෝ
ඒරාවණෝ මහානාගෝ - සෝපාග සමිතිං වනං
- 29. යමුනා නම් නාගයෝ ද - ධතරාජ්ඨ නාගයෝ ද
කිත් යසසින් බැබළුන ඒ - නාගයෝ ද පැමිණියෝ ය
ඒරාවණ නමින් සිටින - මහා නාගරාජයා ද
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - මහ වනයට පැමිණියෝ ය
- 30. යේ නාගරාජේ සහසා හරන්ති - දිබ්බා දිජා පක්ඛි විසුද්ධවක්ඛු
වේහාසයා තේ වනමජ්ඣපත්තා - විත්තා සුපණ්ණා ඉති තේසං නාමානි
- 30. නාග රජුන් සැහැසි ලෙසින් - අරගෙන යන ගුරුල්ලෝ ය
ඉතා තියුණු දැස් තිබෙන - ඔවුන් දිව්‍ය කුරුල්ලෝ ය
අහසින් පියඹා අවුදිත් - වනේ මැදින් පැමිණුනෝ ය
සුපර්ණ හා විත්ත නමින් - ඔවුන්ට නම් තිබෙන්නෝ ය
- 31. අහයං තදා නාගරාජානමාසි - සුපණ්ණතෝ බේමමකාසි බුද්ධෝ
සණ්භාහි වාචාහි උපවිහයන්තා - නාගා සුපණ්ණා සරණමගංසු බුද්ධං
- 31. එදා නාග රජවරුන්ට - අහය දාන සැලසුනෝ ය
බුදු සමීඳුන් ඒ සැම දෙන - සුපර්ණගෙන් සුරැකුවෝ ය
ඉතා මොළොක් වචන වලින් - ඒ හැම කැඳවා ගත් විට
සුපර්ණ හා නාගයෝ ද - බුදු හිමි සරණ ම ගියෝ ය
- 32. ජිතා වජ්ජරත්ථේන - සමුද්දං අසුරා සිතා
භාතරෝ වාසවස්සේතේ - ඉද්ධිමන්තෝ යසස්සිනෝ
- 32. සක් දෙව් රජු ජය ගත්තේ - මුහුදේ සිටින අසුරයන් ව
අසුර පිරිස සක් දෙව්දු ගෙ - සොයුරු බවට පැමිණියෝ ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ අය - කිත් යසසින් බැබළුනෝ ය
- 33. කාලකඤ්ජා මහාහිස්මා - අසුරා දානවේසසා
වේපවිත්ති සුවිත්ති ව - පහාරාදෝ නමුච්චි සහ

- 33. මහ බිහිසුණු ගතිගුණ ඇති - කාලකඤ්ජ අසුරයා ය
 වේසස හා දාන නමින් - සිටිනා තව අසුරයෝ ය
 වේපචිත්ති හා සුචිත්ති - පහාරාද අසුරයා ය
 ඔවුන් සමග පැමිණි කෙනා - ලෝ වසවත් මාරයා ය
- 34. සතඤ්ච බලිපුත්තානං - සබ්බේ වේරෝචනාමකා
 සන්තස්සිත්වා බලිං සේනං - රාහුහද්දමුපාගමුං
 සමයෝදානි හද්දන්තේ - හික්ඛුනං සමිතිං වනං
- 34. බලි නම් වූ අසුරයාට - සියයක් දරුවෝ සිටිත් ය
 ඒ හැම දෙන වේරෝචන - කියන නමින් සිටින්නෝ ය
 ඔවුන් ද බලි සෙනඟ සමග - අවි ආයුධයෙන් සැරසී
 රාහු අසුර රජු වෙත විත් - මේ අයුරින් පැවසුවෝ ය
 පින්වත සෙත් වේ ඔබ හට - දැන් යන්නට කල් ආවේ
 කපිලවස්තු මහ වනයේ - සඟ රුවන ද රැස් වූයේ
- 35. ආපෝ ච දේවා පයවී ච - තේජෝ වායෝ තදාගමුං
 වරුණා වාරුණා දේවා - සෝමෝ ච යසසා සහ
 මෙන්තාකරුණාකායිකා - ආගුං දේවා යසස්සිනෝ
- 35. ආපෝ හා පයවී යන - දෙව්වරු තේජස් වායෝ ද
 වරුණා වාරුණ දෙව්වරු - සෝම දෙවි ද යස දෙව්දු ද
 මෙන්තා හා කරුණා යන - කිත්යසසින් පිරි දෙව්වරු
 සඟරුවනේ රැස්වීමට - සියළු දෙන ම පැමිණුනෝ ය
- 36. දසේතේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
 ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
 මෝදමානා අහික්කාමුං - හික්ඛුනං සමිතිං වනං
- 36. ඒ දෙව්වරු සියළු දෙනා - නොයෙකුත් හැඩ රුවින් යුතුව
 දස පිරිවර බැගින් යුතුව - සියළු දෙනම පැමිණුනෝය
 ඉර්ධි බලෙන් යුතුව ඒ හැම - දිලිහි දිලිහි සිටින්නෝ ය
 සුන්දර හැඩරුවින් යුතුව ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
 සඟරුවනේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 37. වෙණ්හු ච දේවා සහලී ච - අසමා ච දුවේ යමා
 වන්දස්සුපනිසා දේවා - වන්දමාගුං පුරක්ඛත්වා
- 37. වෙණ්හු සහ සහලී දෙවි ද - අසම නමින් සිටින දෙවි ද
 දෙදෙනෙක් වෙති යමක නමින් - එමෙන් ම සඳ දෙවි ද ඇවිත්
 සඳ දෙවි ඇසුරේ සිටිනා - ඒ දෙව්වරු පෙරටු කරන්
 සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 38. සුරියස්සුපනිසා දේවා - සුරියමාගුං පුරක්ඛත්වා
 නක්ඛත්තානි පුරක්ඛත්වා - ආගුං මන්දවලාහකා
 වසුනං වාසවෝ සෙට්ඨෝ - සක්කෝපාග පුරින්දදෝ

38. හිරු දෙවි ඇසුරේ සිටිනා - ඒ දෙව්වරු පෙරටු කරන්
හිරු දෙවියන් පැමිණුනෝ ය
තරු විමාන ඇසුරු කරන - ඒ දෙව්වරු පෙරටු කරන්
මන්ද වළාහක දෙව්වරු - රැස්වීමට පැමිණුනෝ ය
වසු නම් වූ දෙව්වරුන්ට - නායක වාසව දෙවියෝ
ඔහු ම නමින් පුරින්දද ය - ඔහු නම් සක් දිව්‍ය රජ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණුනෝ ය
39. දසේනේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං
39. ඒ දෙව්වරු සියළු දෙන ම - නොයෙකුත් හැඩ රුවින් යුතු ව
දස පිරිවර බැගින් යුතු ව - සියළු දෙනම පැමිණුනෝ ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිලිහි දිලිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩවැටින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
40. අථාගුං සහභූ දේවා - ජලමග්ගි සිඛාරිව
අරිට්ඨකා ච රෝජෝ ච - උම්මාපුප්ඵනිභාසිනෝ
40. ගිණිසළු විලසට දිලෙමින් - සහභූ දෙව්වරු ආවෝ
අරිට්ඨ හා රෝජ නමින් - සිටිනා දෙව්වරු ආවෝ
දියබෙරලිය මල් පැහැයෙන් - ඒ දෙව්වරු බැබළුනෝ ය
41. වරුණා සහ ධම්මා ච - අච්චුතා ච අනේජකා
සුලෙය්‍ය රුවිරා ආගුං - ආගුං වාසවනේසිනෝ
41. වරුණා සහධම්ම නමින් - යුතු දෙව්වරු පැමිණුනෝ ය
අච්චුත හා අනේජකය - සුලෙය්‍ය හා රුවිර දෙවිය
වාසවනේසි දෙවියෝ - රැස්වීමට පැමිණුනෝ ය
42. දසේනේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං
42. ඒ දෙව්වරු සියළු දෙන ම - නොයෙකුත් හැඩ රුවින් යුතු ව
දස පිරිවර බැගින් යුතු ව - සියළු දෙනම පැමිණුනෝ ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිලිහි දිලිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩවැටින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
43. සමානා මහාසමානා - මානුසා මානුසුත්තමා
                    බිඛිඛාපදුසිකා ආගුං - ආගුං මනෝපදුසිකා
43. සමාන හා මහ සමාන - මානුස මානුසුත්තම
බිඛිඛාපදුසික දෙව්වරු - මනෝපදුසික දෙව්වරු

සඟරුවනේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය

44. අථාගුං හරයෝ දේවා - යේ ච ලෝහිතවාසිනෝ
පාරගා මහාපාරගා - ආගුං දේවා යසස්සිනෝ

44. හරි නාමෙන් යුතු දෙව්වරු - ලෝහිත වාසික දෙව්වරු
පාරග මහ පාරග යන - නමින් සිටින තව දෙව්වරු
කිත්යසසින් බබළන ඒ - දෙව්වරු එහි පැමිණුනෝ ය

45. දසේනේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං

45. මේ සිටිනා දස දෙව්වරු - දස පිරිවර බැගින් යුතු ව
නොයෙකුත් හැඩ රුවින් යුතු ව - සියළු දෙනම පැමිණියෝ ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩරුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය

46. සුක්කා කරුමිහා අරුණා - ආගුං වේඛනසා සහ
ඕදාතගය්හා පාමොක්ඛා - ආගුං දේවා විචක්ඛණා

46. සුක්කා කරුමිහා අරුණා - වේඛනසා යන දෙව්වරු
ඕදාතගය්හා දෙව්දුන් - සහ ප්‍රධාන තව දෙව්වරු
නමින් විචක්ඛණ දෙව්වරු - සතුටු සිතින් පැමිණුනෝ ය

47. සදාමත්තා හාරගජා - මිස්සකා ච යසස්සිනෝ
චනසං ආග පජ්ජුන්තෝ - යෝ දිසා අභිවස්සති

47. සදාමත්ත හාරගජා - මිස්සක යන දෙව්වරුන් ද
දිසා වලට වැසි ලැබ දෙන - පජ්ජුන්න යන නමින් යුතු ව
සිටිනා ඒ දෙව්වරුන් ද - මේස ගර්ජනා කරමින්
රැස්වීමට පැමිණියෝ ය

48. දසේනේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං

48. මේ සිටිනා දස දෙව්වරු - දස පිරිවර බැගින් යුතු ව
නොයෙකුත් හැඩ රුවින් යුතු ව - සියළු දෙනම පැමිණියෝ ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩරුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය

49. බේමියා තුසිතා යාමා - කට්ඨකා ච යසස්සිනෝ
ලම්බිතකා ලාමසෙට්ඨා - ජෝතිනාමා ච ආසවා
නිම්මාණුරතිනෝ ආගුං - අථාගුං පරනිම්මිතා

- 49. බේමිය හා තුසිත ලොවේ - යාම ලොවේ ඇති දෙව්වරු කට්ඨක නම් යුතු දෙව්වරු - ලම්භිතක දෙව්වරුන් ද ලාමසෙට්ඨ දෙව්වරුන් ද - ජෝති නමින් යුතු දෙවියෝ ද ආසව යන දෙව්වරුන් ද - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය නිම්මාණුරති දෙව්වරුන් ද - පරනිම්මිත දෙව්වරුන් ද සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 50. දසේනේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛුනං සමිතිං වනං
- 50. මේ සිටිනා දස දෙව්වරු - දස පිරිවර බැගින් යුතු ව නො යෙකුත් හැඩ රුවින් යුතු ව - සියළු දෙන ම පැමිණුනෝ ය ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිලිහි දිලිහි සිටින්නෝ ය සුන්දර හැඩරුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 51. සට්ඨේනේ දේවනිකායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ නාමන්වයේන ආගඤ්ජුං - යේ වඤ්ඤේ සදිසා සහ
- 51. මෙහි පැමිණුන දිව්‍ය පිරිස - සැටක් පමණ සිටින්නෝ ය ඒ පැමිණුන හැම දෙව්වරු - නොයෙකුත් හැඩ රුවින් යුතු ව තම නම් ගොත් වලින් යුතු ව - සියළු දෙනා පැමිණුනෝ ය අතින් සියළු දෙව්වරුන් ද - පොදු නමකින් පැමිණුනෝ ය
- 52. පචුන්ථජාතිමබ්බං - ඕසතිණ්ණමනාසවං
දක්ඛේමෝසතරං නාගං - වන්දංව අසිතාතිගං
- 52. ඉපදෙන ලොව අවසන් කළ - කෙලෙස් යවුල් උදුරා හළ සැඩ දිය කඳ තරණය කළ - නිකෙලෙස් මහ සඟ රුවන ද සැඩ දිය කඳ තරණය කළ - ලොවට උතුම් මුනිඳුන් වූ පුන් සඳ විලසින් බබලන - නිකෙලෙස් බුදු රජාණන් ද බැහැ දැක ගන්නට ආවෙමු
- 53. සුබ්බමා පරමත්තෝ ව - පුන්තා ඉද්ධිමන්තෝ සහ සනංකුමාරෝ තිස්සෝ ව - සෝපාග සමිතිං වනං
- 53. ඉර්ධි බලැති බුදු සමිඳු ගෙ - දරුවන් වූ සුබ්බම ද පරමත්ත ය යන බ්‍රහ්ම ද - නමින් සනංකුමාර බඹු තිස්ස බ්‍රහ්ම රාජයා ද - කපිලවස්තු මහ වනයේ රැස්වීමට පැමිණියෝ ය
- 54. සහස්සං බ්‍රහ්මලෝකානං - මහා බ්‍රහ්මාභිතිට්ඨති උප්පන්තෝ ජුතිමන්තෝ - භිස්මාකායෝ යසස්සිසෝ

- 54. දහසක් බඹ ලොව දෙව්වරු - රැස්වීමට පැමිණියෝ ය
මහා බුන්මයා හැම විට - දිළිහි දිළිහි බබලන්නේ
සුවිසල් බඹ සිරුරෙන් යුතු - පැතිරුණු කිත්සසිත් යුතු
ඒ මහ බඹු හැම විට දි ම - හැමට ම ඉහළින් ඉන්නේ
- 55. දසෙත්ථ ඉස්සරා ආගුං - පව්චේකවසවත්තීනෝ
තේසඤ්ච මජ්ඣතෝ ආග - හාරිතෝ පරිවාරිතෝ
- 55. තම තමන්ගෙ බඹ පිරිසට - වෙන වෙන ම ම නායක වූ
ඉසුරු බරින් පිරි බඹවරු - දහ දෙනෙක් ම පැමිණියෝ ය
හැමට මැදින් පිරිවර හා - හාරිත බඹු පැමිණියෝ ය
- 56. තේ ව සබ්බේ අභික්කන්තේ - සඉන්දේ දේවේ සබුහ්මකේ
මාරසේනා අභික්කාමුං - පස්ස කණ්හස්ස මන්දියං
- 56. සකු දෙව්දු හා දෙව්වරු - මහ බඹු හා බුහ්මවරු ද
සියළුම දෙවියෝ එහි දී - රැස්වීමට පැමිණියෝ ය
මාර සෙනඟ ඒ මොහොතේ - දෙව්වරු වෙත පැමිණියෝ ය
කෘෂ්ණ නැමැති මාරයා ගෙ - අනුවණ බව බලනු මැනව
- 57. ඒථ ගණ්හථ බන්ධථ - රාගේන බද්ධමත්ථු වෝ
සමන්තා පරිවාරේථ - මා වෝ මුඤ්චිත්ථ කෝචි නං
- 57. මෙහි පැමිණෙව් අල්ලගනිව් - රාග තොණ්ඩුවෙන් බැඳලව්
සැබැවින් මේ හැම දෙව්වරු - මර උගුලේ හිර කරලව්
ඒ දෙව්වරු කිසි කෙනෙකුට - පැනයන්තට ඉඩක් නො දෙව්
සියළු දෙනා හාත්පසින් - රැකවල්ලා ගෙන ම සිටිව්
- 58. ඉති තත්ථ මහාසේනෝ - කණ්හසේනං අපේසසී
පාණිනා ථලමාහව්ච - සරං කත්වාන හේරචං
- 58. මෙලෙසින් එහි වසවත් මරු - මාර සෙනඟ මෙහෙය වී ය
අත්ලෙන් පොළොවට ගසමින් - බිහිසුණු හඬ නැංග වී ය
- 59. යථා පාවුස්සකෝ මේසෝ - ථනයන්තෝ සවිජ්ජුකෝ
තදා සෝ පව්චුදාවත්ති - සංකුද්ධෝ අසයංචසී
- 59. වැහි කාලේ විදුලි කොටා - මහා මේස ගර්ජන කොට
මහවැසි වසිනා විලසින් - ඒ වසවත් මාර තෙමේ
වසඟ කරන්නට නො හැකිව - කිපුණු සිතින් හැරී ගියේ
- 60. තඤ්ච සබ්බං අභිඤ්ඤාය - වචන්ටීත්වාන චක්ඛුමා
තතෝ ආමන්තසී සත්ථා - සාවකේ සාසනේ රතේ
මාරසේනා අභික්කන්තා - තේ විජානාථ භික්ඛවෝ
- 60. සදහම් ඇස් ඇති මුනිදුන් - මේ සියල්ල වටහා ගෙන
සාසනයෙහි ඇළුනා වූ - සව්වත් ඇමතීය මෙසේ
පින්වත් මහණෙනී, ඔබත් - මෙය තේරුම් ගෙන සිටින්න

මාර සෙනඟ දැන් මෙහි දී - පිරිස මැදට පැමිණුනෝ ය

- 61. තේ ව ආතප්පමකරං - සුත්වා බුද්ධස්ස සාසනං
වීතරාගේහපක්කාමුං - තේසං ලෝමම්පි ඉඤ්ජයුං
- 61. බුදු සමිදු ගෙ වදන් ඇසු - ඒ අරහත් ශ්‍රාවකයෝ
මාර සෙනඟ ගැන දකින්නට - නුවණින් වීරිය කෙරුවෝ
වීතරාගි උතුමන් ගෙන් - මාර පිරිස දුරු වුණෝ ය
ලෝමයකු ද රහතුන් ගේ - කම්පා කළ නො හැක්කේ ය
- 62. සබ්බේ විජ්ජසංගාමා - භයානිතා යසස්සිනෝ
මෝදන්ති සහ භුතේහි - සාවකා තේ ජනේසුතා'ති.
- 62. මාර යුධය ජය අරගෙන - බිය සැකයෙන් එතෙරට ගිය
හැම තැන කිතු ගොස පැතිරුණ - හැම තැන හොඳ නම පැතිරුණ
ඒ රහතුන් සියළු දෙනා - බුදු සසුනේ සවිචන් හා සැමදා සතුවන් සිටියෝ

29. ආටානාටිය සූත්‍රය

ඒවං මේ සුතං: ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතේ. අථ ඛෝ වත්තාරෝ මහාරාජා මහතියා ව යක්ඛසේනාය මහතියා ව ගන්ධබ්බසේනාය මහතියා ව කුම්භණ්ඩසේනාය මහතියා ව නාගසේනාය, වතුද්දිසං රක්ඛං. ධපෙත්වා, වතුද්දිසං ගුම්ඛං ධපෙත්වා, වතුද්දිසං ඕවරණං ධපෙත්වා අභික්කන්තාය රත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා කේවලකප්පං ගිජ්ඣකුටං ඕභාසෙත්වා, යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. තේ පි ඛෝ යක්ඛා අප්පේකච්චේ භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු, අප්පේකච්චේ භගවතා සද්ධිං සම්මෝදිංසු සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේ යේන භගවා තේනඤ්ජලිං පනාමෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේ නාමගොත්තං සාවෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේ තුණ්හිභුතා ඒකමන්තං නිසීදිංසු.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර ගිජුකුළු පර්වතයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි සතර වරම් මහා රජවරු මහත් වූ යක්ෂ සේනාවක් ද මහත් වූ ගාන්ධර්ව සේනාවක් ද මහත් වූ කුම්භණ්ඩ සේනාවක් ද මහත් වූ නාග සේනාවක් ද සිව් දිශාවේ රැකවල් කරවා සිව් දිශාවේ මහ බල සෙනඟ පිහිටුවා සිව් දිශාවේ මනා රැකවරණ පිහිටුවා පෙරයම් රාත්‍රිය ගෙවූන කල්හි ඉතා සුන්දර වූ රූපසෝභාවෙන් යුතු ව මුළු මහත් ගිජුකුටය ම ඒකාලෝක කර ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියාහු ය. එසේ පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වන්දනා කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. සතර වරම් දෙව්වරුන් සමග පැමිණියා වූ ඒ යක්ෂයන් ගෙන් ඇතැම් යක්ෂයෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු වූවාහු ය. සතුටු විය යුතු වූ පිළිසඳර කතා බහ කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දෙසට ඇදිලි බැඳ ප්‍රණාම කරමින් එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් තම තමන් ගේ නම් ගොත් ප්‍රකාශ කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් නිශ්ශබ්දව එකත්පස්ව හුන්නාහු ය.

ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ වෙස්සවණෝ මහාරාජා භගවන්තං ඒතදවෝච:

එකත්පස්ව හුන්තා වූ වෙසමුණි මහා දිව්‍ය රාජයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ සැළ කළේ ය.

“සන්ති හි භන්තේ උළාරා යක්ඛා භගවතෝ අප්පසන්තා. සන්ති හි භන්තේ උළාරා යක්ඛා භගවතෝ පසන්තා. සන්ති හි භන්තේ මජ්ඣමා යක්ඛා භගවතෝ අප්පසන්තා. සන්ති හි භන්තේ මජ්ඣමා යක්ඛා භගවතෝ පසන්තා. සන්ති හි භන්තේ නීවා යක්ඛා භගවතෝ අප්පසන්තා. සන්ති හි භන්තේ නීවා යක්ඛා භගවතෝ පසන්තා. යේභුයෝන ඛෝ පන භන්තේ යක්ඛා අප්පසන්තා යේච භගවතෝ. තං කිස්ස හේතු?”

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අපැහැදී සිටින්නා වූ බලසම්පන්න යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදී සිටින්නා වූ බලසම්පන්න යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අපැහැදී සිටින්නා වූ මධ්‍යම ආනුභාව ඇති යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදී සිටින්නා වූ මධ්‍යම ආනුභාව ඇති යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අපැහැදී සිටින්නා වූ නීච වූ යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදී සිටින්නා වූ නීච වූ යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, ඔය යක්ෂයෝ වනාහී බොහෝ සෙයින්ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අපැහැදීමෙන් සිටින්නාහු ය. එයට හේතුව කුමක් ද?

භගවා හි භන්තේ පාණාතිපාතා වේරමණියා ධම්මං දේසේති, අදින්තාදානා වේරමණියා ධම්මං දේසේති, කාමේසු මිච්ඡාචාරා වේරමණියා ධම්මං දේසේති, මුසාවාදා වේරමණියා ධම්මං දේසේති, සුරාමේරයමජ්ජපමාදට්ඨානා වේරමණියා ධම්මං දේසේති, යේභුයෝන ඛෝ පන භන්තේ යක්ඛා අප්පට්චරතා යේච පාණාතිපාතා, අප්පට්චරතා අදින්තාදානා, අප්පට්චරතා කාමේසු මිච්ඡාචාරා, අප්පට්චරතා මුසාවාදා, අප්පට්චරතා සුරාමේරයමජ්ජපමාදට්ඨානා. තේසන්තං හෝති අප්පියං අමනාපං.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වනාහී ප්‍රාණසාතයෙන් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. සොරකමින් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. වැරදි කාම සේවනයෙන් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. බොරු කීමෙන් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. මත් වීමටත් ප්‍රමාදයටත් හේතු වන්නා වූ මත් පැන් හා මත් ද්‍රව්‍ය භාවිතයෙන් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. ස්වාමීනී, ඔය යක්ෂයෝ වනාහී බොහෝ සෙයින් ම ප්‍රාණසාතයෙන් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. සොරකමින් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. වැරදි කාම සේවනයෙන් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. බොරු කීමෙන් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. මත් වීමටත් ප්‍රමාදයටත් හේතු වන්නා වූ මත් පැන් හා මත් ද්‍රව්‍ය භාවිතයෙන් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. එම නිසා ඔවුන් හට මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය අප්‍රිය දෙයක් ම ය. අමනාප දෙයක් ම ය.

සන්ති හි භන්තේ භගවතෝ සාවකා, අරඤ්ඤේ වනපන්ථානි පන්තානි සේනාසනානි පටිසේවන්ති අප්පසද්දානි අප්පනිග්ගෝසානි විජනවාතානි මනුස්සරාහසෙය්‍යකානි පටිසල්ලානසාරුප්පානි. තත්ථ සන්ති උළාරා යක්ඛා නිවාසිනෝ යේ ඉමස්මිං භගවතෝ පාවචනේ අප්පසන්තා. තේසං පසාදාය උග්ගණ්භාතු භන්තේ භගවා ආටානාටියං රක්ඛං හික්ඛුනං හික්ඛුනීනං උපාසකානං උපාසිකානං ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුචිභාරායා”ති.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවකයෝ වනාහී ආරණ්‍යය වල ද, වන ලැහැබි

වල ද ඉතා දුර සේනාසන වල ද ඉතා නිශ්ශබ්ද වූ ජනයාගෙන් තොර වුණා වූ මිනිසුන් ගේ හුදෙකලා කටයුතු වලට යෝග්‍ය වූ බණ භාවනා කිරීමට සුදුසු වන්නා වූ සෙනසුන් වල වැඩ සිටින්නාහු ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාරණ ලද ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි අපැහැදී සිටින්නා වූ මහානුභාව සම්පන්න යක්ෂයෝ ද එබඳු තැන් වල නිබ්බද ව වාසය කරන්නාහු ය. ඔවුන් ගේ පැහැදීම ඇති වනු පිණිස හික්ෂුන් හට ද හික්ෂුණින් හට ද උපාසකයන් හට ද උපාසිකාවන් හට ද උවදුරු ඇති නො වීම පිණිස ද රැකවරණය පිණිස ද වෙහෙස ඇති නො වීම පිණිස ද පහසු විහරණය පිණිස ද ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආටානාරිය නම් වූ මේ ආරක්ෂාව ඉගෙන වදාරණ සේක්වා.

අධිවාසේසි හගවා තුණ්හිභාවෙන. අථ ඛෝ වෙස්සවණෝ මහාරාජා හගවතෝ අධිවාසනං විදිත්වා තායං චේලායං ඉමං ආටානාරියං රක්ඛං අභාසි:

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිශ්ශබ්දව වැඩ සිටීමෙන් එම ආරාධනය ඉවසා වදාළ සේක. එකල්හී වෙසමුණි මහා දිව්‍ය රාජයා ඒ චේලාවෙහි මේ ආටානාරිය නම් වූ ආරක්ෂාව පවසා සිටියේ ය.

- 1. විපස්සිස්ස නමත්ථු - චක්ඛුමන්තස්ස සිරිමතෝ සිඛිස්ස'පි නමත්ථු - සබ්බභූතානුකම්පිනෝ

සදහම් ඇස් ඇති - සොඳුරු සිරිය ඇති
 විපස්සි බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
 සියළු සතුන් හට - අනුකම්පා ඇති
 සිඛි බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා

- 2. වෙස්සභුස්ස නමත්ථු - නභාතකස්ස තපස්සිනෝ නමත්ථු කකුසන්ධස්ස - මාරසේනාපමද්දිනෝ

සියළු කෙලෙස් නැති - වෙර විරිය ඇති
 වෙස්සභු බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
 දස මර සේනා - ඔද තෙද බිඳ හළ
 කකුසද බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා

- 3. කෝණාගමනස්ස නමත්ථු - බ්‍රාහ්මණස්ස වුසිමතෝ කස්සපස්ස නමත්ථු - විජ්ජමුත්තස්ස සබ්බධි

කෙලෙස් බැහැර කළ - බඹසර නිම කළ
 කෝණාගමන බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
 හැම කෙලෙසුන්ගෙන් - හොදින් මිදී ගිය
 කස්සප බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා

- 4. අංගීරසස්ස නමත්ථු - සකාපුත්තස්ස සිරිමතෝ යෝ ඉමං ධම්මදේසේසි - සබ්බදුක්ඛාපනුදනං

ලොවේ සියලු දුක් - මැනවින් දුරු වන
 මේ සිරි සදහම් පවසා වදහළ - යම් කෙනෙකුත් වෙද
 සොඳුරු සිරිය ඇති - ශාක්‍ය පුත්‍ර වූ

අංගීරස වූ අප ගේ ගෞතම - බුදු සමීඤ්ඤන් හට නමස්කාර වේවා

- 5. යේ වාපි නිබ්බුතා ලෝකේ - යථාභූතං විපස්සිසුං
තේ ජනා අපිසුණා - මහන්තා විතසාරදා

ඒ බුදුවරු ලොව - නිවනට වැඩි සේක් ම ය
 හැම දේ ගැන සැබෑ තත්වය - විදසුන් කළ සේක් ම ය
 ඒ නරෝත්තමයන් වහන්සේලා - පිසුණු බස් නො පවසන් ම ය
 මහානුභාව සම්පන්න ම ය - සසර බිය නැති සේක් ම ය

- 6. හිතං දේවමනුස්සානං - යං නමස්සන්ති ගෝතමං
විජ්ජාවරණසම්පන්නං - මහන්තං විතසාරදං

දෙවි මිනිසුන් හට - හිත සුව සලසන
 ගෞතම නම් වූ - විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ
 මහානුභාව සම්පන්න වූ - හැම බියෙන් නිදහස් වූ
 බුදුරජාණන් වහන්සේට - දෙවි මිනිසුන් නමස්කාර කරන්නාහු ය

- 7. යතෝ උග්ගච්ඡති සුරියෝ - ආදිච්චෝ මණ්ඩලී මහා
යස්ස චුග්ගච්ඡමානස්ස - සංවරී පි නිරුජ්ඣති

උදාවන යම් තැනෙකින් - ඒ මහා හිරුමඬල
 දිලිසෙමින් බබළන - මහා මණ්ඩලයක් වන
 ඒ හිරු නැගෙන විට - රැය ද පහ වී යනු ඇත

- 8. යස්ස චුග්ගතෝ සුරියෝ - දිවසෝති පච්චිචති
රහදෝ පි තත්ථ ගම්භිරෝ - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ

හිරු උදාවන විට - දවස ය යි කවුරුත් කියන්නේ
 අන්න ඒ පෙදෙසේ - ඉතා ගැඹුරට සරිසේ
 ගංගා ජලය එක් වූ - සමුදුර නමින් ඇති
 ජල තටාකය තිබෙන්නේ

- 9. ඒවං නං තත්ථ ජානන්ති - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ,
ඉතෝ සා පුරිමා දිසා - ඉති නං ආවික්ඛති ජනෝ

පැතිරුණු ජලය ඇති - එය මහා සමුදුර ලෙස
 මේ අයුරින් ම ඒ දෙය - බොහෝ දෙන දන්නාහු ය
 ඒ දිසාවට ජනයා - පෙරදිග යි පවසන්නේ

- 10. යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සි සෝ
ගන්ධබ්බානං ආධිපති - ධතරට්ඨෝති නාම සෝ

යසස් පිරිවර ඇති - ගාන්ධර්වයන්ට අධිපති
 ධතරට්ඨ නම් ඇති - ඒ මහා දෙවරප තෙමේ
 ඒ පෙරදිග පෙදෙස - අණ පතුරුවන්නේ

- 11. රමති නච්චගීතේහි - ගන්ධබ්බෙහි පුරක්ඛතෝ

පුත්තා පි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමා'ති මේ සුතං,

11. ගාන්ධර්වයන් පෙරටු කොට - නැටුම්න් හා ගැයුම්න්
ඒ රජ සතුටු වන්නේ - මා විසින් අසන ලද්දේ
එක ම නමින් යුතු - පුතුන් බොහෝ ගණනක්
ඒ දෙවිට ඇත්තාහු ය යි

12. අසිතිං දස ඒකෝ ව - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
තේ වාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං

12. අනු එකක් වූ - ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයෝ
මහා බලසම්පන්න වූ - ඉන්ද්‍ර නම ඇත්තාහු ය
හිරු ගොත් වංශයේ උපන් - බුදු සමිඳුන් දුටුව කල්හී
ඒ දෙවි පුතුන් වදින්නාහු ය

13. දුරතෝ'ව නමස්සන්ති - මහන්තං විතසාරදං
නමෝ තේ පුරිසාපඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම

13. දුර සිට ම වදින්නාහු ය
මහානුභාව සම්පන්න වූ - විශාරද බවට පත් වූ
ආජානෙය්‍ය පුරුෂයාණෙනි !
ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා
පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා

කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති, සුතං තේතං අභිණ්හසෝ තස්මා
ඒවං වදේමසේ; "ජිතං වන්දප් ගෝතමං'ජිතං වන්දාම ගෝතමං. විජ්ජාවරණසම්පන්නං
බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං"

කුසල් බලයෙන් යුතු ව එකරුණ දැක වදාළ මැනව. අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වහන්සේ
හට වන්දනා කරත් ම ය. අප විසින් එය නිතර ම අසන ලද්දේ ය. ඒ නිසා මේ අයුරින් අපි
ද පවසා සිටින්නෙමු. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට වන්දනා කළ මැනව. ගෞතම
නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන්
වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු.

14. යේන ජේතා පච්චවන්ති - පිසුණා පිට්ඨිමංසිකා,
පාණාතිපාතිනෝ ලුද්දා - වෝරා තේකතිකා ජනා.

14. පිසුණුබස් පවසන - පිටිමස් කතෑ යි පවසන
ප්‍රාණවධ හැම කරන - නපුරු ගතිගුණ පවතින
වංචනික සොරු වූ - ඒ ජේත ජනයා
යම් තැනක ගෙන යන්නාහු ද

15. ඉතෝ සා දක්ඛිණා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛතී ජනෝ
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සිසෝ

15. මෙයින් දකුණු දිග - ඒ පෙදෙස ඇත්තේ ම ය
දකුණු දෙස අණ පතුරන - කිත් යසස් හැම පැතිරුණ
දෙවි රජෙක් එහි සිටින්නේ ම ය

- 16. කුම්භණ්ඩානං ආධිපති - විරුල්භෝ ඉති නාමසෝ
රමති නවචගීතේහි - කුම්භණ්ඩෙහි පුරක්ඛතෝ
- 16. කුම්භාණ්ඩයන්ට ආධිපති - විරුල්භ නම් ඇති
ඒ මහා දෙවි රජ තෙමේ - කුම්භාණ්ඩයන් පෙරටු කොට
නැටුම්න් හා ගැයුම්න් - ඒ රජු සතුටු වන්නේ
- 17. පුත්තාපි තස්ස ඛහවෝ - ඒකනාමාති මේ සුතං,
අසීතිං දස ඒකෝ ච - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
- 17. එකම නමින් යුතු - පුතුන් බොහෝ ගණනක්
ඒ දෙවිට ඇත්තාහු ය යි - මා විසින් අසන ලද්දේ
අනු එකක් වූ - ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයෝ
මහා බල සම්පන්න වූ - ඉන්ද්‍ර නම ඇත්තාහු ය
- 18. තේ වාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං,
දුරතෝච නමස්සන්ති - මහන්තං විතසාරදං,
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.
- 18. හිරු ගොත් වංශයේ උපන් - බුදු සම්ඳුන් දුටුව කල්හි
ඒ දෙවි පුතුන් - දුර සිට ම වදින්නාහු ය
මහානුභාව සම්පන්න වූ - විශාරද බවට පත් වූ
ආජාතෙය්‍ය පුරුෂයාණෙනි !
ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා
පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා

කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති, සුතං තේතං අභිණ්භසෝ තස්මා ඒවං වදේමසේ; “ජනං වන්දථ ගෝතමං ජනං වන්දාම ගෝතමං. විජ්ජාවරණසම්පන්නං බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං.”

කුසල් බලයෙන් යුතු ව එකරුණ දැක වදාළ මැනව. අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වහන්සේ හට වන්දනා කරත් ම ය. අප විසින් එය නිතර ම අසන ලද්දේ ය. ඒ නිසා මේ අයුරින් අපි ද පවසා සිටින්නෙමු. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට වන්දනා කළ මැනව. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු.

- 19. යත්ථ චොග්ගච්ඡති සුරියෝ - ආදිච්චෝ මණ්ඩලී මහා
යස්ස චොග්ගච්ඡමානස්ස - දිවසෝපි නිරුජ්ඣති
- 19. බැස යන විට යම් තැනකින් - ඒ මහා හිරුමඬල
දිළිසෙමින් බබලන - මහා මණ්ඩලයක් වන
ඒ හිරු බසින විට - දවස ද පහව යනු ඇත
- 20. යස්ස චොග්ගතේ සුරියෝ - සංවරීති පච්චවති
රහදෝපි තත්ථ ගම්භීරෝ - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ
- 20. ඒ හිරු බසින විට - රූය යි කවුරුත් කියන්නේ

අන්ත ඒ පෙදෙසේ - ඉතා ගැඹුරට සරිසේ
ගංගා ජලය එක් වූ - සමුදුර නමින් ඇති
ජලතටාකය තිබෙන්නේ

21. ඒවං නං තත්ථ ජානන්ති - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ,
ඉතෝ සා පච්ඡමා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛති ජනෝ.
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සිසෝ.

21. පැතිරුණු ජලය ඇති - එය මහා සමුදුර ලෙස
මේ අයුරින් ම ඒ දෙය - බොහෝ දෙන දන්නාහු ය
ඒ දිසාවට ජනයා - බටහිර යි පවසන්නේ
බටහිරට අණ පතුරන - කිත් යසස් හැම පැතිරුණ
දෙව් රජෙක් එහි සිටින්නේ ම ය

22. නාගානඤ්ච ආධිපති - විරූපක්ඛෝ ඉති නාමසෝ
රමති නච්චගිතේහි - නාගේභේච පුරක්ඛතෝ

22. නාගයන් හට අධිපති - විරූපක්ඛ යන නම් ඇති
ඒ මහා දෙව් රජ තෙමේ - නාගයන් පෙරටු කොට
නැටුම්න් හා ගැයුමෙන් - ඒ රජු සතුටු වන්නේ

23. පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමාති මේ සුතං,
අසිතිං දස ඒකෝ ච - ඉන්දනාමා මහබ්බලා.

23. එකම නමින් යුතු - පුතුන් බොහෝ ගණනක්
ඒ දෙව්ට ඇත්තාහු ය යි - මා විසින් අසන ලද්දේ
අනු එකක් වූ - ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයෝ
මහා බල සම්පන්න වූ - ඉන්ද්‍ර නම ඇත්තාහු ය

24. තේ වාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං,
දුරතෝච නමස්සන්ති - මහන්තං චිතසාරදං,
නමෝ තේ පුරිසාඡඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.

24. හිරු ගොක් වංශයේ උපන් - බුදු සම්ඳුන් දුටුව කල්හී
ඒ දෙව් පුතුන් - දුර සිට ම වදින්නාහු ය
මහානුභාව සම්පන්න වූ - විශාරද බවට පත් වූ
ආජානෙය්‍ය පුරුෂයාණෙනි !
ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා
පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා

කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති, සුතං නේතං අභිණ්භසෝ තස්මා
ඒවං වදේමසේ; "ජිතං වන්දට ගෝතමං'ජිතං වන්දාම ගෝතමං. විජ්ජාවරණසම්පන්නං
බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං."

කුසල් බලයෙන් යුතු ව එකරුණ දැක වදාළ මැනව. අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වහන්සේ
හට වන්දනා කරත් ම ය. අප විසින් එය නිතර ම අසන ලද්දේ ය. ඒ නිසා මේ අයුරින් අපි
ද පවසා සිටින්නෙමු. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට වන්දනා කළ මැනව. ගෞතම

නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු.

25. යේන උත්තරකුරු රම්මා - මහානේරු සුදස්සනෝ,
මනුස්සා තත්ථ ජායන්ති - අමමා අපරිග්ගහා.

25. උතුරුකුරු නමින් යුතු - සුන්දර දිවයිනක් ඇත
ඉතා සුන්දර පෙනුමැති - මහා මේරුව ද එහි ඇත
කිසිවක් කෙරෙහි නො ඇළුණ - දැඩි ව යමකට නො බැඳුණ
මිනිස්සු ද එහි පහළ වෙත් ම ය

26. න තේ ඛිජං පච්චන්ති - නපි නීයන්ති නංගලා,
අකට්ඨපාකිමං සාලිං - පරිභුඤ්ජන්ති මානුසා.

26. එහි සිටින මිනිසුන් - බිජුවට නො වපුරත් ම ය
වගාවන් කෙරුමට - නගුල් ගෙන නො යත් ම ය
ඉබේ හට ගත් ඇල්සහල් - ඔවුන් හැම වළඳත් ම ය

27. අකණං අථුසං සුද්ධං - සුගන්ධං තණ්ඩුලප්ඵලං,
කුණ්ඩිකීරේ පච්ච්චාන - තතෝ භුඤ්ජන්ති හෝපනං.

27. පොතු නො මැති දූවිලි නැති - ඉතා පිරිසිදු සුවඳැති
ඒ ඇල් සහල් ගෙන - රන් බඳුනෙ ලා පිස ගෙන
ඔවුන් සතුටින් - එය බුදින්තේ

28. ගාවිං ඵ්කබ්බරං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.
පසුං ඵ්කබ්බරං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.

28. දෙනුන් අල්වාගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
ගවයින් ද අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය

29. ඉත්ථිවාහනං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං,
පුරිසවාහනං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.

29. ගැණුන් අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
පුරුෂයන් අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය

30. කුමාරිවාහනං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං,
කුමාරවාහනං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.

30. කුමරියන් අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
කුමරුන් ද අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග

දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්තාහු ය

තේ යානේ අභිරුහිත්වා සබ්බාදිසා අනුපරියන්ති පචාරා තස්ස රාජනෝ.

ඔවුන් ඒ යානාවලට නැග සියළු දිශාවන් හි සැරිසරා යන්තාහු ය. ඒ රජු ගේ පිරිස ද එසේ සැරිසරා යන්තාහු ය.

31. හත්ථියානං අස්සයානං - දිබ්බං යානං උපට්ඨිතං,
පාසාදා සිව්කා වේව - මහාරාජස්ස යසස්සිනෝ.
තස්ස ච නගරා අහු - අන්තලික්ඛේ සුමාපිතා.

31. ඇත් යානාව ද - අශ්ව යානාව ද
එළඹ සිටියා වූ - දිව්‍ය යානාව ද
මහල් ප්‍රාසාදයන් - හා නොයෙක් සිව්කා ගෙවල්
මහා කිතු ගොස ඇති - ඒ මහා රජු හට
මැනැවින් මැවී තිබෙනා - ඒ ඔහු ගෙ නගරයන්
ආකාසයේ පවතී

ආටානාටා කුසිනාටා පරකුසිනාටා නාටපුරියා පරකුසිනනාටා, උත්තරේන කපිවන්තෝ ජනෝසමපරේන ච, නවනවතියෝ අම්බර අම්බරවතියෝ ආලකමන්දා නාම රාජධානි. කුචේරස්ස හි බෝ පන මාරිස මහාරාජස්ස විසාණා නාම රාජධානි තස්මා කුචේරෝ මහාරාජා වෙස්සවණෝති පවුච්චති, පච්චේ සන්තෝ පකාසෙන්ති තතෝලා තත්තලා තතෝතලා, ඕජසි තේජසි තතෝජසි සුරෝ රාජා අරිට්ඨෝ නේමි, රහදෝපි තත්ථ ධරණී නාම, යතෝ මේසා පචස්සන්ති වස්සා යතෝ පතායන්ති, සහාපි තත්ථ හගලවතී නාම යත්ථ යක්ඛා පයිරූපාසන්ති.

ආටානාටා නමින් ද කුසිනාටා නමින් ද පරකුසිනාටා නමින් ද නාටපුරියා නමින් ද පරකුසිනනාටා නමින් ද උතුරු දිශාවෙන් කපිවන්ත නමින් ද බටහිර දිශාවෙන් ජනෝස නමින් ද නව නවතියෝ නමින් ද අම්බර අම්බරවතියෝ නමින් ද ආලකමන්දා නමින් ද රාජධානි ඇත්තේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, කුචේර නම් වූ මහා රජාණන් හට විසාණා නමින් රාජධානියක් ඇත්තේ ය. එම නිසා කුචේර මහා රජු හට වෙසමුණි රජ යැ යි කියන්නේ ය. වෙන් වෙන් වශයෙන් කරුණු සොයන්නා වූ තතෝලා නමින් ද තත්තලා නමින් ද තතෝතලා නමින් ද ඕජසි නමින් ද තේජසි නමින් ද තතෝජසි නමින් ද සුර නමින් ද අරිට්ඨ නමින් ද නේමි නමින් ද යකුන් සිටින්නාහු ය. ඒ රාජධානියෙහි ජලතටාකය ධරණී නම් වන්නේ ය. ඒ ජලතටාකයෙන් ජලය ගෙන වර්ෂා වසින්නාහු ය. ඒ වසින වර්ෂාවෝ එහි ම පැතිරෙන්නාහු ය. යකුන් රැස්වන්නා වූ හගලවතී නම් වූ සහාවක් ද ඒ වැව් තෙරේ තිබෙන්නේ ය.

32. තත්ථ නිච්චළලා රුක්ඛා - නානාදිජගණායුතා,
මයුරකොඤ්චාභිරුදා - කෝකිලාදිහි වග්ගහි.

32. එහි නිරතුරු එලබර වූ - රුක් පඳුරෙන් සුසැදුනේ ය
නොයෙක් කුරුළු කොබෙයියන් ද - හැම විට එහි ගැවසුනෝ ය
මොණරුන් කොස්වලිහිණින් - මිහිරි හඬ ද පැතිරුවෝ ය
කෝකිලයන් ගේ නාදෙන් - හැමට සතුට සැලසුනේ ය

33. ජීවංජීවක සද්දෙන්ථ - අපෝ ඔට්ඨවචිත්තකා,

කුකුත්ථකා කුලීරකා - වනේ පොක්ඛරසාතකා.

- 33. ජීවං ජීවක නම් වූ - සතුන් ගෙ හඬ පැතිරුනේ ය
ඔට්ටුව විත්තක නම් වූ - කුරුල්ලන් ද ගැවසුනෝ ය
වලිකුකුළෝ රන් කුකුළෝ - ඒ වනයේ හැසුරුණෝ ය
පොක්ඛර සාතක නම් ඇති - කුරුල්ලෝ ද හැසුරුණෝ ය
- 34. සුකසාලිකසද්දෙන්ථ - දණ්ඩමානවකානි ව,
සෝහති සබ්බකාලං සා - කුචේරනලිනී සදා.
- 34. ගිරවුන් හා සැලලිහිණින් - මිහිරට හඬ පැතුරුවෝ ය
දණ්ඩමානවක නම් වූ - කුරුල්ලෝ ද හැසිරුණෝ ය
කුචේර රජු ගේ ඒ වැව - හැම කලට ම බැබලුනේ ය
- 35. ඉතෝ සා උත්තරා දිසා - ඉති නං ආවික්ඛතී ජනෝ,
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සිසෝ.
- 35. මෙයින් උතුරු දිග - ඒ පෙදෙස ඇත්තේ ම ය
උතුරු දෙස අණ පතුරුවන - කිත් යසස් හැම පැතිරුන
දෙව් රජෙක් එහි සිටින්නේ ම ය
- 36. යක්ඛානං ආධිපති - කුචේරෝ ඉති නාමසෝ.
රමතී නව්වගීතේහි - යක්ඛෙහි පුරක්ඛතෝ
- 36. යක්ෂයන් හට අධිපති - කුචේර යන නම ඇති
ඒ මහා දෙව් රජ තෙමේ - යක්ෂයන් පෙරටු කොට
නැටුම්න් හා ගැයුම්න් - ඒ රජු සතුටු වන්නේ
- 37. පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමාති මේ සුතං,
අසීතිං දස ඒකෝ ව - ඉන්දනාමා මහබ්බලා.
- 37. එකම නමින් යුතු - පුතුන් බොහෝ ගණනක්
ඒ දෙව්ට ඇත්තාහු ය යි - මා විසින් අසන ලද්දේ
අනු එකක් වූ - ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයෝ
මහා බල සම්පන්න වූ - ඉන්ද්‍ර නම ඇත්තාහු ය
- 38. තේ වාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං,
දුරතෝව නමස්සන්ති - මහන්තං විතසාරදං,
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.
- 38. හිරු ගොත් වංශයේ උපන් - බුදු සමිඳුන් දුටුව කල්හි
ඒ දෙව් පුතුන් - දුර සිට ම වදින්නාහු ය
මහානුභාව සම්පන්න වූ - විශාරද බවට පත් වූ
ආජාතෙය්‍ය පුරුෂයාණෙනි
ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා
පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා

කුසලේන සමෙක්ඛසී, අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති, සුතං තේතං අභිණ්හසෝ තස්මා ඒවං වදේමසේ; "ඡන්තං වන්දට්ඨං ගෝතමං'ඡන්තං වන්දාම ගෝතමං. විජ්ජාවරණසම්පන්නං බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං"ති.

කුසල් බලයෙන් යුතු ව එකරුණ දැක වදාළ මැනව. අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වහන්සේ හට වන්දනා කරත් ම ය. අප විසින් එය නිතර ම අසන ලද්දේ ය. ඒ නිසා මේ අයුරින් අපි ද පවසා සිටින්නෙමු. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට වන්දනා කළ මැනව. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු.

අයං ඛෝ සා මාරිස ආටානාටියා රක්ඛා, භික්ඛුනං භික්ඛුණීනං උපාසකානං උපාසිකානං. ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුචිභාරායාති. යස්ස කස්සචි මාරිස භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුණියා වා උපාසකස්ස වා උපාසිකාය වා, අයං ආටානාටියා රක්ඛා. සුග්ගහිතා භවිස්සති සමත්තා පරියාපුතා. තඤ්චේ අමනුස්සෝ; යක්ඛෝ වා යක්ඛිනී

වා, යක්ඛපෝතකෝ වා යක්ඛපෝතිකා වා, යක්ඛමහාමත්තෝ වා යක්ඛපාරිසජ්ජෝ වා යක්ඛපචාරෝ වා, ගන්ධබ්බෝ වා ගන්ධබ්බී වා, ගන්ධබ්බපෝතකෝ වා ගන්ධබ්බපෝතිකා වා, ගන්ධබ්බමහාමත්තෝ වා ගන්ධබ්බ පාරිසජ්ජෝ වා ගන්ධබ්බපචාරෝ වා, කුම්භණ්ඩෝ වා කුම්භණ්ඩී වා, කුම්භණ්ඩපෝතකෝ වා කුම්භණ්ඩපෝතිකා වා, කුම්භණ්ඩමහාමත්තෝ වා කුම්භණ්ඩපාරිසජ්ජෝවා, කුම්භණ්ඩපචාරෝ වා, නාගෝ වා නාගිනී වා, නාගපෝතකෝ වා නාගපෝතිකා වා, නාගමහාමත්තෝ වා, නාගපාරිසජ්ජෝ වා නාගපචාරෝ වා, පදුට්ඨවිත්තෝ; භික්ඛුං වා භික්ඛුනිං වා උපාසකං වා උපාසිකං වා ගච්ඡන්තං වා අනුගච්ඡෙය්‍ය, ධීතං වා උපතිට්ඨෙය්‍ය, නිසින්තං වා උපනිසීදෙය්‍ය, නිපන්නං වා උපනිපජ්ජෙය්‍ය. න මේ සෝ මාරිස අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය ගාමේසු වා නිගමේසු වා සක්කාරං වා ගරුකාරං වා. න මේ සෝ මාරිස අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය ආළකමන්දාය රාජධානියා වන්ථුං වා වාසං වා. න මේ සෝ මාරිස අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය යක්ඛානං සමිතිං ගන්තුං, අපිස්සු නං මාරිස අමනුස්සා අනවස්භම්පි නං කරෙය්‍යුං අවිවයිහං. අපිස්සු නං මාරිස අමනුස්සා, අත්තාහි'පි පරිපුණ්ණාහි පරිභාසාහි පරිභාසෙය්‍යුං, අපිස්සු නං මාරිස අමනුස්සා, රිත්තම්පිස්ස පන්නං සීසේ නික්කුජ්ජෙය්‍යුං. අපිස්සු නං මාරිස අමනුස්සා සත්තධාපි'ස්ස මුද්ධං ඵාලෙය්‍යුං.

නිදුකාණන් වහන්ස, මෙය වනාහි ආටානාටිය නම් වූ ආරක්ෂාව යි. භික්ෂුන් හට ද භික්ෂුණීන් හට ද උපාසකයන් හට ද උපාසිකාවන් හට ද උවදුරු නැති වීම පිණිස රැකවරණය පිණිස වෙහෙස නැති වීම පිණිස පහසු විහරණය පිණිස මෙය හේතු වන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, යම් භික්ෂුවක් විසින් හෝ භික්ෂුණියක් විසින් හෝ උපාසකයෙක් විසින් හෝ උපාසිකාවක් විසින් හෝ මේ ආටානාටිය නම් වූ ආරක්ෂාව ඉතා හොඳින් ඉගෙන ගන්නා ලද්දේ නම් මෙක් සිතින් යුතු ව කට පාඩම් කරන ලද්දේ නම් එසේ ආටානාටිය ආරක්ෂාව ඉගෙන ගත්තා වූ කෙනෙකුන් හට යම් අමනුෂ්‍යයෙක් වනාහි, යකෙක් වේවා, යක්ෂණියක් වේවා, යක්පැටවෙක් වේවා, යක්පැටවියක් වේවා, යක් මහ ඇමැතියෙක් වේවා, යක් පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, යක් මෙහෙකරුවෙක් වේවා, ගන්ධබ්බයෙක් වේවා, ගන්ධබ්බියක් වේවා, ගන්ධබ්බ පැටවෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ පැටවියක් වේවා, ගන්ධබ්බ මහ ඇමැතියෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ මෙහෙකරුවෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩයෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩියක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පැටවෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පැටවියක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ මහ ඇමැතියෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ මෙහෙකරුවෙක් වේවා, නාගයෙක් වේවා, නාගිනියක් වේවා, නාග පැටවෙක් වේවා, නාග පැටවියක් වේවා,

නාග මහ ඇමැතියෙක් වේවා, නාග පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, නාග මෙහෙකරුවෙක් වේවා, දුෂ්ඨ වූ සිතකින් යුතු ව හික්මුවක් හෝ හික්මුණියක් හෝ උපාසකයෙක් හෝ උපාසිකාවක් හෝ යන විට ඒ අනුව යන්නේ නම් සිටින විට ඒ අනුව සිටින්නේ නම් හිඳින විට ඒ අනුව හිඳින්නේ නම් නිදන විට ඒ අනුව නිදන්නේ නම් නිදුකාණන් වහන්ස, මාගේ ඒ අමනුෂ්‍යයා ගම්වල හෝ නියම්ගම්වල හෝ සත්කාරයක් නො ලබන්නේ ය ගරු කිරීමක් නොලබන්නේය. නිදුකාණන් වහන්ස, මාගේ ඒ අමනුෂ්‍යයා ආලකමන්දා නම් රාජධානියෙහි ඉන්ට තැනක් හෝ වාසය කරන්ට තැනක් හෝ නොලබන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, මාගේ ඒ අමනුෂ්‍යයා යක්ෂයන් ගේ සභාවට ඇතුළු වීමට අවසර නො ලබන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, තවද ඒ අමනුෂ්‍යයෝ ආවාහයට ද සුදුසු නො වන්නාහු ය. විවාහයට ද සුදුසු නො වන්නාහු ය. නිදුකාණන් වහන්ස, තවද අනික් අමනුෂ්‍යයෝ සම්පූර්ණ පරිභව කරන වචන වලින් අර අමනුෂ්‍යයාට පරිභව කරන්නාහු ය. නිදුකාණන් වහන්ස, තවද අනික් අමනුෂ්‍යයෝ ඒ අමනුෂ්‍යයා ගේ ඔළුවෙහි ලෝහ පාත්‍රයක් දමා හිර කරන්නාහු ය. නිදුකාණන් වහන්ස, තව ද අනික් අමනුෂ්‍යයෝ ඒ අමනුෂ්‍යයා ගේ හිස සත් කඩකට පලන්නාහු ය.

සන්ති හි මාරිස අමනුස්සා චණ්ඩා රුද්දා රහසා. තේ නේව මහාරාජානං ආදියන්ති. න මහාරාජානං පුරිසකානං ආදියන්ති. න මහාරාජානං පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති, තේ ඛෝ තේ මාරිස අමනුස්සා මහාරාජානං අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති.

නිදුකාණන් වහන්ස, චණ්ඩ වූ රුදුරු වූ ඉතා හිතුවක්කාර වූ අමනුෂ්‍යයෝ ඇත්තාහු ම ය. ඒ අමනුෂ්‍යයෝ වනාහී සතරවරම් දෙව්වරුන්ට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. සතරවරම් දෙව්වරුන් ගේ අමාත්‍ය වූ යක් සෙනෙව්වරුන් ගේ වචන වලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. සතරවරම් දෙව්වරුන්ගේ අමාත්‍ය වූ යක් සෙනෙවියන්ගේ නියුක්ත සෙනෙවියන්ගේ වචන වලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ මේ අමනුෂ්‍යයෝ වනාහී සතරවරම් මහරජවරුන් ගේ විරුද්ධකාරයන් වශයෙන් කියනු ලබන්නාහු ය.

සෙය්‍යථාපි මාරිස රඤ්ඤෝ මාගධස්ස විජ්ජේ මහා චෝරා. තේ නේව රඤ්ඤෝ මාගධස්ස ආදියන්ති. න රඤ්ඤෝ මාගධස්ස පුරිසකානං ආදියන්ති. න රඤ්ඤෝ මාගධස්ස පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති. තේ ඛෝ තේ මාරිස, මහාචෝරා රඤ්ඤෝ මාගධස්ස අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති.

නිදුකාණන් වහන්ස, මගධ දේශයෙහි අධිපති රජතුමා ගේ මහා සොරු යම් ආකාර වන්නාහු ද ඒ සොරු වනාහී මගධ රජුහට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. මගධ රජුගේ සෙනෙව්වරුන් ගේ වචනවලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. මගධ රජුගේ සෙනෙවියන්ගේ නියුක්ත සෙනෙව්වරුන් ගේ වචනවලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ මේ සොරු වනාහී මගධ රජුගේ විරුද්ධකාරයන් වශයෙන් කියනු ලබන්නාහු ය.

ඒවමේව ඛෝ මාරිස, සන්ති හි අමනුස්සා චණ්ඩා රුද්දා රහසා. තේ නේව මහාරාජානං ආදියන්ති. න මහාරාජානං පුරිසකානං ආදියන්ති. න මහාරාජානං පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති, තේ ඛෝ තේ මාරිස අමනුස්සා මහාරාජානං අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති.

නිදුකාණන් වහන්ස, ඔය ආකාරයෙන් ම චණ්ඩ වූ රුදුරු වූ ඉතා හිතුවක්කාර වූ අමනුෂ්‍යයෝ ඇත්තාහු ම ය. ඒ අමනුෂ්‍යයෝ වනාහී සතරවරම් දෙව්වරුන්ට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. සතරවරම් දෙව්වරුන් ගේ අමාත්‍ය වූ යක් සෙනෙව්වරුන් ගේ වචන වලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. සතරවරම් දෙව්වරුන් ගේ අමාත්‍ය වූ යක් සෙනෙවියන් ගේ නියුක්ත සෙනෙව්වරුන් ගේ වචනවලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. නිදුකාණන් වහන්ස,

ඒ මේ අමනුෂ්‍යයෝ වනාහී සතරවරම් මහරජවරුන් ගේ විරුද්ධකාරයන් වශයෙන් කියනු ලබන්නාහු ය.

යෝ හි කෝවි මාරිස අමනුස්සෝ; යක්ඛෝ වා යක්ඛිනී වා, යක්ඛපොතකෝ වා යක්ඛපෝතිකා වා, යක්ඛමහාමත්තෝ වා යක්ඛපාරිසජ්ජෝ වා යක්ඛපචාරෝ වා, ගන්ධඛ්ඛෝ වා ගන්ධඛ්ඛි වා, ගන්ධඛ්ඛපෝතකෝ වා ගන්ධඛ්ඛපෝතිකා වා, ගන්ධඛ්ඛමහාමත්තෝ වා ගන්ධඛ්ඛ පාරිසජ්ජෝ වා ගන්ධඛ්ඛපචාරෝ වා, කුම්භණ්ඩෝ වා කුම්භණ්ඩි වා, කුම්භණ්ඩපෝතකෝ වා කුම්භණ්ඩපෝතිකා වා, කුම්භණ්ඩමහාමත්තෝ වා කුම්භණ්ඩපාරිසජ්ජෝවා, කුම්භණ්ඩපචාරෝ වා, නාගෝ වා නාගිනී වා, නාගපෝතකෝ වා නාගපෝතිකා වා, නාගමහාමත්තෝ වා, නාගපාරිසජ්ජෝ වා නාගපචාරෝ වා, පදුට්ඨවිත්තෝ; හික්ඛුං වා හික්ඛුනිං වා, උපාසකං වා උපාසිකං වා, ගච්ඡන්තං වා අනුගච්ඡෙය්‍ය. ධීතං වා උපතිට්ඨෙය්‍ය, නිසින්නං වා උපතිසීදෙය්‍ය, නිපන්නං වා උපතිපජ්ජෙය්‍ය, ඉමේසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං, සේනාපතීනං මහාසේනාපතීනං, උජ්ඣාපේතඛ්ඛං වික්කන්දිතඛ්ඛං විරචිතඛ්ඛං; අයං යක්ඛෝ ගණ්භාති, අයං යක්ඛෝ ආවිසති, අයං යක්ඛෝ හේයේති, අයං යක්ඛෝ විහේයේති, අයං යක්ඛෝ හිංසති, අයං යක්ඛෝ විහිංසති, අයං යක්ඛෝ න මුඤ්ඤවතීති.

නිදුකාණන් වහන්ස, යම් අමනුෂ්‍යයෙක් වනාහී, යකෙක් වේවා, යක්ෂණියක් වේවා, යක්ෂට්ඨෙක් වේවා, යක්ෂට්ඨියක් වේවා, යක් මහ ඇමැතියෙක් වේවා, යක් පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, යක් මෙහෙකරුවෙක් වේවා, ගන්ධඛ්ඛයෙක් වේවා, ගන්ධඛ්ඛියක් වේවා, ගන්ධඛ්ඛ පැටවෙක් වේවා, ගන්ධඛ්ඛ පැටවියක් වේවා, ගන්ධඛ්ඛ මහ ඇමැතියෙක් වේවා, ගන්ධඛ්ඛ පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, ගන්ධඛ්ඛ මෙහෙකරුවෙක් වේවා. කුම්භාණ්ඩයෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩියක් වේවා. කුම්භාණ්ඩ පැටවෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පැටවියක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ මහ ඇමැතියෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ මෙහෙකරුවෙක් වේවා, නාගයෙක් වේවා, නාගිනියක් වේවා, නාග පැටවෙක් වේවා, නාග පැටවියක් වේවා, නාග මහ ඇමැතියෙක් වේවා, නාග පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, නාග මෙහෙකරුවෙක් වේවා, දුෂ්ඨ වූ සිතකින් යුතුව හික්ෂුවක් හෝ හික්ෂුණියක් හෝ උපාසකයෙක් හෝ උපාසිකාවක් හෝ යන විට ඒ අනුව යන්නේ නම් සිටින විට ඒ අනුව සිටින්නේ නම් හිඳින විට ඒ අනුව හිඳින්නේ නම් නිදන විට ඒ අනුව නිදන්නේ නම් මේ යක්ෂයන් හට මහා යක්ෂයන් හට සේනාපතිවරුන් හට මහා සේනාපතිවරුන් හට මේ යක්ෂයා අල්ලා ගන්නේ ය. මේ යක්ෂයා ආවේෂ වන්නේ ය. මේ යක්ෂයා පීඩා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා බලවත් ව පීඩා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා හිංසා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා බලවත් ව හිංසා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා අත් නො හරින්නේ යැයි කියා දැනුම් දිය යුත්තාහු ය. හඬ නගා කිව යුත්තාහු ය. මහ හඬින් කිව යුත්තාහු ය.

කතමේසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං සේනාපතීනං මහාසේනාපතීනං?

කවර යක්ෂයන් හට කවර මහා යක්ෂයන් හට කවර සෙන්පතිවරුන් හට කවර මහා සේනාපතිවරුන් හට කිව යුත්තේ ද යත්;

- 39. ඉන්දෝ සෝමෝ වරුණෝ ච - භාරද්වාපෝ පජාපතී, වන්දනෝ කාමසෙට්ඨෝ ච - කින්නිසණ්ඩු නිසණ්ඩු ච.
- 39. ඉන්දු සෝම වරුණ නමින් - භාරද්වාප ප්‍රජාපතී නමින් වන්දන හා කාමසෙට්ඨ - කින්නිගණ්ඩු හා නිගණ්ඩු

- 40. පනාදෝ ඕපමඤ්ඤෝ ච - දේවසුතෝ ච මාතලී,
චිත්තසේනෝ ච ගන්ධබ්බෝ - නලෝ රාජා ජනේසහෝ.
- 40. පනාද හා ඕපමඤ්ඤ - දෙවිරියදුරු මාතලී ද
චිත්තසේන ගන්ධර්ව ද - නලරජුන් ද ජනේසහ ද
- 41. සාතාගිරෝ හේමවතෝ - පුණ්ණකෝ කරතියෝ ගුලෝ,
සීවකෝ මුවලින්දෝ ච - වෙස්සාමිත්තෝ යුගන්ධරෝ.
- 41. සාතාගිරි හේමවත ද - පුණ්ණක කරතිය ගුලෝ ද
සීවක හා මුවලින්ද ද - වෙස්සමිත්ත යුගන්ධර ද
- 42. ගෝපාලෝ සුප්පගේධෝ ච - හිරිනෙත්ති ච මන්දියෝ,
පඤ්චාලවණ්ඩෝ ආලවකෝ - පජ්ජුන්තෝ සුමනෝ සුමුඛෝ දධිමුඛෝ,
මණි මාණි චරෝ දීසෝ - අපෝ සේරිස්සකෝ සහ.
- 42. ගෝපාලය සුප්පගේධ - හිරිනෙත්ති හා මන්දිය
පඤ්චාලවණ්ඩ ආලවක ද - පජ්ජුන්තය හා සුමන ද
සුමුඛෝ හා දධිමුඛෝ - මණිමාණිචර දීස ද
එමෙන් ම සේරිස්සක - යන මොවුන් ය

ඉමේසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං, සේනාපතීනං මහාසේනාපතීනං, උජ්ඣාපේතබ්බං වික්කන්දිතබ්බං විරචිතබ්බං; අයං යක්ඛෝ ගණ්හාති, අයං යක්ඛෝ ආවිසති, අයං යක්ඛෝ හේයේති. අයං යක්ඛෝ විහේයේති, අයං යක්ඛෝ හිංසති අයං යක්ඛෝ විහිංසති අයං යක්ඛෝ න මුඤ්චති.

මේ යක්ෂයන් හට මහා යක්ෂයන් හට සේනාපතිවරුන් හට මහා සේනාපතිවරුන් හට මේ යක්ෂයා අල්ලා ගන්නේ ය. මේ යක්ෂයා ආවේෂ වන්නේ ය. මේ යක්ෂයා පීඩා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා බලවත් ව පීඩා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා හිංසා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා බලවත් ව හිංසා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා අත් නො හරින්නේ යැයි කියා දැනුම් දිය යුත්තාහු ය. හඬ නගා කිව යුත්තාහු ය. මහ හඬින් කිව යුත්තාහු ය.

අයං ඛෝ සා මාරිස, ආටානාටියා රක්ඛා, භික්ඛුනං භික්ඛුනීනං, උපාසකානං උපාසිකානං, ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුවිහාරායාති. හන්ද ච දානි මයං මාරිස ගච්ඡාම. බහුකිච්චා මයං බහුකරණීයාති.

නිදුකාණන් වහන්ස, මේ වනාහී ආටානාටිය නම් වූ ආරක්ෂාව යි. භික්ෂුන් හට ද භික්ෂුණීන් හට ද උපාසකයන් හට ද උපාසිකාවන් හට ද උවදුරු නැතිවීම පිණිස රැකවරණය පිණිස වෙහෙස නැතිවීම පිණිස පහසු විහරණය පිණිස මෙය හේතු වන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, අපට බොහෝ කටයුතු තිබෙන්නේ ය. බොහෝ කළ යුතු දෑ තිබෙන්නේ ය. එනිසා අපි දැන් යන්නෙමු.

යස්සදානි තුම්හේ මහා රාජානෝ කාලං මඤ්ඤොති. අථ ඛෝ වත්තාරෝ මහාරාජානෝ උට්ඨායාසනා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. තේපි ඛෝ යක්ඛා උට්ඨායාසනා අප්පේකච්චේ භගවත්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ භගවතා සද්ධිං සම්මෝදිංසු සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙන්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ යේන භගවා

තේනඤ්ජලිං පනාමෙත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ නාමගොත්තං සාවෙත්වා. තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ තුණ්භිභුතා තත්ථේවන්තරධායිංසුති.

සතර වරම් රජ දරුවනි, එසේ වී නම් දැන් යම් ගමනකට කල් දැන ගත යුත්තේ යැ යි වදාළ සේක. එවිට සතරවරම් දෙව්මහ රජවරුන් ආසනයෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට පැදකුණු කොට එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඒ යක්ෂයන් අතරින් ඇතැම් යක්ෂයෙක් ආසනයෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට පැදකුණු කොට එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු වූවාහු ය. සතුටු වියයුතු වූ පිළිසඳර කතාබහ කොට එහි ම නොපෙනී ගියාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ඇදිලි බැඳ ප්‍රණාම කොට එහි ම නොපෙනී ගියාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් නම් ගොත් පවසා එහි ම නොපෙනී ගියාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් නිශ්ශබ්ද ව එහි ම නොපෙනී ගියාහු ය.

අට බෝ භගවා තස්සා රත්තියා අච්චයේන භික්ඛු ආමන්තේසි; ඉමං භික්ඛවේ රත්තියා වත්තාරෝ මහාරාජානෝ, මහතියා ච යක්ඛසේනාය, මහතියා ච ගන්ධබ්බසේනාය, මහතියා ච කුම්භණ්ඩසේනාය, මහතියා ච නාගසේනාය, චතුද්දිසං රක්ඛං යපෙත්වා චතුද්දිසං ගුම්ඛං යපෙත්වා චතුද්දිසං ඕවරණං යපෙත්වා අභික්කන්තාය රත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා කේවලකප්පං ගිජ්ඣකුටං පබ්බතං ඕභාසෙත්වා යේනාහං තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා මං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු.

එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ රාත්‍රිය ඇවෑමෙන් භික්ෂු සංඝයා අමතා වදාළ සේක. පින්වත් මහණෙනි, මේ ඉකුත් රාත්‍රියෙහි දී සතරවරම් මහරජදරුවෝ මහත් වූ යක්ෂ සේනාවක් ද මහත් වූ ගාන්ධර්ව සේනාවක් ද මහත් වූ කුම්භණ්ඩ සේනාවක් ද මහත් වූ නාග සේනාවක් ද සිව් දිශාවේ රැකවල් කරවා සිව් දිශාවේ මහ බල සෙනඟ පිහිටුවා සිව් දිශාවේ මනා රැකවරණ පිහිටුවා පෙරයම් රාත්‍රිය ගෙවූන කල්හී ඉතා සුන්දර වූ රූපශෝභාවෙන් යුතු ව මුළු මහත් ගිජ්ඣකුටය ම ඒකාලෝක කර ගෙන මා කරා පැමිණියාහු ය. එසේ පැමිණ මා හට වන්දනා කොට එකත්පස් ව හුන්නාහු ය.

තේපි බෝ භික්ඛවේ යක්ඛා, අප්පේකච්චේ මං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු, අප්පේකච්චේ මම සද්ධිං සම්මෝදිංසු සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේයේනාහං තේනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේ නාමගොත්තං සාවෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු, අප්පේකච්චේ තුණ්භිභුතා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසීන්තෝ බෝ භික්ඛවේ වෙස්සවණෝ මහාරාජා මං ඒතදවෝච;

පින්වත් මහණෙනි, සතර වරම් දෙව්වරුන් සමග පැමිණියා වූ ඒ යක්ෂයන්ගෙන් ඇතැම් යක්ෂයෙක් මා හට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් මා සමග සතුටු වූවාහු ය. සතුටු විය යුතු වූ පිළිසඳර කතා බහ කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් මා දෙසට ඇදිලි බැඳ ප්‍රණාම කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් තම තමන් ගේ නම් ගොත් ප්‍රකාශ කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් නිශ්ශබ්දව එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. පින්වත් මහණෙනි, එකත්පස්ව හුන්නා වූ වෙසමුණි මහා දිව්‍ය රාජයා මා හට මෙසේ සැල කළේය.

“සන්ති හි භන්තේ උළාරා යක්ඛා භගවතෝ අප්පසන්තා. සන්ති හි භන්තේ උළාරා යක්ඛා භගවතෝ පසන්තා. සන්ති හි භන්තේ මජ්ඣමා යක්ඛා භගවතෝ අප්පසන්තා. සන්ති

හි හන්තේ මජ්ඣිමා යක්ඛා භගවතෝ පසන්තා. සන්ති හි හන්තේ නීවා යක්ඛා භගවතෝ අප්පසන්තා. සන්ති හි හන්තේ නීවා යක්ඛා භගවතෝ පසන්තා. යේභුයෝන ඛෝ පන හන්තේ යක්ඛා අප්පසන්තා යේව භගවතෝ. තං කිස්ස හේතු?

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අපැහැදී සිටින්නා වූ බලසම්පන්න යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදී සිටින්නා වූ බලසම්පන්න යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අපැහැදී සිටින්නා වූ මධ්‍යම ආනුභාව ඇති යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදී සිටින්නා වූ මධ්‍යම ආනුභාව ඇති යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අපැහැදී සිටින්නා වූ නීව වූ යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදී සිටින්නා වූ නීව වූ යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, ඔය යක්ෂයෝ වනාහී බොහෝ සෙයින්ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අපැහැදීමෙන් සිටින්නාහු ය. එයට හේතුව කුමක් ද?

භගවා හි හන්තේ පාණාතිපාතා චේරමණියා ධම්මං දේසේති, අදින්නාදානා චේරමණියා ධම්මං දේසේති, කාමේසු මිච්ඡාවාරා චේරමණියා ධම්මං දේසේති, මුසාවාදා චේරමණියා ධම්මං දේසේති, සුරාමේරයමජ්ජපමාදට්ඨානා චේරමණියා ධම්මං දේසේති, යේභුයෝන ඛෝ පන හන්තේ යක්ඛා අප්පට්චරතා යේව පාණාතිපාතා, අප්පට්චරතා අදින්නාදානා, අප්පට්චරතා කාමේසු මිච්ඡාවාරා, අප්පට්චරතා මුසාවාදා, අප්පට්චරතා සුරාමේරයමජ්ජපමාදට්ඨානා. තේසන්තං හෝති අප්පියං අමනාපං.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වනාහී ප්‍රාණසාතයෙන් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. සොරකමින් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. වැරදි කාම සේවනයෙන් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. බොරු කීමෙන් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. මත් වීමටත් ප්‍රමාදයටත් හේතු වන්නා වූ මත් පැන් හා මත් ද්‍රව්‍ය භාවිතයෙන් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. ස්වාමීනී, ඔය යක්ෂයෝ වනාහී බොහෝ සෙයින් ම ප්‍රාණසාතයෙන් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. සොරකමින් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. වැරදි කාම සේවනයෙන් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. බොරු කීමෙන් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. මත් වීමටත් ප්‍රමාදයටත් හේතු වන්නා වූ මත් පැන් හා මත් ද්‍රව්‍ය භාවිතයෙන් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. එම නිසා ඔවුන් හට මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය අප්‍රිය දෙයක් ම ය. අමනාප දෙයක් ම ය.

සන්ති හි හන්තේ භගවතෝ සාවකා, අරඤ්ඤේ වනපත්ථානි පන්තානි සේනාසනානි පටිසේවන්ති අප්පසද්දානි අප්පනිග්ගෝසානි විජනවාතානි මනුස්සරාහසෙය්‍යකානි පටිසල්ලානසාරුප්පානි. තත්ථ සන්ති උළාරා යක්ඛා නිවාසිනෝ යේ ඉමස්මිං භගවතෝ පාවචනේ අප්පසන්තා. තේසං පසාදාය උග්ගණ්හාතු හන්තේ භගවා ආටානාටියං රක්ඛං හික්ඛුනං හික්ඛුනීනං උපාසකානං උපාසිකානං ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය එාසුචිභාරායා”ති.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවකයෝ වනාහී අරණ්‍යයවල ද, වන ලැහැබ් වල ද ඉතා දුර සේනාසනවල ද, ඉතා නිශ්ශබ්ද වූ ජනයාගෙන් තොර වුණා වූ මිනිසුන් ගේ හුදෙකලා කටයුතු වලට යෝග්‍ය වූ බණ භාවනා කිරීමට සුදුසු වන්නා වූ සෙනසුන් වල වැඩ සිටින්නාහු ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාරණ ලද ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි අපැහැදී සිටින්නා වූ මහානුභාව සම්පන්න යක්ෂයෝ ද එබඳු තැන් වල නිබ්බද ව වාසය කරන්නාහු ය. ඔවුන් ගේ පැහැදීම ඇති වනු පිණිස හික්ෂුන් හට ද හික්ෂුණින් හට ද උපාසකයන් හට ද උපාසිකාවන් හට ද උවදුරු ඇති නො වීම පිණිස ද රැකවරණය පිණිස ද වෙහෙස ඇති

නො වීම පිණිස ද පහසු විහරණය පිණිස ද ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස ආටානාටිය නම් වූ මේ ආරක්ෂාව ඉගෙන වදාරණ සේක්වා.

අධිවාසේසිං ඛෝ අහං භික්ඛවේ, තුණ්හිභාවෙන. අථ ඛෝ භික්ඛවේ වෙස්සවණෝ මහාරාජා මං අධිවාසනං විදිත්වා කායං චේලායං ඉමං ආටානාටියං රක්ඛං අභාසි:

පින්වත් මහණෙනි, මං වනාහී නිශ්ශබ්දව වැඩ සිටීමෙන් එම ආරාධනය පිළිගත්තෙමි. එකල්හී පින්වත් මහණෙනි, වෙසමුණි මහා දිව්‍ය රාජයා මාගේ ඒ පිළිගැනීම දැන ඒ චේලාවෙහි මේ ආටානාටිය නම් වූ ආරක්ෂාව පවසා සිටියේ ය.

- 1. විපස්සිස්ස නමත්ථු - චක්ඛුමන්තස්ස සිරිමතෝ සිඛිස්ස'පි නමත්ථු - සබ්බභූතානුකම්පිනෝ

සදහම් ඇස් ඇති - සොඳුරු සිරිය ඇති
 විපස්සි බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
 සියළු සතුන් හට - අනුකම්පා ඇති
 සිඛි බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා

- 2. වෙස්සභුස්ස නමත්ථු - නභාතකස්ස තපස්සිනෝ නමත්ථු කකුසන්ධස්ස - මාරසේනාපමද්දිනෝ

සියළු කෙලෙස් නැති - වෙර වීරිය ඇති
 වෙස්සභු බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
 දස මර සේනා - ඔද තෙද බිඳ හළ
 කකුසද බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා

- 3. කෝණාගමනස්ස නමත්ථු - බ්‍රාහ්මණස්ස චුඡිමතෝ කස්සපස්ස නමත්ථු - විප්පමුත්තස්ස සබ්බධි

කෙලෙස් බැහැර කළ - බඹසර නිම කළ
 කෝණාගමන බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
 හැම කෙලෙසුන්ගෙන් - හොඳින් මිදී ගිය
 කස්සප බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා

- 4. අංගීරසස්ස නමත්ථු - සක්‍යපුත්තස්ස සිරිමතෝ යෝ ඉමං ධම්මමදේසේසී - සබ්බදුක්ඛාපනුදනං

ලොවේ සියලු දුක් - මැනවින් දුරු වන
 මේ සිරි සදහම් පවසා වදහළ - යම් කෙනෙකුත් වෙද
 සොඳුරු සිරිය ඇති - ශාක්‍ය පුත්‍ර වූ
 අංගීරස වූ අපගේ ගෞතම - බුදු සමීදුන් හට නමස්කාර වේවා

- 5. යේ වාපි නිබ්බූතා ලෝකේ - යථාභූතං විපස්සිසුං තේ ජනා අපිසුණා - මහන්තා විතසාරදා

ඒ බුදුවරු ලොව - නිවනට වැඩි සේක් ම ය
 හැම දේ ගැන සැබෑ තත්වය - විදසුන් කළ සේක් ම ය

ඒ නරෝත්තමයන් වහන්සේලා - පිසුණු බස් නො පවසන් ම ය
මහානුභාව සම්පන්න ම ය - සසර බිය නැති සේක් ම ය

- 6. හිතං දේවමනුස්සානං - යං නමස්සන්ති ගෝතමං.
විජ්ජාවරණසම්පන්නං - මහන්නං විතසාරදං

දෙවි මිනිසුන් හට - හිත සුව සලසන
ගෞතම නම් වූ - විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ
මහානුභාව සම්පන්න වූ - හැම බියෙන් නිදහස් වූ
බුදුරජාණන් වහන්සේට - දෙවි මිනිසුන් නමස්කාර කරන්නාහු ය

- 7. යතෝ උග්ගච්ඡති සුරියෝ - ආදිවචෝ මණ්ඩලී මහා
යස්ස චුග්ගච්ඡමානස්ස - සංවරී පි නිරුජ්ඣති

උදාවන යම් තැනෙකින් - ඒ මහා හිරුමඬල
දිළිසෙමින් බබළන - මහා මණ්ඩලයක් වන
ඒ හිරු නැගෙන විට - රැය ද පහ වී යනු ඇත

- 8. යස්ස චුග්ගතෝ සුරියෝ - දිවසෝ'ති පච්චිචති
රහදෝ පි තත්ථ ගම්භිරෝ - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ

හිරු උදාවන විට - දවස ය යි කවුරුත් කියන්නේ
අන්න ඒ පෙදෙසේ - ඉතා ගැඹුරට සරිසේ
ගංගා ජලය එක් වූ - සමුදුර නමින් ඇති
ජල තටාකය තිබෙන්නේ

- 9. ඒවං නං තත්ථ ජානන්ති - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ,
ඉතෝ සා පුරිමා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛති ජනෝ

පැතිරුණු ජලය ඇති - එය මහා සමුදුර ලෙස
මේ අයුරින් ම ඒ දෙය - බොහෝ දෙන දන්නාහු ය
ඒ දිසාවට ජනයා - පෙරදිග යි පවසන්නේ

- 10. යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සි සෝ
ගන්ධබ්බානං ආධිපති - ධතරට්ඨෝ'ති නාම සෝ

යසස් පිරිවර ඇති - ගාන්ධර්වයන්ට අධිපති
ධතරට්ඨ නම් ඇති - ඒ මහා දෙවරජ තෙමේ
ඒ පෙරදිග පෙදෙස - අණ පතුරුවන්නේ

- 11. රමති නච්චගීතේහි - ගන්ධබ්බේහි පුරක්ඛතෝ
පුත්තා පි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමා'ති මේ සුතං,

ගාන්ධර්වයන් පෙරටු කොට - නැටුමින් හා ගැයුමින්
ඒ රජ සතුටු වන්නේ - මා විසින් අසන ලද්දේ
එක ම නමින් යුතු - පුතුන් බොහෝ ගණනක්
ඒ දෙවිට ඇත්තාහු ය යි

12. අසීතිං දස ඒකෝ ව - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
තේ වාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චන්ධුනං.

12. අනු එකක් වූ - ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයෝ
මහා බලසම්පන්න වූ - ඉන්ද්‍ර නම ඇත්තාහු ය
හිරු ගොත් වංශයේ උපන් - බුදු සම්ඳුන් දුටුව කල්හි
ඒ දෙවි පුතුන් වදින්නාහු ය

13. දුරතෝ'ව නමස්සන්ති - මහන්තං විතසාරදං
නමෝ තේ පුරිසාපඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම

දුර සිට ම වදින්නාහු ය
මහානුභාව සම්පන්න වූ - විශාරද බවට පත් වූ
ආජානෙය්‍ය පුරුෂයාණෙනි !
ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා
පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා

කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති, සුතං තේතං අභිණ්හසෝ තස්මා
ඒවං වදේමසේ; "ජනං වන්දථ ගෝතමං'ජනං වන්දාම ගෝතමං. විජ්ජාවරණසම්පන්නං
බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං."

කුසල් බලයෙන් යුතු ව එකරුණ දැක වදාළ මැනව. අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වහන්සේ
හට වන්දනා කරත් ම ය. අප විසින් එය නිතර ම අසන ලද්දේ ය. ඒ නිසා මේ අයුරින් අපි
ද පවසා සිටින්නෙමු. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට වන්දනා කළ මැනව. ගෞතම
නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන්
වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු.

14. යේන ජේතා පච්චවන්ති - පිසුණා පිට්ඨිමංසිකා,
පාණාතිපාතිනෝ ලුද්දා - වෝරා තේකතිකා ජනා.

14. පිසුණුබස් පවසන - පිටිමස් කතෑ යි පවසන
ප්‍රාණවධ හැම කරන - නපුරු ගතිගුණ පවතින
වංචනික සොරු වූ - ඒ ජේත ජනයා
යම් තැනක ගෙන යන්නාහු ද

15. ඉතෝ සා දක්ඛිණා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛති ජනෝ
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සිසෝ

15. මෙයින් දකුණු දිග - ඒ පෙදෙස ඇත්තේ ම ය
දකුණු දෙස අණ පතුරන - කිත් යසස් හැම පැතිරුණ
දෙවි රජෙක් එහි සිටින්නේ ම ය

16. කුම්භණ්ඩානං ආධිපති - විරුළ්භෝ ඉති නාමසෝ
රමති නච්චගිතේහි - කුම්භණ්ඩෙහි පුරක්ඛතෝ

16. කුම්භාණ්ඩයන්ට අධිපති - විරුළ්භ නම් ඇති
ඒ මහා දෙවි රජ තෙමේ - කුම්භාණ්ඩයන් පෙරටු කොට

නැටුම්න් හා ගැයුම්න් - ඒ රජු සතුටු වන්නේ

17. පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමානි මේ සුතං,
අසීනිං දස ඒකෝ ව - ඉන්දනාමා මහබ්බලා

17. එකම නමින් යුතු - පුතුන් බොහෝ ගණනක්
ඒ දෙවිට ඇත්තාහු ය යි - මා විසින් අසන ලද්දේ
අනු එකක් වූ - ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයෝ
මහා බල සම්පන්න වූ - ඉන්ද්‍ර නම ඇත්තාහු ය

18. තේ වාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං,
දුරතෝව නමස්සන්ති - මහන්තං විතසාරදං,
නමෝ තේ පුරිසාඡඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.

18. හිරු ගොත් වංශයේ උපන් - බුදු සමීඳුන් දුටුව කල්හි
ඒ දෙවි පුතුන් - දුර සිට ම වදින්නාහු ය
මහානුභාව සම්පන්න වූ - විශාරද බවට පත් වූ
ආජාතෙය්‍ය පුරුෂයාණෙනි !
ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා
පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා

කුසලේන සමෙක්ඛසී, අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති, සුතං තේතං අභිණ්හසෝ තස්මා ඒවං වදේමසේ; “ජිතං වන්දට්ඨ ගෝතමං ජිතං වන්දාම ගෝතමං. විජ්ජාවරණසම්පන්නං බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං”

කුසල් බලයෙන් යුතු ව එකරුණ දැක වදාළ මැනව. අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වහන්සේ හට වන්දනා කරත් ම ය. අප විසින් එය නිතර ම අසන ලද්දේ ය. ඒ නිසා මේ අයුරින් අපි ද පවසා සිටින්නෙමු. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට වන්දනා කළ මැනව. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු.

19. යත්ථ වොග්ගච්ඡති සුරියෝ - ආදිච්චවෝ මණ්ඩලී මහා
යස්ස වොග්ගච්ඡමානස්ස - දිවසෝපි නිරුජ්ඣති

19. බැස යන විට යම් තැනකින් - ඒ මහා හිරුමඬල
දිළිසෙමින් බබලන - මහා මණ්ඩලයක් වන
ඒ හිරු බසින විට - දවස ද පහව යනු ඇත

20. යස්ස වොග්ගතේ සුරියේ - සංවරීති පච්චවති
රහදෝපි තත්ථ ගම්හිරෝ - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ

20. ඒ හිරු බසින විට - රැය යි කවුරුත් කියන්නේ
අන්න ඒ පෙදෙසේ - ඉතා ගැඹුරට සරිසේ
ගංගා ජලය එක් වූ - සමුදුර නමින් ඇති
ජලතටාකය තිබෙන්නේ

21. ඒවං නං තත්ථ ජානන්ති - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ,

ඉතෝ සා පච්ඡමා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛති ජනෝ.
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සිසෝ.

21. පැතිරුණු ජලය ඇති - එය මහා සමුදුර ලෙස
මේ අයුරින් ම ඒ දෙය - බොහෝ දෙන දන්නාහු ය
ඒ දිසාවට ජනයා - බටහිර යි පවසන්නේ
බටහිරට අණ පතුරන - කිත් යසස් හැම පැතිරුණ
දෙව් රජෙක් එහි සිටින්නේ ම ය

22. නාගානඤ්ච ආධිපති - විරූපක්ඛෝ ඉති නාමසෝ
රමති නච්චගිතේහි - නාගේනේච පුරක්ඛතෝ

22. නාගයන් හට අධිපති - විරූපක්ඛ යන නම් ඇති
ඒ මහා දෙව් රජ තෙමේ - නාගයන් පෙරටු කොට
නැටුම්න් හා ගැයුමෙන් - ඒ රජු සතුටු වන්නේ

23. පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමානි මේ සුතං,
අසීතිං දස ඒකෝ ච - ඉන්දනාමා මහබ්බලා.

23. එකම නමින් යුතු - පුතුන් බොහෝ ගණනක්
ඒ දෙව්ට ඇත්තාහු ය යි - මා විසින් අසන ලද්දේ
අනු එකක් වූ - ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයෝ
මහා බල සම්පන්න වූ - ඉන්ද්‍ර නම ඇත්තාහු ය

24. තේ වාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං,
දුරතෝච නමස්සන්ති - මහන්තං විතසාරදං,
නමෝ තේ පුරිසාපඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.

24. හිරු ගොත් වංශයේ උපන් - බුදු සම්ඤ්ඤන් දුටුව කල්හි
ඒ දෙව් පුතුන් - දුර සිට ම වදින්නාහු ය
මහානුභාව සම්පන්න වූ - විශාරද බවට පත් වූ
ආජානෙය්‍ය පුරුෂයාණෙනි !
ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා
පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා

කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති, සුතං තේතං අභිණ්භසෝ තස්මා
ඒවං වදේමසේ; "ඡිතං වන්දප් ගෝතමං'ඡිතං වන්දාම ගෝතමං. විජ්ජාවරණසම්පන්නං
බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං".

කුසල් බලයෙන් යුතු ව එකරුණ දැක වදාළ මැනව. අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වහන්සේ
හට වන්දනා කරත් ම ය. අප විසින් එය නිතර ම අසන ලද්දේ ය. ඒ නිසා මේ අයුරින් අපි
ද පවසා සිටින්නෙමු. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට වන්දනා කළ මැනව. ගෞතම
නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන්
වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු.

25. යේන උත්තරකුරු රම්මා - මහානේරු සුදස්සනෝ,
මනුස්සා තත්ථ ජායන්ති - අමමා අපරිග්ගහා.

- 25. උතුරුකුරු නමින් යුතු - සුන්දර දිවයිනක් ඇත
ඉතා සුන්දර පෙනුමැති - මහා මේරුව ද එහි ඇත
කිසිවක් කෙරෙහි නො ඇළුන - දැඩි ව යමකට නො බැඳුන
මිනිස්සු ද එහි පහළ වෙත් ම ය
- 26. න තේ බීජං පවපන්ති - නපි නීයන්ති නංගලා,
අකට්ඨපාකිමං සාලිං - පරිභුඤ්ජන්ති මානුසා.
- 26. එහි සිටින මිනිසුන් - බිජුවට නො වසුරත් ම ය
වගාවන් කෙරුමට - නගුල් ගෙන නො යත් ම ය
ඉබේ හට ගත් ඇල්සහල් - ඔවුන් හැම වළඳත් ම ය
- 27. අකණං අථුසං සුද්ධං - සුගන්ධං තණ්ඩුලප්ඵලං,
කුණ්ඩකීරේ පවිත්වාන - තතෝ භුඤ්ජන්ති භෝජනං.
- 27. පොතු නො මැති දූවිලි නැති - ඉතා පිරිසිදු සුවඳැති
ඒ ඇල් සහල් ගෙන - රන් බඳුනෙ ලා පිස ගෙන
ඔවුන් සතුටින් - එය බුදින්තේ
- 28. ගාවිං ඒකබුරං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.
පසුං ඒකබුරං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.
- 28. දෙනුන් අල්වාගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
ගවයින් ද අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
- 29. ඉත්ථිවාහනං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං,
පුරිසවාහනං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.
- 29. ගැණුන් අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
පුරුෂයන් අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
- 30. කුමාරිවාහනං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං,
කුමාරවාහනං කත්වා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.
- 30. කුමරියන් අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
කුමරුන් ද අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය

තේ යාතේ අභිරුහිත්වා සබ්බාදිසා අනුපරියන්ති පචාරා තස්ස රාජිනෝ.

ඔවුන් ඒ යානාවලට නැග සියළු දිශාවන් හි සැරිසරා යන්නාහු ය. ඒ රජුගේ පිරිස ද එසේ සැරිසරා යන්නාහු ය.

31. හත්ථියානං අස්සයානං - දිබ්බං යානං උපට්ඨිතං,
පාසාදා සිව්කා වේව - මහාරාජස්ස යසස්සිනෝ.
තස්ස ච නගරා අහු - අන්තලික්ඛේ සුමාපිතා.

31. ඇත් යානාව ද - අශ්ව යානාව ද
එළඹ සිටියා වූ - දිව්‍ය යානාව ද
මහල් ප්‍රාසාදයන් - හා නොයෙක් සිව්කා ගෙවල්
මහා කිතු ගොස ඇති - ඒ මහා රජු හට
මැනැවින් මැවී තිබෙනා - ඒ ඔහු ගෙ නගරයන්
ආකාසයේ පවතී

ආටානාටා කුසිනාටා පරකුසිනාටා නාටපුරියා පරකුසිනනාටා, උත්තරේන කපිවත්තෝ ජනෝසමපරේන ච, නවනවතියෝ අම්බර අම්බරවතියෝ ආලකමන්දා නාම රාජධානි. කුචේරස්ස හි බෝ පන මාරිස මහාරාජස්ස විසාණා නාම රාජධානි තස්මා කුචේරෝ මහාරාජා වෙස්සවණෝති පවුච්චති, පච්චේ සන්තෝ පකාසෙන්නි තතෝලා තත්තලා තතෝතලා, ඕපසි තේජසි තතෝජසි සුරෝ රාජා අරිට්ඨෝ නේමි, රහදෝපි තත්ථ ධරණී නාම, යතෝ මේසා පවස්සන්ති වස්සා යතෝ පතායන්ති, සහාපි තත්ථ භගලවතී නාම යත්ථ යක්ඛා පයිරුපාසන්ති.

ආටානාටා නමින් ද කුසිනාටා නමින් ද පරකුසිනාටා නමින් ද නාටපුරියා නමින් ද පරකුසිනනාටා නමින් ද උතුරු දිශාවෙන් කපිවත්ත නමින් ද බටහිර දිශාවෙන් ජනෝස නමින් ද නව නවතියෝ නමින් ද අම්බර අම්බරවතියෝ නමින් ද ආලකමන්දා නමින් ද රාජධානි ඇත්තේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, කුචේර නම් වූ මහ රජාණන් හට විසාණා නමින් රාජධානියක් ඇත්තේ ය. එම නිසා කුචේර මහා රජු හට වෙසමුණි රජ යැ යි කියන්නේ ය. වෙන් වෙන් වශයෙන් කරුණු සොයන්නා වූ තතෝලා නමින් ද තත්තලා නමින් ද තතෝතලා නමින් ද ඕපසි නමින් ද තේජසි නමින් ද තතෝජසි නමින් ද සුර නමින් ද අරිට්ඨ නමින් ද නේමි නමින් ද යකුන් සිටින්නාහු ය. ඒ රාජධානියෙහි ජලතටාකය ධරණී නම් වන්නේ ය. ඒ ජලතටාකයෙන් ජලය ගෙන වර්ෂා වසින්නාහු ය. ඒ වසින වර්ෂාවෝ එහි ම පැතිරෙන්නාහු ය. යකුන් රැස්වන්නා වූ භගලවතී නම් වූ සහාවක් ද ඒ වැව තෙරේ තිබෙන්නේ ය.

32. තත්ථ නිච්චඵලා රුක්ඛා - නානාදිජගණායුතා,
මයුරකොඤ්චාහිරුදා - කෝකිලාදිහි වග්ගුහි.

32. එහි නිරතුරු ඵලබර වූ - රුක් පඳුරෙන් සුසැදුනේ ය
නොයෙක් කුරුළු කොබෙයියන් ද - හැම විට එහි ගැවසුනෝ ය
මොණරුන් කොස්වාලිහිණින් - මිහිරි හඬ ද පැතිරුවෝ ය
කෝකිලයන් ගේ නාදෙන් - හැමට සතුට සැලසුනේ ය

33. ජීවංජීවක සද්දෙත්ථ - අපෝ ඔට්ඨවචිත්තකා,
කුකුත්ථකා කුම්රකා - වනේ පොක්ඛරසාතකා.

33. ජීවං ජීවක නම් වූ - සතුන් ගෙ හඬ පැතිරුනේ ය
ඔට්ඨව චිත්තක නම් වූ - කුරුල්ලන් ද ගැවසුනෝ ය
වලිකුකුළෝ රන් කුකුළෝ - ඒ වනයේ හැසුරුණෝ ය
පොක්ඛර සාතක නම් ඇති - කුරුල්ලෝ ද හැසුරුණෝ ය

- 34. සුකසාලිකසද්දෙත්ථ - දණ්ඩමානවකානි ව,
සෝහති සබ්බකාලං සා - කුචේරනලිනී සදා.
- 34. ගිරවුන් හා සැලලිහිණින් - මිහිරට හඬ පැතුරුවෝ ය
දණ්ඩමානවක නම් වූ - කුරුල්ලෝ ද හැසිරුණෝ ය
කුචේර රජු ගේ ඒ වැව - හැම කලට ම බැබළුනේ ය
- 35. ඉතෝ සා උත්තරා දිසා - ඉති නං ආවික්ඛතී ජනෝ,
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සිසෝ.
- 35. මෙයින් උතුරු දිග - ඒ පෙදෙස ඇත්තේ ම ය
උතුරු දෙස අණ පතුරුවන - කිත් යසස් හැම පැතිරුන
දෙව් රජෙක් එහි සිටින්නේ ම ය
- 36. යක්ඛානං ආධිපති - කුචේරෝ ඉති නාමසෝ.
රමතී නචචගීතේහි - යක්ඛෙහි පුරක්ඛතෝ
- 36. යක්ෂයන් හට අධිපති - කුචේර යන නම ඇති
ඒ මහා දෙව් රජ තෙමේ - යක්ෂයන් පෙරටු කොට
නැටුමින් හා ගැයුමින් - ඒ රජු සතුටු වන්නේ
- 37. පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමානි මේ සුතං,
අසීතිං දස ඒකෝ ව - ඉන්දනාමා මහබ්බලා.
- 37. එකම නමින් යුතු - පුතුන් බොහෝ ගණනක්
ඒ දෙව්ට ඇත්තාහු ය යි - මා විසින් අසන ලද්දේ
අනු එකක් වූ - ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයෝ
මහා බල සම්පන්න වූ - ඉන්දු නම ඇත්තාහු ය
- 38. තේ වාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං,
දුරතෝච නමස්සන්ති - මහන්තං විතසාරදං,
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.
- 38. හිරු ගොත් වංශයේ උපන් - බුදු සමීඳුන් දුටුව කල්හි
ඒ දෙව් පුතුන් - දුර සිට ම වදින්නාහු ය
මහානුභාව සම්පන්න වූ - විශාරද බවට පත් වූ
ආජාතෙය්‍ය පුරුෂයාණෙනි !
ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා
පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා

කුසලේන සමෙක්ඛසී, අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති, සුතං තේතං අභිණ්හසෝ තස්මා ඒවං වදේමසේ; "ජනං වන්දථ ගෝතමං ජනං වන්දාම ගෝතමං. විජ්ජාවරණසම්පන්නං බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං"ති.

කුසල් බලයෙන් යුතු ව එකරුණ දැක වදාළ මැනව. අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වහන්සේ හට වන්දනා කරත් ම ය. අප විසින් එය නිතර ම අසන ලද්දේ ය. ඒ නිසා මේ අයුරින් අපි ද පවසා සිටින්නෙමු. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට වන්දනා කළ මැනව. ගෞතම

නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු.

අයං ඛෝ සා මාරිස ආටානාටියා රක්ඛා, භික්ඛුනං භික්ඛුණීනං උපාසකානං උපාසිකානං. ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුච්චාරායාති. යස්ස කස්සචි මාරිස භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුණියා වා උපාසකස්ස වා උපාසිකාය වා, අයං ආටානාටියා රක්ඛා. සුග්ගහිතා භවිස්සති සමත්තා පරියාපුතා. තඤ්චේ අමනුස්සෝ; යක්ඛෝ වා යක්ඛිනීවා, යක්ඛපෝතකෝ වා යක්ඛපෝතිකා වා, යක්ඛමහාමත්තෝ වා යක්ඛපාරිසජ්ජෝ වා යක්ඛපචාරෝ වා, ගන්ධබ්බෝ වා ගන්ධබ්බි වා, ගන්ධබ්බපෝතකෝ වා ගන්ධබ්බපෝතිකා වා, ගන්ධබ්බමහාමත්තෝ වා ගන්ධබ්බ පාරිසජ්ජෝ වා ගන්ධබ්බපචාරෝ වා, කුම්භණ්ඩෝ වා කුම්භණ්ඩි වා, කුම්භණ්ඩපෝතකෝ වා කුම්භණ්ඩපෝතිකා වා, කුම්භණ්ඩමහාමත්තෝ වා කුම්භණ්ඩපාරිසජ්ජෝවා, කුම්භණ්ඩපචාරෝ වා, නාගෝ වා නාගිනී වා, නාගපෝතකෝ වා නාගපෝතිකා වා, නාගමහාමත්තෝ වා, නාගපාරිසජ්ජෝ වා නාගපචාරෝ වා, පදුට්ඨවිත්තෝ; භික්ඛුං වා භික්ඛුනිං වා උපාසකං වා උපාසිකං වා ගච්ඡන්තං වා අනුගච්ඡෙය්‍ය, ධීතං වා උපතිට්ඨෙය්‍ය, නිසින්තං වා උපනිසීදෙය්‍ය, නිපන්තං වා උපනිපජ්ජෙය්‍ය. න මේ සෝ මාරිස අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය ගාමේසු වා නිගමේසු වා සක්කාරං වා ගරුකාරං වා. න මේ සෝ මාරිස අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය ආළකමන්දාය රාජධානියා වත්ථුං වා වාසං වා. න මේ සෝ මාරිස අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය යක්ඛානං සමිතිං ගන්තුං, අපිස්සු නං මාරිස අමනුස්සා අනවස්භමිපි නං කරෙය්‍යුං අවිවයිහං. අපිස්සු නං මාරිස අමනුස්සා, අත්තාහිපි පරිපුණ්ණාහි පරිභාසාහි පරිභාසෙය්‍යුං, අපිස්සු නං මාරිස අමනුස්සා, රිත්තමිපිස්ස පත්තං සීසේ නික්කුජ්ජෙය්‍යුං. අපිස්සු නං මාරිස අමනුස්සා සත්තධාපිස්ස මුද්ධං ඵාලෙය්‍යුං.

නිදුකාණන් වහන්ස, මෙය වනාහී ආටානාටිය නම් වූ ආරක්ෂාව යි. භික්ෂුන් හට ද භික්ෂුණීන් හට ද උපාසකයන් හට ද උපාසිකාවන් හට ද උවදුරු නැති වීම පිණිස රැකවරණය පිණිස වෙහෙස නැති වීම පිණිස පහසු විහරණය පිණිස මෙය හේතු වන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, යම් භික්ෂුවක් විසින් හෝ භික්ෂුණියක් විසින් හෝ උපාසකයෙක් විසින් හෝ උපාසිකාවක් විසින් හෝ මේ ආටානාටිය නම් වූ ආරක්ෂාව ඉතා හොඳින් ඉගෙන ගන්නා ලද්දේ නම් මෙක් සිතින් යුතු ව කට පාඩම් කරන ලද්දේ නම් එසේ ආටානාටිය ආරක්ෂාව ඉගෙන ගන්නා වූ කෙනෙකුන් හට යම් අමනුෂ්‍යයෙක් වනාහී, යකෙක් වේවා, යක්ෂණියක් වේවා, යක්ෂටුවෙක් වේවා, යක්ෂටුවියක් වේවා, යක් මහ ඇමැතියෙක් වේවා, යක් පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, යක් මෙහෙකරුවෙක් වේවා, ගන්ධබ්බයෙක් වේවා, ගන්ධබ්බියක් වේවා, ගන්ධබ්බ පැටුවෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ පැටුවියක් වේවා, ගන්ධබ්බ මහ ඇමැතියෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ මෙහෙකරුවෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩයෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩියක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පැටුවෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පැටුවියක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ මහ ඇමැතියෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ මෙහෙකරුවෙක් වේවා, නාගයෙක් වේවා, නාගිනියක් වේවා, නාග පැටුවෙක් වේවා, නාග පැටුවියක් වේවා, නාග මහ ඇමැතියෙක් වේවා, නාග පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, නාග මෙහෙකරුවෙක් වේවා, දුෂ්ඨ වූ සිතකින් යුතු ව භික්ෂුවක් හෝ භික්ෂුණියක් හෝ උපාසකයෙක් හෝ උපාසිකාවක් හෝ යන විට ඒ අනුව යන්නේ නම් සිටින විට ඒ අනුව සිටින්නේ නම් හිඳින විට ඒ අනුව හිඳින්නේ නම් නිදන විට ඒ අනුව නිදන්නේ නම් නිදුකාණන් වහන්ස, මාගේ ඒ අමනුෂ්‍යයා ගම්වල හෝ නියම්ගම්වල හෝ සත්කාරයක් නො ලබන්නේ ය ගරු කිරීමක් නොලබන්නේය. නිදුකාණන් වහන්ස, මාගේ ඒ අමනුෂ්‍යයා ආලකමන්දා නම් රාජධානියෙහි ඉන්ට තැනක් හෝ වාසය කරන්ට තැනක් හෝ නොලබන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, මාගේ ඒ අමනුෂ්‍යයා

යක්ෂයන් ගේ සභාවට ඇතුළු වීමට අවසර නොලබන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, තවද ඒ අමනුෂ්‍යයෝ ආවාහයට ද සුදුසු නො වන්නාහු ය. විවාහයට ද සුදුසු නො වන්නාහු ය. නිදුකාණන් වහන්ස, තවද අනික් අමනුෂ්‍යයෝ සම්පූර්ණ පරිභව කරන වචන වලින් අර අමනුෂ්‍යයාට පරිභව කරන්නාහු ය. නිදුකාණන් වහන්ස, තවද අනික් අමනුෂ්‍යයෝ ඒ අමනුෂ්‍යයා ගේ ඔළුවෙහි ලෝහ පාත්‍රයක් දමා හිර කරන්නාහු ය. නිදුකාණන් වහන්ස, තව ද අනික් අමනුෂ්‍යයෝ ඒ අමනුෂ්‍යයා ගේ හිස සත් කඩකට පලන්නාහු ය.

සන්ති හි මාරිස අමනුස්සා වණ්ඩා රුද්දා රහසා. තේ නේව මහාරාජානං ආදියන්ති. න මහාරාජානං පුරිසකානං ආදියන්ති. න මහාරාජානං පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති, තේ ඛෝ තේ මාරිස අමනුස්සා මහාරාජානං අවරුද්ධා නාම වුවුවන්ති.

නිදුකාණන් වහන්ස, වණ්ඩ වූ රුදුරු වූ ඉතා හිතුවක්කාර වූ අමනුෂ්‍යයෝ ඇත්තහු ම ය. ඒ අමනුෂ්‍යයෝ වනාහී සතරවරම් දෙව්වරුන්ට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. සතරවරම් දෙව්වරුන් ගේ අමාත්‍ය වූ යක් සෙනෙව්වරුන් ගේ වචන වලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. සතරවරම් දෙව්වරුන්ගේ අමාත්‍ය වූ යක් සෙනෙවියන්ගේ නියුක්ත සෙනෙවියන්ගේ වචන වලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ මේ අමනුෂ්‍යයෝ වනාහී සතරවරම් මහරජවරුන් ගේ විරුද්ධකාරයන් වශයෙන් කියනු ලබන්නාහු ය.

සෙය්‍යථාපි මාරිස රඤ්ඤෝ මාගධස්ස විජ්ජේ මහා චෝරා. තේ නේව රඤ්ඤෝ මාගධස්ස ආදියන්ති. න රඤ්ඤෝ මාගධස්ස පුරිසකානං ආදියන්ති. න රඤ්ඤෝ මාගධස්ස පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති. තේ ඛෝ තේ මාරිස, මහාචෝරා රඤ්ඤෝ මාගධස්ස අවරුද්ධා නාම වුවුවන්ති.

නිදුකාණන් වහන්ස, මගධ දේශයෙහි අධිපති රජතුමා ගේ මහ සොරු යම් ආකාර වන්නාහු ද ඒ සොරු වනාහී මගධ රජුහට ඇහුම්කන් නොදෙත් ම ය. මගධ රජුගේ සෙනෙව්වරුන් ගේ වචනවලට ඇහුම්කන් නොදෙත් ම ය. මගධ රජුගේ සෙනෙවියන්ගේ නියුක්ත සෙනෙව්වරුන් ගේ වචනවලට ඇහුම්කන් නොදෙත් ම ය. නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ මේ සොරු වනාහී මගධ රජුගේ විරුද්ධකාරයන් වශයෙන් කියනු ලබන්නාහු ය.

ඒවමේව ඛෝ මාරිස, සන්ති හි අමනුස්සා වණ්ඩා රුද්දා රහසා. තේ නේව මහාරාජානං ආදියන්ති. න මහා රාජානං පුරිසකානං ආදියන්ති. න මහාරාජානං පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති, තේ ඛෝ තේ මාරිස අමනුස්සා මහාරාජානං අවරුද්ධා නාම වුවුවන්ති.

නිදුකාණන් වහන්ස, ඔය ආකාරයෙන් ම වණ්ඩ වූ රුදුරු වූ ඉතා හිතුවක්කාර වූ අමනුෂ්‍යයෝ ඇත්තාහු ම ය. ඒ අමනුෂ්‍යයෝ වනාහී සතරවරම් දෙව්වරුන්ට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. සතරවරම් දෙව්වරුන් ගේ අමාත්‍ය වූ යක් සෙනෙව්වරුන් ගේ වචන වලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. සතරවරම් දෙව්වරුන් ගේ අමාත්‍ය වූ යක් සෙනෙවියන් ගේ නියුක්ත සෙනෙව්වරුන් ගේ වචනවලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ මේ අමනුෂ්‍යයෝ වනාහී සතරවරම් මහරජවරුන් ගේ විරුද්ධකාරයන් වශයෙන් කියනු ලබන්නාහු ය.

යෝ හි කෝචි මාරිස අමනුස්සෝ; යක්ඛෝ වා යක්ඛිනී වා, යක්ඛපොතකෝ වා යක්ඛපෝතිකා වා, යක්ඛමහාමත්තෝ වා යක්ඛපාරිසජ්ජෝ වා යක්ඛපචාරෝ වා, ගන්ධබ්බෝ වා ගන්ධබ්බී වා, ගන්ධබ්බපෝතකෝ වා ගන්ධබ්බපෝතිකා වා, ගන්ධබ්බමහාමත්තෝ වා ගන්ධබ්බ පාරිසජ්ජෝ වා ගන්ධබ්බපචාරෝ වා, කුම්භණ්ඩෝ වා කුම්භණ්ඩී වා, කුම්භණ්ඩපෝතකෝ වා කුම්භණ්ඩපෝතිකා වා, කුම්භණ්ඩමහාමත්තෝ වා කුම්භණ්ඩපාරිසජ්ජෝවා, කුම්භණ්ඩපචාරෝ

වා, නාගෝ වා නාගිනී වා, නාගපෝතකෝ වා නාගපෝතිකා වා, නාගමහාමත්තෝ වා, නාගපාරිසජ්ජෝ වා නාගපවාරෝ වා, පද්ධවිත්තෝ; භික්ඛුං වා භික්ඛුනිං වා, උපාසකං වා උපාසිකං වා, ගච්ඡන්තං වා අනුගච්ඡෙය්‍ය. ධීතං වා උපතිට්ඨෙය්‍ය, නිසින්තං වා උපනිසීදෙය්‍ය, නිපන්තං වා උපනිපජ්ජෙය්‍ය, ඉමේසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං, සේනාපතීනං මහාසේනාපතීනං, උජ්ඣාපේතඛිං වික්කන්දිතඛිං විරචිතඛිං; අයං යක්ඛෝ ගණ්හාති, අයං යක්ඛෝ ආවිසති, අයං යක්ඛෝ හේයේති, අයං යක්ඛෝ විහේයේති, අයං යක්ඛෝ හිංසති, අයං යක්ඛෝ විහිංසති, අයං යක්ඛෝ න මුඤ්චතිති.

නිදුකාණන් වහන්ස, යම් අමනුෂ්‍යයෙක් වනාහී, යකෙක් වේවා, යක්ෂණියක් වේවා, යක්පැටවෙක් වේවා, යක්පැටවියක් වේවා, යක් මහ ඇමැතියෙක් වේවා, යක් පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, යක් මෙහෙකරුවෙක් වේවා, ගන්ධඛිඛයෙක් වේවා, ගන්ධඛිඛියක් වේවා, ගන්ධඛිඛ පැටවෙක් වේවා, ගන්ධඛිඛ පැටවියක් වේවා, ගන්ධඛිඛ මහ ඇමැතියෙක් වේවා, ගන්ධඛිඛ පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, ගන්ධඛිඛ මෙහෙකරුවෙක් වේවා. කුම්භාණ්ඩයෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩියක් වේවා. කුම්භාණ්ඩ පැටවෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පැටවියක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ මහ ඇමැතියෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ මෙහෙකරුවෙක් වේවා, නාගයෙක් වේවා, නාගිනියක් වේවා, නාග පැටවෙක් වේවා, නාග පැටවියක් වේවා, නාග මහ ඇමැතියෙක් වේවා, නාග පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, නාග මෙහෙකරුවෙක් වේවා, දුෂ්ඨ වූ සිතකින් යුතුව භික්ෂුවක් හෝ භික්ෂුණියක් හෝ උපාසකයෙක් හෝ උපාසිකාවක් හෝ යන විට ඒ අනුව යන්නේ නම් සිටින විට ඒ අනුව සිටින්නේ නම් හිඳින විට ඒ අනුව හිඳින්නේ නම් නිදන විට ඒ අනුව නිදන්නේ නම් මේ යක්ෂයන් හට මහා යක්ෂයන් හට සේනාපතිවරුන් හට මහා සේනාපතිවරුන් හට මේ යක්ෂයා අල්ලා ගන්නේ ය. මේ යක්ෂයා ආවේෂ වන්නේ ය. මේ යක්ෂයා පීඩා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා බලවත් ව පීඩා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා හිංසා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා බලවත් ව හිංසා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා අත් නො හරින්නේ යැයි කියා දැනුම් දිය යුත්තාහු ය. හඬ නගා කිව යුත්තාහු ය. මහ හඬින් කිව යුත්තාහු ය.

කතමේසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං සේනාපතීනං මහාසේනාපතීනං?

කවර යක්ෂයන් හට කවර මහා යක්ෂයන් හට කවර සේනාපතිවරුන් හට කවර මහා සේනාපතිවරුන් හට කිව යුත්තේ ද යත්;

- 39. ඉන්දෝ සෝමෝ වරුණෝ ච - භාරද්වාපෝ පජාපතී, වන්දනෝ කාමසෙට්ඨෝ ච - කින්තිසණ්ඩු නිසණ්ඩු ච.
- 39. ඉන්දු සෝම වරුණ නමින් - භාරද්වාප ප්‍රජාපතී නමින් වන්දන හා කාමසෙට්ඨ - කින්තිගණ්ඩු හා නිගණ්ඩු
- 40. පනාදෝ ඕපමඤ්ඤෝ ච - දේවසුතෝ ච මාතලී, විත්තසේනෝ ච ගන්ධඛිඛෝ - නලෝ රාජා ජනේසහෝ.
- 40. පනාද හා ඕපමඤ්ඤ - දෙවිරියඳුරු මාතලී ද විත්තසේන ගන්ධර්ව ද - නලරජුන් ද ජනේසහ ද
- 41. සාතාගිරෝ හේමවතෝ - පුණ්ණකෝ කරතියෝ ගුලෝ, සිවකෝ මුවලින්දෝ ච - වෙස්සාමිත්තෝ යුගන්ධරෝ.

- 41. සාතාගිරි හේමවත ද - පුණ්ණක කරතිය ගුලෝ ද
සීවක හා මුවලින්ද ද - වෙස්සමිත්ත යුගන්ධර ද
- 42. ගෝපාලෝ සුප්පගේධෝ ව - හිරිනෙත්ති ව මන්දියෝ,
පඤ්චාලවණ්ඩෝ ආලවකෝ - පජ්ජන්තෝ සුමනෝ සුමුඛෝ දධිමුඛෝ,
මණි මාණි වරෝ දීසෝ - අපෝ සේරිස්සකෝ සහ.
- 42. ගෝපාලය සුප්පගේධ - හිරිනෙත්ති හා මන්දිය
පඤ්චාලවණ්ඩ ආලවක ද - පජ්ජන්තය හා සුමන ද
සුමුඛෝ හා දධිමුඛෝ - මණිමාණිවර දීස ද
එමෙන් ම සේරිස්සක - යන මොවුන් ය

ඉමේසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං, සේනාපතීනං මහාසේනාපතීනං, උජ්ඣාපේතඛිඛං වික්කන්දිතඛිඛං විරවිතඛිඛං; අයං යක්ඛෝ ගණ්හාති, අයං යක්ඛෝ ආවිසති, අයං යක්ඛෝ හේයේති. අයං යක්ඛෝ විහේයේති, අයං යක්ඛෝ හිංසති අයං යක්ඛෝ විහිංසති අයං යක්ඛෝ න මුඤ්චති.

මේ යක්ෂයන් හට මහා යක්ෂයන් හට සේනාපතිවරුන් හට මහා සේනාපතිවරුන් හට මේ යක්ෂයා අල්ලා ගන්නේ ය. මේ යක්ෂයා ආවේෂ වන්නේ ය. මේ යක්ෂයා පීඩා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා බලවත් ව පීඩා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා හිංසා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා බලවත් ව හිංසා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා අත් නොහරින්නේ යැයි කියා දැනුම් දිය යුත්තාහු ය. හඬ නගා කිව යුත්තාහු ය. මහ හඬින් කිව යුත්තාහු ය.

අයං ඛෝ සා මාරිස, ආටානාටියා රක්ඛා, භික්ඛුනං භික්ඛුනීනං, උපාසකානං උපාසිකානං, ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුචිභාරායාති. හන්ද ව දානි මයං මාරිස ගච්ඡාම. බහුකිච්චා මයං බහුකරණීයාති.

නිදුකාණන් වහන්ස, මේ වනාහී ආටානාටිය නම් වූ ආරක්ෂාව යි. භික්ෂුන් හට ද භික්ෂුණීන් හට ද උපාසයන් හට ද උපාසිකාවන් හට ද උචුරු නැතිවීම පිණිස රැකවරණය පිණිස වෙහෙස නැතිවීම පිණිස පහසු විහරණය පිණිස මෙය හේතු වන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, අපට බොහෝ කටයුතු තිබෙන්නේ ය. බොහෝ කළ යුතු දෑ තිබෙන්නේ ය. එනිසා අපි දැන් යන්නෙමු.

යස්ස දානි තුම්හේ මහා රාජානෝ කාලං මඤ්ඤාපාති. අපං ඛෝ භික්ඛවේ චත්තාරෝ මහාරාජානෝ උට්ඨායාසනා මං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. තේපි ඛෝ භික්ඛවේ, යක්ඛා උට්ඨායාසනා, අප්පේකච්චේ මං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ මයා සද්ධිං සම්මෝදිංසු සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං චිතිසාරෙන්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ යේනා'හං තේනඤ්ජලිං පනාමෙන්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ නාමගොත්තං සාවෙන්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ තුණ්හිභුතා තත්ථේවන්තරධායිංසුති.

සතර වරම් රජ දරුවනි, එසේ වී නම් දැන් යම් ගමනකට කල් දැන ගත යුත්තේ යැ යි මා විසින් පැවසූ කල්හි, පින්වත් මහණෙනි, සතරවරම් දෙවීමහ රජවරුන් ආසනයෙන් නැගිට මා හට ආදරයෙන් වන්දනා කොට පැදකුණු කොට එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඒ යක්ෂයන් අතරින් ඇතැම් යක්ෂයෙක් ආසනයෙන් නැගිට මා හට ආදරයෙන් වන්දනා කොට

පැදකුණු කොට එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් මා සමඟ සතුටු වූවාහු ය. සතුටු වියයුතු වූ පිළිසඳර කතාබස් කොට එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් මා වෙත ඇදිලි බැඳ පුණාම කොට එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් නම් ගොත් පවසා එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් නිශ්ශබ්ද ව එහි ම නොපෙනී ගියාහු ය.

උග්ගණ්භාථ භික්ඛවේ ආටානාටියං රක්ඛං, පරියාපුණාථ භික්ඛවේ ආටානාටියං රක්ඛං, ධාරේථ භික්ඛවේ ආටානාටියං රක්ඛං අත්ථසංහිතා භික්ඛවේ ආටානාටියා රක්ඛා, භික්ඛුනං භික්ඛුනීනං උපාසකානං උපාසිකානං, ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුචිභාරායාති. ඉදමචෝච භගවා. අත්තමනා තේ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ආටානාටිය ආරක්ෂාව ඉගෙන ගත යුත්තේ ය. පින්වත් මහණෙනි, ආටානාටිය ආරක්ෂාව පිරිවැහිය යුත්තේ ය. පින්වත් මහණෙනි, ආටානාටිය ආරක්ෂාව මතක තබා ගත යුත්තේ ය. පින්වත් මහණෙනි, ආටානාටිය ආරක්ෂාව අර්ථවත් වූ දෙයකි. භික්ෂුන්ට ද භික්ෂුණීන්ට ද උපාසකයන්ට ද උපාසිකාවන්ට ද උවදුරු නැති වීම පිණිස ද ආරක්ෂාව පිණිස ද හිංසා පීඩා ඇති නො වීම පිණිස ද පහසු විහරණය පිණිස ද වන්නේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. සතුටු සිතින් යුතු ඒ භික්ෂුන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ මේ දේශනය සතුටින් පිළි ගත්තාහු ය.

30. පටිච්චසමුප්පාද සමුදයෝ නිරෝධෝ (පටිච්චසමුප්පාදයේ ඇති වීම හා නැති වීම)

අවිජ්ජා පච්චයා සංඛාරා. සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං. විඤ්ඤාණ පච්චයා නාමරූපං. නාමරූප පච්චයා සළායතනං. සළායතන පච්චයා ඵස්සෝ. ඵස්ස පච්චයා වේදනා. වේදනා පච්චයා තණ්හා. තණ්හා පච්චයා උපාදානං. උපාදාන පච්චයා භවෝ. භව පච්චයා ජාති. ජාති පච්චයා ජරාමරණං සෝකපරිදේව දුක්ඛදෝමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති. ඒවමේකස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයෝ භෝති.

චතුරාර්ය සත්‍යය නො දැනීම නම් වූ අවිද්‍යාව හේතුවෙන් සංස්කාර ඇති වන්නේ ය. සංස්කාර හේතුවෙන් විඤ්ඤාණය ඇති වන්නේ ය. විඤ්ඤාණය හේතුවෙන් නාමරූප ඇති වන්නේ ය. නාමරූප හේතුවෙන් ආයතන හය ඇති වන්නේ ය. ආයතන හය හේතුවෙන් ස්පර්ශය ඇති වන්නේ ය. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වන්නේ ය. විදීම හේතුවෙන් ආශාව ඇති වන්නේ ය. ආශාව හේතුවෙන් ග්‍රහණය වීම ඇති වන්නේ ය. ග්‍රහණය වීම හේතුවෙන් විපාක පිණිස කර්මයන් ඇති වන්නේ ය. විපාක පිණිස කර්ම ඇති වීම හේතුවෙන් ඉපදීම ඇති වන්නේ ය. ඉපදීම ඇති වීම හේතුවෙන් ජරා මරණ සෝක වැළපීම් දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් ආදිය ඇති වන්නේ ය. මේ ආකාරයෙන් මුළු මහත් දුක්ඛස්කන්ධයේ ම හට ගැනීම වන්නේ ය.

අවිජ්ජායත්චේච අසේස විරාග නිරෝධා සංඛාර නිරෝධෝ. සංඛාර නිරෝධා විඤ්ඤාණ නිරෝධෝ. විඤ්ඤාණ නිරෝධා නාමරූප නිරෝධෝ. නාමරූප නිරෝධා සළායතන නිරෝධෝ. සළායතන නිරෝධා ඵස්ස නිරෝධෝ. ඵස්ස නිරෝධා වේදනා නිරෝධෝ. වේදනා නිරෝධා තණ්හා නිරෝධෝ. තණ්හා නිරෝධා උපාදාන නිරෝධෝ. උපාදාන

නිරෝධා භව නිරෝධෝ. භව නිරෝධා ජාති නිරෝධෝ. ජාති නිරෝධා ජරා මරණං සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා නිරුජ්ඣන්ති. ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරෝධෝ හෝති.

චතුරාර්ය සත්‍යය අවබෝධ වීමෙන් අවිද්‍යාව ඉතිරි නැතිව ම නිරුද්ධ වීමෙන් සංස්කාරනැති වන්නේ ය. සංස්කාර නිරුද්ධ වීමෙන් විඤ්ඤාණය නැති වන්නේ ය. විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීමෙන් නාමරූප නැති වන්නේ ය. නාමරූප නිරුද්ධ වීමෙන් ආයතන හය නැති වන්නේ ය. ආයතන හය නිරුද්ධ වීමෙන් ස්පර්ශය නැති වන්නේ ය. ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් විදීම නැති වන්නේ ය. විදීම නිරුද්ධ වීමෙන් ආශාව නැති වන්නේ ය. ආශාව නිරුද්ධ වීමෙන් ග්‍රහණය වීම නැති වන්නේ ය. ග්‍රහණය වීම නිරුද්ධ වීමෙන් විපාක පිණිස කර්මයන් නැති වන්නේ ය. විපාක පිණිස කර්ම ඇති වීම නිරුද්ධ වීමෙන් ඉපදීම නැති වන්නේ ය. ඉපදීම නිරුද්ධ වීමෙන් ජරා මරණ සෝක වැළපීම් දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් ආදිය නැති වන්නේ ය. මේ ආකාරයෙන් මේ මුළු මහත් දුක්ඛස්කන්ධයේ ම නිරුද්ධ වීම වන්නේ ය.

1. අනේකජාතිසංසාරං සන්ධාවිස්සං අනිබ්බිසං
ගහකාරකං ගවේසන්තෝ දුක්ඛා ජාති පුනප්පුනං
1. නොයෙක් ලෙසින් ඉපද ඉපද - සසරේ සැරිසරා ගියෙමි
මේ හැම දුක් හදන කෙනා - දුක් විඳ විඳ සොයා ගියෙමි
යළි යළි උපතක් ලැබීම - ලොවේ දුකක් ම ය තිබීම
2. ගහකාරක දිට්ඨෝසි පුන ගේහං න කාහසී
සබ්බා තේ ඵාසුකා හග්ගා ගහකුටං විසංඛිතං
විසංඛාරගතං විත්තං තණ්හානං ඛයමජ්ඣගා'ති
2. මේ හැම දුක් හදනා නුඹ - ගැන හඳුනා ගත්තෙමි මම
ආයෙත් නම් මෙවැනි දුකක් - නුඹට සදාලනු නො හැකි ය
නුඹේ සියළු පරාලයන් - ගෙයි මුදුනේ කැණී මඬල ද
කිසි දා ගත නො හැකි පරිදි - හැම ලෙස විසුරා දැමුවෙමි
විසංඛාරගත විය සිත - හැම තණ්හා නැති වුණේ ය

31. ඛන්ධ පරිත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තේන ඛෝ පන සමයේන සාවත්ථියං අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු, අභිනා දට්ඨෝ කාලකතෝ හෝති.

අථ ඛෝ සම්බහුලා භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසින්තා ඛෝ තේ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝචුං. ඉධ හන්තේ සාවත්ථියං අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු අභිනා දට්ඨෝ කාලකතෝති.

නහනුන සෝ භික්ඛවේ භික්ඛු වත්තාරි අභිරාජකුලානි මෙත්තේන විත්තේන ඵරි. සවේ හි සෝ භික්ඛවේ භික්ඛු වත්තාරි අභිරාජකුලානි මෙත්තේන විත්තේන ඵරෙය්‍ය, නහි

සෝ හික්බවේ හික්බු අහිනා දට්ටෝ කාලං කරෙය්.

කතමානි වත්තාරි අහිරාජකුලානි? විරූපක්ඛං අහිරාජකුලං, ඒරාපථං අහිරාජකුලං, ඡන්ද්‍යාපුත්තං අහිරාජකුලං, කණ්භාගෝතමකං අහිරාජකුලං.

නහනුන සෝ හික්බවේ හික්බු ඉමානි වත්තාරි අහිරාජකුලානි මෙත්තේන චිත්තේන ඵරි. සචේ හි සෝ හික්බවේ හික්බු ඉමානි වත්තාරි අහිරාජකුලානි මෙත්තේන චිත්තේන ඵරෙය්, න හි සෝ හික්බවේ හික්බු අහිනා දට්ටෝ කාලං කරෙය්.

අනුජානාමි හික්බවේ ඉමානි වත්තාරි අහිරාජකුලානි මෙත්තේන චිත්තේන ඵරිකුං. අත්තගුත්තියා අත්තරක්ඛාය අත්තපරිත්තායාති.

ඉදමචෝච භගවා, ඉදං වත්වා සුගතෝ අථාපරං ඒතදචෝච සත්ථා.

1. විරූපක්ඛේනි මේ මෙත්තං - මෙත්තං ඒරාපථේනි මේ ඡන්ද්‍යාපුත්තේනි මේ මෙත්තං - මෙත්තං කණ්භාගෝතමකේනි ච
2. අපාදකේනි මේ මෙත්තං - මෙත්තං දිපාදකේනි මේ චතුප්පදේනි මේ මෙත්තං - මෙත්තං ඛුජ්ජපදේනි මේ
3. මා මං අපාදකෝ හිංසි - මා මං හිංසි දිපාදකෝ මා මං චතුප්පදෝ හිංසි - මා මං හිංසි ඛුජ්ජපදෝ
4. සබ්බේ සත්තා සබ්බේ පාණා - සබ්බේ භුතා ච කේවලා සබ්බේ හද්‍රානි පස්සන්තු - මා කඤ්චි පාපමාගමා

අප්පමාණෝ බුද්ධෝ අප්පමාණෝ ධම්මෝ අප්පමාණෝ සංඝෝ. පමාණවත්තානි සිරිංපානි අභිච්ඡිකා සතපදි උණ්ණානාහි සරඬු මුසිකා. කතා මේ රක්ඛා කතා මේ පරිත්තා පටික්කමන්තු භුතානි සෝභං නමෝ භගවතෝ නමෝ සත්තන්තං සම්මාසම්බුද්ධානන්ති.

32. මෙත්තානිසංස සුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තත්‍ර ඛෝ භගවා හික්බු ආමන්තේසි හික්බවෝති. හදන්තේති තේ හික්බු භගවතෝ පච්චස්සෝසුං. භගවා ඒතදචෝච.

මෙත්තාය හික්බවේ චේතෝ විමුක්තියා ආසේවිතාය භාවිතාය බහුලිකතාය යානිකතාය වත්ථුකතාය අනුට්ඨිතාය පරිචිතාය සුසමාරද්ධාය. ඒකාදසානිසංසා පාටිකංඛා.

කතමේ ඒකාදස ?

සුඛං සුපති. සුඛං පටිබුජ්ඣති. න පාපකං සුපිනං පස්සති. මනුස්සානං පියෝ හෝති. අමනුස්සානං පියෝ හෝති. දේවතා රක්ඛන්ති. නාස්ස අග්ගි වා විසං වා සත්ථං වා කමති. තුවටං චිත්තං සමාධියති. මුඛවණ්ණෝ විජ්ජෙති. අසම්මුළ්භෝ කාලං කරෝති. උත්තරිං අප්පට්ඨිජ්ඣන්තෝ බ්‍රහ්මලෝකුපගෝ හෝති.

මෙත්තාය හික්බවේ චේතෝ විමුක්තියා ආසේවිතාය භාවිතාය බහුලිකතාය යානිකතාය වත්ථුකතාය අනුට්ඨිතාය පරිචිතාය සුසමාරද්ධාය. ඉමේ ඒකාදසානිසංසා පාටිකංඛාති.

ඉදමවෝච භගවා. අත්තමනා තේ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දන්ති.

33. මිත්තානිසංස සුත්තං

1. පහුතභක්ඛෝ භවති - විප්පචුත්තෝ සකාසරා
 ඛහු නං උපජ්චන්ති - යෝ මිත්තානං න දූහති
1. යමෙක් මිතුරන් හට - ද්‍රෝහි නැතිනම් කිසි විට
 ගෙයින් පිට ගිය විට - බොහෝ සැලකිලි ලැබෙයි ඔහු හට
 ඔහු නිසා බොහෝ දෙනෙක් - සුව සේ දිවි ගෙවත් ම ය
2. යං යං ජනපදං යාති - නිගමේ රාජධානියෝ
 සබ්බත්ථ පූජතෝ භෝති - යෝ මිත්තානං න දූහති
2. යමෙක් මිතුරන් හට - ද්‍රෝහි නැතිනම් කිසි විට
 යම් කිසි නුවරකට - වෙනත් රටකට ගිය විට
 හැම තැන දී ම ඔහු හට - පුද සත්කාර ලැබෙන්නේ ම ය
3. නාස්ස වෝරා පසහන්ති - නාතිමඤ්ඤේති ඛන්තියෝ
 සබ්බේ අමිත්තේ තරති - යෝ මිත්තානං න දූහති
3. යමෙක් මිතුරන් හට - ද්‍රෝහි නැතිනම් කිසි විට
 සොර-සතුරෝ ද ඔහු හට - ළං නො වී සිටිත් ම ය
 රජතුමා ඔහු ගැන - අවමනක් නො කෙරේ ම ය
 ඔහු සියලු සතුරන් ගෙන් - ඇත් වී සිටින්නේ ම ය
4. අක්කුද්ධෝ සසරං ඒති - සභාය පටිනන්දිතෝ
 ඤ්ඤාතිනං උත්තමෝ භෝති - යෝ මිත්තානං න දූහති
4. යමෙක් මිතුරන් හට - ද්‍රෝහි නැතිනම් කිසි විට
 කෝපයක් නැති සිතින් - එන්නේ ය තම නිවසට
 සභා මැදකට ගිය විට - පිළිගන්නේ ය සතුටින්
 නැයන් වෙතට ගිය විට - ඔහු උතුම් නැයෙක් ම ය
5. සක්කත්චා සක්කතෝ භෝති - ගරු භෝති සගාරවෝ
 චණ්ණකිත්තිභතෝ භෝති - යෝ මිත්තානං න දූහති
5. යමෙක් මිතුරන් හට - ද්‍රෝහි නැතිනම් කිසි විට
 අනුන් හට සැලකිලි කොට - තමා සැලකිලි ලබන්නේ ම ය
 අනුන් හට ගරු සරු කොට - තමා ගරු සරු ලබන්නේ ම ය
 හොඳ නමක් පැහැපත් කමක් - දරා ගෙන සිටින්නේ ම ය
6. පූජකෝ ලභතේ පූජං - චන්දකෝ පටිචන්දනං
 යසෝ කිත්තිඤ්ච පජ්ජෝති - යෝ මිත්තානං න දූහති
6. යමෙක් මිතුරන් හට - ද්‍රෝහි නැතිනම් කිසි විට
 පිදිය යුත්තන් පුදමින - තමා පිදවිලි ලබන්නේ ම ය

වැදිය යුත්තන් වැද පුදා - තමා වැළුමන් ලබන්නේ ම ය
පැතිරුණ කිත් යසස - ඔහු සොයා පැමිණේ ම ය

- 7. අග්ගි යථා පජ්ජලති - දේවතාව විරෝචති
සිරියා අජභිතෝ හෝති - යෝ මිත්තානං න දූහති
- 7. යමෙක් මිතුරන් හට - දෝහි නැතිනම් කිසි විට
ගිනි සිඵවක් ලෙසට - ඉසුරෙන් දිලෙන්නේ ම ය
දෙවි කෙනෙක් විලසට - ආනුභාව ලබන්නේ ම ය
සිරියාව හැම විට - ඔහු කෙරෙන් පහ නො වන්නේ ම ය
- 8. ගාවෝ තස්ස පජායන්ති - බෙත්තේ චුත්තං විරුහති
පුත්තානං ඵලමස්නාති - යෝ මිත්තානං න දූහති
- 8. යමෙක් මිතුරන් හට - දෝහි නැතිනම් කිසි විට
තමා ගේ ගව සම්පත - දියුණු වී යන්නේ ම ය
කුඹුරෙහි වගාව ද - සරුසාර වන්නේ ම ය
දූ දරුවන් ද ඔහු හට - සුවසේ සිටින්නේ ම ය
- 9. දරිතෝ පබ්බතාතෝ වා - රුක්ඛාතෝ පතිතෝ නරෝ
චුතෝ පතිට්ඨං ලහති - යෝ මිත්තානං න දූහති
- 9. යමෙක් මිතුරන් හට - දෝහි නැතිනම් කිසි විට
කන්දකින් බෑවුමකින් - ගහකින් ද වැටෙනා විට
ඔහු හට හැම විට ම - පිහිට සැලසෙන්නේ ම ය
- 10. විරුළුභමුලසන්නානං - නිග්‍රෝධමිව මාලුතෝ
අමිත්තා නප්පසහන්ති - යෝ මිත්තානං න දූහති
- 10. යමෙක් මිතුරන් හට - දෝහි නැතිනම් කිසි විට
වැඩි ගිය මුල් ඇති - අතුපතර විහිදා සිටි
මහ නුගයක් සුළඟින් - නො වැටී සිටින විලසින්
සතුරන්ට කිසිවිට - ඔහුව යට කළ නො හැක්කේම ය.

34. මෝර පරිත්තං

- 1. උදේත'යං චක්ඛුමා ඒකරාජා
හරිස්සවණ්ණෝ පඨවිප්පභාසෝ
තං තං නමස්සාමි හරිස්සවණ්ණං පඨවිප්පභාසං
තයජ්ජ ගුත්තා විහරේමු දිවසං
- 2. යේ බ්‍රාහ්මණා වේදගු සබ්බධම්මේ
තේ මේ නමෝ තේ ව මං පාලයන්තු
නමන්ථු බුද්ධානං නමන්ථු බෝධියා
නමෝ විමුක්තානං නමෝ විමුක්තියා

ඉමං සෝ පරිත්තං කත්වා මෝරෝ වරති ඒසනා

3. අපේත'යං චක්ඛුමා ඒකරාජා

හරිස්සවණ්ණෝ පඨවිප්පහාසෝ
තං තං නමස්සාමි හරිස්සවණ්ණං පඨවිප්පහාසං
තයජ්ජ ගුත්තා විහරේමු රත්තිං

4. යේ බ්‍රාහ්මණා වේදගු සබ්බධම්මේ
තේ මේ නමෝ තේ ච මං පාලයන්තු
නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු ඛේරධියා
නමෝ විමුත්තානං නමෝ විමුත්තියා

ඉමං සෝ පරිත්තං කත්වා මෝරෝ වාසමකප්පයීති.

35. චන්ද පරිත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තේන ඛෝ පන සමයේන චන්දීමා දේවපුත්තෝ රාහුනා අසුරින්දෝ ගහිතෝ හෝති. අථ ඛෝ චන්දීමා දේවපුත්තෝ භගවත්තං අනුස්සරමානෝ තායං වේලායං ඉමං ගාථං අභාසී.

1. නමෝ තේ බුද්ධචිර'ත්ථු - විප්පමුත්තෝ'සි සබ්බධී
සම්බාධපටිපන්නෝස්මි - තස්ස මේ සරණං භවා'ති

අථ ඛෝ භගවා චන්දීමං දේවපුත්තං ආරබ්භ රාහුං අසුරින්දං ගාථාය අප්ඤ්ඤාසී.

2. තථාගතං අරහත්තං
චන්දීමා සරණං ගතෝ
රාහු චන්දං පමුඤ්ඤවස්සු
බුද්ධා ලෝකානුකම්පකාති

අථ ඛෝ රාහු අසුරින්දෝ චන්දීමං දේවපුත්තං මුඤ්චිත්වා තරමාන රූපෝ යේන වේපචිත්ති අසුරින්දෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා සංවිග්ගෝ ලෝමහට්ඨජාතෝ ඒකමන්තං අට්ඨාසී. ඒකමන්තං ධීතං ඛෝ රාහුං අසුරින්දං වේපචිත්ති අසුරින්දෝ ගාථාය අප්ඤ්ඤාසී.

3. කින්තුසන්තරමානෝ'ච - රාහු චන්දං පමුඤ්ඤවස්සි
සංවිග්ගරූපෝ ආගම්ම - කින්තුහීතෝ'ච තිට්ඨසී'ති

4. සත්තධා මේ එලේ මුද්ධා
ජීවන්තෝ න සුඛං ලභේ
බුද්ධගාථාහීතීතෝමිහි
තෝ වේ මුඤ්ඤවෙය්‍ය චන්දීමන්'ති.

36. සුරිය පරිත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං හගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තේන ඛෝ පන සමයේන සුරියෝ දේවපුත්තෝ රාහුනා අසුරින්දෝ ගභිතෝ හෝති. අථ ඛෝ සුරියෝ දේවපුත්තෝ හගවන්තං අනුස්සරමානෝ තායං වේලායං ඉමං ගාථං අභාසි.

- 1. නමෝ තේ බුද්ධවීර'ත්ථු - විප්පමුත්තෝ'සි සබ්බධි
සම්බාධපටිපන්නෝස්මි - තස්ස මේ සරණං භවා'ති

අථ ඛෝ හගවා සුරියං දේවපුත්තං ආරබ්භ රාහුං අසුරින්දං ගාථාය අජ්ඣඛාසි.

- 2. තථාගතං අරහන්තං
සුරියෝ සරණං ගතෝ
රාහු සුරියං පමුඤ්ඤවස්ස
බුද්ධා ලෝකානුකම්පකාති
- 3. යෝ අන්ධකාරේ තමසී පභංකරෝ
වේරෝවනෝ මණ්ඩලී උග්ගතේජෝ
මා රාහු ගිලී චරං අන්තලික්ඛේ
පජං මම රාහු පමුඤ්ඤ සුරියන්'ති

අථ ඛෝ රාහු අසුරින්දෝ සුරියං දේවපුත්තං මුඤ්ඤිත්වා කරමාන රූපෝ යේන වේපචිත්ති අසුරින්දෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා සංවිග්ගෝ ලෝමහට්ඨජාතෝ ඒකමන්තං අට්ඨාසි. ඒකමන්තං ධීතං ඛෝ රාහුං අසුරින්දං වේපචිත්ති අසුරින්දෝ ගාථාය අජ්ඣඛාසි.

- 4. කින්තුසන්තරමානෝ'ව
රාහු සුරියං පමුඤ්ඤවසී
සංවිග්ගරූපෝ ආගම්ම
කින්තු භිතෝ'ව තිට්ඨසී'ති
- 5. සත්තධා මේ එලේ මුද්ධා
ජ්චන්තෝ න සුඛං ලභේ
බුද්ධගාථාභිගීතෝමිහි
නෝ වේ මුඤ්ඤවෙය්‍ය සුරියන්'ති

37. ධජග්ග පරිත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං හගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තත්‍ර ඛෝ හගවා භික්ඛු ආමන්තේසි භික්ඛවෝති. හදන්තේති තේ භික්ඛු හගවතෝ පච්චස්සෝසුං. හගවා ඒතදවෝච.

භූතපුබ්බං භික්ඛවේ, දේවා'සුරසංගාමෝ සමුපබ්බුල්හෝ අහෝසි.

අථ ඛෝ භික්ඛවේ සක්කෝ දේවානමින්දෝ දේවේ තාවතිංසේ ආමන්තේසි. සවේ මාරිසා දේවානං සංගාමගතානං උප්පජ්ජෙය්‍ය භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා මමේ'ව තස්මිං සමයේ ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ, මමං හි වෝ ධජග්ගං උල්ලෝකයනං, යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

නෝ වේ මේ ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ, අථ පජාපතිස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ. පජාපතිස්ස හි වෝ දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයනං, යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

නෝ වේ පජාපතිස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ, අථ වරුණස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ. වරුණස්ස හි වෝ දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයනං, යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

නෝ වේ වරුණස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ, අථ ඊසානස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ. ඊසානස්ස හි වෝ දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයනං, යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

තං ඛෝ පන භික්ඛවේ, සක්කස්ස වා දේවානමින්දස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයනං පජාපතිස්ස වා දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයනං වරුණස්ස වා දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයනං ඊසානස්ස වා දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයනං යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයේථා'පි නෝ'පි පහීයේථ.

තං කිස්ස හේතු?

සක්කෝ භික්ඛවේ, දේවානමින්දෝ අවීතරාගෝ අවීතදෝසෝ අවීතමෝහෝ හීරුවජමහි උත්‍රාසි පලායිති.

අහඤ්ච ඛෝ භික්ඛවේ, ඒවං වදාමි. සවේ කුම්භාකං භික්ඛවේ, අරඤ්ඤගතානං වා රුක්ඛමූලගතානං වා සුඤ්ඤාගාරගතානං වා උප්පජ්ජෙය්‍ය භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා මමේ'ව තස්මිං සමයේ අනුස්සරෙය්‍යාථ.

ඉති'පි සෝ හගවා අරහං සම්මා සම්බුද්ධෝ විජ්ජාවරණ සම්පන්නෝ සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දේවමනුස්සානං බුද්ධෝ හගවා'ති

මමං හි වෝ භික්ඛවේ, අනුස්සරනං යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

නෝ වේ මං අනුස්සරෙය්‍යාථ. අථ ධම්මං අනුස්සරෙය්‍යාථ.

ස්වාක්ඛාතෝ හගචතා ධම්මෝ සන්දිට්ඨිකෝ අකාලිකෝ ඒහිපස්සිකෝ ඕපනයිකෝ පච්චත්තං වේදිතබ්බෝ විඤ්ඤාහී'ති.

ධම්මං හි වෝ භික්ඛවේ, අනුස්සරනං, යං භවිස්සති භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

නෝ වේ ධම්මං අනුස්සරෙය්‍යාථ. අථ සංඝං අනුස්සරෙය්‍යාථ.

සුපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ. උජුපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ. ඤායපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ. සාමීච්චපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ. යදිදං චත්තාරි පුරිසයුගානි අට්ඨපුරිසපුග්ගලා ඒස භගවතෝ සාවකසංඝෝ. ආහුනෙයෝ පාහුනෙයෝ දක්ඛිණෙයෝ අඤ්ජලිකරණීයෝ අනුත්තරං පුඤ්ඤකඛේත්තං ලෝකස්සා'ති.

සංඝං හි වෝ භික්ඛවේ අනුස්සරතං, යං භවිස්සති භයං වා වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංඝෝ වා ඝෝ පභීයිස්සති.

තං කිස්ස හේතු ?

තථාගතෝ භික්ඛවේ, අරහං සම්මා සම්බුද්ධෝ විතරාගෝ විතදෝඝෝ විතමෝහෝ අභිරු අච්ඡම්භි අනුත්තාසි අපලායි'ති.

ඉදම වෝච භගවා. ඉදං චත්වා සුගතෝ අථා'පරං ඒතදවෝච සත්ථා

1. අරඤ්ඤේ රුක්ඛමුලේ වා සුඤ්ඤාගාරේච භික්ඛවෝ අනුස්සරේථ සම්බුද්ධං භයං තුම්භාක නෝ සියා
2. නෝ චේ බුද්ධං සරෙය්‍යාථ ලෝකජෙට්ඨං නරාසහං අථ ධම්මං සරෙය්‍යාථ නිය්‍යානිකං සුදේසිතං
3. නෝ චේ ධම්මං සරෙය්‍යාථ නිය්‍යානිකං සුදේසිතං අථ සංඝං සරෙය්‍යාථ පුඤ්ඤකඛේත්තං අනුත්තරං
4. ඒචං බුද්ධං සරන්තානං ධම්මං සංඝඤ්ච භික්ඛවෝ භයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංඝෝ න හෙස්සති'ති.

38. මහාකස්සපත්ථේර බොජ්ඣංගං

ඒචං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති චේචචනේ කලන්දකනිවාපේ. තේන ඛෝ පන සමයේන ආයස්මා මහාකස්සපෝ පිප්ඵලීගුභායං විහරති ආබාධිකෝ දුක්ඛිතෝ බාලේහගිලානෝ.

අථ ඛෝ භගවා සායන්හසමයං පතිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේනායස්මා මහාකස්සපෝ තේනුපසංකමී. උපසංකමිත්වා පඤ්ඤත්තේ ආසනේ නිසීදි. නිසජ්ජ ඛෝ භගවා ආයස්මන්තං මහාකස්සපං ඒතදවෝච.

කවචි? තේ කස්සප ඛමනීයං. කවචි? යාපනීයං. කවචි? දුක්ඛා වේදනා පටික්කමන්ති නෝ අභික්කමන්ති. පටික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ අභික්කමෝති.

න මේ හන්තේ ඛමනීයං. න යාපනීයං. ඛාලේනා මේ දුක්ඛා වේදනා අභික්කමන්ති නෝ පටික්කමන්ති. අභික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ පටික්කමෝති.

සත්තිමේ කස්සප ඛොජ්ඣංගා මයා සම්මදක්ඛානා භාවිතා ඛහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්ති.

කතමේ සත්ත?

සතිසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ කස්සප, මයා සම්මදක්ඛානෝ භාවිතෝ ඛහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

ධම්මච්චයසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ කස්සප, මයා සම්මදක්ඛානෝ භාවිතෝ ඛහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

විරියසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ කස්සප, මයා සම්මදක්ඛානෝ භාවිතෝ ඛහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පීතිසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ කස්සප, මයා සම්මදක්ඛානෝ භාවිතෝ ඛහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ කස්සප, මයා සම්මදක්ඛානෝ භාවිතෝ ඛහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

සමාධිසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ කස්සප, මයා සම්මදක්ඛානෝ භාවිතෝ ඛහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ කස්සප, මයා සම්මදක්ඛානෝ භාවිතෝ ඛහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

ඉමේ ඛෝ කස්සප, සත්තඛොජ්ඣංගා මයා සම්මදක්ඛානා භාවිතා ඛහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්ති.

තග්ඝ භගව, ඛොජ්ඣංගා තග්ඝ සුගත, ඛොජ්ඣංගා'ති

ඉදම' චෝච භගවා.

අත්තමනෝ ආයස්මා මහාකස්සපෝ භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දි. චුට්ඨානිවා'යස්මා මහාකස්සපෝ තම්භා ආබාධා. තථා පභීනෝවා' යස්මතෝ මහාකස්සපස්ස සෝ ආබාධෝ අභෝසී'ති.

39. මහාමොග්ගල්ලානන්ථේර ඛොජ්ඣංගං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති චේච්චනේ කලන්දකනිවාසේ. තේන ඛෝ පන සමයේන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ ගිජ්ඣකුට්ඨෙ පබ්බතේ විහරති ආබාධිකෝ දුක්ඛිතෝ ඛාලේහලානෝ.

අපු බෝ හගවා සායන්හසමයං පතිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා පඤ්ඤත්තේ ආසනේ නිසිදි. නිසජ්ජ බෝ හගවා ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං ඒතදවෝච.

කච්චි? තේ මොග්ගල්ලාන ඛමනීයං. කච්චි? යාපනීයං. කච්චි? දුක්ඛා වේදනා පටික්කමන්ති නෝ අභික්කමන්ති. පටික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ අභික්කමෝති.

න මේ හන්තේ ඛමනීයං. න යාපනීයං. බාලේහා මේ දුක්ඛා වේදනා අභික්කමන්ති නෝ පටික්කමන්ති. අභික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ පටික්කමෝති.

සත්ති'මේ මොග්ගල්ලාන බොජ්ඣංගා මයා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්ති.

කතමේ සත්ත?

සතිසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ මොග්ගල්ලාන, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ මොග්ගල්ලාන, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

විරියසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ මොග්ගල්ලාන, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පීතිසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ මොග්ගල්ලාන, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ මොග්ගල්ලාන, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

සමාධිසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ මොග්ගල්ලාන, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ මොග්ගල්ලාන, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

ඉමේ බෝ මොග්ගල්ලාන, සත්තබොජ්ඣංගා මයා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්ති.

තත්ඪ හගව, බොජ්ඣංගා තත්ඪ සුගත, බොජ්ඣංගා'ති

ඉදම' වෝච හගවා.

අත්තමනෝ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ හගවතෝ භාසිතං අභිනන්දි. වුට්ඨාහිවා'යස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ තම්භා ආබාධා. තථා පභිනෝවා' යස්මනෝ මහා මොග්ගල්ලානස්ස සෝ ආබාධෝ අහෝසී'ති.

40. මහාචුන්දන්ථේර බොජ්ඣංගං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති වේළවනේ කලන්දකනිවාපේ. තේන ඛෝ පන සමයේන භගවා ආබාධිකෝ හෝති දුක්ඛිතෝ බාළ්භගිලානෝ.

අථ ඛෝ ආයස්මා මහාචුන්දෝ සායන්භසමයං පතිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේන භගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තං ඛෝ ආයස්මන්තං මහාචුන්දං භගවා ඒතද්වෝච.

පටිභන්තු තං චුන්ද බොජ්ඣංගා'ති.

සත්ති'මේ හන්තේ බොජ්ඣංගා භගවතා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලිකතා අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්'ති.

කතමේ සත්ත?

සතිසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ හන්තේ, භගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලිකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ හන්තේ, භගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලිකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

විරියසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ හන්තේ, භගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලිකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පීතිසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ හන්තේ, භගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලිකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ හන්තේ, භගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලිකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

සමාධි සම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ හන්තේ, භගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලිකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ හන්තේ, භගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලිකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

ඉමේ ඛෝ හන්තේ, සත්තබොජ්ඣංගා භගවතා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලිකතා අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්'ති.

තග්භ චුන්ද, බොජ්ඣංගා තග්භ චුන්ද, බොජ්ඣංගා'ති

ඉදමවෝචා' යස්මා මහාචුන්දෝ

සමනුඤ්ඤෝ සත්ථා අහෝසි. වුට්ඨාහි ච භගවා තම්භා ආබාධා. තථා පහිනෝ ච භගවතෝ සෝ ආබාධෝ අහෝසී'ති

41. ගිරිමානන්ද සුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තේන ඛේ පන සමයේන ආයස්මා ගිරිමානන්දෝ ආබාධිකෝ හෝති දුක්ඛිතෝ බාළ්හගිලානෝ.

අථ ඛේ ආයස්මා ආනන්දෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛේ ආයස්මා ආනන්දෝ භගවන්තං ඒතද'වෝච.

ආයස්මා භන්තේ ගිරිමානන්දෝ ආබාධිකෝ හෝති දුක්ඛිතෝ බාළ්හගිලානෝ. සාධු භන්තේ, භගවා යේනා'යස්මා ගිරිමානන්දෝ තේනුපසංකමතු අනුකම්පං උපාදායා'ති.

සචේ ඛේ ත්වං ආනන්ද, ගිරිමානන්දස්ස භික්ඛුනෝ උපසංකම්ත්වා දස සඤ්ඤා භාසෙය්‍යාසී, යානං ඛේ පනේතං විජ්ජති යං ගිරිමානන්දස්ස භික්ඛුනෝ දස සඤ්ඤා සුත්වා සෝ ආබාධෝ යානසෝ පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය.

කතමා දස?

අනිච්චසඤ්ඤා, අනත්තසඤ්ඤා, අසුභසඤ්ඤා, ආදීනවසඤ්ඤා, පහානසඤ්ඤා, විරාගසඤ්ඤා, නිරෝධසඤ්ඤා, සබ්බලෝකේ අනභිරතසඤ්ඤා, සබ්බසංඛාරේසු අනිච්චසඤ්ඤා, ආනාපානසති.

කතමාචා'නන්ද අනිච්චසඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද, භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා ඉතිපට්ඨංචික්ඛති. රූපං අනිච්චං වේදනා අනිච්චා සඤ්ඤා අනිච්චා සංඛාරා අනිච්චා විඤ්ඤාණං අනිච්චන්'ති. ඉති ඉමේසු පඤ්චසුපාදානක්ඛන්ධේසු අනිච්චානුපස්සී විහරති. අයං වුච්චතා' නන්ද අනිච්චසඤ්ඤා.

කතමාචා'නන්ද අනත්තසඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද, භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා ඉතිපට්ඨංචික්ඛති. චක්ඛුං අනත්තා රූපා අනත්තා සෝතං අනත්තා සද්දා අනත්තා සාණං අනත්තා ගන්ධා අනත්තා ජීව්හා අනත්තා රසා අනත්තා කායෝ අනත්තා ඓච්ච්චා අනත්තා මනෝ අනත්තා ධම්මා අනත්තා'ති. ඉති ඉමේසු ඡසු අජ්ඣත්තික බාහිරේසු ආයතනේසු අනත්තානුපස්සී විහරති. අයං වුච්චතා'නන්ද අනත්තසඤ්ඤා.

කතමාචා'නන්ද අසුභ සඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද භික්ඛු ඉමමේච කායං උද්ධං පාදතලා අධෝ කේසමත්ථකා තචපරියන්තං පුරං නානප්පකාරස්ස අසුචිනෝ පච්චවෙක්ඛති.

අත්ථි ඉමස්මිං කායේ කේසා ලෝමා නඛා දන්තා තචෝ මංසං නහාරු අට්ඨි අට්ඨිමිඤ්ජා චක්කං හදයං යකනං කිලෝමකං පිහකං පප්ඵාසං අන්තං අන්තගුණං උදරියං කර්ඨං පිත්තං සෙම්භං පුබ්බෝ ලෝහිතං සේදෝ මේදෝ අස්සු වසා බ්බ්ලෝ සිංසානිකා ලසිකා මුත්තන්ති. ඉති ඉමස්මිං කායේ අසුභානුපස්සී විහරති. අයං වුච්චතා'නන්ද අසුභසඤ්ඤා.

කතමාචා'නන්ද ආදීනව සඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද, භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා ඉතිපට්ඨංචික්ඛති. ඛු උක්ඛෝ ඛෝ අයං කායෝ ඛු ආදීනවෝ. ඉති ඉමස්මිං කායේ චිච්ඨා ආබාධා උප්පජ්ජන්ති. සෙය්‍යථිදං, චක්ඛුරෝගෝ සෝතරෝගෝ සාණ රෝගෝ ජ්වහාරෝගෝ කායරෝගෝ සීසරෝගෝ කණ්ණරෝගෝ මුඛරෝගෝ දන්තරෝගෝ කාසෝ සාසෝ පිනාසෝ ඩහෝ ජරෝ කුච්ඡරෝගෝ මුච්ඡා පක්කන්දිකා සුලා විසුචිකා කුට්ඨං ගණ්ඨෝ කිලාසෝ සෝසෝ අපමාරෝ දද්දු කණ්ඞු කච්ඡු රඛසා විතච්ඡිකා ලෝහිතපිත්තං මධුමේහෝ අංසා පිලකා හගන්දලා. පිත්තසමුට්ඨනා ආබාධා සෙම්භසමුට්ඨනා ආබාධා වාතසමුට්ඨනා ආබාධා සන්තිපාතිකා ආබාධා උතුපරිණාමජා ආබාධා විසමපරිහාරජා ආබාධා ඕපක්කමිකා ආබාධා කම්මවිපාකජා ආබාධා සීතං උණ්භං ජ්ඝච්ඡා පිපාසා උච්චාරෝ පස්සාවෝති. ඉති ඉමස්මිං කායේ ආදීනවානුපස්සී විහරති. අයං චුච්චතා'නන්ද ආදීනවසඤ්ඤා.

කතමාචා'නන්ද පහානසඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද භික්ඛු උප්පන්තං කාමචිතක්කං නාධිවාසේති පජහති විනෝදේති ඛ්‍යන්තිකරෝති අනභාවං ගමේති. උප්පන්තං ව්‍යාපාද චිතක්කං නාධිවාසේති පජහති විනෝදේති ඛ්‍යන්තිකරෝති අනභාවං ගමේති. උප්පන්තං විහිංසාවිතක්කං නාධිවාසේති පජහති විනෝදේති ඛ්‍යන්තිකරෝති අනභාවං ගමේති. උප්පන්තූප්පන්තෝ පාපකෝ අකුසලෝ ධම්මේ නාධිවාසේති පජහති විනෝදේති ඛ්‍යන්තිකරෝති අනභාවං ගමේති. අයං චුච්චතා'නන්ද පහාන සඤ්ඤා.

කතමාචා'නන්ද විරාගසඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද, භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා ඉතිපට්ඨංචික්ඛති. ඒතං සන්තං ඒතං පණීතං යදිදං සඛ්ඛසංඛාරසමථෝ සඛ්ඛපධිපට්ඨිස්සග 'ගෝ තණ්හක්ඛයෝ විරාගෝ නිබ්බානන්'ති. අයං චුච්චතා'නන්ද විරාග සඤ්ඤා.

කතමාචා'නන්ද නිරෝධසඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද, භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා ඉතිපට්ඨංචික්ඛති. ඒතං සන්තං ඒතං පණීතං යදිදං සඛ්ඛසංඛාරසමථෝ සඛ්ඛපධිපට්ඨිස්සග 'ගෝ තණ්හක්ඛයෝ නිරෝධෝ නිබ්බානන්'ති. අයං චුච්චතා'නන්ද නිරෝධ සඤ්ඤා.

කතමාචා'නන්ද සඛ්ඛලෝකේ අනභිරතසඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද, භික්ඛු යේ ලෝකේ උප්පුපාදානා චේතසෝ අධිට්ඨානා' හිනිචේසානුසයා තේ පජහන්තෝ විරමති න උපාදියන්තෝ. අයං චුච්චතා' නන්ද සඛ්ඛලෝකේ අනභිරතසඤ්ඤා.

කතමාචා'නන්ද සඛ්ඛසංඛාරේසු අනිච්චසඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද, භික්ඛු සඛ්ඛසංඛාරේහි අට්ටියති හරායති ජ්ගුච්ඡති. අයං චුච්චතා'නන්ද සඛ්ඛසංඛාරේසු අනිච්චසඤ්ඤා.

කතමාචා'නන්ද ආනාපානසති?

ඉධා'නන්ද, භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා නිසීදති පල්ලංකං ආභුජන්වා උජුං කායං පණ්ඨාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා.

සෝ සතෝ ව අස්සසති. සතෝ ව පස්සසති

දීසං වා අස්සසන්තෝ දීසං අස්සසාමිති පජානාති. දීසං වා පස්සසන්තෝ දීසං පස්සසාමිති පජානාති.

රස්සං වා අස්සසන්තෝ රස්සං අස්සසාමිති පජානාති. රස්සං වා පස්සසන්තෝ රස්සං පස්සසාමිති පජානාති.

සබ්බකායපට්ඨංචෙදී අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. සබ්බකායපට්ඨංචෙදී පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

පස්සම්භයං කායසංඛාරං අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. පස්සම්භයං කායසංඛාරං පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

භීතිපට්ඨංචෙදී අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. භීතිපට්ඨංචෙදී පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

සුඛපට්ඨංචෙදී අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. සුඛපට්ඨංචෙදී පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

චිත්තසංඛාරපට්ඨංචෙදී අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. චිත්තසංඛාරපට්ඨංචෙදී පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

පස්සම්භයං චිත්ත සංඛාරං අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. පස්සම්භයං චිත්ත සංඛාරං පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

චිත්තපට්ඨංචෙදී අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. චිත්තපට්ඨංචෙදී පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

අභිඵපමෝදයං චිත්තං අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. අභිඵපමෝදයං චිත්තං පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

සමාදහං චිත්තං අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. සමාදහං චිත්තං පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

විමෝචයං චිත්තං අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. විමෝචයං චිත්තං පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

අනිච්චානුපස්සි අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. අනිච්චානුපස්සි පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

විරාගානුපස්සි අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. විරාගානුපස්සි පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

නිරෝධානුපස්සි අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. නිරෝධානුපස්සි පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

පට්ඨිස්සග්ගානුපස්සි අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. පට්ඨිස්සග්ගානුපස්සි පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. අයං වුච්චතා'නන්ද ආනාපානසති.

සචේ ඛෝ ත්වං ආනන්ද, ගිරිමානන්දස්ස භික්ඛුනෝ උපසංකමිත්වා ඉමා දස සඤ්ඤා භාසෙය්‍යාසි. ධානං ඛෝ පනේතං විජ්ජති යං ගිරිමානන්දස්ස භික්ඛුනෝ ඉමා දස සඤ්ඤා සුත්වා සෝ ආබාධෝ ධානසෝ පට්ඨපස්සම්භෙය්‍යා'ති.

අථ ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ හගවතෝ සන්තිකේ ඉමා දස සඤ්ඤා උග්ගහෙත්වා යේනා'යස්මා ගිරිමානන්දෝ තේනුපසංකමි.

උපසංකමිත්වා ආයස්මතෝ ගිරිමානන්දස්ස ඉමා දස සඤ්ඤා අභාසි. අථ ඛෝ ආයස්මතෝ ගිරිමානන්දස්ස ඉමා දස සඤ්ඤා සුත්වා සෝ ආබාධෝ ධානසෝ පට්ඨපස්සමිති.

වුට්ටාහිවා'යස්මා ගිරිමානන්දෝ තම්භා ආබාධා. තථා පභීතෝ ච පනා'යස්මතෝ ගිරිමානන්දස්ස සෝ ආබාධෝ අහෝසී'ති.

42. සච්ච විහංග සුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා බාරණසියං විහරති ඉසිපතනේ මීගදායේ. තත්ථ ඛෝ භගවා භික්ඛු ආමන්තේසි භික්ඛවෝ'ති. හදන්තේ'ති තේ භික්ඛු භගවතෝ පච්චස්සෝසුං. භගවා ඒතද'වෝච.

තථාගතේන භික්ඛවේ අරහතා සම්මා සම්බුද්ධේන බාරණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පචත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන චා බ්‍රාහ්මණේන චා දේවේන චා මාරේන චා බ්‍රහ්මුනා චා කේනචි චා ලෝකස්මිං.

යද්දං චතුත්තං අරියසච්චානං ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.කතමේසං චතුත්තං ?

දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

දුක්ඛ සමුදයස්ස අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

දුක්ඛ නිරෝධස්ස අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපට්ඨපදා අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

තථාගතේන භික්ඛවේ අරහතා සම්මා සම්බුද්ධේන බාරණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පචත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන චා බ්‍රාහ්මණේන චා දේවේන චා මාරේන චා බ්‍රහ්මුනා චා කේනචි චා ලෝකස්මිං.යද්දං ඉමේසං චතුත්තං අරිය සච්චානං ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

සේවේඨ භික්ඛවේ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෝ, හජථ භික්ඛවේ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෝ. පණ්ඩිතා භික්ඛු අනුග්ගාහකා සබ්බමචාරීනං. සෙය්‍යථා'පි භික්ඛවේ, ජනෙත්ති ඒවං සාරිපුත්තෝ, සෙය්‍යථා'පි ජාතස්ස ආපාදේතා ඒවං මොග්ගල්ලානෝ. සාරිපුත්තෝ භික්ඛවේ සෝතාපත්ති ඵලේ විනේති මොග්ගල්ලානෝ උත්තමත්ථේ විනේති.

සාරිපුත්තෝ භික්ඛවේ, පහෝති චත්තාරි අරියසච්චානි විත්ථාරේන ආචික්ඛිතුං දේසේතුං පඤ්ඤපේතුං පට්ඨපේතුං විචරිතුං විහජිතුං උත්තානීකාතුන්'ති.

ඉදම'වෝච භගවා. ඉදං වත්ථා සුගතෝ උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසි.

තත්ථ ඛෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ අචිරපක්කන්තස්ස භගවතෝ භික්ඛු ආමන්තේසි. ආවුසෝ භික්ඛවෝ'ති. ආවුසෝ'ති ඛෝ තේ භික්ඛු ආයස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස පච්චස්සෝසුං.ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ඒතද'වෝච.

තථාගතේන ආවුසෝ අරහතා සම්මා සම්බුද්ධේන ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුක්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනච්ච වා ලෝකස්මිං.

යදිදං චතුන්නං අරියසච්චානං ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විවරණා විහජනා උත්තානීකම්මං..කතමේසං චතුන්නං ?

උක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විවරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

උක්ඛ සමුදයස්ස අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විවරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

උක්ඛ නිරෝධස්ස අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විවරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

උක්ඛනිරෝධගාමීනීපට්ඨපදා අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විවරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

කතමඤ්චා'වුසෝ උක්ඛං අරියසච්චං?

ජාති'පි උක්ඛා ජරා'පි උක්ඛා ව්‍යාධි'පි උක්ඛෝ මරණම'පි උක්ඛං සෝකපරිදේවඋක්ඛදෝ මනස්සුපායාසා'පි උක්ඛා. යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි උක්ඛං. සංඛිත්තේන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා උක්ඛා.

කතමාචා'වුසෝ ජාති?

යා තේසං තේසං සත්තානං තම්හි තම්හි සත්තනිකායේ ජාති සඤ්ජාති ඔක්කන්ති අභිනිබ්බන්ති ඛන්ධානං පාතුභාවෝ ආයතනානං පට්ට්ලාහෝ. අයං චුච්චතා'වුසෝ ජාති.

කතමාචා'වුසෝ ජරා?

යා තේසං තේසං සත්තානං තම්හි තම්හි සත්ත නිකායේ ජරා ජීරණතා ඛණ්ඩිච්චං පාලිච්චං වලිත්තචතා ආයුනෝ සංහානි ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකෝ. අයං චුච්චතා'වුසෝ ජරා.

කතමඤ්චා'වුසෝ මරණං?

යං තේසං තේසං සත්තානං තම්හා තම්හා සත්ත නිකායා චුති චචනතා හේදෝ අන්තරධානං මච්චුමරණං කාලකිරියා ඛන්ධානං හේදෝ කළේඛරස්ස නික්ඛේපෝ. ජීවිතින්ද්‍රියස්සුපච්ඡේදෝ. ඉදං චුච්චතා'වුසෝ මරණං.

කතමෝචා'වුසෝ සෝකෝ?

යෝ ඛෝ ආවුසෝ, අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන ඛ්‍යසනේන සමන්තාගතස්ස අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන උක්ඛ ධම්මේන චුට්ඨස්ස සෝකෝ සෝචනා සෝචිතත්තං අන්තෝ සෝකෝ අන්තෝ පරිසෝකෝ. අයං චුච්චතා' වුසෝ සෝකෝ.

කතමෝචා'වුසෝ පරිදේවෝ?

යෝ ඛෝ ආවුසෝ, අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන ඛ්‍යසනේන සමන්තාගතස්ස

අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන දුක්ඛධම්මේන චුට්ඨස්ස ආදේවෝ පරිදේවෝ ආදේවනා පරිදේවනා ආදේවිතත්තං පරිදේවිතත්තං. අයං වුච්චතා'වුසෝ පරිදේවෝ.

කතමඤ්චා'වුසෝ දුක්ඛං?

යං ඛෝ ආවුසෝ, කායිකං දුක්ඛං කායිකං අසාතං කායසම්ඵස්සජං දුක්ඛං අසාතං වේදයිතං. ඉදං වුච්චතා'වුසෝ දුක්ඛං.

කතමඤ්චා'වුසෝ දෝමනස්සං?

යං ඛෝ ආවුසෝ, චේතසිකං දුක්ඛං චේතසිකං අසාතං වේදයිතං මනෝ සම්ඵස්සජං දුක්ඛං අසාතං වේදයිතං. ඉදං වුච්චතා'වුසෝ දෝමනස්සං.

කතමෝචා'වුසෝ උපායාසෝ?

යෝ ඛෝ ආවුසෝ, අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන ඛ්‍යසනේන සමන්තාගතස්ස අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන දුක්ඛ ධම්මේන චුට්ඨස්ස ආයාසෝ උපායාසෝ ආයාසිතත්තං උපායාසිතත්තං. අයං වුච්චතා'වුසෝ උපායාසෝ.

කතමඤ්චා'වුසෝ යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං?

ජාති ධම්මානං ආවුසෝ සත්තානං ඒවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති. අහෝ වත මයං න ජාතිධම්මා අස්සාම. න ච වත නෝ ජාති ආගච්ඡෙය්‍යාති. න ඛෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තඛිඛං. ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

ජරාධම්මානං ආවුසෝ සත්තානං ඒවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති. අහෝ වත මයං න ජරාධම්මා අස්සාම. න ච වත නෝ ජරා ආගච්ඡෙය්‍යාති. න ඛෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තඛිඛං. ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

ව්‍යාධිධම්මානං ආවුසෝ සත්තානං ඒවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති. අහෝ වත මයං න ව්‍යාධිධම්මා අස්සාම. න ච වත නෝ ව්‍යාධි ආගච්ඡෙය්‍යාති. න ඛෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තඛිඛං. ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

මරණධම්මානං ආවුසෝ සත්තානං ඒවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති. අහෝ වත මයං න මරණධම්මා අස්සාම. න ච වත නෝ මරණං ආගච්ඡෙය්‍යාති. න ඛෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තඛිඛං. ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසධම්මානං ආවුසෝ සත්තානං ඒවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති. අහෝ වත මයං න සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසධම්මා අස්සාම. න ච වත නෝ සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසා ආගච්ඡෙය්‍යන්ති. න ඛෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තඛිඛං. ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

කතමේචා'වුසෝ සංඛිත්තේන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා?

සෙය්‍යථීදං: රුප්පාදානක්ඛන්ධෝ වේදනුපාදානක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤාපාදානක්ඛන්ධෝ සංඛාරුපාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපාදානක්ඛන්ධෝ. ඉමේ වුච්චන්තා'වුසෝ සංඛිත්තේන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා. ඉදං වුච්චතා'වුසෝ දුක්ඛං අරියසච්චං.

කතමඤ්චා'වුසෝ දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං?

යායං තණ්හා පෝනෝභවිකා නන්දිරාගසහගතා තත්තත්තාභිනන්දිනී. සෙය්‍යථීදං: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා. ඉදං වුවචතා'වුසෝ දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං.

කතමඤ්ඤා'වුසෝ දුක්ඛ නිරෝධං අරියසච්චං?

යෝ තස්සායේව තණ්හාය අසේස විරාග නිරෝධෝ වාගෝ පටිනිස්සග්ගෝ මුක්ති අනාලයෝ. ඉදං වුවචතා'වුසෝ දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං.

කතමඤ්ඤා'වුසෝ දුක්ඛනිරෝධ ගාමිනීපටිපදා අරියසච්චං?

අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසංකප්පෝ සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්තෝ සම්මාආජීවෝ සම්මාවායාමෝ සම්මාසති සම්මාසමාධි.

කතමාවා'වුසෝ සම්මාදිට්ඨි?

යං ඛෝ ආවුසෝ දුක්ඛේ ඤාණං දුක්ඛ සමුදයේ ඤාණං දුක්ඛනිරෝධේ ඤාණං දුක්ඛනිරෝධගාමිනියාපටිපදාය ඤාණං. අයං වුවචතා'වුසෝ සම්මාදිට්ඨි.

කතමෝවා'වුසෝ සම්මාසංකප්පෝ?

නෙක්ඛම්මසංකප්පෝ අවායාපාදසංකප්පෝ අවිහිංසා සංකප්පෝ. අයං වුවචතා'වුසෝ සම්මාසංකප්පෝ.

කතමාවා'වුසෝ සම්මාවාචා?

මුසාවාදා චේරමණී පිසුනාය වාචාය චේරමණී ඵරුසාය වාචාය චේරමණී සම්ඵස්පලාපා චේරමණී. අයං වුවචතා'වුසෝ සම්මාවාචා.

කතමෝවා'වුසෝ සම්මාකම්මන්තෝ?

පාණාතිපාතා චේරමණී අදින්තාදානා චේරමණී කාමේසුමිච්ඡාවාරා චේරමණී. අයං වුවචතා'වුසෝ සම්මාකම්මන්තෝ.

කතමෝවා'වුසෝ සම්මාආජීවෝ?

ඉධා'වුසෝ අරියසාවකෝ මිච්ඡාආජීවං පහාය සම්මාආජීවෙන ජිවිකං කප්පේති. අයං වුවචතා'වුසෝ සම්මාආජීවෝ.

කතමෝවා'වුසෝ සම්මාවායාමෝ?

ඉධා'වුසෝ හික්ඛු අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය ඡන්දං ඡනේති වායමති විරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. උප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය ඡන්දං ඡනේති වායමති විරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. අනුප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදාය ඡන්දං ඡනේති වායමති විරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතිසා අසම්මෝසාය හියෙය්‍ර්භාවාය චේසුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා ඡන්දං ඡනේති වායමති විරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. අයං වුවචතා'වුසෝ සම්මාවායාමෝ.

කතමාවා'වුසෝ සම්මාසති?

ඉධා'වුසෝ හික්ඛු කායේ කායානුපස්සි විහරති ආනාපි සම්පජානෝ සතිමා විනෙය්‍ය

ලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං.

වේදනාසු වේදනානුපස්සී විහරති ආතාපී සම්පජානෝ සතිමා විනෙය්‍ය ලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං.

චිත්තේ චිත්තානුපස්සී විහරති ආතාපී සම්පජානෝ සතිමා විනෙය්‍ය ලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං.

ධම්මේසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආතාපී සම්පජානෝ සතිමා විනෙය්‍ය ලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං. අයං චුච්චතා'වුසෝ සම්මා සති.

කතමෝවා'වුසෝ සම්මාසමාධි?

ඉධා'වුසෝ භික්ඛු විච්චිචේච කාමේහි විච්චිච අකුසලේහි ධම්මේහි සචිතක්කං සච්චාරං විචේකජං ජිතිසුඛං පඨමංකධානං උපසම්පජ්ජ විහරති.

චිතක්ක විචාරානං චුපසමා අජ්ඣන්තං සම්පසාදනං චේතසෝ ඒකෝද්දිභාවං අචිතක්කං අච්චාරං සමාධිජං ජිතිසුඛං දුතියංකධානං උපසම්පජ්ජ විහරති.

ජිතියා ච විරාගා උපෙක්ඛකෝ ච විහරති සතෝ ච සම්පජානෝ සුඛං ච කායේන පටිසංචේදේති. යං තං අරියා ආචික්ඛන්ති උපෙක්ඛකෝ සතිමා සුඛච්චාරී'ති තං තතියංකධානං උපසම්පජ්ජ විහරති.

සුඛස්ස ච පහානා දුක්ඛස්ස ච පහානා සුඛිඛේච සෝමනස්ස දෝමනස්සානං අත්ථංග මා අදුක්ඛං අසුඛං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථංකධානං උපසම්පජ්ජ විහරති. අයං චුච්චතා'වුසෝ සම්මාසමාධි.

ඉදං චුච්චතා'වුසෝ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදාඅරියසච්චං.

තථාගතේන ආචුසෝ අරහතා සම්මා සම්බුද්ධේන ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පචත්තිතං අප්පතිචත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනචි වා ලෝකස්මිං.

යදිදං ඉමේසං චතුත්තං අරියසච්චානං ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පටිධපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මන්ති.

ඉදමචෝවා'යස්මා සාරිපුත්තෝ. අත්තමනා තේ භික්ඛු ආයස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස භාසිතං අභිනන්දන්ති.

43. කසීභාරද්වාර්ෂ සුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා මගධේසු විහරති දක්ඛිණාගිරිස්මිං ඒකනාළායං බ්‍රාහ්මණගාමේ.

තේන ඛෝ පන සමයේන කසීභාරද්වාර්ෂස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පඤ්ච මත්තානි නංගලසතානි පයුත්තානි භොන්ති වප්පකාලේ.

අපු බෝ හගවා පුබ්බන්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තවීවරමාදාය යෙන කසිභාරද්වාජස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කම්මන්තෝ තේනුපසංකම්. තේන බෝ පන සමයෙන කසිභාරද්වාජස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පරිවේසනා වත්තති. අපු බෝ හගවා යෙන පරිවේසනා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ඒකමන්තං අට්ඨාසි.

අද්දසා බෝ කසිභාරද්වාජෝ බ්‍රාහ්මණෝ හගවන්තං පිණ්ඩාය ධීතං. දිස්වාන හගවන්තං ඒතදවෝච.

අහං බෝ සමණ කසාමි ච වපාමි ච කසිත්වා ච වපිත්වා ච භුඤ්ජාමි. ත්වම්පි සමණ කසස්සුච ච වපස්සු ච කසිත්වා ච වපිත්වා ච භුඤ්ජස්සු'ති.

අහම්පි බෝ බ්‍රාහ්මණ කසාමි ච වපාමි ච කසිත්වා ච වපිත්වා ච භුඤ්ජාමි'ති

න බෝ පන මයං පස්සාම ගෝතමස්ස යුගං වා නංගලං වා ඵාලං වා පාචනං වා බලිවද්දේ වා, අපු ච පන හවං ගෝතමෝ ඒවමාහ. අහම්පි බෝ බ්‍රාහ්මණ, කසාමි ච වපාමි ච කසිත්වා ච වපිත්වා ච භුඤ්ජාමි'ති. අපු බෝ කසිභාරද්වාජෝ බ්‍රාහ්මණෝ හගවන්තං ගාථාය අජ්ඣනාසි.

1. කස්සකෝ පටිජානාසි
න ච පස්සාම තේ කසිං
කසිං නෝ පුච්ඡතෝ බ්‍රූහි
යථා ජානේමු තේ කසිං
2. සද්ධා ඛීජං තපෝ වුට්ඨි
පඤ්ඤා මේ යුගනංගලං
හිරි ඊසා මනෝ යොත්තං
සති මේ ඵාලපාචනං
3. කායගුත්තෝ වචීගුත්තෝ
ආහාරේ උදරේ යතෝ
සච්චං කරෝමි නිද්දානං
සෝරච්චං මේ පමෝචනං
4. විරියං මේ ධුරධෝරස්භං
යෝගක්ඛේමාධිවාහනං
ගච්ඡති අනිවත්තන්තං
යත්ථ ගන්ත්වා න සෝචති
5. ඒවමේසා කසි කට්ඨා
සා හෝති අමතජ්ඵලා
ඒතං කසිං කසිත්වාන
සබ්බදුක්ඛා පමුච්චතී'ති

අපු බෝ කසිභාරද්වාජෝ බ්‍රාහ්මණෝ මහතියා කංසපාතියා පායාසං වඬ්චෙත්වා හගවතෝ උපනාමේසි. භුඤ්ජතු හවං ගෝතමෝ පායාසං කස්සකෝ හවං යං හි හවං ගෝතමෝ අමතඵලං කසිං කසතිති.

- 6. ගාථාභිගීතං මේ අභෝජනෙය්‍යං
සම්පස්සකං බ්‍රාහ්මණ නේසධම්මෝ
ගාථාභිගීතං පනුදන්ති බුද්ධා
ධම්මේ සති බ්‍රාහ්මණ චුත්තිරේසා
- 7. අඤ්ඤේන ච කේවලිනං මහේසිං
බිණ්ණාසවං කුක්කුච්ච චූපසන්තං
අන්තෝන පානෝන උපට්ඨහස්සු
බෙත්තං හි තං පුඤ්ඤපේඛස්ස හෝති'ති

අථ කස්ස වාහං හෝ ගෝතම, ඉමං පායාසං දම්මී'ති.

නබ්වාහන්තං බ්‍රාහ්මණ පස්සාමි සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්‍රහ්මකේ සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදේව මනුස්සාය යස්ස සෝ පායාසෝ භුත්තෝ සම්මා පරිනාමං ගච්ඡෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර කථාගතස්ස වා කථාගතසාවකස්ස වා. තේන හි ත්වං බ්‍රාහ්මණ, තං පායාසං අප්පහරිතේ වා ඡඩ්ඛෙහි අප්පාණකේ වා උදකේ ඕපිලාපේහී'ති.

අථ ඛෝ කසීභාරද්වාපෝ බ්‍රාහ්මණෝ තං පායාසං අප්පාණකේ උදකේ ඕපිලාපේසි. අථ ඛෝ සෝ පායාසෝ උදකේ පක්ඛිත්තෝ විච්චිට්ඨායති විට්චිට්ඨායති සන්ධුපායති සම්පධුපායති. සෙය්‍යථාපි නාම ඵාලෝ දිවසසන්තත්තෝ උදකේ පක්ඛිත්තෝ විච්චිට්ඨායති විට්චිට්ඨායති සන්ධුපායති සම්පධුපායති. ඒවමේව සෝ පායාසෝ උදකේ පක්ඛිත්තෝ විච්චිට්ඨායති විට්චිට්ඨායති සන්ධුපායති සම්පධුපායති.

අථ ඛෝ කසීභාරද්වාපෝ බ්‍රාහ්මණෝ සංවිග්ගෝ ලෝමහට්ඨජාතෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවතෝ පාදේසු සිරසා නිපතීත්වා භගවන්තං ඒතද්'වෝච.

අභික්කන්තං හෝ ගෝතම, අභික්කන්තං හෝ ගෝතම, සෙය්‍යථාපි හෝ ගෝතම නික්කුජ්ජන්තං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පට්චිජන්තං වා විචරරෙය්‍ය, මුළ්භස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, අන්ධකාරෙ වා තේලපජ්ජෝතං ධාරෙය්‍ය චක්ඛුමන්තෝ රූපානි දක්ඛිත්තී'ති. ඒවමේව හෝතා ගෝතමේන අනේකපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතෝ. ඒසා'හං භවන්තං ගෝතමං සරණං ගච්ඡාමි. ධම්මඤ්ඤ ච භික්ඛුසංසඤ්ඤ ච. ලභෙය්‍යා'හං හෝතෝ ගෝතමස්ස සන්තිකේ පබ්බජ්ජං ලභෙය්‍යං උපසම්පදන්'ති.

අලත්ථ ඛෝ කසීභාරද්වාපෝ බ්‍රාහ්මණෝ භගවතෝ සන්තිකේ පබ්බජ්ජං, අලත්ථ උපසම්පදං.

අචිරූපසම්පන්නෝ ඛෝ පනායස්මා භාරද්වාපෝ ඒකෝ චූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආතාපි පහිත්තෝ විහරන්තෝ නචිරස්සේව යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදේව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං බ්‍රහ්මවරියපරියෝසානං දිට්ඨේවධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසි. බිණ්ණා ජාති. චූසිතං බ්‍රහ්මවරියං. කතං කරණීයං. නා පරං ඉත්ථත්තායා'ති අබ්භඤ්ඤාසි. අඤ්ඤතරෝ ච ඛෝ පනා'යස්මා භාරද්වාපෝ අරහතං අභෝසී'ති.

44. ආලවක සුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා ආලවියං විහරති ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවන්තෝ.

අථ ඛෝ ආලවකෝ යක්ඛෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවන්තං ඒතද්වෝච.

නික්ඛම සමණා'ති. සාධා'වුසෝ'ති භගවා නික්ඛම්.

පච්ඡ සමණා'ති. සාධා'වුසෝ'ති භගවා පච්ඡි.

දුතියම්'පි ඛෝ ආලවකෝ යක්ඛෝ භගවන්තං ඒතද්වෝච. නික්ඛම සමණා'ති. සාධා'වුසෝ'ති භගවා නික්ඛම්.

පච්ඡ සමණා'ති. සාධා'වුසෝ'ති භගවා පච්ඡි.

තතියම්'පි ඛෝ ආලවකෝ යක්ඛෝ භගවන්තං ඒතද්වෝච. නික්ඛම සමණා'ති. සාධා'වුසෝ'ති භගවා නික්ඛම්.

පච්ඡ සමණා'ති. සාධා'වුසෝ'ති භගවා පච්ඡි.

චතුර්ථම්'පි ඛෝ ආලවකෝ යක්ඛෝ භගවන්තං ඒතද්වෝච. නික්ඛම සමණා'ති. නඛ්වා'හං තං ආවුසෝ නික්ඛම්ස්සාමි. යං තේ කරණියං තං කරොහි'ති.

පඤ්ඡං තං සමණ පුච්ඡස්සාමි. සචේ මේ න ව්‍යාකර්ස්සසි, චිත්තං වා තේ ඛිපිස්සාමි, හදයං වා තේ ඵාලෙස්සාමි, පාදේසු වා ගහෙත්වා පාරගංගායං ඛිපිස්සාමි'ති.

නඛ්වාහන්තං ආවුසෝ පස්සාමි සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්බමකේ සස්සමණබ්‍රාහ්මණීයා පජාය සදේව මනුස්සාය යෝ මේ චිත්තං වා ඛිපෙය්‍ය, හදයං වා ඵාලෙය්‍ය, පාදේසු වා ගහෙත්වා පාරගංගාය ඛිපෙය්‍ය, අපිච ත්වං ආවුසෝ පුච්ඡ යදාකංඛසී'ති.

අථ ඛෝ ආලවකෝ යක්ඛෝ භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣානාසි.

1. කිංසු'ධ චිත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨං
කිංසු සුචිණ්ණෝ සුඛමා'වහාති
කිංසු හචේ සාධුතරං රසානං
කථං ජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨං'ති
2. සද්ධි'ධ චිත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨං
ධම්මෝ සුචිණ්ණෝ සුඛමා'වහාති
සච්චං හචේ සාධුතරං රසානං
පඤ්ඤාජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨන්'ති
3. කථංසු තරති ඕසං
කථංසු තරති අණ්ණවං
කථංසු දුක්ඛං අච්චේති
කථංසු පරිසුජ්ඣති
4. සද්ධාය තරති ඕසං
අප්පමාදේන අණ්ණවං
චිරියේන දුක්ඛං අච්චේති
පඤ්ඤාය පරිසුජ්ඣති

- 5. කථංසු ලහතේ පඤ්ඤං
 කථංසු වින්දතේ ධනං
 කථංසු කිත්තිං පප්පෝති
 කථං මිත්තානි ගන්ථති
 අස්මා ලෝකා පරං ලෝකං
 කථං පෙච්ච න සෝචති
- 6. සද්දහානෝ අරහතං
 ධම්මං නිබ්බානපත්තියා
 සුස්සුසා ලහතේ පඤ්ඤං
 අප්පමත්තෝ විචක්ඛණෝ
- 7. පතිරූපකාරී ධුරවා
 උට්ඨාතා වින්දතේ ධනං
 සච්චෙන කිත්තිං පප්පෝති
 දදං මිත්තානි ගන්ථති
- 8. යස්සේතේ චතුරෝධම්මා
 සද්ධස්ස සරමේසිනෝ
 සච්චං ධම්මෝ ධිති වාගෝ
 ස වේ පෙච්ච න සෝචති
- 9. ඉංස අඤ්ඤේපි පුච්ඡස්සු
 පුච්ඡසමණුබ්බාත්මණේ
 යදී සච්චා දමා වාගා
 ඛන්තා හියොරා න විජ්ජති
- 10. කථන්තූදානි පුච්ඡෙයාං
 පුච්ඡ සමණුබ්බාත්මණේ
 සෝභං අජ්ජ පජානාමි
 යෝ අත්ථෝ සම්පරාසිකෝ
- 11. අත්ථාය වත මේ බුද්ධෝ
 වාසායා ළවිමාගමා
 සෝභං අජ්ජ පජානාමි
 යත්ථ දින්නං මහප්ඵලං
- 12. සෝභං විචරිස්සාමි
 ගාමා ගාමං පුරා පුරං
 නමස්සමානෝ සම්බුද්ධං
 ධම්මස්ස ච සුධම්මන්ති

ඒවං වත්වා ආළවකෝ යක්ඛෝ හගවන්තං ඒතද්වෝච.

අභික්කන්තං හෝ ගෝතම, අභික්කන්තං හෝ ගෝතම, සෙය්‍යථාපි හෝ ගෝතම
නික්කුජ්ජනං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විචරෙය්‍ය, මුළුභස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය,

අන්ධකාරේ වා තේලපජ්ජේතං ධාරෙය්‍ය චක්ඛුමන්තෝ රූපානි දක්ඛින්නි'ති. ඒවමේවං හෝතා ගෝතමේන අනේකපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතෝ. ඒසා'හං භගවන්තං ගෝතමං සරණං ගච්ඡාමි. ධම්මඤ්ච භික්ඛුසංසඤ්ච. උපාසකං මං භවං ගෝතමෝ ධාරේතු අජ්ජතග 'ගේ පාණ්ණපේතං සරණං ගතන්ති.

45. පරාභව සුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. අථ ඛෝ අඤ්ඤතරා දේවතා අභික්කන්තාය රත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා කේවලකප්පං ජේතවනං ඕභාසෙත්වා යේන භගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං අට්ඨාසි. ඒකමන්තං ධීතා ඛෝ සා දේවතා භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣධභාසි.

1. පරාභවන්තං පුරිසං
මයං පුච්ඡාම ගෝතමං
භගවන්තං පුට්ඨුමා'ගමිම
කිං පරාභවතෝ මුඛං
2. සුවිජානෝ භවං හෝති
සුවිජානෝ පරාභවෝ
ධම්මකාමෝ භවං හෝති
ධම්මදෙස්සී පරාභවෝ
3. ඉති හේතං විජානාම
පඨමෝ සෝ පරාභවෝ
දුතියං භගවා බුද්ධි
කිං පරාභවතෝ මුඛං
4. අසන්නස්ස පියා භොන්ති
සන්තේ න කුරුතේ පියං
අසතං ධම්මං රෝචේති
තං පරාභවතෝ මුඛං
5. ඉති හේතං විජානාම
දුතියෝ සෝ පරාභවෝ
තතියං භගවා බුද්ධි
කිං පරාභවතෝ මුඛං
6. නිද්දාසීලී සභාසීලී
අනුට්ඨාතා ච යෝ නරෝ
අලසෝ කෝධපඤ්ඤාණෝ
තං පරාභවතෝ මුඛං
7. ඉති හේතං විජානාම
තතියෝ සෝ පරාභවෝ

චතුත්ථං භගවා බ්‍රූහි
කිං පරාභවතෝ මුඛං.

8. යෝ මාතරං වා පිතරං වා
ජිණ්ණකං ගතයොබ්බනං
පහුසන්තෝ න භරති
තං පරාභවතෝ මුඛං.

9. ඉති හේතං විජානාම
චතුත්ථෝ සෝ පරාභවෝ
පඤ්චමං භගවා බ්‍රූහි
කිං පරාභවතෝ මුඛං.

10. යෝ බ්‍රාහ්මණං වා සමණං වා
අඤ්ඤං වාපි චණ්ඩිකං
මුසාවාදේන වඤ්චේති
තං පරාභවතෝ මුඛං.

11. ඉති හේතං විජානාම
පඤ්චමෝ සෝ පරාභවෝ
ජට්ඨමං භගවා බ්‍රූහි
කිං පරාභවතෝ මුඛං.

12. පහුතචින්තෝ පුරිසෝ
සහිරඤ්ඤෝ සහෝජනෝ
ඒකෝ භුඤ්ජති සාදුනි
තං පරාභවතෝ මුඛං.

13. ඉති හේතං විජානාම
ජට්ඨමෝ සෝ පරාභවෝ
සත්තමං භගවා බ්‍රූහි
කිං පරාභවතෝ මුඛං.

14. ජාතිත්ථද්ධෝ ධනත්ථද්ධෝ
ගොත්තත්ථද්ධෝ ච යෝ නරෝ
සඤ්ඤාතිං අතිමඤ්ඤති
තං පරාභවතෝ මුඛං.

15. ඉති හේතං විජානාම
සත්තමෝ සෝ පරාභවෝ
අට්ඨමං භගවා බ්‍රූහි
කිං පරාභවෝ මුඛං.

16. ඉත්ථිඤ්ඤන්තෝ සුරාඤ්ඤන්තෝ
අක්ඛඤ්ඤන්තෝ ච යෝ නරෝ
ලද්ධං ලද්ධං විනාසේති
තං පරාභවතෝ මුඛං.

- 17. ඉති හේතං විජානාම
අට්ඨමෝ සෝ පරාභවෝ
නවමං භගවා බ්‍රූහි
කිං පරාභවතෝ මුඛං
- 18. සේහි දාරේහි'සන්තුට්ඨෝ
වේසියාසු පදිස්සති
දිස්සති පරදාරේසු
තං පරාභවතෝ මුඛං
- 19. ඉති හේතං විජානාම
නවමෝ සෝ පරාභවෝ
දසමං භගවා බ්‍රූහි
කිං පරාභවතෝ මුඛං
- 20. අතීතයොබ්බතෝ පෝසෝ
ආනේති තිම්බරුත්ථනිං
තස්සා ඉස්සා න සුපති
තං පරාභවතෝ මුඛං
- 21. ඉති හේතං විජානාම
දසමෝ සෝ පරාභවෝ
ඒකාදසමං භගවා බ්‍රූහි
කිං පරාභවතෝ මුඛං
- 22. ඉත්ථිසොණ්ඨිං විකිරණිං
පුරිසංවා'පි තාදිසං
ඉස්සරියස්මිං ධාපේති
තං පරාභවතෝ මුඛං
- 23. ඉති හේතං විජානාම
ඒකාදසමෝ සෝ පරාභවෝ
ද්වාදසමං භගවා බ්‍රූහි
කිං පරාභවතෝ මුඛං
- 24. අප්පහෝගෝ මහාතණ්හෝ
බත්තියේ ජායතේ කුලේ
සෝ'ධ රජ්ජං පත්ථයති
තං පරාභවතෝ මුඛං
- 25. ඒතේ පරාභවේ ලෝකේ
පණ්ඨිතෝ සමවෙක්ඛිය
අරියෝ දස්සනසම්පන්නෝ
ස ලෝකං භජතේ සිවන් තී

46. වසල සුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. අථ ඛෙරි භගවා පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පාවිසි.

තේන ඛෙරි සමයේන අග්ගිකභාරද්වාජස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නිවේසනේ අග්ගිපජ්ජලිතෝ හෝති ආහුති පග්ගහිතා. අථ ඛෙරි භගවා සාවත්ථියං සපදානං පිණ්ඩාය වරමානෝ යේන අග්ගිකභාරද්වාජස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නිවේසනං තේනුපසංකමි.

අද්දසා ඛෙරි අග්ගිකභාරද්වාජෝ බ්‍රාහ්මණෝ භගවන්තං දුරතෝච ආගච්ඡන්තං දිස්වාන භගවන්තං ඒතද්චෝච. තත්‍රෝච මුණ්ඩක තත්‍රෝච සමණක තත්‍රෝච වසලක තිට්ඨාහී'ති. ඒවං චුත්තෝ භගවා අග්ගිකභාරද්වාජං බ්‍රාහ්මණං ඒතද්චෝච.

ජානාසි පන ත්වං බ්‍රාහ්මණ, වසලං වා වසලකරණේ වා ධම්මේ'ති.

නඬවා'හං හෝ ගෝතම, ජානාමි වසලං වා වසලකරණේ වා ධම්මේ. සාධු මේ භවං ගෝතමෝ තථා ධම්මං දේසේතු, යථා'හං ජානෙය්‍යං වසලං වා වසලකරණේ වා ධම්මේ'ති.

තේන හි බ්‍රාහ්මණ සුණාහි. සාධුකං මනසිකරෝහි. භාසිස්සාමි'ති. ඒවං හෝ'ති ඛෙරි අග්ගිකභාරද්වාජෝ බ්‍රාහ්මණෝ භගවතෝ පච්චස්සෝසි. භගවා ඒතද්චෝච.

1. කෝධනෝ උපනාහී ච
පාපමක්ඛි ච යෝ නරෝ
විපන්තදිට්ඨි මායාචී
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
2. ඒකජං වා ද්විජං වා'පි
යෝ'ධ පාණානි හිංසති
යස්ස පාණේ දයා නත්ථී
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
3. යෝ හන්ති පරිරුන්ධති
ගාමානි නිගමානි ච
නිග්ගාහකෝ සමඤ්ඤාතෝ
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
4. ගාමේ වා යදිවා'රඤ්ඤේ
යං පරේසං මමායිතං
ථෙය්‍යා අදින්නං ආදියති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
5. යෝ හවේ ඉණමාදාය
චුජ්ජමානෝ පලායති
නහි තේ ඉණමත්ථී'ති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

- 6. යෝ වේ කිඤ්චික්ඛකමයනා
පන්ථස්මිං වජනං ජනං
හන්තවා කිඤ්චික්ඛමාදේති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
- 7. යෝ අත්තහේතු පරහේතු
ධනහේතු ච යෝ නරෝ
සක්ඛිපුට්ඨෝ මුසා බුදුති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
- 8. යෝ ඤාතීනං සධානං වා
දාරේසු පතිදිස්සති
සහසා සම්පියේන වා
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
- 9. යෝ මාතරං වා පිතරං වා
ජ්ණේණකං ගතයොබ්බනං
පහුසන්තෝ න හරති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
- 10. යෝ මාතරං වා පිතරං වා
භාතරං හගිනිං සසුං
හන්ති රෝසේති වාචාය
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
- 11. යෝ අත්ථං පුච්ඡිතෝසන්තෝ
අනත්ථමනුසාසති
පටිච්ඡන්තේන මන්තේති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
- 12. යෝ කත්වා පාපකං කම්මං
මා මං ජඤ්ඤාති ඉච්ඡති
යෝ පටිච්ඡන්තකම්මන්තෝ
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
- 13. යෝ වේ පරකුලං ගන්තවා
භුත්වාන සුවිභෝජනං
ආගතං න පටිපුජේති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
- 14. යෝ බ්‍රාහ්මණං වා සමණං වා
අඤ්ඤං වා'පි වණිබ්බකං
මුසාවාදේන වඤ්චෙති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
- 15. යෝ බ්‍රාහ්මණං වා සමණං වා

හත්තකාලෙ උපට්ඨිතේ
රෝසේති වාචා න ච දේති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

16. අසතං යෝධ පබ්බතී
මෝහේන පළිගුණධීතෝ
කිඤ්චික්ඛං නිජ්ඣිංසානෝ
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

17. යෝ චත්තානං සමුක්ඛංසේ
පරං ච මචජානති
නිහීනෝ සේන මානේන
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

18. රෝසකෝ කදරියෝ ච
පාපිච්ඡෝ මච්ඡරී සයෝ
අහිරිකෝ අනොත්තාපී
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

19. යෝ බුද්ධං පරිභාසති
අථ වා තස්ස සාවකං
පරිබ්බාජං ගහට්ඨං වා
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

20. යෝ චේ අනරහා සන්තෝ
අරහං පටිජානති
චෝරෝ සබ්බමකේ ලෝකේ
ඒස ඛෝ වසලා'ධමෝ
ඒතේ ඛෝ වසලා චුත්තා
මයා චෝ යේ පකාසිතා

21. න ජච්චා වසලෝ හෝති
න ජච්චා හෝති බ්‍රාහ්මණෝ
කම්මනා වසලෝ හෝති
කම්මනා හෝති බ්‍රාහ්මණෝ

22. තදමිනා'පි විජානාථ
යථා මේදං නිදස්සනං
චණ්ඩාලපුත්තෝ සෝපාකෝ
මාතංගෝ ඉති විස්සුතෝ

23. සෝ යසං පරමං පත්තෝ
මාතංගෝ'යං සුදුල්ලහං
ආගඤ්ජුං තස්සුපට්ඨානං
බත්තියා බ්‍රාහ්මණා බහු

- 24. සෝ දේවයානමාරුය්හ
විරජං සෝ මහාපථං
කාමරාගං විරාජේත්වා
බ්‍රහ්මලෝකුපගෝ අහු
- 25. න නං ජාති නිවාරේසි
බ්‍රහ්මලෝකුපපත්තියා
අජ්ඣායක කුලේ ජාතා
බ්‍රාහ්මණා මන්තඛන්ධුනෝ
- 26. තේ ච පාපේසු කම්මේසු
අභිණ්හමුපදිස්සරේ
දිට්ඨේ'ව ධම්මේ ගාරස්භා
සම්පරායේ ච දුග්ගතිං
න තේ ජාති නිවාරේති
දුග්ගච්චා ගරභාය වා
- 27. න ජච්චා වසලෝ හෝති
න ජච්චා හෝති බ්‍රාහ්මණෝ
කම්මනා වසලෝ හෝති
කම්මනා හෝති බ්‍රාහ්මණෝ

ඒවං චුත්තේ අග්ගිකභාරද්වාපෝ බ්‍රාහ්මණෝ භගවන්තං ඒතදවෝච.

අභික්කන්තං හෝ ගෝතම, අභික්කන්තං හෝ ගෝතම, සෙය්‍යථාපි හෝ ගෝතම, නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විචරරෙය්‍ය, මුල්ලභස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, අන්ධකාරේ වා තේලපජ්ජෝතං ධාරෙය්‍ය චක්ඛුමන්තෝ රූපානි දක්ඛිත්ති'ති. ඒවමේව, හෝතා ගෝතමේන අනේකපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතෝ. ඒසා'හං භවන්තං ගෝතමං සරණං ගච්ඡාමි. ධම්මඤ්ච භික්ඛුසංඝඤ්ච. උපාසකං මං භවං ගෝතමෝ ධාරේතු අජ්ජතග්ගේ පාණ්ණපේතං සරණං ගතන්ති.

47. ඉසිගිලි සුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ. තත්‍ර ඛෝ භගවා භික්ඛු ආමන්තේසි භික්ඛවෝ'ති. හදන්තේ'ති තේ භික්ඛු භගවතෝ පච්චස්සෝසුං. භගවා ඒතදවෝච.

පස්සථ නෝ තුම්හේ භික්ඛවේ, ඒතං චේභාරං පබ්බතන්'ති? ඒවං හන්තේ. ඒතස්ස'පි ඛෝ භික්ඛවේ, චේභාරස්ස පබ්බතස්ස අඤ්ඤාව සමඤ්ඤා අහෝසි අඤ්ඤාපඤ්ඤන්ති.

පස්සථ නෝ තුම්හේ භික්ඛවේ, ඒතං පණ්ඩවං පබ්බතන්'ති? ඒවං හන්තේ. ඒතස්ස'පි ඛෝ භික්ඛවේ, පණ්ඩවස්ස පබ්බතස්ස අඤ්ඤාව සමඤ්ඤා අහෝසි අඤ්ඤාපඤ්ඤන්ති.

පස්සථ නෝ තුම්හේ භික්ඛවේ, ඒතං චේපුල්ලං පබ්බතන්'ති? ඒවං හන්තේ. ඒතස්ස'පි ඛෝ භික්ඛවේ, චේපුල්ලස්ස පබ්බතස්ස අඤ්ඤාව සමඤ්ඤා අහෝසි අඤ්ඤාපඤ්ඤන්ති.

පස්සට නෝ තුමිහේ හික්ඛවේ, ඒතං ගිජ්ඣකුටං පබ්බතන්'ති? ඒවං හන්තේ. ඒතස්ස'පි ඛෝ හික්ඛවේ, ගිජ්ඣකුටස්ස පබ්බතස්ස අඤ්ඤාව සමඤ්ඤා අහෝසි අඤ්ඤාපඤ්ඤත්ති.

පස්සට නෝ තුමිහේ හික්ඛවේ, ඉමං ඉසිගිලිං පබ්බතන්'ති? ඒවං හන්තේ. ඉමස්ස ඛෝ හික්ඛවේ, ඉසිගිලිස්ස පබ්බතස්ස ඒසාව සමඤ්ඤා අහෝසි ඒසා පඤ්ඤත්ති.

භුතපුබ්බං හික්ඛවේ පඤ්චපච්චේකඤ්ඤද්ධසතානි ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං. පබ්බතේ චිරනිවාසිනෝ අහේසුං. තේ ඉමං පබ්බතං පච්චිසන්තා දිස්සන්ති. පච්චියා න දිස්සන්ති.

තමේනං මනුස්සා දිස්වා ඒවමාහංසු. අයං පබ්බතෝ ඉමේ ඉසි ගිලනී'ති ඉසිගිලි ඉසිගිලිත්චේව සමඤ්ඤා උදපාදි.

ආචික්ඛිස්සාමි හික්ඛවේ, පච්චේකඤ්ඤද්ධානං නාමානි. කිත්තයිස්සාමි හික්ඛවේ, පච්චේකඤ්ඤද්ධානං නාමානි. දේසිස්සාමි හික්ඛවේ පච්චේකඤ්ඤද්ධානං නාමානි. තං සුඤාථ. සාධුකං මනසිකරෝථ භාසිස්සාමි'ති.

ඒවං හන්තේ'ති ඛෝ තේ හික්ඛු භගවතෝ පච්චස්සෝසුං.භගවා ඒතදවෝච.

අරිච්චියෝ නාම හික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඤ්ඤද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං. පබ්බතේ චිරනිවාසි අහෝසි.

උපරිච්චියෝ නාම හික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඤ්ඤද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං. පබ්බතේ චිරනිවාසි අහෝසි.

තගරසිඛි නාම හික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඤ්ඤද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං. පබ්බතේ චිරනිවාසි අහෝසි.

යසස්සි නාම හික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඤ්ඤද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං. පබ්බතේ චිරනිවාසි අහෝසි.

සුදස්සනෝ නාම හික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඤ්ඤද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං. පබ්බතේ චිරනිවාසි අහෝසි.

පියදස්සි නාම හික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඤ්ඤද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං. පබ්බතේ චිරනිවාසි අහෝසි.

ගන්ධාරෝ නාම හික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඤ්ඤද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං. පබ්බතේ චිරනිවාසි අහෝසි.

පිණ්ඩෝලෝ නාම හික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඤ්ඤද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං. පබ්බතේ චිරනිවාසි අහෝසි.

උපාසහෝ නාම හික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඤ්ඤද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං. පබ්බතේ චිරනිවාසි අහෝසි.

නීතෝ නාම හික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඤ්ඤද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං. පබ්බතේ චිරනිවාසි අහෝසි.

තථෝ නාම හික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඤ්ඤද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං. පබ්බතේ චිරනිවාසි අහෝසි.

සුඛවා නාම හික්ඛවේ, පච්චේකසම්බුද්ධෝ ඉමස්මිං. ඉසිගිලිස්මිං. පබ්බතේ වීරනිවාසී අහෝසි.

භාවිතත්තෝ නාම හික්ඛවේ, පච්චේකසම්බුද්ධෝ ඉමස්මිං. ඉසිගිලිස්මිං. පබ්බතේ වීරනිවාසී අහෝසි.

1. යේ සත්තසාරා අනීසා නිරාසා
පච්චේක මේවජ්ඣගමුං සුඛෝධිං
තේසං විසල්ලානං නරුත්තමානං
නාමානි මේ කිත්තයතෝ සුභාථ
2. අරිට්ඨෝ උපරිට්ඨෝ තගරසිඛී යසස්සී
සුදස්සනෝ පියදස්සී ච බුද්ධෝ
ගන්ධාරෝ පිණ්ඩෝලෝ උපාසහෝ ච
නීතෝ තථෝ සුඛවා භාවිතත්තෝ
3. සුම්හෝ සුහෝ මේථුලෝ අට්ඨමෝ ච
අථස්සමේසෝ අනීසෝ සුදායෝ
පච්චේකබුද්ධා හවනෙත්තිඛීණා
හිංගු ච හිංගෝ ච මහානුභාවා
4. ද්වේජාලිනෝ මුනිනෝ අට්ඨකෝ ච
අථ කෝසලෝ බුද්ධෝ අථෝ සුඛානු
උපනේමිසෝ තේමිසෝ සත්තවිත්තෝ
සච්චෝ තථෝ වීරජෝ පණ්ඩිතෝ ච
5. කාලුපකාලා විජ්තෝ ජිතෝ ච
අංගෝ ච පංගෝ ච ගුතිජ්ජිතෝ ච
පස්සී ජහී උපධිං දුක්ඛමූලං
අපරාජිතෝ මාරඛලං අජේසී
6. සත්ථා පචත්තා සරහංගෝ ලෝමහංසෝ
උච්චංගමායෝ අසිතෝ අනාසචෝ
මනෝමයෝ මානච්ඡදෝ ච බන්ධුමා
තදාධිමුත්තෝ විමලෝ ච කේතුමා
7. කේතුමිඛරාගෝ ච මාතංගෝ අරියෝ
අථ'ච්චුතෝ අච්චුතගාමඛාමකෝ
සුමංගලෝ දඛිඛිලෝ සුප්පතිට්ඨිතෝ
අසස්සෝ ඛේමාහිරතෝ ච සෝරතෝ
8. දුරන්තයෝ සංසෝ අථෝ'පි උච්චයෝ
අපරෝ මුනී සස්සෝ අනෝමනික්කමෝ
ආනන්ද නන්දෝ උපනන්දෝ ද්වාදස
භාරද්වාජෝ අන්තිමදේහධාරී
9. ඛෝධි මහානාමෝ අථෝ'පි උත්තරෝ

කේසි සිඛි සුන්දරෝ භාරද්වාපෝ
තිස්සුපතිස්සා භවබන්ධනච්ඡදා
උපසිද්ධි කණ්ඨච්ඡදෝ ච සීද්ධි

- 10. බුද්ධෝ අහු මංගලෝ චිතරාගෝ
උසභච්ඡදා ඡාලිනිං දුක්ඛමූලං
සන්තං පදං අජ්ඣගමූපනීතෝ
උපෝසථෝ සුන්දරෝ සච්චනාමෝ
- 11. ඡේතෝ ඡයන්තෝ පදුමෝ උප්පලෝ ච
පදුමුත්තරෝ රක්ඛිතෝ පබ්බතෝ ච
මානත්ථද්ධෝ සෝභිතෝ චිතරාගෝ
කණ්ඨෝ ච බුද්ධෝ සුවිමුත්තචිත්තෝ
- 12. ඒතෝ ච අඤ්ඤෝ ච මහානුභාවා
පච්චේකබුද්ධා භවනෙත්තිඛිණා
තෝ සබ්බසංගාතිගතෝ මහේසි
පරිනිබ්බුතෝ චන්දථ අප්පමෙයෝති

48. ධම්මවේනිය සුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සක්කේසු විහරති මේදකඵමිපං නාම සක්ඛානං නිගමෝ.

තේන ඛෝ පන සමයේන රාජා පසේනදී කෝසලෝ නගරකං අනුප්පත්තෝ හෝති කේනච්චදේව කරණියේන.

අථ ඛෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ දීසංකාරායනං ආමන්තේසි. යෝජේහි සම්ම කාරායන, හද්‍රානි හද්‍රානි යානානි, උය්‍යානභූමිං ගච්ඡාම සුභූමිං දස්සනායාති.

ඒවං දේවාති ඛෝ දීසෝකාරායනෝ රඤ්ඤෝ පසේනදීස්ස කෝසලස්ස පටිස්සුත්වා හද්‍රානි හද්‍රානි යානානි යෝජාපෙත්වා රඤ්ඤෝ පසේනදීස්ස කෝසලස්ස පටිච්චදේසි. යුත්තානි ඛෝ දේව හද්‍රානි, හද්‍රානි යානානි, යස්සදානි කාලං මඤ්ඤසීති.

අථ ඛෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ හද්‍රං යානං අභිරුහිත්වා හද්‍රේහි හද්‍රේහි යානේහි නගරමිහා නිය්‍යාසි මහච්ච රාජානුභාවේන යේන ආරාමෝ තේන පායාසි. යාවතිකා යානස්ස භූමි යානේන ගන්ත්වා යානා පච්චෝරෝහිත්වා පත්තිකෝච ආරාමං පාවිසි.

අදස්සා ඛෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ ආරාමේ ජංඝාවිහාරං අනුචංකමමානෝ අනුච්චරමානෝ රුක්ඛමූලානි පාසාදිකානි පාසාදනීයානි අප්පසද්දානි අප්පනිග්ගෝසානි විජනවාතානි මනුස්සරාහසෙය්‍යකානි පටිසල්ලානසාරුප්පානි. දිස්වාන භගවන්තං යේච ආරඛ්භ සති උදපාදි.

ඉමානි ඛෝ තානි රුක්ඛමූලානි පාසාදිකානි පාසාදනීයානි අප්පසද්දානි අප්පනිග්ගෝසානි විජනවාතානි මනුස්සරාහසෙය්‍යකානි පටිසල්ලානසාරුප්පානි. යත්ථ සුදං මයං

තං භගවන්තං පයිරුපාසාම අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධන්ති.

අපු බෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ දීසං කාරායනං ආමන්තේසි.

ඉමානි බෝ සම්ම කාරායන, තානි රුක්ඛමුලානි පාසාදිකානි පාසාදනියානි අප්පසද්දානි අප්පනිග්ගෝසානි විජනවාතානි මනුස්සරාහසෙය්‍යකානි පටිසල්ලානසාරුප්පානි. යත්ථ සුදං මයං තං භගවන්තං පයිරුපාසාම අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං. කහං නු බෝ සම්ම කාරායන, ඒතරහි සෝ භගවා විහරති අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝති?

අත්ථි මහාරාජ, මේදතඵම්පං නාම සක්‍යානං නිගමෝ. තත්ථ සෝ භගවා ඒතරහි අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ විහරති'ති.

කීච දුරෝ පන සම්ම කාරායන, නගරකම්භා මේදතඵම්පං නාම සක්‍යානං නිගමෝ හෝතිති?

න දුරේ මහාරාජ, තීණී යෝජනානි. සක්කා දිවසාවසේසෙන ගන්තුන්ති.

තේන හි සම්ම කාරායන, යෝජේහි හද්‍රානි හද්‍රානි යානානි ගම්ස්සාම මයං තං භගවන්තං දස්සනාය අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධන්ති.

ඒවං දේවානි බෝ දීසෝ කාරායනෝ රුක්ඛෝ පසේනදීස්ස කෝසලස්ස පටිස්සුන්වා හද්‍රානි හද්‍රානි යානානි යෝජාපෙත්වා රුක්ඛෝ පසේනදීස්ස කෝසලස්ස පටිවේදේසි. යුත්තානි බෝ තේ දේව හද්‍රානි හද්‍රානි යානානි, යස්සදානි කාලං මඤ්ඤසීති.

අපු බෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ හද්‍රං යානං අහිරුහිත්වා හද්‍රේහි හද්‍රේහි යානේහි නගරකම්භා නික්ඛමීත්වා යේන මේදතඵම්පං නාම සක්‍යානං නිගමෝ තේන පායාසි. තේතේව දිවසාවසේසෙන මේදතඵම්පං නාම සක්‍යානං නිගමං සම්පාපුණී යේන ආරාමෝ තේන පායාසි. යාවතිකා යානස්ස භූමි යානේන ගන්ත්වා යානා පච්චෝරෝහිත්වා පත්තිකෝච ආරාමං පාවිසි.

තේන බෝ පන සමයේන සම්බහුලා හික්ඛු අබ්භෝකාසේ චංකමන්ති. අපු බෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ යේන තේ හික්ඛු තේනුපසංකම්. උපසංකමීත්වා තේ හික්ඛු ඒතදවෝච.

කහං නු බෝ හන්තේ, ඒතරහි සෝ භගවා විහරති අරහං සම්මා සම්බුද්ධෝ, දස්සනකාමා හි මයං තං භගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධන්ති.

ඒසෝ මහාරාජ විහාරෝ සංවුතද්ධාරෝ තේන අප්පසද්දෝ උපසංකමීත්වා අතරමානෝ ආලින්දං පච්චිත්වා උක්කාසිත්වා අග්ගලං ආකෝට්චි, විචරිස්සති තේ භගවා ද්වාරන්ති.

අපු බෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ තත්ථේච ඛග්ගඤ්ච උණ්භිසඤ්ච දීසස්ස කාරායනස්ස පාදාසි. අපු බෝ දීසස්ස කාරායනස්ස ඒතදහෝසි. රහායනි බෝ ඉදානි මහාරාජා. තේන ඉධෙවදානි මයා ධාතබ්බන්ති.

අපු බෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ යේන සෝ විහාරෝ සංවුතද්ධාරෝ තේන අප්පසද්දෝ උපසංකමීත්වා අතරමානෝ ආලින්දං පච්චිත්වා උක්කාසිත්වා අග්ගලං ආකෝට්චි, විචරි භගවා ද්වාරං.

අපු බෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ විහාරං පච්චිත්වා භගවතෝ පාදේ සිරසා නිපතිත්වා භගවතෝ පාදානි මුඛේන ච පරිචුම්ඛති. පාණීහි ච පරිසම්ඛාහති, නාමඤ්ච සාවේති. රාජාහං

හන්තේ, පසේනදි කෝසලෝ, රාජාහං හන්තේ, පසේනදි කෝසලෝ ති.

කිං පන ත්වං මහාරාජ, අත්ථවසං සම්පස්සමානෝ ඉමස්මිං සරීරේ ඒවරුපං පරමනිපච්චාකාරං කරෝසි චිත්තූපහාරං උපදංසෙසීති?

අත්ථී ඛෝ මේ හන්තේ, හගචති ධම්මන්චයෝ, හෝති සම්මා සම්බුද්ධෝ හගවා, ස්වාකාධානෝ හගචතා ධම්මෝ, සුපටිපන්නෝ හගචතෝ සාවකසංඝෝති.

ඉධාහං හන්තේ, පස්සාමි ඒකේ සමණබ්බාහමණේ පරියන්තකතං බ්‍රහ්මචරියං චරන්ති. දසපි වස්සානි, විසතිමපි වස්සානි, තිංසමපි වස්සානි, චත්තාරීසමපි වස්සානි.

තේ අපරේන සමයේන සුනහානා සුවිලිත්තා කප්පිතකේසමස්සු පඤ්චහි කාමගුණේහි සමප්පිතා සමංගීභූතා පරිචාරෙන්ති.

ඉධ පනාහං හන්තේ, හික්ඛු පස්සාමි යාවජීවං අපාණකෝටිකං පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං චරන්තේ, න ඛෝ පනාහං හන්තේ, ඉතෝ ඛහිද්ධා අඤ්ඤං ඒවං පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං සමනුපස්සාමි. අයමපි ඛෝ මේ හන්තේ, හගචති ධම්මන්චයෝ, හෝති සම්මා සම්බුද්ධෝ හගවා, ස්වාකාධානෝ හගචතා ධම්මෝ, සුපටිපන්නෝ හගචතෝ සාවක සංඝෝති.

පුන ච පරං හන්තේ, රාජානෝපි රාජුහි විචදන්ති. ඛත්තියාපි ඛත්තියේහි විචදන්ති. බ්‍රාහ්මණාපි බ්‍රාහ්මණේහි විචදන්ති. ගහපතීපි ගහපතීහි විචදන්ති. මාතාපි පුත්තේන විචදති. පුත්තෝපි මාතරා විචදති. පිතාපි පුත්තේන විචදති. පුත්තෝපි පිතරා විචදති. භාතාපි භාතරා විචදති. භාතාපි හගිනියා විචදති. හගිනියාපි භාතරා විචදති. සහයෝපි සහයේන විචදති.

ඉධ පනාහං හන්තේ හික්ඛු පස්සාමි සමග්ගා සම්මෝදමානා අවිචදමානා ඛීරෝදකීභූතා අඤ්ඤමඤ්ඤං පියචක්ඛුහි සම්පස්සන්තා විහරන්ති. න ඛෝ පනාහං හන්තේ ඉතෝ ඛහිද්ධා අඤ්ඤං ඒවං සමග්ගං පරිසං සමනුපස්සාමි. අයමපි ඛෝ මේ හන්තේ, හගචති ධම්මන්චයෝ, හෝති සම්මා සම්බුද්ධෝ හගවා, ස්වාකාධානෝ හගචතා ධම්මෝ, සුපටිපන්නෝ හගචතෝ සාවක සංඝෝති.

පුන ච පරා'හං හන්තේ, ආරාමේන ආරාමං උය්‍යානේන උය්‍යානං අනුචංකමාමි අනුච්චරාමි. ඝෝහං තත්ථ පස්සාමි ඒකේ සමණබ්බාහමණේ කිසේ ලුඛේ දුබ්බණ්ණේ උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතේ ධමනිසන්ථතගත්තේ න විය මඤ්ඤේ චක්ඛුං ඛන්ධන්තේ ජනස්ස දස්සනාය. තස්ස මය්හං හන්තේ ඒවං හෝති. අද්ධා ඉමේ ආයස්මන්තෝ අනහිරතා වා බ්‍රහ්මචරියං චරන්ති. අත්ථී වා නේසං කිඤ්චි පාපංකම්මං කතං පටිච්ඡන්තං තථා ඉමේ ආයස්මන්තෝ කිසා ලුඛා දුබ්බණ්ණා උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතා ධමනිසන්ථතගත්තා, න විය මඤ්ඤේ චක්ඛුං ඛන්ධන්ති ජනස්ස දස්සනායාති. ත්‍යාහං උපසංකම්ත්වා ඒවං වදාමි. කින්නු තුම්හේ ආයස්මන්තෝ කිසා ලුඛා දුබ්බණ්ණා උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතා ධමනිසන්ථතගත්තා, න විය මඤ්ඤේ චක්ඛුං ඛන්ධථ ජනස්ස දස්සනායාති. තේ ඒවමාහංසු. ඛන්ධුකරෝගෝ තෝ මහාරාජාති.

ඉධ පනාහං හන්තේ හික්ඛු පස්සාමි හට්ඨපහට්ඨා උදග්ගුදග්ගා අහිරතරුපා පීණීතින්ද්‍රියා අප්පොස්සුක්කා පන්තලෝමා පරදවුත්තා මිගභුතේන චේතසා විහරන්ති තස්ස මය්හං හන්තේ ඒවං හෝති. අද්ධා ඉමේ ආයස්මන්තෝ තස්ස හගචතෝ සාසනේ උළාරං පුබ්බේනාපරං විසේසං සඤ්ජානන්ති, තථා ඉමේ ආයස්මන්තෝ හට්ඨපහට්ඨා උදග්ගුදග්ගා

අභිරතරුපා පිණිතින්දියා අප්පොස්සුක්කා පන්තලෝමා පරදවුත්තා මිගභුතේත වේතසා විහරන්ති'ති. අයම්පි ඛෝ මේ හන්තේ, හගවති ධම්මන්වයෝ, හෝති සම්මා සම්බුද්ධෝ හගවා, ස්වාක්ඛාතෝ හගවතා ධම්මෝ, සුපට්ඨන්තෝ හගවතෝ සාවක සංඝෝති.

පුන ච පරා'හං හන්තේ, රාජා ඛත්තියෝ මුද්ධාවසින්තෝ පහෝමි සාතේතායං වා සාතේතං ජාපේතායං වා ජාපේතං. පබ්බාපේතායං වා පබ්බාපේතං. තස්ස මය්හං හන්තේ අට්ටකරණේ නිසින්තස්ස අන්තරන්තරා කථං ඕපාතෙන්ති. සෝහං න ලභාමි, මාමේ හොන්තෝ අට්ටකරණේ නිසින්තස්ස මේ අන්තරන්තරා කථං ඕපාතේථ. කථාපරියෝසනං මේ භවන්තෝ ආගමෙන්තුති. තස්ස මය්හං හන්තේ. අන්තරන්තරාව කථං ඕපාතෙන්ති.

ඉධ පනාහං හන්තේ, භික්ඛු පස්සාමි යස්මිං සමයේ හගවා අනේකසතාය පරිසාය ධම්මං දේසේති. නේව තස්මිං සමයේ හගවතෝ සාවකානං බිපිතසද්දෝ වා හෝති උක්කාසිතසද්දෝ වා. භුතපුබ්බං හන්තේ, හගවා අනේකසතාය පරිසාය ධම්මං දේසේසි. තනුඤ්ඤතරෝ හගවතෝ සාවකෝ උක්කාසි. තමේනඤ්ඤතරෝ සබ්බමචාරී ජණ්ණුකේන සට්ටෙසි. අප්පසද්දෝ ආයස්මා හෝතු, මායස්මා සද්දමකාසි. සත්ථා නෝ හගවා ධම්මං දේසේතිති. තස්ස මය්හං හන්තේ ඒතදහෝසි. අවිජරියං වත හෝ, අබ්භුතං වත හෝ. අදණ්ඨෙන වත කිර හෝ අසත්ථේන ඒවං සුවිනීතා පරිසා හවිස්සතිති. න ඛෝ පනාහං හන්තේ ඉතෝ බහිද්ධා අඤ්ඤං ඒවං සුවිනීතං පරිසං සමනුපස්සාමි. අයම්පි ඛෝ මේ හන්තේ, හගවති ධම්මන්වයෝ, හෝති සම්මා සම්බුද්ධෝ හගවා, ස්වාක්ඛාතෝ හගවතා ධම්මෝ, සුපට්ඨන්තෝ හගවතෝ සාවක සංඝෝති.

පුන ච පරා'හං හන්තේ, පස්සාමි ඉධෙකච්චේ ඛත්තියපණ්ඩිතේ නිපුණේ කතපරප්පවාදේ වාළචේධිරුපේ වෝහින්දන්තා මඤ්ඤේ වරන්ති පඤ්ඤාගතේන දිට්ඨිගතානි. තේ සුණන්ති සමණෝ ඛලු හෝ ගෝතමෝ අමුකං නාම ගාමං වා නිගමං වා ඕසරිස්සතිති.

තේ පඤ්ඤං අභිසංඛරොන්ති. ඉමං මයං පඤ්ඤං සමණං ගෝතමං උපසංකමිත්වා පුච්ඡස්සාම. ඒවං චේ නෝ පුට්ඨෝ ඒවං ඛ්‍යාකරිස්සති, ඒවමස්ස මයං වාදං ආරෝපෙස්සාම. ඒවං චේපි නෝ පුට්ඨෝ ඒවං ඛ්‍යාකරිස්සති, ඒවමිපිස්ස මයං වාදං ආරෝපෙස්සාමානි.

තේ සුණන්ති සමණෝ ඛලු හෝ ගෝතමෝ අමුකං නාම ගාමං වා නිගමං වා ඕසට්ටන්ති. තේ යේන හගවා තේනුපසංකමන්ති. තේ හගවා ධම්මියා කථාය සන්දස්සේති සමාදපේති සමුත්තේජේති, සම්පහංසේති තේ හගවතා ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතා සමාදපිතා සමුත්තේජතා සම්පහංසිතා න චේව හගවන්තං පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති. කුතෝ වාදං අරෝපෙස්සන්ති. අඤ්ඤදත්ථු හගවතෝ සාවකා සම්පජ්ජන්ති. අයම්පි ඛෝ මේ හන්තේ, හගවති ධම්මන්වයෝ, හෝති සම්මා සම්බුද්ධෝ හගවා, ස්වාක්ඛාතෝ හගවතා ධම්මෝ, සුපට්ඨන්තෝ හගවතෝ සාවක සංඝෝති.

පුන ච පරා'හං හන්තේ, පස්සාමි ඉධෙකච්චේ බ්‍රාහ්මණපණ්ඩිතේ -පෙ- ගහපතිපණ්ඩිතේ -පෙ- සමණපණ්ඩිතේ

නිපුණේ කතපරප්පවාදේ වාළචේධිරුපේ වෝහින්දන්තා මඤ්ඤේ වරන්ති පඤ්ඤාගතේන දිට්ඨිගතානි. තේ සුණන්ති සමණෝ ඛලු හෝ ගෝතමෝ අමුකං නාම ගාමං වා නිගමං වා ඕසරිස්සතිති. තේ පඤ්ඤං අභිසංඛරොන්ති. ඉමං මයං පඤ්ඤං සමණං ගෝතමං උපසංකමිත්වා පුච්ඡස්සාම. ඒවං චේ නෝ පුට්ඨෝ ඒවං ඛ්‍යාකරිස්සති, ඒවමස්ස මයං වාදං ආරෝපෙස්සාම. ඒවං චේපි නෝ පුට්ඨෝ ඒවං ඛ්‍යාකරිස්සති, ඒවමිපිස්ස මයං

වාදං ආරෝපෙස්සාමාති.

තේ සුණන්ති සමණෝ බලු හෝ ගෝතමෝ අමුකං නාම ගාමං වා නිගමං වා ඕසටෝති. තේ යේන හගවා තේනුපසංකමන්ති. තේ හගවා ධම්මියා කථාය සන්දස්සේති සමාදපේති සමුත්තේජේති, සම්පහංසේති තේ හගවතා ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතා සමාදපිතා සමුත්තේජිතා සම්පහංසිතා න චේව හගවන්තං පඤ්භං පුච්ඡන්ති. කුතෝ වාදං ආරෝපෙස්සන්ති. අඤ්ඤදන්ථු හගවන්තඤ්ඤේව ඕකාසං යාවන්ති අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජාය.

තේ හගවා පබ්බාජේති. තේ තථා පබ්බජිතා සමානා ඒකා වූපකට්ඨා අප්පමත්තා ආතාපිනෝ පහිත්තා විහරන්තා න විරස්සේව යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදේව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති. තදනුත්තරං බ්‍රහ්මවරියපරියෝසානං දිට්ඨේව ධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති.

තේ ඒවමාහංසු. මයං වත හෝ අනස්සාම, මයං වත හෝ පනස්සාම, මයං හි පුබ්බේ අස්සමණාව සමානා සමණම්හාති පටිජානිම්හා, අබ්‍රාහ්මණාව සමානා බ්‍රාහ්මණම්හාති පටිජානිම්හා, අනරහන්තෝව සමානා අරහන්තෝම්හාති පටිජානිම්හා. ඉදානි ඛේමිහා සමණා, ඉදානි ඛේමිහා බ්‍රාහ්මණා, ඉදානි ඛේමිහා අරහන්තෝති. අයම්පි ඛෝ මේ හන්තේ, හගවති ධම්මන්වයෝ, හෝති සම්මා සම්බුද්ධෝ හගවා, ස්වාක්ඛාතෝ හගවතා ධම්මෝ, සුපටිපන්නෝ හගවතෝ සාවක සංඝෝති.

පුන ච පරං හන්තේ, ඉමේ ඉසිදන්තපුරාණා ථපතයෝ මමහත්තා මමයානා අහං තේසං ජීවිතස්ස පදාතා යසස්ස ආහත්තා අථ ච පන නෝ තථා මයි නිපච්චාකාරං කරොන්ති යථා හගවති.

භුතපුබ්බා'හං හන්තේ සේනං අබ්භුය්‍යානෝ සමානෝ ඉමේව ඉසිදන්තපුරාණා ථපතයෝ විමංසමානෝ අඤ්ඤතරස්මිං සම්බාධේ ආවසපේ වාසං උපගඤ්ජිං. අථ ඛෝ හන්තේ, ඉමේ ඉසිදන්ත පුරාණා ථපතයෝ බහුදේව රත්තිං ධම්මියා කථාය විනිනාමෙත්වා යතෝ අහෝසි හගවා තතෝ සීසං කත්වා මං පාදතෝ කරිත්වා නිපජ්ජිංසු. තස්ස මය්හං හන්තේ, ඒතදහෝසි. අච්ඡරියං වත හෝ, අබ්භුතං වත හෝ, ඉමේ ඉසිදන්තපුරාණා ථපතයෝ මමහත්තා මමයානා අහං තේසං ජීවිතස්ස පදාතා යසස්ස ආහත්තා අථ ච පන නෝ තථා මයි නිපච්චාකාරං කරොන්ති යථා හගවති. අද්ධා ඉමේ ආයස්මන්තෝ තස්ස හගවතෝ සාසනේ උළාරං පුබ්බේනාපරං විසේසං සඤ්ජානන්ති. අයම්පි ඛෝ මේ හන්තේ, හගවති ධම්මන්වයෝ, හෝති සම්මා සම්බුද්ධෝ හගවා, ස්වාක්ඛාතෝ හගවතා ධම්මෝ, සුපටිපන්නෝ හගවතෝ සාවක සංඝෝති.

පුන ච පරං හන්තේ, හගවාපි ඛත්තියෝ, අහම්පි ඛත්තියෝ, හගවාපි කෝසලකෝ, අහම්පි කෝසලකෝ, හගවාපි ආසීතිකෝ, අහම්පි ආසීතිකෝ, යම්පි හන්තේ හගවාපි ඛත්තියෝ, අහම්පි ඛත්තියෝ, හගවාපි කෝසලකෝ, අහම්පි කෝසලකෝ, හගවාපි ආසීතිකෝ අහම්පි ආසීතිකෝ ඉම්නාවාරභාමේවාහං හන්තේ, හගවති පරමනිපච්චාකාරං කත්තුං චිත්තුපහාරං උපදංසේතුං. හන්ද ච දානි මයං හන්තේ, ගච්ඡාම. බහුකිච්චා මයං බහුකරණියාති. යස්සදානි ත්වං මහාරාජ, කාලං මඤ්ඤසීති. අථ ඛෝ රාජා පසේනදි කෝසලෝ උට්ඨාසනා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි.

අථ ඛෝ හගවා අවිරපක්කන්තස්ස රඤ්ඤෝ පසේනදිස්ස කෝසලස්ස හික්ඛු

ආමන්තේසි. ඒසෝ භික්ඛවේ, රාජා පසේනදී කෝසලෝ ධම්මචේතියානි භාසිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කන්තෝ. උග්ගණභාථ භික්ඛවේ, ධම්මචේතියානි. පරියාපුණාථ භික්ඛවේ, ධම්මචේතියානි. ධාරොථ භික්ඛවේ, ධම්මචේතියානි, අත්ථසංභිතානි භික්ඛවේ, ධම්මචේතියානි ආදිබ්බමචරියකානීති.

ඉදමචෝච භගවා. අත්තමනා තේ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

49. අනෙවුම් පිරිත

යේ සන්තා සන්තචිත්තා තිසරණසරණා එත්ථ ලෝකන්තරේ වා භුම්මා භුම්මා ච දේවා ගුණගණගහණඛ්‍යාවටා සබ්බකාලං, ඒතේ ආයන්තු දේවා වරකනකමයේ මේරුරාජේ වසන්තෝ සන්තෝ සන්තෝසහේතුං මුනිවරචනං සෝතුමග්ගං සමග්ගං.

සබ්බේසු වක්කවාලේසු, යක්ඛා දේවා ච බ්‍රහ්මුනෝ,
යං අමහේභි කතං පුඤ්ඤං, සබ්බසම්පත්තිසාධකං,
සබ්බේ තං අනුමෝදිත්වා, සමග්ගා සාසනේ රතා,
පමාදරහිතා භොන්තු, ආරක්ඛා සුවිසේසනෝ,

සාසනස්ස ච ලෝකස්ස, වුද්ධී භවතු සබ්බදා,
සාසනම්පි ච ලෝකඤ්ච, දේවා රක්ඛන්තු සබ්බදා,
සද්ධිං භොන්තු සුඛී සබ්බේ, පරිවාරේහි අත්තනෝ,
අනීසා සුමනා භොන්තු, සහ සබ්බේහි ඤාතිහී

රාජතෝ වා චෝරතෝ වා මනුස්සතෝ වා අමනුස්සතෝ වා අග්ගිතෝ වා උදකතෝ වා පිසාවතෝ වා ඛාණුකතෝ වා කණ්ටකතෝ වා නක්ඛත්තතෝ වා ජනපදරෝගතෝ වා අසද්ධම්මතෝ වා අසන්දිට්ඨිතෝ වා අසප්පුරිසතෝ වා චණ්ඩහත්ථිඅස්සම්ගගෝණකු ක්කුරඅභිච්චිජ්කමණිසප්පදීපි අච්ජනරච්ජසුකරමහිසයක්ඛරක්ඛසාදීහි නානාභයතෝ වා නානාරෝගතෝ වා නානාඋපද්දවතෝ වා ආරක්ඛං ගණහන්තු

පණ්ඩානතෝ පට්ඨාය තථාගතස්ස දසපාරමියෝ දසඋපපාරමියෝ දසපරමත්ථපාරමියෝ පඤ්චමහාපරිච්චාගේ තිස්සෝවරියා පච්ඡම භවේ ගබ්භාවක්කන්තිං ජාතිං. අභිනික්ඛමණං පට්ඨානවරියං බෝධිපල්ලංකේ මාරච්ජයං සබ්බඤ්ඤාඤාණපට්චේධං නවලෝකුත්තරධම්මේහි සබ්බේපි මේ බුද්ධගුණේ ආචජ්ජත්වා වේසාලියං තීසු පාකාරන්තරේසු තියාමරත්තිං පරිත්තං කරොන්තෝ ආයස්මා ආනන්දත්ථේරෝ විය කාරුඤ්ඤචිත්තං උපට්ඨපෙත්වා.

50. පිනපඤ්ජරය

1. ජයාසනගතා වීරා ජෙත්වා මාරං සවාහිණිං
චතුසච්චාමතරසං යේ පිට්ඨිංසු නරාසභා
2. තණ්හංකරාදයෝ බුද්ධා අට්ඨවීසති නායකා
සබ්බේ පතිට්ඨිතා තුය්හං මත්ථකේ තේ මුනිස්සරා

3. සිරේ පතිට්ඨිතා බුද්ධා ධම්මෝ ච තව ලෝචනෝ
සංඝෝ පතිට්ඨිතෝ කුය්හං උරේ සබ්බගුණාකරෝ
4. හදයේ අනුරුද්ධෝ ච සාරිපුත්තෝ ච දක්ඛිණේ
කොණ්ඩඤ්ඤෝ පිට්ඨිභාගස්මිං මොග්ගල්ලානෝසි වාමකෝ
5. දක්ඛිණේ සවණේ කුය්හං ආහුං ආනන්දරාහුලා
කස්සපෝ ච මහානාමෝ උභෝ'සුං වාමසෝතකෝ
6. කේසන්තේ පිට්ඨිභාගස්මිං සුරියෝ විය පහංකරෝ
නිසින්තෝ සිරිසම්පන්නෝ සෝහිතෝ මුනිපුංගවෝ
7. කුමාරකස්සපෝ නාම මහේසී විත්තවාදකෝ
සෝ කුය්හං වදනේ නිච්චං පතිට්ඨාසි ගුණාකරෝ
8. පුණ්ණෝ අංගුලිමාලෝ ච උපාලි නන්දසීචලී
රේරා පඤ්ච ඉමේ ජාතා ලලාවෙ තිලකා තව
9. සේසාසිතිමහාරේරා විජ්ජා ජිනසාවකා
ජලන්තා සිලතේජේන අංගමංගේසු සණ්ඨිතා
10. රතනං පුරතෝ ආසි දක්ඛිණේ මෙන්තසුත්තකං
ධජග්ගං පච්ඡතෝ ආසි වාමෙ අංගුලිමාලකං
11. බන්ධමෝරපරිත්තඤ්ඤෝ ච ආටානාටියසුත්තකං
ආකාසච්ඡදනං ආසි සේසා පාකාරසඤ්ඤිතා
12. ජිනා'ණාබල සංයුත්තේ ධම්මපාකාර'ලංකතේ
වසතෝ තේ වතුකිච්චේන සදා සම්බුද්ධපඤ්ඡරේ
13. වාතපිත්තාදිසඤ්ජාතා බාහිරජ්ඣධත්තු'පද්දවා
අසේසා විලයං යන්තු අනන්තගුණතේජසා
14. ජිනපඤ්ජරමජ්ඣධට්ඨං විහරන්තං මහීතලේ
සදා පාලෙන්තු ත්වං සබ්බේ තේ මහාපුරිසා'සභා
15. ඉච්චේවමච්චන්තකතෝ සුරක්ඛෝ
ජිනා'නුභාවේන ජිතුපපද්දවෝ
බුද්ධානුභාවේන හතාරිසංඝෝ
චරාහි සද්ධම්මනුභාවපාලිතෝ
16. ඉච්චේවමච්චන්තකතෝ සුරක්ඛෝ
ජිනා'නුභාවේන ජිතුපපද්දවෝ
ධම්මානුභාවේන හතාරිසංඝෝ
චරාහි සද්ධම්මනුභාවපාලිතෝ
17. ඉච්චේවමච්චන්තකතෝ සුරක්ඛෝ
ජිනා'නුභාවේන ජිතුපපද්දවෝ
සංඝානුභාවේන හතාරිසංඝෝ

වරාහි සද්ධම්මනුභාවපාලිතෝ

- 18. සද්ධම්මපාකාරපරික්ඛිතෝ'සි
අට්ඨාරියා අට්ඨදිසාසු භොන්ති
එත්ථන්තරේ අට්ඨනාථා භවන්ති
උද්ධං විතානං ච ජිනා ධීනා තේ
- 19. හින්දන්තෝ මාරසේනං තච සිරසි ධීතෝ ඛේධිමාරුය්භ සන්ථා
මොග්ගල්ලානෝසි වාමේ වසති භුජනට්ඨි දක්ඛිණේ සාරිපුත්තෝ
ධම්මෝ මජ්ඣෙ උරස්මිං විහරති භවතෝ මොක්ඛතෝ මෝරයෝතිං
සම්පත්තෝ ඛේධිසත්තෝ වරණුයුග ගතෝ භානුලෝකේකනාථෝ
- 20. සඛ්ඛා'වමංගලමුපද්දවදුන්තිමිත්තං
සඛ්ඛි'තිරෝගගහදෝසමසේසනින්දා
සඛ්ඛි'න්තරාය භයදුස්සුපිනං අකන්තං
බුද්ධා'නුභාවපවරේන පයාතු නාසං
- 21. සඛ්ඛා'වමංගලමුපද්දවදුන්තිමිත්තං
සඛ්ඛි'තිරෝගගහදෝසමසේසනින්දා
සඛ්ඛි'න්තරාය භයදුස්සුපිනං අකන්තං
ධම්මා'නුභාවපවරේන පයාතු නාසං
- 22. සඛ්ඛා'වමංගලමුපද්දවදුන්තිමිත්තං
සඛ්ඛි'තිරෝගගහදෝසමසේසනින්දා
සඛ්ඛි'න්තරාය භයදුස්සුපිනං අකන්තං
සංසා'නුභාවපවරේන පයාතු නාසං

51. චූල ජිනපඤ්ජර පිරිත භෙවත් දසදිසා පිරිත

- දීසාසු දස භාගේසු - ධීනා බුද්ධානුභාවතෝ
- චේරාදි අන්තරායාපි - විනස්සන්ති අසේසතෝ
- ඒවමාදි ගුණෝපේතං - පරිත්තං තං භණාමහේ

- පදුමුත්තරෝ පුරත්ථිමායං - අග්ගිනේචේව රේවතෝ
- දක්ඛිණේ කස්සපෝ බුද්ධෝ - නිරිතේ ච සුමංගලෝ

- පච්ඡමේ ච සිඛි බුද්ධෝ - වායඛ්ඛා මේධංකරෝ
- උත්තරේ පියදස්සි ච - ඊසානේ දීපංකරෝ

- පඨවියං කකුසන්ධෝ ච - ආකාසේ සරණංකරෝ
- ඒවං දසදිසාවේව - සඛ්ඛි බුද්ධා පතිට්ඨිතා
- අච්චන්තරායා සඛ්ඛි තේ (මේ) - සෝක රෝග භයාපි ච

- විනස්සන්තු සදා කුය්භං (මය්භං) - සඛ්ඛිරියා පථේසු ච

- යක්ඛාදි දේවතාහි ච - රාජ චෝරාරි අග්ගිහි
- අමනුස්සෙහි සබ්බෙහි - තිරච්ඡාන ගතේසු ච
- ජාතා සබ්බෙ විනස්සන්තු - උපද්දවා අසේසතෝ

52. ආරක්ෂක පිරිතක්.

පයවී බල සුන්දරී - සබ්බඤ්ඤා බෝධි මණ්ඩලං
 අසංබෙය්‍යං මාර සේනං - ජයෝ ජයතු මංගලං
 කකුසන්ධෝ කෝණාගමණෝ - කස්සපෝ ගෝතමෝ මුනී
 මෙන්තෙය්‍යෝ පඤ්චබුද්ධා තේ (මේ) - සීසේ මේසෙන්තු සබ්බදා
 ඒතේසං ආනුභාවේන - යක්ඛා දේවා මහිද්ධිකා
 සබ්බෙපි සුබ්බා භොන්තු - මම මෙන්තා සභායකා
 සම්බුද්ධෙ අට්ඨ විසඤ්ච - ද්වාදසඤ්ච සහස්සකේ
 පඤ්ච සත සහස්සානි - නමාමි සිරසාදරං
 තේසං ධම්මඤ්ච සංසඤ්ච - සාදරේන නමාමාහං
 නමක්කාරානුභාවේන - සබ්බෙ භයා උපද්දවා
 අනේකා අන්තරායාපි - විනස්සන්තු අසේසතෝ

53. අංගුලිමාල පරිත්තං (අංගුලිමාල පිරිත)

පරිත්තං යං භණන්තස්ස - නිසින්නට්ඨානධෝවනං
 උදකම්පි විනාසේති - සබ්බමේව පරිස්සයං
 සොක්ථිතා ගබ්භවුට්ඨානං - යං ච සාධෙති තං බණේ
 ථෙරස්සංගුලිමාලස්ස - ලෝකනාථේන භාසිතං
 කප්පට්ඨාසිමහාතේජං - පරිත්තං තං භණාමහේ

යතෝ'හං භගිනි, අරියාය ජාතියා ජාතෝ නා'හිජානාමි සඤ්ච්චිව පාණං ජීවිතා
 චෝරෝපේතා, තේන සච්චේන සොක්ථි තේ භෝතු, සොක්ථි ගබ්භස්සා'ති.

ඒ අංගුලිමාල මහරහතන් වහන්සේ වැඩ හිඳ යම් පිරිතක් දෙසා වදාළ තැනක් ඇද්ද,
 එම තැන සේදූ දිය පවා සියලු පීඩා දුරු කර දමන්නේය. ගර්භනී මාතාවක් යම් දුකකින්
 පෙළෙයි නම්, ඒ දුක සැණෙකින් බැහැර වී සුවපත්ව නැගිටින්නීය. ලෝකනාථ වූ භාග්‍යවත්
 බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් කල්පයක් බල පවතින මහා තේජසින් යුතුව ආඥා කොට
 අංගුලිමාල මහරහතන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ඒ අංගුලිමාල පිරිත අපි දැන් කියන්නෙමු.

"පින්වත් නැගණියෙනි, යම් දිනෙක මම් උතුම් නිවනට පමුණුවන මාර්ගඵලලාභී
 ආර්ය ජාතියෙහි උපත ලැබුවෙමි ද, එදා සිට දැන දැන ප්‍රාණියෙකු ජීවිතයෙන් තොර කළ
 බවක් නොදනිමි. මේ සත්‍යානුභාවයෙන් ඔබට සෙත් වේවා! සුවසේ දරුවා බිහිවේවා!"

54. ජලනන්දන පරිත්තං (ජලනන්දන පිරිත)

1. වතුච්ඡිකි බුද්ධෝති - යෝ භවිස්සති උත්තමං
පාරමී බලයුත්තේහි - ජලනන්දන උත්තමං
2. අනෝමානී ජලං තිරේ - උත්තමං පත්තච්චරේ
පාරමී තේ ජලං හෝති - සර්වබන්ධනඡේදනං
3. ආනන්දෝති මහාපේරං - උත්තමං ධම්මභණ්ඩකං
යේන භික්ඛු මහාපේරං - සයනේ බන්ධනවිධිවංසනං
4. ඉති ශ්‍රීලෝකබුද්ධෙහි - යේන ධම්මානුභාවතෝ
යන්ත්‍රමන්ත්‍රහරං කත්වා - විනාසං බුද්ධානුභාවතෝ
5. මුනින්දෝ හෝති නමෝ බුද්ධං - මාරසේනා පහිජ්ජති
දසකෝටිසහස්සානි - සර්වබන්ධනඡේදනං
6. පාරමිතා ගුණා හොන්ති - සෝ භවිස්සති උත්තමං
අනේකජාතිසංසාරං - සහස්සං ධම්මානුභාවතෝ
7. සයානෝ වා සහස්සානි - උත්තමං ගුණපුග්ගලං
අසීතිං යේන සබ්බේපි - සබ්බසිද්ධි භවන්තු තේ

55. චතුරාරක්ඛාව හෙවත් සතර කමටහන්

බුද්ධානුස්සති මෙත්තා ච - අසුභං මරණස්සති
ඉති ඉමා චතුරාරක්ඛා - භික්ඛු භාවෙය්‍ය සීලවා

බුද්ධානුස්සති

1. අනන්තචිත්ථාර ගුණං - ගුණතෝ'නුස්සරං මුනිං
භාවෙය්‍ය බුද්ධිමා භික්ඛු - බුද්ධානුස්සති'මාදිතෝ
2. සවාසනේ කිලේසේ සෝ - ඒකෝ සබ්බේ නිසාතිය
අහු සුසුද්ධසන්තානෝ - පුජාන'ඤ්ච සදාරහෝ
3. සබ්බකාලගතේ ධම්මේ - සබ්බේ සම්මා සයං මුනි
සබ්බාකාරේන බුජ්ඣන්තිවා - ඒකෝ සබ්බඤ්ඤානං ගතෝ
4. විපස්සනාදිවිජ්ජාහි - සීලාදිවරණේහි ච
සුසම්ද්ධෙහි සම්පන්නෝ - ගගනාහේහි නායකෝ

- 5. සම්මා ගතෝ සුභං ධානං - අමෝසවචනෝ ච සෝ තිට්ඨස්සාපි ලෝකස්ස - ඤාතා නිරවසේසතෝ
- 6. අනේකේහි ගුණෝසේහි - සබ්බසත්තූත්තමෝ අහු අනේකේහි උපායේහි - නරදම්මේ දමේසි ච
- 7. ඒකෝ සබ්බස්ස ලෝකස්ස - සබ්බඅත්ථානුසාසකෝ භාග්‍යඉස්සරියාදීනං - ගුණානං පරමෝ නිධි
- 8. පඤ්ඤාස්ස සබ්බධම්මේසු - කරුණා සබ්බජන්තුසු අත්තත්ථානං පරත්ථානං- සාධිකා ගුණජෙට්ඨිකා
- 9. දයාය පාරමී චිත්ථා - පඤ්ඤාය'ත්තානමු'ද්ධරී උද්ධරී සබ්බධම්මේ ච - දයාය'ඤ්ඤේ ච උද්ධරී
- 10. දිස්සමානෝ පි තාවස්ස - රූපකායෝ අචින්නියෝ අසාධාරණඤාණච්චේ - ධම්මකායේ කථාව කා'ති

මෙත්තානුස්සති

- 1. අත්තුපමාය සබ්බේසං - සත්තානං සුඛකාමනං පස්සිත්ථා කමතෝ මෙත්තං - සබ්බසත්තේසු භාවයේ
- 2. සුඛි භවෙය්‍යං නිද්දුක්ඛෝ - අහං නිච්චං අහං විය හිතා ච මේ සුඛි භොන්තු - මජ්ඣධට්ඨා ථව චේරිතෝ
- 3. ඉමම්හි ගාමක්ඛෙත්තම්හි - සත්තා භොන්තු සුඛි සදා තතෝ පර'ඤ්ච රජ්ජේසු - චක්කවාලේසු ජන්තුතෝ
- 4. සමන්තා චක්කවාලේසු - සත්තානන්තේසු පාණීනෝ සුඛිතෝ පුග්ගලා භූතා - අත්තභාවගතා සියුං
- 5. තථා ඉත්ථි පුමා චේ'ව - අරියා අනරියාපි'ව දේවා නරා අපායට්ඨා - තථා දසදිසාසු චා'ති

අසුභානුස්සති

- 1. අච්ඤ්ඤාණ'සුභනිහං - සච්ඤ්ඤාණ'සුභං ඉමං කායං අසුභතෝ පස්සං - අසුභං භාවයේ යති
- 2. චණ්ණසණ්ඨානගන්ධේහි - ආසයෝකාසතෝ තථා පටික්කුලානි කායේ මේ - කුණපානි ද්විසෝලස
- 3. පතිතම්භා'පි කුණපා - ජේගුච්ඡං කායනිස්සිතං ආධාරෝ හි සුචී තස්ස - කායේ තු කුණපේ ධීතං
- 4. මිල්ලේ කිම්'ව කායෝ'යං - අසුචිම්හි සමුට්ඨිතෝ අන්තෝ අසුචිසම්පුණ්ණෝ - පුණ්ණචච්චකුට්ඨි විය

- 5. අසුවි සන්දනේ නිව්වං - යථා මේදකථාලිකා
නානාකිම්බුලාවාසෝ - පක්කවන්දනිකා විය
- 6. ගණ්ඩභුතෝ රෝගභුතෝ - වණභුතෝ සමුස්සයෝ
අනේකිවිජෝතිජේගුවිජෝ - පහින්නකුණපුපමෝ'ති

මරණානුස්සති

- 1. පවාතදීපතුලායා - සායුසන්තනියාක්ඛයං
පරුපමාය සම්පස්සං - භාවයේ මරණස්සති.
- 2. මහාසම්පත්තිසම්පත්තා - යථා සත්තා මනා ඉධ
තථා අහං මරිස්සාමි - මරණං මම හෙස්සති
- 3. උප්පත්තියා සහේවේදං - මරණං ආගතං සදා
මරණත්ථාය ඕකාසං - වධකෝ විය ඒසති
- 4. ඊසකං අනිවත්තන්තං - සතතං ගමනුස්සුකං
ජ්විතං උදයා අත්ථං - සුරියෝ විය ධාවති
- 5. විජ්ජුබ්බුලඋස්සාව - ජලරාජ්පරික්ඛයං
සාතකෝ'ව රිපු තස්ස - සබ්බත්ථා'පි අචාරියෝ
- 6. සුයසත්ථාමපුඤ්ඤද්ධි - බුද්ධිචුද්ධිජනද්වයං
සාතේසි මරණං බිජ්ජං - කා තු මාදිසකේ කථා
- 7. පච්චයාන'ඤ්ච වේකලායා - බාහිරජ්ඣධන්තුවද්දවා
මරාමෝරං නිමේසා'පි - මරමානෝ අනුක්ඛණ'න්ති

සංවේගවත්ථු අට

- 1. භාවෙන්වා චතුරාරක්ඛා - ආවජ්ජෙය්‍යා අනන්තරං
මහාසංවේගවත්ථුනි - අට්ඨ අට්ඨිතවීරියෝ
- 2. ජාති ජාරා ව්‍යාධි චුති අපායා
අතීතඅප්පත්තකවට්ඨකං
ඉදානි ආහාරගවෙට්ඨිඤ්ඤකං
සංවේගවත්ථුනි ඉමානි අට්ඨ
- 3. පාතෝ ව සායම'පිච්ච ඉමං විධිං යෝ
ආසේවනේ සතතමත්තහිතාහිලාසී
පජ්ජෝති සෝති'විපුලං හතපාරිපන්ථෝ
සෙට්ඨං සුඛං මුනිවිසිට්ඨමතං සුඛෙන වා'ති.

56. නරසීහ ගාථා

- 1. වක්කවරංකිතරත්තසුපාදෝ
ලක්ඛණමණ්ඩිතආයතපණ්ඨි
වාමරජත්තවිභූසිතපාදෝ
ඒස හි තුය්හ පිතා නරසීහෝ
- 1. රත්පැහැයෙන් සිරිපා යුග දිලෙනා
සක් ලකුණින් දික් විච්ඡිත් සැදුනා
සෙමෙර වක්‍ර සිරියෙන් ද බැබලෙනා
අන්ත බලන් පුත සමිදුන් වඩිනා
- 2. සකාසකුමාරවරෝ සුඛුමාලෝ
ලක්ඛණවිත්තිතපුණ්ණසරීරෝ
ලෝකහිතාය ගතෝ නරවීරෝ
ඒස හි තුය්හ පිතා නරසීහෝ
- 2. සාකාස කුලයේ සියුමැලි කුමරාණෝ
සොදුරු ලකුණු පිරි පින් සිරුරාණෝ
ලොව සෙතට ම වැඩි වීර නරාණෝ
අන්ත බලන් පුත බුදු සමිදුණෝ
- 3. පුණ්ණසසංඛනිහෝමුඛවණ්ණෝ
දේවනරාත පියෝ නරනාගෝ
මත්තගජ්න්දවිලාසිතගාමී
ඒස හි තුය්හ පිතා නරසීහෝ
- 3. පුත් සද සේ බබලන නිල් අහසේ
දෙවි මිනිසුන් නෙත් සනසන සිත් සේ
වඩින ගමන ඇත් රජු ගෙ විලාසේ
නරඹනු පුත සමිදුණත් සිත් සේ
- 4. ඛත්තියසම්භවඅග්ගකුලීනෝ
දේවමනුස්සනමස්සිතපාදෝ
සීලසමාධිපතිට්ඨිතවිත්තෝ
ඒස හි තුය්හ පිතා නරසීහෝ
- 4. රජ කුලයේ බුදු සමිදු උපන්නේ
දෙවි මිනිසුන් පා යුග නමදින්නේ
සිල් සමාධි සිත තුළ පිහිටන්නේ
අන්ත පුතේ බුදු සමිදු වඩින්නේ
- 5. ආයතතුංගසුසණ්ඨිතනාසෝ
ගෝපබුමෝ අභිනීලසුනෙත්තෝ

ඉන්ද්‍රධනු අභිනීලහමුකෝ
ඒස හි කුය්හ පිතා නරසීහෝ

5. නිල්වන් පාටින් තෙත් යුග දිලෙනා
කුන්ග සුසන්ධීත නාසය තිබෙනා
ඇහි බැම දේදුනු යුගල විලසිනා
අන්ත බලන් පුත සමිඳුන් වඩිනා

6. වට්ටසුමට්ටසුසන්ධීතභීවෝ
සීහහනු මිගරාජසරීරෝ
කඤ්චනසුවිච්චි උත්තමවණණෝ
ඒස හි කුය්හ පිතා නරසීහෝ

6. බබලන තෙද සිහ රජෙකු ගෙ වැන්නේ
සියුමැලි බව මුව රජෙකු ගෙ වැන්නේ
රන්වන් රැස් සිරුරින් විහිදෙන්නේ
අන්ත පුතේ බුදු සමිඳු වඩින්නේ

7. සිනිද්ධ සුගම්හිරමඤ්ඤසුසෝසෝ
හිංගුලබන්ධුසුරත්තසුච්චිහෝ
විසති විසති සේතසුදන්තෝ
ඒස හි කුය්හ පිතා නරසීහෝ

7. සිනිඳු සොඳුරු මිහිරෙන් හඬ නැගෙනා
හිඟුල සුරත් පැහැ දිවකින් සැදෙනා
විස්ස බැහින් සුදු දත් පෙළ දිලෙනා
අන්ත බලන් පුත සමිඳුන් වඩිනා

8. අඤ්චනවණණසුනීලසුකේසෝ
කඤ්චනපට්ටවිසුද්ධලලාටෝ
ඕසධිපණ්ඩරසුද්ධසුඋණණෝ
ඒස හි කුය්හ පිතා නරසීහෝ

8. නිල් පාටින් සිරසේ කෙස් බැබලේ
රන්වන් රැස් විහිදෙනවා නලලේ
උරුණ රෝම ධාතුව වත කමලේ
බුදු සමිඳුගෙ මුළු සිරුර ම බැබලේ

9. ගච්ඡති නීලපථේ විය වන්දෝ
තාරගණා පරිවේධීතරුපෝ
සාවකමඡ්ඤගතෝ සමණීන්දෝ
ඒස හි කුය්හ පිතා නරසීහෝ

9. නිල් අහසේ පුන් සඳු පායන්නේ
සඳුවට කොට රන් තරු බැබලෙන්නේ

මුණි සඳු ශ්‍රාවක මැද සුදිලෙන්නේ
අන්ත පුතේ බුදු සමිඳු වඩින්නේ

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පිරුවානා පොත් වහන්සේ නිමි.